கல்லெழுத்துகளில் திருக்குறள்

TIRUKKUṚAḶ IN ANCIENT SCRIPTS

ரமணி S.கோவிந்தராஜ் M.சந்திரசேகர்

SHOUT
SHARE
IT

கல்லூடும் எழுத்துகளில் திருக்குறள்

TIRUKKUṚAḶ IN ANCIENT SCRIPTS

GIFT SIROMONEY
S. GOVINDARAJU
M. CHANDRASEKARAN

DEPARTMENT OF STATISTICS, MADRAS CHRISTIAN COLLEGE
TAMBARAM 600 059

Published by the Department of Statistics
Madras Christian College, Tambaram, Madras 600 059
with financial assistance from the
Department of Science and Technology, Government of India.

First Edition : February 1980

Any part of the book or the whole book may be reproduced and
freely transmitted in any form or by any means,
electronic or mechanical including photocopy or
any information storage and retrieval system.

Rs. 60·00

Printed by Offset
at The Diocesan Press, Madras 600 007

முன்னுரை

சற்றேறக்குறைய 150 ஆண்டுகட்கு முன்னர் கல்வெட்டு வல்லுநர் சிலர் பழந் தமிழ்க் கல்வெட்டுகளைப் படிக்க முயன்று வெற்றி பெற்றனர். அதன் பின்னர் கல் வெட்டு எழுத்துகளுக்கும் சாதாரண தமிழ் எழுத்துகளுக்கும் உள்ள தொடர்பைக் காட்டும் அட்டவணைகளை ஆங்கிலப் புத்தகங்களில் வெளியிட்டனர். அதன் மூலமாக ஆங்கிலம் பயின்றவர்கள் கல்வெட்டு எழுத்துகளைப் படிக்க ஒரு வாய்ப்பு கிட்டியது. ஆயினும், கல்வெட்டு எழுத்துகளைப்பற்றிய அறிவு கல்வெட்டு ஆய்வாளரிடமும், பொது ஆராய்ச்சியாளரிடமுமே நின்றுவிட்டது. படித்துப் பட்டம் பெற்ற தமிழ் மகனையினும் சரி, கல்லூரி மாணவனையினும் சரி, சரித்திர ஆசிரியராயினும் சரி, அவர் களுக்குக் கல்வெட்டு எழுத்துகளைப் படிக்கும் முறை தெரியவில்லை. முப்பது ஆண்டு களுக்கு முன்னர் நாடு சுதந்தரம் பெற்றது. அதன் பின்னரும்கூட கல்வெட்டு எழுத்துகளைப் படிக்கும் முறை பள்ளி மாணவருக்குச் சொல்லித்தரப்படவில்லை. கல்லூரி மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும்கூட இதைப்பற்றிய அறிவு பெறவில்லை.

இதற்கிடையே சாதாரண மக்களால் கல்வெட்டு எழுத்துகளைப் படிக்க முடியாத காரணத்தால், மக்களுக்குக் கல்வெட்டுகளின் அருமை தெரியாத காரணத்தால், எத்தனையோ கல்வெட்டுகள் அழிந்தொழிந்தன. பல கல்வெட்டுகள் சிமெண்டு பூசி மறைக்கப்பட்டுவிட்டன.

நன்முக எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த யாவரும் கல்வெட்டுகளைப் படிக்கவும் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அந்த நிலை இந்நாட்டில் ஏற்பட்டால் கல்வெட்டுகளின் அருமை தெரியவரும். அவை காணப்படும் தூண்கள் அல்லது கற்களின் பழைமை தெரியவரும். படித்த மக்களில் பலருக்குக் கல்வெட்டுகளையும் படிக்கத் தெரிந்தால், பழைய எழுத்துகள் காணப்படும் செப்பேடுகளும், பழைய சின்னங்களும், பழைய மண்டபங் களும், கற்றூண்களும் பாழடையும் நிலைக்கு வரா.

ஆசிரியர் உதவியின்றித் தாங்களாகவே கல்வெட்டு எழுத்துகளைக் கற்றுக் கொள்ளும் புதியதொரு முறையை இப்புத்தகத்திலே பயன்படுத்தியுள்ளோம். திருக் குறளைப் பலவித எழுத்துகளில் எழுதிக் காட்டியிருக்கின்றோம். முதலில் சுலபமான கல்வெட்டு எழுத்துகளில் ஆரம்பித்து, பின்னர்ச் செல்லச் செல்லப் படிப்படியாகப் பழைய எழுத்துகளை எழுதும் விதத்தையும் காட்டியிருக்கின்றோம். இதிலிருந்து திருக்குறள் கடந்த ஈராயிரம் ஆண்டுகளாக எந்தெந்த வடிவங்களில் எழுதப்பட்டு வந்தது என்பது தெரியும். எழுத்துகளின் வரிவடிவங்கள் எப்படி மாறின என்பதும் விளங்கும்.

கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் தமிழ்க் கிரந்த எழுத்துகளைக் காட்டவும், வட்டெழுத்தின் வடிவத்தைக் காட்டவும், தமிழ் எழுத்துகளின் வளர்ச்சியை விளக்கவும், சிறந்த அட்டவணைகளைப் புத்தகத்தின் இறுதியில் சேர்த்துள்ளோம்.

வள்ளுவர் காலத்தைச் சரிவர வகுக்க இயலாவிடினும் ஏறத்தாழ 2000 ஆண்டு கட்கு முன்பு அவர் வாழ்ந்தார் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. அவர் வாழ்ந்துவந்த சங்க காலத்திலே தமிழ் நாடெங்கும் தமிழ்-பிராமி அல்லது பிராமி என்ற எழுத்து பரவலாகப் பயன்பட்டிருந்தது. திருக்குறளும் அந்த எழுத்திலே எழுதப்பட்டிருந்திருக்கும்.

தமிழ்-பிராமி எழுத்து, அசோகன்-பிராமி எழுத்திலிருந்து பிறந்தது என்பது பல அறிஞர்களின் கருத்து. ஆனால், திரு. T. N. சுப்பிரமணியம் என்ற கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி யாளர், அசோகன்-பிராமி எழுத்து தமிழுக்காக வகுப்பட்ட ஓர் எழுத்து என்ற கருத்தை வெளியிட்டார். இன்னும் சிலர் தமிழ் நாட்டில் அசோகன் காலத்துக்கு முன்பே வேறொரு வகை எழுத்து பயன்பட்டிருந்து, பின்னர் அழிந்துபோயிருக்க வேண்டும் என்பர். எப்படியிருப்பினும் தமிழ்-பிராமி எழுத்திலிருந்துதான் வட்டெழுத்தும், தமிழ் எழுத்தும் வளர்ந்தன என்பது உண்மை. பிற்காலத் தமிழ்-பிராமி எழுத்துக்கும், பழங்கால வட்டெழுத்துக்கும் வேறுபாடு அதிகம் இல்லை.

கல்வெட்டுகளைப் படி எடுக்கும் விதத்தை இப்பொழுது விவரிப்போம். வெள்ளைத் தாளில் கறுப்பு மையைத் தடவி, எழுத்துகள் மட்டும் வெள்ளையாகப் பளிச்சென்று தெரிய வகை செய்வது, படி எடுக்கும் முறைகளில் ஒன்று. முதலில் எழுத்துகள் காணப் படும் கல்லைத் தண்ணீரால் நன்கு கழுவ வேண்டும். பின்னர், பெரிய வெள்ளைத் தாள் ஒன்றை எடுத்து, தண்ணீரில் நனைத்து, கல்வெட்டின்மேல் பதிய வைக்க வேண்டும். ஒரு பெரிய மரக்கட்டை பிரஷ் ஒன்றைக்கொண்டு வெள்ளைத் தாளின்மேல் நன்றாக அடிக்க வேண்டும். அடிக்க அடிக்க, ஈரத் தாள் பிரஷில் உள்ள நாரால் அழுத்தப்பட்டுக் கல்வெட்டுகளில் அழுந்திப் படிய வேண்டும். எழுத்து இருக்குமிடத்திலுள்ள குழியான பாகங்களில் எல்லாம் வெள்ளைத் தாள் குழியாகப் பதிந்துவிட வேண்டும். ஈரத் தாள் சற்றுக் கிழிந்தால், இன்னொரு புதிய தாளைப் போட்டு அடிக்க வேண்டும். பின்னர் பசை கலந்த கறுப்பு மையைத் தயார் செய்து அதை வெள்ளைத் தாளின்மேல் ஒற்ற வேண்டும். பாட்டில்களில் கிடைக்கும் பிரினுடன் நல்ல உயர்ந்த ரகக் கரித்தூளைச் சேர்த்து இந்த மை செய்யலாம். மையைக் கவனமாக ஒற்றினால், எழுத்துகள் மட்டும் பளிச்சென்று வெள்ளையாகத் தெரியும். தாளின் மற்ற இடங்கள் கறுப்பாக இருக்க வேண்டும். சிறிது நேரம் கல்லின்மேல் விட்டுவைத்தால், ஈரத் தாள் தானாகவே உலர்ந்து, கல்லிலிருந்து பிரிந்துவிடும். நன்கு உலர்ந்ததும் தாளைப் பத்திரமாக எடுத்துச் செல்லலாம்.

இப்புத்தகத்திலுள்ள அட்டவணைகளின் உதவியுடன் படி எடுத்த எழுத்துகளை ஒவ்வொன்றாகப் படித்து, கல்வெட்டு முழுவதையும் புரிந்துகொள்ளலாம். கல்வெட்டு எக்காலத்தைச் சேர்ந்தது என்பதனையும் சுலபமாகக் கண்டுகொள்ளலாம்.

கல்வெட்டுகளைப்பற்றிய நூல்கள் பல இருப்பினும், கல்வெட்டுகளை எளிதாகக் கற்றுக்கொள்ள அன்பர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கவே இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளோம்.

இதற்குப் பண உதவிபுரிய முன்வந்த மத்திய அரசின் விஞ்ஞானத் துறைக்கு எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக.

INTRODUCTION

Epigraphists acquired the art of reading medieval Tamil inscriptions about a hundred and fifty years ago. Even though the key to the decipherment has been published, the skill to read and interpret inscriptions has been confined to a select few. During the last hundred years thousands of inscriptions have been copied and some of them published by departments of archaeology of central and state governments. There are still thousands of inscriptions on rocks, irrigation sluices, loose stones and ancient structures which have yet to be read and preserved. Even though professional epigraphists can read these ancient inscriptions, this knowledge has not yet reached the common educated layman or the student of history. The inabiity of the common man to read and appreciate inscriptions is one of the reasons why many ancient monuments have been left to decay and destruction. If only the ancient inscription could be read by any literate person then the importance of an inscription and the antiquity of the stone or copper-plate on which it is found would be realized and it would lead to the preservation of ancient monuments.

In order to teach the rudiments of deciphering Tamil inscriptions to the common man we have chosen a novel and effective method. Choosing an ancient and wellknown work like Tirukkural we have written the verses in the different styles of writing so that the reader could follow the evolution of the Tamil script from the Tamil-Brahmi script which is closely connected with the Brahmi script of Asoka. The early chapters of the book are written in the most recent form of the Tamil script which was prevalent around 1500 A. D. This form closely resembles the modern Tamil script. Successive chapters are written in styles of progressively earlier periods thus making a smooth transition from period to period. The Chola and the Pallava styles are gradually introduced and the last part of the book is written in the Tamil-Brahmi script.

It was about 250 years ago that Fr Beschi translated some parts of Tirukkural into Latin. Translations into other European languages such as French, English and German followed. Now we have translations of the Kural in Urdu, Sanskrit, Hindi, Malayalam, Telugu, Russian and Vaagriboli, the language of the nomadic Narikurava people[1]. A number of English translations are now available and we have made use of in this book translations of H. A. Popley, W. H. Drew and J. Lazarus with a few minor modifications.

Tiruvalluvar, the author of Tirukkural has been claimed by people of many faiths, including the Jains, the Hindus and the Christians. Tirukkural is quoted in early Tamil works such as *Purananuru*, and in *Silappatikaram* and *Manimekalai*. Even

[1] The Vaagriboli translation was recently completed at the Madras Christian College in the Department of Statistics.

though there is not sufficient evidence to fix the date of the work precisely, it is generally accepted that it is about 2000 years old. Tirukkural is a masterpiece of classical Tamil poetry and it has some thing to offer to people of different nations and times.

During the time of Tiruvalluvar, Tamil was written in a script called Tamil-Brahmi or Dhamili and it closely resembled the Brahmi script of Emperor Asoka. Brahmi is the parent of all modern Indian scripts. There have been many theories on the origin of the Brahmi script—some claiming it to have evolved from the Harappan script and some others claiming that it was derived from some West Asian script. We have held that Brahmi was invented[2] and that many of its signs can be derived from a compound symbol found in the Tamil-Brahmi inscriptions, viz., a cross super-imposed on a square. We have used this design in the front cover. T. N. Subramaniam, a veteran epigraphist once claimed that Brahmi must have been originally designed for a language like Tamil[3] but this view is not held by many other scholars. Tamil-Brahmi script some times makes use of a *pulli* or dot as a consonant-marker to denote pure consonants. We have shown elsewhere[4] that the practice of using the *pulli* was prevalent from very early times and a *pulli* can be seen in Anaimalai inscription. This practice is not followed in the Asokan Brahmi system where a pure consonant is combined with the following letter and written one below the other. The letter on the top would represent a pure consonant.

The modern Tamil script gradually evolved from the Tamil-Brahmi *pulli* system to the Pallava Tamil script, the Chola Tamil script and to the Vijayanagar script which is quite similar to the modern script. The story of this evolution is graphically presented in the book. We also observe the variation in style during the reign of a single king like Rajaraja I or Rajendra Chola I.

Side by side with the Tamil script, another script called *Vatteluthu* developed for the writing of Tamil language. Late Brahmi letters and early *Vatteluthu* letters are practicaly indistinguishable from one another. Many hero-stones belonging to the Pallava period have been discovered in North Tamil Nadu with *Vatteluthu* inscriptions. This script was in general use in the Pandya region till the Cholas took over that region. It was adapted later for writing Malayalam and a degenerate form of the script was called *Koleluthu*.

In order that people may recognize the *Vatteluthu* script we have included a chart of eighth century *Vatteluthu* characters at the end of the book. Many inscriptions in the Tamil script also have some Grantha characters and Tamil numerals and we have given a chart showing their different forms. Readers desirous of learning more about these scripts are referred to T. N. Subramaniam's *South Indian Temple Inscriptions* and C. Sivaramamurthi's *Kalvettukalum Eluthukkalum* and *Indian Epigraphy and South Indian Scripts*.

---

[2] Gift Siromoney and Michael Lockwood, 'The invention of the Brahmi script', *Madras Christian College Magazine*, XLVI (1977), pp. 31–33; *Souvenir of the Fourth Annual Congress of the Epigraphical Society of India*, Madras, 1978, pp. 47–50.

[3] *South Indian Temple Inscriptions*, Vol. III, Part II, p. 1594.

[4] Gift Siromoney and Emmanuel Jebarajan, "On the occurrence of the *pulli* in the Tamil-Brahmi Inscription of Anaimalai', *New Dimensions in Tamil Studies*, Palayamkottai, 1978, pp. 8–12.

We have provided many charts at the end of the book and indicated the sources on which the charts are based. Some are based on published material and some others on estampages prepared by our students from inscriptions found around Tambaram. During the last few years we have been able to find new inscriptions hitherto unnoticed by epigraphists and we have developed side-lighting photographic flash techniques to copy inscriptions and have applied computer methods of image enhancement[5] and dating of inscriptions to Pallava and Chola inscriptions.

It is possible to read inscriptions directly from ancient monuments and make an eye-copy of the letters. They are simply written down on a piece of paper as accurately as possible. Deciphering can be done at leisure making use of the charts in the book. In inscriptions found on stone, letters stand out better at certain times of the day when sunlight falls obliquely on the surface. If sunlight comes from an unsuitable direction, one can artificially get sunlight on to the inscription from a suitable oblique angle using a reflecting mirror. It may be necessary to keep the inscription shaded from direct sun so that only the reflected light illuminates the letters. We have used an umbrella for that purpose.

One can also take photographs of the inscription. One can use photography quite effectively at night or when the inscription is in semi darkness. An electronic flash with an extension cord may be used in such a way that the light falls obliquely on the surface. In the photograph letters will stand out clearly. To get the correct angle an ordinary electric torch can be used to find out the position which produces dark shadows forming an outline of the letters. In the photograph letters will stand out dramatically. We have found this method quite effective and time-saving.

The most common method of copying an inscription is by taking an ink-impression. First the surface is cleaned with water and wet white paper is spread evenly over the surface. It is beaten with a thick-haired brush like a shoe-polishing brush. The paper will get pressed into the depression of the letters. If the paper tears, put one more layer of thick paper and beat with the brush. Then a black paste can be applied on the paper using a roller or some kind of dabber in such a way that the paper in the depressions remains white. Duplicating ink comes in the form of a paste and it can be used. Alternatively one can mix lamp-black powder in office gum which comes in bottles. The paper should be allowed to dry on the stone itself. Later it may be placed between newspapers and rolled.

We wish to thank the Department of Science and Technology for financing the printing of this book and Dr S. Paramasivan for his efforts in persuading Indian scientists to participate in the project of preserving ancient monuments of India.

We wish to thank Messrs R. Chandrasekaran, Abdul Huq, R. Srinivasan who prepared the estampages, Dr M. Lockwood and Mr D. Packiamuthu for fruitful discussions and Mr T. Durai and his colleagues in The Diocesan Press for the special efforts they took to bring out this book.

---

[5] Gift Siromoney, 'Computer techniques of image enhancement in the study of a Pallava Grantha Inscription', *Studies in Indian Epigraphy*, II (1975), pp. 55–58.

System of Transliteration* and Pronunciation

VOWELS

Tamil	Transliteration	Phonetic symbols	Approximate pronunciation
அ	a	a	*u* in **up**
ஆ	ā	a :	*a* in **father**
இ	i	i	*i* in **sit**
ஈ	ī	i:	*i* in **unique**
உ	u	u	*u* in **pull**
ஊ	ū	u:	*oo* in **woo**
எ	e	e	*c* in **fed**
ஏ	ē	e:	*a* in **plane**
ஐ	ai	ai	*i* in **site**
ஒ	o	o	*o* in **mobile**
ஓ	ō	o:	*o* in **noble**
ஔ	au	au	*ow* in **now**

* *This system of transliteration is the one commonly used in epigraphical studies in India.*

CONSONANTS

Tamil	Trans-literation	Environment	Phonetic symbols	Approximate pronunciation
க்	k	After a hard consonant, at the beginning of a word and when mute	k	*k* in cake
		After a soft consonant (ṅ)	g	*g* in bangle
		Between vowels	ɦ	*h* (voiced)
ங்	ṅ		ŋ	*n* in English
ச்	c	At the beginning of a word	s,c	*s* or *ch*
		When doubled	c	*ch* in **ch**arm
		After a soft consonant (ñ)	ɟ	*j* in **J**ohn
		Between vowels	s	*s* in **s**ee
ஞ்	ñ		ɲ	*n* in gi**n**ger
ட்	ṭ	When doubled and when mute	ʈ	*t* pronounced with the tongue curled back
		After a soft consonant (ṇ) and in other places	ɖ	*d* pronounced with the tongue curled back
ண்	ṇ		ɳ	*n* in colonel pronounced with the tongue curled back
த்	t	At the beginning of a word, after a hard consonant and when mute	t̪	*th* in cloth
		After a soft consonant (n) and in other places	d̪	*th* in **th**ee
ந்	n		n	*n* in **n**ew
ப்	p	At the beginning of a word, after a hard consonant and when mute	p	*p* in **p**eep
		After a soft consonant (m)	b	*b* in ru**b**
		At other places	*bh*	
ம்	m		m	*m* in **m**an
ய்	y		j	*y* in **y**ellow
ர்	r		r flap	*r* in re**v**ive
ல்	l		l	*l* in sa**il**
வ்	v		v	*v* as in English but not so firm
ழ்	ḷ		ɻ	*l* pronounced with the tongue curled as far back as possible
ள்	ḷ		ɭ	*l* pronounced with the tongue curled back
ற்	ṛ	When doubled	tr	*tr* in **tr**ue
		After a soft consonant (ṇ)	dr	*dr* in **dr**ew
		In other places	r rolled	*r* (rolled) in **r**aw
ன்	ṉ		n	*n* in **n**ew
ஃ	h	Auxillary	χ	*h* in lo**ch**

பொருளடக்கம் – **CONTENTS**

முன்னுரை – Introduction

அறத்துப்பால் – **VIRTUE**

விஜயநகர மன்னர் கால எழுத்து – **Vijayanagar Script**
(கி. பி. 1400–1500) (1400–1500 A. D.)

ஸாளுவ நரசிங்க ராயரின் வண்டலூர்க் கல்வெட்டெழுத்து – *Script: Saluva Narasinga Raya's Vandalur Inscription*

பாயிரம் – PREFACE

கடவுள் வாழ்த்து	3	Praise of God
வான் சிறப்பு	5	Excellence of rain
நீத்தார் பெருமை	7	Greatness of ascetics
அறன்வலியுறுத்தல்	9	Assertion of the strength of *dharma*

மல்லிகார்ஜுன ராயரின் சோமங்கலக் கல்வெட்டெழுத்து – *Script: Mallikarjuna Raya's Somangalam Inscription*

இல்லறவியல் – DOMESTIC VIRTUE

இல்வாழ்க்கை	11	Domestic life
வாழ்க்கைத் துணைநலம்	13	Blessings of a good wife
மக்கட்பேறு	15	Children
அன்புடைமை	17	Love
விருந்தோம்பல்	19	Hospitality
இனியவை கூறல்	21	Use of pleasant words
செய்ந்நன்றி அறிதல்	23	Gratitude
நடுவுநிலைமை	25	Impartiality
அடக்கமுடைமை	27	Self-control
ஒழுக்கமுடைமை	29	Purity of conduct

பாண்டிய மன்னன் எழுத்து – **Pandya Script**
(கி. பி. 1270–1280) (1270–1280 A. D.)

சுந்தர பாண்டியனின் ருக்கச்சூர்க்தி கல்வெட்டெழுத்து – *Script: Sundara Pandya's Tirukkachur Inscription*

பிறனில் விழையாமை	31	Not coveting another's wife
பொறையுடைமை	33	Forbearance
அழுக்காறுமை	35	Not envying
வெஃகாமை	37	Not coveting
புறங்கூறுமை	39	Refraining from back-biting

பயனில சொல்லாமை	41	Refraining from idle talk
தீவினையச்சம்	43	Dread of evil deeds
ஒப்புரவறிதல்	45	Benevolence
ஈகை	47	Charity
புகழ்	49	Fame
தெலுங்கு சோழ மன்னர் கால எழுத்து (கி. பி. 1270–1290)	–	**Telugu Chola Script (1270–1290 A. D.)**
விஜய கண்ட கோபாலனின் திருக்கச்சூர்க் கல்வெட்டெழுத்து	–	*Script: Vijaya Ganda Gopala's Tirukkachur Inscription*
துறவறவியல்	–	ASCETIC VIRTUE
அருளுடைமை	51	Compassion
புலால் மறுத்தல்	53	Vegetarianism
தவம்	55	Penance
கூடா ஒழுக்கம்	57	Hypocritical conduct
கள்ளாமை	59	Absence of fraud
வாய்மை	61	Truthfulness
வெகுளாமை	63	Abstaining from anger
இன்னா செய்யாமை	65	Not doing evil
கொல்லாமை	67	Not killing
நிலையாமை	69	Impermanence of things
துறவு	71	Renunciation
மெய்யுணர்தல்	73	Realisation of truth
அவா அறுத்தல்	75	Rooting out of desires
ஊழ்	–	FATE
ஊழ்	77	Fate
பொருட்பால்	–	**WEALTH**
சோழ மன்னர் கால எழுத்து (கி. பி. 970–1250)	–	**Chola Script (970–1250 A. D.)**
வீரராஜேந்திரனின் மாடம்பாக்கக் கல்வெட்டெழுத்து	–	*Script: Vira Rajendra's Madambakkam Inscription*
அரசியல்	–	KINGSHIP
இறைமாட்சி	79	The greatness of a king
கல்வி	81	Learning
கல்லாமை	83	Neglect of studies
கேள்வி	85	Listening to the wise
அறிவுடைமை	87	Possession of knowledge
குற்றங்கடிதல்	89	Correction of faults
பெரியாரைத் துணைக்கோடல்	91	Seeking the aid of great men
சிற்றினம் சேராமை	93	Avoiding low company
தெரிந்து செயல்வகை	95	Acting with fore-thought
வலியறிதல்	97	Estimating strength

முதலாம் குலோத்துங்கனின் மணிமங்கலக் கல்வெட்டெழுத்து – *Script: Kulotunga I's Manimangalam Inscription*

காலம் அறிதல் 99 Knowing the opportune moment
இடன் அறிதல் 101 Knowing the right place
தெரிந்து தெளிதல் 103 Choice of ministers
தெரிந்து வினையாடல் 105 Selection and employment of officers
சுற்றந் தழால் 107 Friendship with kinsmen
பொச்சாவாமை 109 Avoiding forgetfulness
செங்கோன்மை 111 The right sceptre
கொடுங்கோன்மை 113 Unjust government
வெருவந்த செய்யாமை 115 Against a reign of terror
கண்ணோட்டம் 117 Graciousness

முதலாம் இராஜேந்திரனின் திருமலைக் கல்வெட்டெழுத்து – *Script: Rajendra I's Tirumala Inscription*

ஒற்றுடல் 119 Espionage
ஊக்கம் உடைமை 121 Unflagging energy
மடி இன்மை 123 Avoidance of sloth
ஆள்வினை உடைமை 125 Manly effort
இடுக்கண் அழியாமை 127 Hopefulness in trouble

முதலாம் இராஜேந்திரனின் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேட்டெழுத்து – *Script: Rajendra I's Tiruvalangadu copper plates*

அமைச்சியல் – MINISTERS OF STATE

அமைச்சு 129 Ministers
சொல்வன்மை 131 Eloquence
வினைத் தூய்மை 133 Purity in action
வினைத்திட்பம் 135 Power in action
வினைசெயல்வகை 137 Method of acting
தூது 139 Envoys
மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல் 141 Behaviour towards a king
குறிப்பறிதல் 143 Devining the king's mind
அவை அறிதல் 145 Knowledge of the assembly
அவை அஞ்சாமை 147 Avoidance of nervousness in assembly

முதலாம் இராஜராஜ சோழனின் தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டெழுத்து – *Script: Raja Raja I's Thanjavur Inscription*

அங்கவியல் – ESSENTIALS OF A STATE

நாடு 149 The country
அரண் 151 Fortifications
பொருள் செயல்வகை 153 Acquisition of wealth
படை மாட்சி 155 Excellence of the army
படைச் செருக்கு 157 Pride of the army
நட்பு 159 Friendship
நட்பாராய்தல் 161 Choice of allies

பழைமை	163	Longstanding friendship
தீ நட்பு	165	Friendship with the wicked
கூடா நட்பு	167	False friends
முதலாம் இராஜராஜ சோழனின் மகாபலிபுரக் கல்வெட்டெழுத்து	–	*Script: Raja Raja I's Mahabalipuram Inscription*
பேதைமை	169	Folly
புல்லறிவாண்மை	171	Ignorance
இகல்	173	Hostility
பகை மாட்சி	175	Dealing with enemies
பகைத்திறம் தெரிதல்	177	Ascertaining the strength of the enemy
உட்பகை	179	Internal enemies
முதலாம் இராஜராஜ சோழனின் மேல்பாடிக் கல்வெட்டெழுத்து	–	*Script: Raja Raja I's Melpadi Inscription*
பெரியாரைப் பிழையாமை	181	Not offending the great
பெண்வழிச் சேறல்	183	Being led by women
வரைவின் மகளிர்	185	Wanton woman
கள்ளுண்ணாமை	187	Avoidance of drinking toddy
சூது	189	Gambling
மருந்து	191	Medicine
உத்தம சோழனின் சென்னைப் பொருட்காட்சி சாலைச் செப்பேட்டெழுத்து	–	*Script: Uttama Chola's Madras Museum plates*
ஒழிபியல்	–	MISCELLANEOUS
குடிமை	193	Nobility of descent
மானம்	195	Honour
பெருமை	197	Greatness
சான்றாண்மை	199	Perfect goodness
பண்புடைமை	201	Courtesy
பல்லவ மன்னர் கால எழுத்து (கி. பி. 550–800)	–	**Pallava Script** (550–800 A. D.)
இரண்டாம் நந்திவர்மனின் பட்டத்தாள்மங்கலச் செப்பேட்டெழுத்து	–	*Script: Nandivarman II's Pattathal Mangalam copper plates*
நன்றியில் செல்வம்	203	Wealth without worthy use
நாணுடைமை	205	A sense of shame
குடிசெயல் வகை	207	Way of maintaining the family
உழவு	209	Agriculture
நல்குரவு	211	Poverty
இரவு	213	Mendicancy
இரவச்சம்	215	Dread of mendicancy
கயமை	217	Meanness

காமத்துப்பால் – LOVE

சிம்ம விஷ்ணுவின் பள்ளன் கோயில் செப்பேட்டெழுத்து – *Script: Simha Vishnu's Pallankoil copper plates*

களவியல் – THE SECRET UNION

தகையணங்குறுத்தல்	219	Pain at the sight of beauty
குறிப்பறிதல்	221	Recognition of the signs of love
புணர்ச்சி மகிழ்தல்	223	Rejoicing in the embrace
நலம் புனைந்துரைத்தல்	225	In praise of her beauty
காதற் சிறப்புரைத்தல்	227	The glory of love
நாணுத் துறவுரைத்தல்	229	Abandonment of reserve
அலர் அறிவுறுத்தல்	231	Disclosing rumours

கற்பியல் – WEDDED LOVE

பிரிவாற்றுமை	233	Pangs of separation
படர்மெலிந் திரங்கல்	235	Languishing in sorrow
கண் விதுப்பழிதல்	237	Eyes consumed with grief
பசப்புறு பருவரல்	239	The pallid hue
தனிப்படர் மிகுதி	241	Solitary anguish

தமிழ் பிராமி என்னும் தமிழ் எழுத்து (கி. மு. 250—கி. பி. 250) – **Tamil Brahmi Script** (250 B. C. – 250 A. D.)

தென்னட்டிலுள்ள குகைக் கல்வெட்டெழுத்து – *Script: Southern Cave Inscriptions*

நினைந்தவர் புலம்பல்	243	Weeping for the absent one
கனவுநிலை உரைத்தல்	245	Narrating her dreams
பொழுதுகண்டு இரங்கல்	247	Lamentations at evening time
உறுப்புநலன் அழிதல்	249	The wasting of the limbs
நெஞ்சொடு கிளத்தல்	251	Soliloquy
நிறையழிதல்	253	Loss of feminine modesty
அவர்வயின் விதும்பல்	255	Mutual yearning for each other
குறிப்பறிவுறுத்தல்	257	Divining the thoughts of each other
புணர்ச்சி விதும்பல்	259	Desire for reunion
நெஞ்சொடு புலத்தல்	261	Chiding the heart
புலவி	263	Feigned dislike
புலவி நுணுக்கம்	265	Feigned anger
ஊடலுவகை	267	Charm of love quarrels

எழுத்து வடிவ அட்டவணை – Alphabetic Charts

ஸாளுவ நரசிங்க ராயரின் வண்டலூர்க் கல்வெட்டெழுத்து	268	Saluva Narasinga Raya's Vandalur Inscription
மல்லிகார்ஜுன ராயரின் சோமங்கலக் கல்வெட்டெழுத்து	269	Mallikarjuna Raya's Somangalam Inscription
சுந்தர பாண்டியனின் திருக்கச்சூர்க் கல்வெட்டெழுத்து	270	Sundara Pandya's Tirukkachur Inscription
விஜய கண்ட கோபாலனின் திருக்கச்சூர்க் கல்வெட்டெழுத்து	271	Vijaya Ganda Gopala's Tirukkachur Inscription
வீரராஜேந்திரனின் மாடம்பாக்கக் கல்வெட்டெழுத்து	272	Vira Rajendra's Madambakkam Inscription
முதலாம் குலோத்துங்கனின் மணிமங்கலக் கல்வெட்டெழுத்து	273	Kulotunga I's Manimangalam Inscription
முதலாம் இராஜேந்திரனின் திருமலைக் கல்வெட்டெழுத்து	274	Rajendra I's Tirumala Inscription
முதலாம் இராஜேந்திரனின் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேட்டெழுத்து	275	Rajendra I's Tiruvalangadu Inscription
முதலாம் இராஜராஜ சோழனின் தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டெழுத்து	276	Raja Raja I's Thanjavur Inscription
முதலாம் இராஜராஜ சோழனின் மகாபலிபுரக் கல்வெட்டெழுத்து	277	Raja Raja I's Mahabalipuram Inscription
முதலாம் இராஜராஜ சோழனின் மேல்பாடிக் கல்வெட்டெழுத்து	278	Raja Raja I's Melpadi Inscription
உத்தம சோழனின் சென்னைப் பொருட் காட்சிசாலைச் செப்பேட்டெழுத்து	279	Uttama Chola's Madras Museum plates
இரண்டாம் நந்திவர்மனின் பட்டத்தாள் மங்கலச் செப்பேட்டெழுத்து	280	Nandivarman II's Pattathal Mangalam plates
சிம்ம விஷ்ணுவின் பள்ளன் கோயில் செப்பேட்டெழுத்து	281	Simha Vishnu's Pallankoil copper plates
சங்க காலத்துக் குகைக் கல்வெட்டெழுத்து	282	Southern Cave Inscriptions of Sangam period
எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வட்டெழுத்து	283	VATTELUTHU SCRIPT OF THE EIGHTH CENTURY
பலவகையான கிரந்த எழுத்துகளும், தமிழ் எண் வடிவமும்	284	GRANTHA CHARACTERS AND TAMIL NUMERALS OF DIFFERENT PERIODS
பாட்டு முதற்குறிப்பு அகர வரிசை	285	**Index to first lines in Tamil script**

அறத்துப்பால்	1–77	VIRTUE
பொருட்பால்	78–217	WEALTH
காமத்துப்பால்	218–267	LOVE

அகர முதல எழுதெலலாம ஆதி
பகவன முதறறெ உலகு 1

கறறகன லாய பயனெனதொல வாலறிவன
நறபுள தாளிணஅர ஏன்ன 2

மலரமிசை ஏகினன மாணடி சேரநதார
நிலமிசை நீடுவாழ வாழ 3

வெணகுதல வெணடாமை ஒிவாலஅடி சேராதாரகு
யாணடும ஓடுமபை ஓில 4

ஒருளசெ ஒருவிணயும செரா ஒைவன
பொருளசெ புகழபுரிநதார மாடடு 5

பொறிவாயில ஐநதவிகதான பெயதீர ஒழுகக
நெறி நினறார நீடுவாழ வாழ 6

தனகுதுணம ஒிலலாதான தாளசேராதாரக கலலால
மனககலலல மாறறல அரிது 7

அறவாழி அநதணன தாளசேராதாரக கலலால
பிறவாழி நீநதல அரிது 8

கொனில பொறியில குணமிலவெ ஏணகுணதான
தாளா உணாணகக தலை 9

பிறபப பெருஙகடல நீநதுவ நீநதார
ஒைவன அடிசேரா தார 10

கடவுள் வாழ்த்து

1. அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.
akara mutala eḻuttellām āti
pakavaṇ mutaṟṟē ulaku.

1. As letters all have *A* as first, so the world has *Aadhi Bhagavan* as first.

2. கற்றதனு லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்.
kaṟṟataṇā lāya payaṇeṇkol vālaṟivaṇ
naṟṟāḷ toḻāar eṇiṇ.

2. What is the use of one's education, if he will not bow before the feet of Him, the all wise One?

3. மலர்மிசை ஏகினுன் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.
malarmicai ēkiṇāṇ māṇaṭi cērntār
nilamicai nīṭuvāḻ vār.

3. They live for ever in the land above, who cling to the glorious feet of Him, who bides in the lotus flower.

4. வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்அடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல.
vēṇṭutal vēṇṭāmai ilāṇaṭi cērntārkku
yāṇṭum iṭumpai ila.

4. Troubles will never come to those who abide at the feet of the desireless One.

5. இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.
iruḷcēr iruviṇaiyum cērā iṟaivaṇ
poruḷcēr pukaḻpurintār māṭṭu.

5. The twain dark deeds shall ne'er vex those who give the Lord, His rightful praise.

6. பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.
poṟivāyil aintavittāṇ poitīr oḻukka
neṟininṟār nīṭuval vār.

6. They shall live for ever who firmly bide in the faultless path of Him, Victor o'er the senses five.

7. தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.
taṇakkuvamai illātāṇ tāḷcērntārk kallāl
maṇakkavalai māṟṟal aritu.

7. 'Tis hard to find relief from mental care, except by taking refuge at the feet of the Peerless One.

8. அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது.
aṟavāḻi antaṇaṇ tāḷcērntārk kallāl
piṟavāḻi nīntal aritu.

8. Unless men cling to the feet of the gracious Lord of the wheel of *dharma*, they cannot swim the ocean of this earthly life.

9. கோளில் பொறியில் குணமிலவே எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை.
kōḷil poṟiyil kuṇamilavē eṇkuṇattāṇ
tāḷai vaṇaṅkāt talai.

9. The head that bows not at the feet of the Lord, of eightfold nature, is useless as a sense without the power of sensation.

10. பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்.
piṟavip peruṅkaṭal nīntuvar nīntār
iṟaivaṉ aṭicērā tār.

10. Who then can swim this wide earthly sea? Not they who cling not to our Lord's feet.

உரனுன்னுப உலகம வழநுக் உருதலரல 11
தரனுமிழதம ஏனுணரப பரப்பு

துபபரரகுத துபபய துபபரகித துபபரரகுத 12
துபபய தூஉம மனழ

வினுடினுப பெரயபபின விரிந்ர வியனுலகதது 13
உளந்னுப உடப்பும பசி

ஏரின உழரஅர உழஉர புயலனணும 14
உரர் உளநுகுனுக் கரல

கெடுபபதூஉங ஙகடடரரகுச சரரஉரயமப் ழுநுகெ 15
ஏடுபபதூஉம ஏலலரம மனழ

விசுமபின துளிவிழின அலலரலமப் ழுநுகெ 16
பசுமபுல தலுகரணபு அரிது

ஙெடுநுகடஷும தனுந்ரமை குனுமும தடிஙதெழிலி 17
தரனுநலகர தரக் விடின

சிப்பபெரடு பூசலண உசலலரது உரனம 18
உப்குமெல உரஞுரகுகும ஏணுடு

தரனும தலமடுரணடுமி தநுகர வியனுலகம 19
உரனும உழநுகர தெனின

நிரடினுப அமையரது உலகெனின யாரயாரகும 20
உரனுடினுப அமையரது வழகு

வான் சிறப்பு

11. வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்
தான்அமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று.
vāṉniṉṟu ulakam vaḻaṅki varutalāl
tāṉamiḻtam eṉṟuṇarar pāṟṟu.

11. When rain comes regularly the world of men lives on, so it is fitting to think of it as heavenly food.

12. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉம் மழை.
tuppārkkut tuppāya tuppākkit tuppārkkut
tuppāya tūum malai.

12. Rain produces good food for men ; itself is food for thirsty men.

13. விண்இன்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து
உள்நின்று உடற்றும் பசி.
viṇiṉṟu poyppiṉ virinīr viyaṉulakattu
uḷniṉṟu uṭaṟṟum paci.

13. If clouds deceive this wide sea-girt world, then will hunger afflict the people.

14. ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.
ēriṉ uḻāar uḻavar puyaleṉṉum
vāri vaḻaṅkuṉṟik kāl.

14. The ploughman cannot ply his plough, if the clouds do not pour out their fulness.

15. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றூங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை.
keṭuppatūuṅ keṭṭārkkuc cārvāymaṟ ṟāṅkē
eṭuppatūum ellām maḻai.

15. When rain fails all is ruined ; but rain's help lifts up again the ruined. So rain is all-powerful.

16. விசும்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற் றூங்கே
பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது.
vicumpiṉ tuḷivīḻiṉ allālmaṟ ṟāṅkē
pacumpul talaikāṇpu aritu.

16. If from the sky no raindrops fall, fresh blades of green grass will not be seen.

17. நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தான்நல்கா தாகி விடின்.
neṭuṅkaṭalum taṉṉīrmai kuṉṟum taṭinteḻili
tāṉṉalkā tāki viṭiṉ.

17. E'en the wide ocean's wealth will fail, if bulging clouds do not shower their gifts.

18. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு.
ciṟappoṭu pūcaṉaī cellātu vāṉam
vaṟakkumēl vāṉōrkkum īṇṭu.

18. There will be no worship nor festival for gods here, should heaven's rain fail.

19. தானம் தவம்இரண்டும் தங்கா வியன்உலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.
tāṉam tavamiraṇṭum taṅkā viyaṉulakam
vāṉam vaḻaṅkā teṉiṉ.

19. There will be no charity nor penance in this wide world, should heaven not give its gifts.

20. நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு.
nīriṉṟu amaiyātu ulakeṉiṉ yāryārkkum
vāṉiṉṟu amaiyātu oḻukku.

20. The world of men cannot live without water; so, too, without rain there is no virtuous life.

ழகசதது நதரர பெருமை விழபபதது
ஙனடுமை பனுலல துணவு 21

துநதரர பெருமை துஙணசகூநனை யையதது
ஙநதரரை ஙணணிசகைரண டநறு 22

ருமை ஙசைதெரிநது ஙணடுஙநமை பூணைடரர
பெருமை பிநஙகிநறு உலகு 23

உரனைனணுமை தெரடடியரன ஙரைநதுமை கரபபரன
உரனைனணுமை ஙையபபிநஙகரர விதது 24

ஜநதவிகதரன ஙூநறல உகலவிசுமபு ளரரஙகரமரன
ஙநதிரனை சரவுறு கரி 25

ஙெயநகரிய ஙெயவரர பெரியர சிநியர
ஙெயநகரிய ஙெயகலர தரர 26

சுனைவுளி ஙளறுஙசை நரறநமெனறு ஜநதின
ஙசைகதெரிவரன கடடை உலகு 27

நனைமெரழி மரநதர பெருமை நிலதது
மனைமெரழி கரடடி விடுமை 28

குணமெனணுமை குனைநதி நினரர ஙெகுளி
கணமெயுமை கரதது அரிது 29

ஙநதணர ஙனபெரர ஙநஙெரரமந நெலவுயிரகுதுமை
ஙெநதணனமை பூணைடரழுக வரன 30

நீத்தார் பெருமை

21. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவல் துணிவு.
oḻukkattu nīttār perumai viḻuppattu
vēṇṭum paṉuval tuṇivu.

21. 'Tis the aim of Scripture to show, the greatness of those who have renounced all for Virtue.

22. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து
இறந்தாரை எண்ணிக்கொண் டற்று.
tuṟantār perumai tuṇaikkūṟiṉ vaiyattu
iṟantārai eṇṇikkoṇ ṭaṟṟu.

22. To measure the greatness of ascetics is like counting all who have died in the world.

23. இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டுஅறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற்று உலகு.
irumai vakaiterintu īṇṭuaṟam pūṇṭār
perumai piṟaṅkiṟṟu ulaku.

23. The greatness of those who know both states, and have put on Virtue shines throughout the world.

24. உரனென்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.
uraṉeṉṉum tōṭṭiyāṉ ōraintum kāppāṉ
varaṉeṉṉum vaippiṟkōr vittu.

24. He who rules the senses five with the goal of firmness will become a seed in the best of worlds.

25. ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசும்பு ளார்கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி.
aintavittāṉ āṟṟal akalvicumpu ḷārkōmāṉ
intiraṉē cāluṅ kari.

25. Indra, himself, the King of Gods, is witness sure to the might of him who has subdued the senses five.

26. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.
ceyaṟkariya ceyvār periyar ciṟiyar
ceyaṟkariya ceykalā tār.

26. The great will always do the hard tasks, but little men can ne'er do these.

27. சுவைஒளி ஊறுஓசை நாற்றமென்று ஐந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே உலகு.
cuvaioḷi ūṟuōcai nāṟṟameṉṟu aintiṉ
vakaiterivāṉ kaṭṭē ulaku.

27. He who knows the measure of the senses five—taste, sight, touch, sound, smell—holds the world in his sway.

28. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.
niṟaimoḻi māntar perumai nilattu
maṟaimoḻi kāṭṭi viṭum.

28. The greatness of those men of mighty word is shown by their secret word in the world.

29. குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயும் காத்தல் அரிது.
kuṇameṉṉum kuṉṟēṟi niṉṟār vekuḷi
kaṇamēyum kāttal aritu.

29. It is impossible to escape the anger of those who've climbed the hill of character and stand sure.

30. அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.
antaṇar eṉpōr aṟavōrmaṟ ṟevvuyirkkum
centaṇmai pūṇṭoḻuka lāṉ.

30. The true Brahmins are the saints, they say; for they show kindness to all living creatures.

சிறபுஞ்ம செலவமும ஞும அநதினூஉஙகு 31
ஆகசம ஏவஞை உயிரககு

அநதினூஉஙகு ஆகசமும ஓலஙை அதஉண 32
மநதலின ஊஙகிலஙை கெடு

ஒலவும உகையான அநவிண ஒவரதெ 33
செலவுமவர யெலலரது செயல

மனதுகசண மரசின ஆதல அணதது அநன 34
ஆகுல நிர பிந

அழுகசரறு அவரவுதுள் ஓனஞசெசால நரனகும 35
ஒழுகசர ஓயனநது அநம

அனநநிலரம ஏனஞது அநஆசெயக மநநது 36
பெரனறுஙகரல பெரனறுத துணை

அநதரறு ஓதுவன ஒணைட சிவிகை 37
பெரறுதரஞகு ஊரநதன ஓடை

விழநரள படரவமை நனறுநநின அச்சரறுவன 38
வரழநரள வழியடைகசுங கல

அநதரன உருவதெ ஓனபமமந ஒலலரம 39
புநதத புகழும ஓல

செயநபரல ஒதரும அநனை ஒருவநகு 40
உயநபரல ஒதரும பழி

அறன்வலியுறுத்தல்

31. சிறப்புஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூஉங்கு
ஆக்கம் எவனே உயிர்க்கு.
ciṟappuīṉum celvamum īṉum aṟattiṉūuṅku
ākkam evaṉō uyirkku.

31. What greater wealth is there than Virtue ? It gives both heavenly bliss and earthly good.

32. அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை
மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு.
aṟattiṉūuṅku ākkamum illai ataṉai
maṟattaliṉ ūṅkillai kēṭu.

32. There is no greater wealth than Virtue, and no greater loss than to forget it.

33. ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.
ollum vakaiyāṉ aṟaviṉai ōvātē
cellumvā yellāñ ceyal.

33. Strive always to do Virtue, unfailingly, by every means, in every way.

34. மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்துஅறன்
ஆகுல நீர பிற.
maṇattukkaṇ mācilaṉ ātal aṇaittuaṟaṉ
ākula nīra piṟa.

34. Be pure in mind, that true Virtue is ; all else is empty sound.

35. அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னைச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம்.
aḻukkāṟu avāvekuḷi iṉṉāccol nāṉkum
iḻukkā iyaṉṟatu aṟam.

35. Envy, greed, anger, bitter words—these four avoiding, and striving on is Virtue.

36. அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை.
aṉṟaṟivām eṉṉātu aṟañceyka maṟṟatu
poṉṟuṅkāl poṉṟāt tuṇai.

36. Say not, ' We'll try another day ' but do Virtue now ; 'Twill in dying day be undying help.

37. அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை.
aṟattāṟu ituveṇa vēṇṭā civikai
poṟuttāṉōṭu ūrntāṉ iṭai.

37. There's no need to say, ' This is Virtue's way ' ; just look at the palanquin rider and the bearer.

38. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின் அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.
vīḻnāḷ paṭāamai naṉṟāṟṟiṉ ahtoruvaṉ
vāḻnāḷ vaḻiyaṭaikkuṅ kal.

38. If one does good, not missing a single day, that will be a rock to block the path of future births.

39. அறத்தான் வருவதே இன்பம்மற் றெல்லாம்
புறத்த புகழும் இல.
aṟattāṉ varuvatē iṉpammaṟ ṟellām
puṟatta pukaḻum ila.

39. What comes from Virtue is true joy ; all else is other and brings no praise.

40. செயற்பால தோரும் அறனே ஒருவற்கு
உயற்பால தோரும் பழி.
ceyaṟpāla tōrum aṟaṇē oruvaṟku
uyaṟpāla tōrum paḻi.

40. The good alone is fit to do ; the evil should be ever shunned.

ூலவாழவான எனபான டுயலபுடைய முவாகதும 41
நலலாழநின நினழ துஉண

துழநதாாகதும துஉவா தவாகதும டுழநதாாகதும 42
ூலவாழவான எனபான துஉண

தெனபுலததா தெயவம விருநதொகல தானெனழுங்கு 43
ஐமபுலததாபு டுமபல தஉல

பழியஞசி பாததூண உடைததாயின வாழகதை 44
உழிடுயஞசல எஞஞானபும ூல

அனபும அழனும உடைததாயின ூலவாழகதை 45
பணபும பயனும அது

அழததாழநின ூலவாழகதை யாழநின புழததாழநிழ 46
டொாடுயப டெபுவது எவன

டுயலபிணன ூலவாழகதை வாழபவன எனபான 47
முயலவாருள எலலாம தஉல

ஆழநின ஒழுககி அழனிழுகதா ூலவாழகதை 48
நொழபாரின நொனமை உடைதது

அழனெனப படடதெ ூலவாழகதை அஃதும 49
பிழனபழிபபது ூலலாயின நனபு

வையதது வாழவாங்கு வாழபவன வானுறையும 50
தெயவததுள வைகபப படும

இல்வாழ்க்கை

41. இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை.
ilvāḻvāṉ eṉpāṉ iyalpuṭaiya mūvarkkum
nallāṟṟiṉ niṉṟa tuṇai.

41. He lives a true home-life, who firmly stands in Virtue's way, and is a help to the orders three.

42. துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்
இல்வாழ்வான் என்பான் துணை.
tuṟantārkkum tuvvā tavarkkum iṟantārkkum
ilvāḻvāṉ eṉpān tuṇai.

42. The true householder is a help to the saints, the poor and the dying.

43. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்றாங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை.
teṉpulattār teyvam viruntokkal tāṉeṉṟāṅku
aimpulattāṟu ōmpal talai.

43. *Manes*, God, kin, guests and oneself—to serve these five is duty chief.

44. பழியஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்.
paḻiyañcip pāttūṉ uṭaittāyiṉ vāḻkkai
vaḻiyeñcal eññāṉṟum il.

44. Ne'er shall be lack of children in the home of one who shuns vice and shares his food with others.

45. அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.
aṉpum aṟaṉum uṭaittāyiṉ ilvāḻkkai
paṇpum payaṉum atu.

45. If the home-life has love and virtue, then it will have grace and fruit.

46. அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை யாற்றின் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவது எவன்.
aṟattāṟṟiṉ ilvāḻkkai yāṟṟiṉ puṟattāṟṟiṟ
pōoyp peṟuvatu evaṉ.

46. If home-life is lived in Virtue's way, what will one gain by leaving home ?

47. இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாம் தலை.
iyalpiṉāṉ ilvāḻkkai vāḻpavaṉ eṉpāṉ
muyalvāruḷ ellām talai.

47. He who lives home-life worthily is chief among all who strive.

48. ஆற்றின் ஒழுக்கி அறனிழுக்கா இல்வாழ்க்கை
நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து.
āṟṟiṉ oḻukki aṟaṉiḻukkā ilvāḻkkai
nōṟpāriṉ nōṉmai uṭaittu.

48. Home-life that helps those outside and never swerves from virtue endures more trials than hermit life.

49. அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன்பழிப்பது இல்லாயின் நன்று.
aṟaṉeṉap paṭṭatē ilvāḻkkai ahtum
piṟaṉpaḻippatu illāyiṉ naṉṟu.

49. True home-life is true virtue ; the other too is good if without fault.

50. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.
vaiyattuḷ vāḻvāṅku vāḻpavaṉ vāṉuṟaiyum
teyvattuḷ vaikkap paṭum.

50. He who lives home-life worthily on earth will have a place among the gods in heaven !

மஉனததகக மாணபுடையள ஆகிததழ கொணடான 51
உளததககாள வாழகஙகத துஉண

மஉனமாடசி டலலாளகண டலலாயின வாழகஙகை 52
எஉனமாடசித தாயினும டல

டலலதென டலலஉள மாணபாஙல உளள தென 53
டலலஉள மாணஙக கடை

பெணணின பெருநதகக யாஉள கழபெனனும 54
தினமையுண டாகப பெறின

தெயவந தொழாஉள கொழுநன தொழுதெழ வாள 55
பெயயெனப பெயயும மழை

தறகாதது தறகொணடாற பெண் தகைசானற 56
சொறகாதசெ சொலவிலாள பெணே

சிறைகாகசூங காபபுஎன செயயும மகளிர 57
நிறைகாகசூங காபபெ தலை

பெறறா பெறினபெறுவ பெணடிர பெருஞசிறபபு 58
புததெளிர வாழும உலகு

புகழபுரிந டலலிலொரகசூ டலஉ டகழவாழுன 59
எபபொல பீடு நடை

மஙகலம எனப மஉனமாட சி மறறுசதன 60
நனகலம நனமககட பெறு

வாழ்க்கைத் துணைநலம்

51. மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.
maṇaittakka māṇputaiyaḷ ākittaṟ koṇṭāṇ
vaḷattakkāḷ vāḻkkait tuṇai.

51. She is true helpmate who, having homely worth, spends within her husband's means.

52. மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும் இல்.
maṇaimāṭci illaḷkaṇ illāyiṇ vāḻkkai
eṇaimāṭcit tāyiṇum il.

52. If homely worth be lacking in the wife, whatever worth there is, 'tis nothing worth.

53. இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை.
illateṇ illavaḷ māṇpāṇāl uḷḷateṇ
illavaḷ māṇāk kaṭai.

53. If the wife is worthy what lack is there? If she is worthless what good is there?

54. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.
peṇṇiṟ peruntakka yāvuḷa kaṟpeṇṇum
tiṇmaiyuṇ ṭākap peṟiṇ.

54. What is more precious than a wife, if strength of purity is hers?

55. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.
teyvan toḻāaḷ koḻunaṇ toḻuteḻuvāḷ
peyyeṇap peyyum maḻai.

55. She, who on waking, bows to her spouse and worships no other god, if she says 'rain', rain it will.

56. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.
taṟkāttut taṟkoṇṭāṟ pēṇit takaicāṇṟa
coṟkāttuc cōṟvilāḷ peṇ.

56. She is true wife who, guarding self and cherishing her spouse, ne'er fails in preserving their good name.

57. சிறைகாக்குங் காப்புளவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.
ciṟaikākkuṅ kāppuevaṇ ceyyum makaḷir
niṟaikākkuṅ kāppē talai.

57. What avails prison's ward for wife? Chief is the ward of a chaste mind.

58. பெற்றாற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகு.
peṟṟāṟ peṟiṇperuvar peṇṭir peruñciṟappup
puttēḷir vāḻum ulaku.

58. If the wife lives true to her husband, then she is sure to win great glory in the world of gods.

59. புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்
ஏறுபோல் பீடு நடை.
pukaḻpurinta illilōrkku illai ikaḻvārmuṇ
ēṟupōl pīṭu naṭai.

59. They cannot walk with lion-like pride fore mocking lips, whose wives guard not their good name.

60. மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றுஅதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.
maṅkalam eṇpa maṇaimāṭci maṟṟuataṇ
naṇkalam naṇmakkaṭ pēṟu.

60. The worth of a wife is a man's good fortune; his jewels are his good children.

61
பெறுமவழறுள யாமறிவது ருலவல அறிவறிநத
மககட பெறு அலல பிழ

62
எழுபிழபபும தீயனை தீணடர பழிபிழநுகாப
பணபுடை மககட பெறின

63
தமபொருள எனபதம மககள அவரபொருள
தமதம வினையான வரும

64
அமிழதினும ஆழற ருன்றெதம மககள
சிறுகை அளாவிய கூழ

65
மககளுமெய தீணடல உடறகினபம மறறுஅவர
சொறகெடடல ருனப்ம செவிககு

66
கூழலருன்று யாழருன்று எனபதம மககள
மழலைச சொல கெளாதவர

67
தநதை மகறகு ஆறறும நனறி அனையதது
முநதி யிருபபச செயல

68
தமமினதம மககள அறிவுடைமை மாநிலதது
மனனுயிர கெலலாம ருன்று

69
ஈனற பொழுதிற பெரிதுவககும தனமகனர
சானருயன எனகெடட தாய

70
மகன தநதைககு ஆறறுமி உதவி ருவன தநதை
எனனெறழுன கொலஎனஞ சொல

மக்கட்பேறு

61. பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த மக்கட்பேறு அல்ல பிற.
perumavarṟuḷ yāmaṟivatu illai aṟivaṟinta makkaṭpēṟu alla piṟa.

61. Among all things that men can gain, we know none so good as the gift of intelligent children.

62. எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப் பண்புடை மக்கட் பெறின்.
eḻupiṟappum tīyavai tīṇṭā paḻipiṟaṅkāp paṇpuṭai makkaṭ peṟiṉ.

62. The evils of the seven births shall ne'er touch those who've upright children, free from sin.

63. தம்பொருள் என்பதம் மக்கள் அவர்பொருள் தம்தம் வினையான் வரும்.
tamporuḷ eṉpatam makkaḷ avarporuḷ tamtam viṉaiyāṉ varum.

63. The wise say of their bairns 'These are our wealth'; by their deeds will wealth come.

64. அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள் சிறுகை அளாவிய கூழ்.
amiḻtiṉum āṟṟa iṉitētam makkaḷ ciṟukai aḷāviya kūḻ.

64. The gruel that children's little hands have stirred is sweeter far than nectar.

65. மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்றுஅவர் சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு.
makkaḷmei tīṇṭal uṭaṟkiṉpam maṟṟuavar coṟkēṭṭal iṉpam cevikku.

65. The touch of children's hands is a joy to the body, to listen to their prattle is joy to the ear.

66. குழல்இனிது யாழ்இனிது என்பதம் மக்கள் மழலைச்சொல் கேளா தவர்.
kuḻaliṉitu yāḻiṉitu eṉpatam makkaḷ maḻalaiccol kēḷā tavar.

66. 'The flute is sweet, the lute is sweet', say those who do not hear the merry prattle of their children.

67. தந்தை மகற்குஆற்றும் நன்றி அவையத்து முந்தி யிருப்பச் செயல்.
tantai makaṟkuāṟṟum naṉṟi avaiyattu munti yiruppac ceyal.

67. The boon that a father can give to his son is to set him first in the council of the wise.

68. தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது.
tammiṉtam makkaḷ aṟivuṭaimai mānilattu maṉṉuyirk kellām iṉitu.

68. To all men in this wide world 'tis joy when their children are wiser than themselves.

69. சான்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்.
iṉṟa poḻutiṟ periṯuvakkum taṉmakaṉaic cāṉṟōṉ eṉakkēṭṭa tāy.

69. The mother who has heard her son called noble has greater joy than when she bore him.

70. மகன்தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை என்னோற்றான் கொல்எனுஞ் சொல்.
makaṉtantaikku āṟṟum utavi ivaṉtantai eṉṉōṟṟāṉ koleṉuñ col.

70. The good that a son can do for his father is to cause men to ask, 'What penance did his father do'?

அனபிழகும உணைடொ அடைகதநதாழ ஆஔலா
புனகணநீா பூசல தரும

71

அனபிலாா ஏலலாந தமகதுரியா அனபுடையாா
ஏனபும உரியா பிழாகது

72

அனடொபாடு டுையநத உழகடெகனப ஆநயிாகது
ஏனடொபாடு டுையநத டுதாடாபு

73

அனபுஏணும ஆஔம உடைனம அதுஏணும
நணடெனணும நாடாள சிழபபு

74

அனபுழபு அமாநத உழகடெகனப னையகதது
டுனபுபழழா ஏயதுரு சிழபபு

75

அழததிழடெக அனபுசாா டெனப அழியாா
மழததிழகும அஃடெத துஉண

76

ஏனபி லதஉண டுெயிலடெபாலக காயுமம
அனபி லதஉண அழம

77

அனபகத தீலலா உயிாஔாழகனக உனபாழகண
உழழல மாநதளிாத தழபு

78

புழததுபப டெபலலாம ஏஔனடெசயயும யாகனக
அகததுபபபு அனபி லஔாகது

79

அனபின உழியது உயிாந்உல அஃதிலாாகது
ஏனபுடெதால டெபாாதத உடமபு

80

அன்புடைமை

71. அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கண்நீர் பூசல் தரும்.
aṉpiṟkum uṇṭō aṭaikkuntāḷ ārvalar
puṉkaṇṇīr pūcal tarum.

71. Is there a bolt that can emprison love? The trickling tears of loving eyes will cry it out.

72. அன்பிலார் எல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.
aṉpilār ellān tamakkuriyar aṉpuṭaiyār
eṉpum uriyar piṟarkku.

72. All for themselves the loveless think; the loving e'en their bones for others give.

73. அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு.
aṉpōṭu iyainta vaḻakkeṉpa āruyirkku
eṉpōṭu iyainta toṭarpu.

73. The wise say that the link of soul and body is the fruit of one's union with love.

74. அன்புஈனும் ஆர்வம் உடைமை அதுஈனும்
நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு.
aṉpuīṉum ārvam uṭaimai atuīṉum
naṉpeṉṉum nāṭāc ciṟappu.

74. Love gives rise to affection for all; that gives rise to true friendship.

75. அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து
இன்புற்றூர் எய்துஞ் சிறப்பு.
aṉpuṟṟu amarnta vaḻakkeṉpa vaiyakattu
iṉpuṟṟār eytuñ ciṟappu.

75. The wise say that the joys of earth and heaven are the fruits of a life of love.

76. அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை.
aṟattiṟkē aṉpucār peṉpa aṟiyār
maṟattiṟkum ahtē tuṇai.

76. The ignorant say 'Love helps the good'; it is also a help against evil.

77. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பி லதனை அறம்.
eṉpi lataṉai veyilpōlak kāyumē
aṉpi lataṉai aṟam.

77. As the sun's heat burns up boneless things, so does virtue burn up loveless life.

78. அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரந்தளிர்த் தற்று.
aṉpakat tillā uyirvāḻkkai vaṉpāṟkaṇ
vaṟṟal marantaḷirt taṟṟu.

78. The life of a man who has no love within is like the flowering of a withered tree in barren sand.

79. புறத்துறுப் பெல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறுப்பு அன்பி லவர்க்கு.
puṟatturup pellām evaṉceyyum yākkai
akatturuppu aṉpi lavarkku.

79. Of what good are all outward members to those who lack the inner member of love?

80. அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு.
aṉpiṉ vaḻiyatu uyirnilai ahtilārkku
eṉputōl pōrtta uṭampu.

80. The living soul subsists by love; the loveless are but skin and bone.

ருந்தொமப் லவாழவ தெலலாம விந்தொமப் 81
வொளாணைம செயதழ பொநடடு

விந்து புழதததாத தாணைடல சாவா 82
மந்தென்னும வெணைடபபாழ மனம

உருவிந்து லைகலும மபுவான வாழகைக 83
பருவந்து பாழபடுத லினம

அகனமாந்து செயயாள உளையும முகனமாந்து 84
நலவிந்து மபுவான லல

ஓிதும டலவெணடும கொலலெலா விந்தொமப் 85
மிசில மிசைவான புலம

செலவிந்து மப் வருவிந்து பாாதத்திநபபான 86
நலவிந்து வானத தவாகது

ருணதுணத தெனபதான திலல விந்தின 87
துணதுண வொளவிப பயன

பர்ந்தொமப்ப பழழழமம எனபா விந்தொமப் 88
வொளவி தலபபடா தா

உடைமையுள னைம விந்தொமபல மபா 89
மடைம மடவாாகண உணடு

மொபபக குைழயும அன்சசம முகந்திர்ந்து 90
நொகக குைழயும விந்து

விருந்தோம்பல்

81. இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.
iruntōmpi ilvāḻva tellām viruntōmpi
vēḷāṇmai ceytaṟ poruṭṭu.

81. The wealth and joy of home-life have one end, to cherish guests and show them kindness.

82. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.
viruntu puṟattatāt tāṉuṇṭal cāvā
marunteniṉum vēṇṭaṟpāṟ ṟaṉṟu.

82. To eat oneself while strangers wait outside, e'en if the food be immortal nectar, is undesirable.

83. வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.
varuviruntu vaikalum ōmpuvāṉ vāḻkkai
paruvantu pāḻpaṭutal iṉṟu.

83. The life of those who daily cherish coming guests shall n'er be wasted by poverty.

84. அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகனமர்ந்து
நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்.
akaṉamarntu ceyyāḷ uṟaiyum mukaṉamarntu
nalviruntu ōmpuvāṉ il.

84. Lakshmi with joyful heart will dwell with him who with smiling face cherisheth guests.

85. வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்.
vittum iṭalvēṇṭum kollō viruntōmpi
miccil micaivāṉ pulam.

85. What need is there to sow his land, who welcomes guests and eats only what is left?

86. செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்.
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.
celviruntu ōmpi varuviruntu pārttiruppāṉ
nalviruntu vāṉat tavarkku.

86. He'll be a welcome guest to gods above, who, having cherished the parting guest, awaits the coming guest.

87. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.
iṉaittuṇait teṉpatoṉ ṟillai viruntiṉ
tuṇaittuṇai vēḷvip payaṉ.

87. There is no measure to the fruit of hospitality, the guest's own worth is the measure alone.

88. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.
parintōmpip paṟṟaṟṟēm eṉpar viruntōmpi
vēḷvi talaippaṭā tār.

88. Those who have not begun to do their duty in cherishing guests, will say 'We've cherished wealth and now are helpless left'.

89. உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா
மடமை மடவார்கண் உண்டு.
uṭaimaiyuḷ iṉmai viruntōmpal ōmpā
maṭamai maṭavārkaṇ uṇṭu.

89. The crass stupidity that does not welcome guests is poverty in riches; and is only found in fools.

90. மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.
mōppak kuḻaiyum aṉiccam mukantirintu
nōkkak kuḻaiyum viruntu.

90. The *Anicham* flower withers away in the very smelling; so at a changing look the guest's heart sinks.

ெனசொலால ஈம அனுெப பட்ெலவாஞ 91
ெமபொநள கணடாரவாயச சொல

அகனமாநது ஈதலின நனெ முகனமாநது 92
ெனசொல ஞகப பெழன

முகதான அமாநது ென்து ெநாகக் அகதாஞம 93
ெனசொ லினெத அழம

துனபுஹூஉந துவவாமை ெலலாகும யாமாடும 94
ெனபுஹூஉம ெனசொ லவாகசூ

பண்வுடையன ெனசொலன ஆதல ெநவழகு 95
ணியலல மழஞப பிழ

அலலனை தெய அழமபெநசும நலலனை 96
நாட ென்ய ெசாலின

நயனஈனஞ நனஜ பயகசும பயனஈனஞ 97
பணபின தலைபபிரியாச சொல

சிஞமையுள நீஞகிய ெனசொல மஞமையும 98
ெமமையும ெனபந தநம

ெனசொல ென்தீனழல காணபான ஏனகொலொ 99
வனசொல வழஞகு வது

ென்ய உளவாக ெனஞத கூழல 100
கன்யி நபபக காயகவாந தழஞ

இனியவை கூறல்

91. இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறுஇலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.
iṉcolāl īram aḷaiip paṭiṟuilavāñ
cemporuḷ kaṇṭārvāyc col.

91. Kindly speech comes from a loving heart and is free from guile ; it is the speech of those who have known the Real.

92. அகனமர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகனமர்ந்து
இன்சொல ஞகப் பெறின்.
akaṇamarntu ītaliṉ naṉṟē mukaṇamarntu
iṉcola ṉākap peṟiṉ.

92. Better than giving with a willing mind is the cheery smile and kindly word.

93. முகத்தான் அமர்ந்துஇனிது நோக்கி அகத்தானும்
இன்சொ லினதே அறம்.
mukattāṉ amarntuiṉitu nōkki akattāṉām
iṉco liṉatē aṟam.

93. With smiling face and kindly look kind words to speak, if from the heart they come, is Virtue true.

94. துன்புறூஉந் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறூஉம் இன்சொ லவர்க்கு.
tuṉpuṟūun tuvvāmai illākum yārmāṭṭum
iṉpuṟūum iṉco lavarkku.

94. Poverty, the cause of misery, will never come to those who with joy speak kindly words to all.

95. பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு
அணியல்ல மற்றுப் பிற.
paṇivuṭaiyaṇ iṉcolaṇ ātal oruvaṟku
aṇiyalla maṟṟup piṟa.

95. Humility and kindly speech are jewels rare ; all else are worthless baubles.

96. அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை
நாடி இனிய சொலின்.
allavai tēya aṟamperukum nallavai
nāṭi iṉiya coliṉ.

96. Evil will fade and good will grow in him, who, seeking the good, speaks kindly words.

97. நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.
nayaṉīṉṟu naṉṟi payakkum payaṉīṉṟu
paṇpiṉ talaippiriyāc col.

97. Speech, that does not deviate from kindness and seeks the good of others, will bring joy in this life and happiness in the next.

98. சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பந் தரும்.
ciṟumaiyuḷ nīṅkiya iṉcol maṟumaiyum
immaiyum iṉpan tarum.

98. Kindly speech, free from meanness, will bring joy both in this world and the next.

99. இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.
iṉcol iṉitīṉṟal kāṇpāṉ evaṇkolō
vaṉcol vaḻaṅku vatu.

99. He, who has seen the joy that kind words give, why does he speak bitter words ?

100. இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.
iṉiya uḷavāka iṉṉāta kūṟal
kaṉiyiruppak kāykavarn taṟṟu.

100. To use bitter words, when kind words are at hand, is like picking unripe fruit when the ripe fruit is there.

செயயாமஸ் செயத உதவிகசூ வையகமும 101
வானகமும ஆஸ்ஸ லர்து

காலததி ஞஸ்செயத நனஸ் சிஸ்தென்னும 102
ஞாலததினு மாணப பெர்து

பயனதூககாரா செயத உதவி நயனதூககின 103
நனமை கடலிஸ் பெர்து

தீஉனதுஉண நனஸ் செயினும பஉனததுஉணயாக 104
கொளவா பயனுதெரி வாரா

உதவி உளைததனயு உதவி உதவி 105
செயயபபடடாரா சாலபின உளைதது

மஸ்வஸ்க மாசஸ்ஸ்ரா கெணமை துஸ்வஸ்க 106
துனபததுள துபபாயாரா நடபு

ஏழுமை ஏழுப்ஸ்பபும உளஞுவா தநுகண 107
வீழுமந துடைததவா நடபு

நனஸ் மஸ்பபது நனஸ்னயு நனஸ்லலது 108
அனுஸ் மஸ்பபது நனயு

முகானஸ்னன ஞனஞு செயினும அவாசெயக 109
ஞனயு நனயு உளளக கெடும

ஏநநனஸ் முகானஸ்ராகசும உயவுணடாம உயவிலஉ 110
செயநநனஸ் கொனஸ் மகஸ்சு

செய்ந்நன்றி அறிதல்

101. செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்ற லரிது.
ceyyāmaṟ ceyta utavikku vaiyakamum
vāṉakamum āṟṟa laritu.

101. E'en heaven and earth are not enough to repay, the help that's given when none is received.

102. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.
kālatti ṉāṟceyta naṉṟi ciṟiteṉiṉum
ñālattiṉ māṇap peritu.

102. A good deed in time of need, though small, is of more value than the whole world.

103. பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது.
payaṉtūkkār ceyta utavi nayaṉtūkkiṉ
naṉmai kaṭaliṟ peritu.

103. If we weigh the worth of help given, expecting nought, its good is greater than the ocean.

104. திணைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார்.
tiṇaittuṇai naṉṟi ceyiṉum paṉaittuṇaiyāk
koḷvar payaṉteri vār.

104. Though a kind deed be smaller than millet seed, the wise who know its fruits, will think it as big as a palmyra tree.

105. உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.
utavi varaittaṉṟu utavi utavi
ceyappaṭṭār cālpiṉ varaittu.

105. The value of a kind deed is not the measure of the deed, it is the measure of the worth to those it's done.

106. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு.
maṟavaṟka mācaṟṟār kēṇmai tuṟavaṟka
tuṉpattuḷ tuppāyār naṭpu.

106. Never forget the kindness of the pure ; never forsake the friendship of those who've helped you in trouble.

107. எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.
eḻumai eḻupiṟappum uḷḷuvar taṅkaṇ
viḻuman tuṭaittavar naṭpu.

107. The wise will remember through all the seven births in the seven worlds, the friendship of those who've wiped away their sorrow.

108. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று.
naṉṟi maṟappatu naṉṟaṉṟu naṉṟallatu
aṉṟē maṟappatu naṉṟu.

108. It is not good to forget a good deed done ; to forget an ill at once is good.

109. கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த
ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும்.
koṉṟaṉṉa iṉṉā ceyiṉum avarceyta
oṉṟunaṉṟu uḷḷak keṭum.

109. Though one inflicts a mortal injury, it will fade before the memory of one good deed.

110. எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.
ennaṉṟi koṉṟārkkum uyvuṇṭām uyvillai
ceynnaṉṟi koṉṟa makaṟku.

110. There may be some way of escape for those who kill all goodness, but there is none for one who kills a kindness done.

ததுதி எனடுவானபு நனடெ பதுதியால 111
பாதபடடு ஒழுகப பெதின

செபபம உடையவன ஆகஙு சிதைவினதி 112
எசசததெ ஙெமாபபு உடைதது

நனடெ தரிஙம நடுவிகநதாம ஆகததை 113
அனடெ ஒதிய விடல

தகஙரா தகவிலா எனபது அவாவா 114
எசசததாதெ காணப படும

ஙெடிம படருகழும டிலலலல நெஞசதது 115
கொடாமை சானடெராக கண

ஙெடுவலயான எனபது அதிகதன நெஞசம 116
நடுஙரீடு அலல செயின

ஙெடுவாக லையாது உலகம நடுவாக 117
நனதிகணை தநுகியான தாழவு

சமனசெயது சீதூகஙு ஙொலபொல அமைநதொநபால 118
கொடாமை சானடெராக கண

சொதெஙொடடம டிலலது செபபம ஒநதலையா 119
உடஙொடடம டினமை பெதின

வாணஙரு செயவாகரு வாணஙம பெணப 120
பிதவுந தமபொதெ செயின

நடுவுநிலைமை

111. தகுதி எனவொன்று நன்றே பகுதியால்
பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின்.
takuti eṉavoṉṟu naṉṟē pakutiyāl
pāṟpaṭṭu oḻukap peṟiṉ.

111. Impartiality to all, friends, foes, strangers, is alone true justice.

112. செப்பம் உடையவன் ஆக்கஞ் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கேமாப்பு உடைத்து.
ceppam uṭaiyavaṉ ākkañ citaiviṉṟi
eccattiṟ kēmāppu uṭaittu.

112. The wealth of the just man will not perish, it will enrich his children.

113. நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல்.
naṉṟē tariṉum naṭuvikantām ākkattai
aṉṟē oḻiya viṭal.

113. Give up at once the wealth gained in unjust ways, even though it may yield good.

114. தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்.
takkār takavilar eṉpatu avaravar
eccattāṟ kāṇap paṭum.

114. The just and the unjust will be known from the character of their children.

115. கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.
kēṭum perukkamum illalla neñcattuk
kōṭāmai cāṉṟoṟk kaṇi.

115. Both loss and gain will come to all ; an unwarped mind is the jewel of a noble soul.

116. கெடுவல்யான் என்பது அறிகதன் நெஞ்சம்
நடுஒரீஇ அல்ல செயின்.
keṭuvalyāṉ eṉpatu aṟikataṉ neñcam
naṭuorīi alla ceyiṉ.

116. If your mind swerves from the right and does injustice, know for certain that you will perish.

117. கெடுவாக வையாது உலகம் நடுவாக
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு.
keṭuvāka vaiyātu ulakam naṭuvāka
naṉṟikkaṇ taṅkiyāṉ tāḻvu.

117. The wise will not regard as evil, the poverty of those who walk justly and rightly.

118. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்தொரு
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. [பால்
camaṉceytu cīrtūkkuṅ kōlpōl amaintorupāl
kōṭāmai cāṉṟōṟk kaṇi.

118. As balance that even-poised weighs rightly, unbiassed justice is the ornament of the noble.

119. சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா
உட்கோட்டம் இன்மை பெறின்.
coṟkōṭṭam illatu ceppam orutalaiyā
uṭkōṭṭam iṉmai peṟiṉ.

119. Impartiality is freedom from crooked speech, if the mind is quite free from crookedness.

120. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின்.
vāṇikañ ceyvārkku vāṇikam pēṇip
piṟavun tamápōṟ ceyiṉ.

120. To guard the interest of others as their own, is good business for business men.

அடகஙம அமாநள உயகதும அடநுகாமை 121
ஆரிநள உயதது ஙிடும

காகஙப பொநளர அடகஙதனை ஆகஙம 122
அதன் ஹாஉங கிலஅல உயிரகது

ஙெஙிவஙிநது சீரமை பயகதும அஙிவஙிநது 123
ஆபஙின அடநுகப படின

நிஉலயில திரியாது அடநுகியான தொபபும 124
மஅலயிஹும மாணப பெரிது

எலலாரகதும நனபும பணிதல அவருளரும 125
ஙெலவாரகஙெ ஙெலவந தனைகதது

ஒருமையுள ஆமைபொல ஐநதடகஙல ஆபஙின 126
எழுமையும எமாப புடைதது

யாகாவா ராயினும நாகாஙக காவாரகாஙால 127
ஙொகாபபா ஙொலலிழுகதுப படடு

ஒனபஹும கீசஙொல பொருடபயன உணடாயின 128
நனபுகா காகி ஙிடும

கீயினப சுடடபுண உளளாபும ஆதஙெ 129
நாவினப சுடட வடு

கதநுகாததுக கபபடநுகல ஆபபுவான ஙெவவி 130
அமபாரகதும ஆபஙின நுழைநது

அடக்கமுடைமை

121. அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும்.
aṭakkam amararuḷ uykkum aṭaṅkāmai
āriruḷ uyttu viṭum.

121. Self-control will lead one to the immortals ; self-indulgence will lead to darkest hell.

122. காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்
அதனினூஉங் கில்லை உயிர்க்கு.
kākka poruḷā aṭakkattai ākkam
ataṇiṇūuṅ killai uyirkku.

122. Guard self-control as treasure rare ; 'Tis wealth supreme to every soul.

123. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்து
ஆற்றின் அடங்கப் பெறின்.
ceṟivaṟiṅtu cīrmai payakkum aṟivaṟintu
āṟṟiṇ aṭaṅkap peṟiṇ.

123. If one knows the righteous way and controls himself, that will be known by the wise and bring him distinction.

124. நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது.
nilayil tiriyātu aṭaṅkiyāṇ tōṟṟam
malayiṇum māṇap peritu.

124. The appearance of one who, unswerving in his duty, controls himself, is far greater than that of the high hills.

125. எல்லார்க்கும் நன்றும் பணிதல் அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.
ellārkkum naṉṟām paṇital avaruḷḷum
celvarkkē celvan takaittu.

125. Humility is good for all ; among them, to the rich it is greater riches.

126. ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.
orumaiyuḷ āmaipōl aintaṭakkal āṟṟiṇ
eḻumaiyum ēmāp puṭaittu.

126. If in one life one controls his senses five as the tortoise, that will be a safeguard in the seven births.

127. யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.
yākāvā rāyiṇum nākākka kāvākkāl
cōkāppar colliḻukkup paṭṭu.

127. Whatever you do not control, control the tongue ; if that is uncontrolled you will come to grief in faulty speech.

128. ஒன்றூனும் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின்
நன்றூகா தாகி விடும்.
onṟāṉum tīccol poruṭpayaṇ uṇṭāyiṇ
naṉṟākā tāki viṭum.

128. If one speaks only one evil word that brings injury to others, all your good will become evil.

129. தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறூதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.
tīyiṉāṟ cuṭṭapuṇ uḷḷāṟum āṟātē
nāviṉāṟ cuṭṭa vaṭu.

129. The wound that's made by fire will heal, but the wound that's made by tongue will never heal.

130. கதங்காத்துக் கற்றடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி
அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து.
kataṅkāttuk kaṟṟaṭaṅkal āṟṟuvāṉ cevvi
aṟampārkkum āṟṟiṇ nuḻaintu.

130. Virtue itself will eagerly join in the way of one who is free from anger and has learnt self-control.

ஒழுகுகம விழுபபம தாலான ஒழுகுகம 131
உயிர்னும ஒமபப படும

பர்நதொமப்க காகுக ஒழுகுகம தெர்நதொமப்த 132
தெர்னும அஃதெ துஉண

ஒழுகுகம உடைமை கூடமை ஒழுகுகம 133
ஒழிந்த ப்ழுபபாய விடும

மழுபப்னும ஒதுதுக தொளலாகும பாரபபான 134
ப்ழுபபொழுகுகநு குனழுக கெடும

அழுகுகா முடையானகண ஆகுகமபொனறும ஒலஉ 135
ஒழுகுக மிலானகண உயாவு

ஒழுகுகதின ஒலகார உடவார ஒழுகுகதின 136
எதம படுபாக கழிந்து

ஒழுகுகதின எயதுவா மெனமை ஒழுகுகதின 137
எயதுவா எயதாப பழி

நனழிகது ஹிததாகும நலலொழுகுகம தீயொழுகுகம 138
எனறும ஒடமபை தரும

ஒழுகுக முடையவாகது ஒலலாவெ தீய 139
உழுகுகியும உாயாழ சொலல

உலகுதொடு ஒடட ஒழுகல பலகுழும 140
கலலார அழிவிலா தார

ஒழுக்கமுடைமை

131. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்.
oḻukkam viḻuppam taralāṉ oḻukkam
uyiriṉum ōmpap paṭum.

131. Right conduct leads to excellence ; so it must be guarded more carefully than life itself.

132. பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்தோம்பித்
தேரினும் அஃதே துணை.
parintōmpik kākka oḻukkam terintōmpit
tēriṉum ahtē tuṇai.

132. Guard carefully your conduct ; though you study thoroughly all virtue, this alone is true help.

133. ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.
oḻukkam uṭaimai kuṭimai iḻukkam
iḻinta piṟappāy viṭum.

133. Right conduct is the mark of noble birth ; if you deviate from it, that will lead to ignoble birth.

134. மறப்பினும் ஓத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.
maṟappiṉum ōttuk koḷalākum pārppāṉ
piṟappoḻukkaṅ kuṉṟak keṭum.

134. Though the Brahmin forget the Vedas he may recover this by study ; if he fails in right conduct he loses his birthright.

135. அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை
ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு.
aḻukkā ṟuṭaiyāṉkaṇ ākkampōṉṟu illai
oḻukka milāṉkaṇ uyarvu.

135. Just as the envious man will lose his wealth, so he who is without right conduct will lose his greatness.

136. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து.
oḻukkattiṉ olkār uravōr iḻukkattiṉ
ētam paṭupāk kaṟintu.

136. The strong-souled will never fail in right conduct ; they know the ills that come from failure.

137. ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி.
oḻukkattiṉ eytuvar mēṉmai iḻukkattiṉ
eytuvar eytāp paḻi.

137. By right conduct men achieve greatness ; by evil conduct they will get unthinkable disgrace.

138. நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்.
naṉṟikku vittākum nalloḻukkam tīyoḻukkam
eṉṟum iṭumpai tarum.

138. Right conduct is the seed of heavenly joy ; evil conduct will cause endless misery.

139. ஒழுக்க முடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.
oḻukka muṭaiyavarkku ollāvē tīya
vaḻukkiyum vāyāṟ colal.

139. Men of right conduct, even off their guard, will never allow their lips to speak foul words.

140. உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார்.
ulakattōṭu oṭṭa oḻukal palakaṟṟum
kallār aṟivilā tār.

140. They who have not learnt the art of right living, though they have learnt much, are ignorant.

பிரனபொருளாள பெரெழுமை நூலகது 141
அமபொருள கணராகண ஓல

அனகை நினருள எலலாம பிரன கை 142
நினருன பெகையாக ஓல

விள்நகாரின வெலலாமன ஙெள்நகாரில 143
கமை புரநகுஒழகு வாக

எணகதுஉணயா ஆய்னும எனனும கணகதுஉணயும 144
ஙொான பிரன்ல புகல

எள்ஙென ஓலல்பபான எயதுமெ நானபம 145
விள்யாது நிரும பழி

பஙகபாவம அசசம பழியென நானகும 146
ஙகவாவாம ஓலல்பபான கண

அனியலான ஓலவாழவான எனபான பிரனியலாள 147
பெணைம நயவா கவன

பிரனமண ஙநாகாக பொாணைம சானஙொாகு 148
அரஙனனஙெ ஆனர ஓழகு

நலகுர்யாக யாஒன்ன நாமநீ வைபபின 149
பிரரகுர்யாள ஙெளஙெகாயா கா

அனவனாயான அலல செய்னும பிரனவனாயாள 150
பெணைம நயவாணம நனவ

பிறனில் விழையாமை

141. பிறன்பொருளாள் பெட்டொழுகும் பேதைமை
அறம்பொருள் கண்டார்கண் இல். [ஞாலத்து
piṟaṉporuḷāḷ peṭṭoḻukum pētaimai ñālattu
aṟamporuḷ kaṇṭārkaṇ il.

141. A man alive to the glory of virtue and wealth will not commit the folly of desiring another's wife.

142. அறன்கடை நின்றருள் எல்லாம் பிறன்கடை
நின்றரின் பேதையார் இல்.
aṟaṉkaṭai niṉṟāruḷ ellām piṟaṉkaṭai
niṉṟāriṉ pētaiyār il.

142. Among those who stand outside *dharma* there are no greater fools than those who lurk at their neighbour's door.

143. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரில்
தீமை புரிந்துஒழுகு வார்.
viḷintāriṉ vēṟallar maṉṟa teḷintāril
tīmai purintuoḻuku vār.

143. They are not better than dead men who misbehave with the wife of a confiding friend.

144. எனைத்துணையர் ஆயினும் என்னும் தினைத்துணையும்
தேரான் பிறனில் புகல்.
eṉaittuṇaiyar āyiṇum eṉṉām tiṇaittuṇaiyum
tērāṉ piṟaṇil pukal.

144. What profiteth a man however great he may be if seeks another's wife without even a grain of thought ?

145. எளிதென இல்லிறப்பான் எய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.
eḷiteṇa illiṟappāṉ eytumeñ ñāṉṟum
viḷiyātu niṟkum paḷi.

145. A man may think lightly of seducing another's wife ; but he has to bear the guilt for ever.

146. பகைபாவம் அச்சம் பழியென நான்கும்
இகவாவாம் இல்லிறப்பான் கண்.
pakaipāvam accam paḷiyeṇa nāṉkum
ikavāvām illiṟappāṉ kaṇ.

146. Hatred, sin, fear, disgrace ; these four will never leave an adulterer alone.

147. அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன்.
aṟaṉiyalāṉ ilvāḻvāṉ eṉpāṉ piṟaṉiyalāḷ
peṇmai nayavā tavaṉ.

147. A house holder who follows *dharma* is one who does not desire another's wife.

148. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறனெனன்றே ஆன்ற ஒழுக்கு.
piṟaṉmaṉai nōkkāta pēṟāṇmai cāṉṟōrkku
aṟaṉoṉṟō āṉṟa oḻukku.

148. Manly excellence which never looks at another's wife is not merely *dharma*, it is perfect conduct.

149. நலக்குரியார் யாரெனின் நாமநீர் வைப்பின்
பிறற்குரியாள் தோள்தோயா தார்.
nalakkuriyār yārcṇiṇ nāmanīr vaippiṇ
piṟaṟkuriyāḷ tōḷtōyā tār.

149. To whom is all the good due in this world surrounded by sea ? To them who do not embrace another's wife.

150. அறன்வரையான் அல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று.
aṟaṇvaraiyāṉ alla ceyiṇum piṟaṇvaraiyāḷ
peṇmai nayavāmai naṉṟu.

150. Even if a man is not within the bounds of *dharma* it is good if he does not desire another's wife.

அகழவாரைத தாஙகும நிலம பொலத தமமை 151
ஙகழவாரப பொதுததல தலை

பொதுததல ஙபபினை எனதும அதனை 152
மதததல அதனனும நனது

ஙனமையுள ஙனமை விநததாரால வனமையுள 153
வனமை மடவாரப பொதை

நிதையுணமை நஙகாமை வெணரின பொதையுணமை 154
பொதத ஙழகப படம

ஙதுததானை ஙனதுக கையாஙர வைபபர 155
பொதுததானைப பொனபொத பொதநது

ஙதுததாரகநு ஙநநாவை ஙனபம பொதுததாரகநு 156
பொனதுந துவணயும புகழ

தினலல தபபர செயயுமை நொநொநது 157
அனலல செயயாமை நனது

மநதியான மகனை செயதாரை தாநதம 158
கநதியான வெனது விலை

துதநதாரின தூயமை உரையர ஙதநதாரவாய 159
ஙனஞசசால நொதகத பவர

உணணத நொதபார பெரியர பிதாசொலலும 160
ஙனஞசசால நொதபாரின பின

பொறையுடைமை

151. அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.
akaḻvārait tāṅkum nilampōlat tammai
ikaḻvārp poṟuttal talai.

151. As the earth bears up those who dig into it, so to bear with revilers is virtue chief.

152. பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும் அதனை
மறத்தல் அதனினும் நன்று.
poṟuttal iṟappiṉai eṉṟum ataṉai
maṟattal ataṉiṉum naṉṟu.

152. Forbear always evils done ; To forget them is even better.

153. இன்மையுள் இன்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.
iṉmaiyuḷ iṉmai viruntorāl vaṉmaiyuḷ
vaṉmai maṭavārp poṟai.

153. To turn away a guest is poorest poverty ; to bear with fools is mightiest might.

154. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறை
போற்றி ஒழுகப் படும். [யுடைமை
niṟaiyuṭaimai nīṅkāmai vēṇṭiṉ poṟaiyuṭaimai
pōṟṟi oḻukap paṭum.

154. If you wish always to have nobility, preserve your forbearance always.

155. ஒறுத்தாரை ஒன்ருக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.
oṟuttārai oṉṟāka vaiyārē vaippar
poṟuttāraip poṉpōṟ potintu.

155. The wise do not esteem the revengeful ; they will esteem the forbearing as hoarded gold.

156. ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.
oṟuttārkku orunāḷai iṉpam poṟuttārkkup
poṉṟun tuṇaiyum pukaḻ.

156. The revengeful have joy but for a day, the forbearing have praise till the end of the world.

157. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந்து
அறனல்ல செய்யாமை நன்று.
tiṟaṉalla taṟpiṟar ceyyiṉum nōnontu
aṟaṉalla ceyyāmai naṉṟu.

157. Though others do you ill, 'Tis better, knowing their suffering, to do no ill.

158. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தம்
தகுதியான் வென்று விடல்.
mikutiyāṉ mikkavai ceytārait tāntam
takutiyāṉ veṉṟu viṭal.

158. By your forbearance overcome those who in their pride do ill to you.

159. துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னுச்சொல் நோற்கிற் பவர்.
tuṟantāriṉ tūymai uṭaiyar iṟantārvāy
iṉṉāccol nōṟkiṟ pavar.

159. Those who bear with the unkind words of evil men are holier than those who have renounced the world.

160. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னுச்சொல் நோற்பாரின் பின்.
uṇṇātu nōṟpār periyar piṟarcollum
iṉṉāccol nōṟpāriṉ piṉ.

160. Those who freely suffer hunger are great, but only after those who bear unkind words from others.

ஒழகாகக கொளக ஒருவனகன நெஞசகது
அழகாகப ஓலாக ஓயலபு 161

விழபபெருன அஃகொபபது ஓலலையார மாரும
அழகாகருன அனைம பெரின 162

அருனஆகம வெணரதான எனபான பிருஞகம
பெணது அழகாபப பான 163

அழகாகருன அலலைவ எயயார ஒழகாகருன
எகம பொபாகஙு அரிது 164

அழகாகப உரையார கஙு அதுசாலம ஒனஞர
அழகரியம எரின பது 165

கொடுபபது அழகாபபான சுருமம உடுபபதூஉம
உணபதூஉம ஒனரக கெடும 166

அவவிகது அழகாகப உரையாஉனச எயயவள
தவனையைக காரி விடும 167

அழகாகப எனஒரு பாவி கருசெருபக
கீயுழ உயகது விடும 168

அவவிய நெஞசகதான ஆகாழஞ செவவியான
கெடும நிஉணகாப படும 169

அழகாகருப அகனஞரும ஓலஉ அஃது ஓலலார
பெருகாகதில கீாநதாரும ஓல 170

அழுக்காருமை

161. ஒழுக்காறுக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத்து
அழுக்காறு இலாத இயல்பு.
oḻukkāṟāk koḷka oruvaṉtaṉ neñcattu
aḻukkāṟu ilāta iyalpu.

161. Let a man consider that disposition which is free from envy, as the way of right conduct.

162. விழுப்பேற்றின் அஃதொப்பது இல்லையார் மாட்டும்
அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின்.
viḻuppēṟṟiṉ ahtoppatu illaiyār māṭṭum
aḻukāṟṟiṉ aṉmai peṟiṉ.

162. Among all the blessings that can be attained, there is none like that of freedom from envy of everyone.

163. அறன்ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனுக்கம்
பேணது அழுக்கறுப் பான்.
aṟaṉākkam vēṇṭātāṉ eṉpāṉ piṟaṉākkam
pēṇātu aḻukkaṟup pāṉ.

163. He who does not rejoice in the good fortune of others, but envies it, is said to be one who does not care for the wealth of virtue.

164. அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் இழுக்காற்றின்
ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து.
aḻukkāṟṟiṉ allavai ceyyār iḻukkāṟṟiṉ
ētam paṭupākku aṟintu.

164. The wise, who know the misery that envy causes, will not from envy do evil deeds.

165. அழுக்காறு உடையார்க்கு அதுசாலும் ஒன்னார்
வழுக்கியும் கேடீன் பது.
aḻukkāṟu uṭaiyārkku atucālum oṉṉār
vaḻukkiyum kēṭīṉ patu.

165. Envy is ill enough to envious men ; though their enemies fail, that will ruin bring.

166. கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும்.
koṭuppatu aḻukkaṟuppāṉ cuṟṟam uṭuppatūum
uṇpatūum iṉṟik keṭum.

166. The kin of those, who envy the gifts that others make, will surely perish without food and clothing.

167. அவ்வித்து அழுக்காறு உடையானைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும்.
avvittu aḻukkāṟu uṭaiyāṉaic ceyyavaḷ
tavvaiyaik kāṭṭi vīṭum.

167. Lakshmi herself the envious cannot bear ; she will show him to her sister sinister and leave.

168. அழுக்காறு எனஒரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி உய்த்து விடும்.
aḻukkāṟu eṉaoru pāvi tirucceṟṟut
tīyuḻi uyttu viṭum.

168. The envy of the evil man will destroy his wealth, and drive him into the fire of hell.

169. அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடும் நினைக்கப் படும்.
avviya neñcattāṉ ākkamuñ cevviyāṉ
kēṭum niṉaikkap paṭum.

169. The wealth of the man of envious mind and the misery of the righteous should be pondered.

170. அழுக்கற்று அகன்ஞரும் இல்லைஅஃது இல்லார்
பெருக்கத்தில் தீர்ந்தாரும் இல்.
aḻukkaṟṟu akaṉṟārum illaiahtu illār
perukkattil tīrntārum il.

170. Never have the envious become great, nor have those free from envy lost their wealth.

நடினந் நனபொருள வெஃகின குரிபொனந்க
குந்ழம ஙகஎக கரும

171

படபயன வெஃகிப பழிபபடவ செயயாத
நடவனைம நாணு படா

172

தீந்நினபம வெஃக அநனலல செயயாள
மந்நினபம வெணடு படா

173

இலமெனபு வெஃகுகல செயயாத புலம வெனந
புனைமயில காரதீ யடா

174

அஃக அகனந அநவெனனும யாமாரடும
வெஃக வெநய செயின

175

அருள வெஃக ஆந்நினகண நினந்ன பொருளவெஃகிப
பொலலாத கூழக எகடும

176

வெணரந்க வெஃகியாம ஆகாம விளை வயின
மாணரந் காதகாம பயன

177

அஃகாமை செலவகத்நகு யாதென்ன வெஃகாமை
வெணடும பிநனைகப பொருள

178

அநனநதது வெஃகா அநிவுரையாச செரும
தீநன அநந காஙகெ கிந

179

இலலாணும ணைணாது வெஃகின விலாணும
வெணரோமை எனனுந செருகந

180

வெஃகாமை

171. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகின் குடிபொன்றிக்
குற்றமும் ஆங்கே தரும்.
naṭuviṉṟi naṉporuḷ vehkiṉ kuṭipoṉṟik
kuṟṟamum āṅkē tarum.

171. If one unjustly covets the goods of another, it will bring ruin to his family and guilt to himself.

172. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்.
paṭupayaṉ vehkip paḻippaṭuva ceyyār
naṭuvaṉmai nāṇu pavar.

172. Those who shrink from injustice, will not for profit covet others' things and commit disgraceful acts.

173. சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.
ciṟṟiṉpam vehki aṟaṉalla ceyyārē
maṟṟiṉpam vēṇṭu pavar.

173. Those who desire the true bliss, will not for the sake of wordly joy commit unjust acts.

174. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்.
ilameṉṟu vehkutal ceyyār pulamveṉṟa
puṉmaiyil kāṭci yavar.

174. The wise, who have conquered the senses and have attained true vision, will not covet the things of others, saying ' We are in need '.

175. அஃகி அகன்ற அறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்.
ahki akaṉṟa aṟiveṉṉām yārmāṭṭum
vehki veṟiya ceyiṉ.

175. What is the good of wide knowledge, if men by coveting act foolishly to others ?

176. அருள்வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்.
aruḷvehki āṟṟiṉkaṇ niṉṟāṉ poruḷvehkip
pollāta cūḻak keṭum.

176. If a man desires God's grace and to walk righteously, then covets others' goods and plans evil, he will come to ruin.

177. வேண்டற்க வெஃகியாம் ஆக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.
vēṇṭaṟka vehkiyām ākkam viḷaivayiṉ
māṇṭaṟ karitām payaṉ.

177. Desire not the wealth that comes through covetousness, for the fruit that you gain will not bring good.

178. அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாதெனில் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.
ahkāmai celvattiṟku yāteṉil vehkāmai
vēṇṭum piṟaṉkaip poruḷ.

178. What is the cause of undiminished wealth ? Freedom from covetousness of others' goods is needed.

179. அறனறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்
திறன்அறிந் தாங்கே திரு.
aṟaṉaṟintu vehkā aṟivuṭaiyārc cērum
tiṟaṉaṟin tāṅkē tiru.

179. Lakshmi, knowing the worth of men, will come to those who, knowing the right, do not covet the goods of others.

180. இறல்ஈனும் எண்ணாது வெஃகின் விறல்ஈனும்
வேண்டாமை என்னுஞ் செருக்கு.
iṟalīṉum eṇṇātu vehkiṉ viṟalīṉum
vēṇṭāmai eṉṉuñ cerukku.

180. If one unthinkingly covets it will bring ruin ; greatness of mind which does not covet will bring victory.

அருகூன அலல செயினும ஒருவன 181
புருகூன எனருல ஒன்று

அருனழ்ஓ அலலனை செயகல்ன தீதெ 182
புருனழ்ஓப ஔபாயகது நனெக

புருகூப ஔபாயகதுய்ர வாழதல்ன சாகல 183
அருகூவம ஆசசந தரும

கணந்னவ கணணருச சொலலினும சொலலருக 184
முனஓனவ பினொநாசகாச சொல

அருஞசொலலும ஒருஜகதான அனைம புருஞசொலலும 185
புனைமையாரு காணப பஓம

பிருனபழ் கூவுவான தனபழ் யளரும 186
தீருனதெர்ந்து கூருப பஓம

பசஜசொலலிக சென்ரப பிர்பபா நசஜசொலலி 187
நரபாரல சதருத தவா

துனன்யாரா ஜருருழம தூருவம மாபினா 188
எனஉனதெரல எதெலாரா மாரஓ

அருனொநாசதி ஆருவகெரல வையம புருனொநாசதிப 189
புனசொல உனாயபான பொனைரு

எதெலாரா ஜருரும பொல தகு ஜருருக காணசதிருபின 190
தீதுணரஎரா மனனும உய்ரா சஜ

புறங்கூறுமை

181. அறங்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்
புறங்கூறான் என்றல் இனிது.
aṟaṅkūṟāṉ alla ceyiṉum oruvaṉ
puṟaṅkūṟāṉ eṉṟal iṉitu.

181. Even though one does not speak of virtue and does evil deeds, it is good if it is said of him, 'He does not slander'.

182. அறனழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.
aṟaṉaḻīi allavai ceytaliṉ tītē
puṟaṉaḻīip poyttu nakai.

182. It is a greater sin to smile deceitfully and to slander others, than to despise virtue and commit evil deeds.

183. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலின் சாதல்
அறங்கூறும் ஆக்கம் தரும்.
puṟaṅkūṟip poyttuyir vāḻtaliṉ cātal
aṟaṅkūṟum ākkam tarum.

183. Death is better than a life of deceitful slandering ; for death will bring in future the fruits of virtue.

184. கண்நின்று கண்ணறச் சொல்லினும் சொல்லற்க
முன்நின்று பின்நோக்காச் சொல்.
kaṇṇiṉṟu kaṇṇaṟac colliṉum collaṟka
muṉṉiṉṟu piṉṉōkkāc col.

184. Though you may say unkind words before another's face, never say such words, whose evil you do not know, in his absence.

185. அறஞ்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும்.
aṟañcollum neñcattāṉ aṉmai puṟañcollum
puṉmaiyāṟ kāṇap paṭum.

185. The emptiness of that man's mind, who merely virtue praises, is shown by his meanness in slandering another behind his back.

186. பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளும்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும்.
piṟaṉpaḻi kūṟuvāṉ taṉpaḻi yuḷḷum
tiṟaṉterintu kūṟap paṭum.

186. The faults of one, who publishes the faults of others, will surely be probed and published.

187. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாடல் தேற்றா தவர்.
pakaccolli kēḷirp pirippar nakaccolli
naṭpāṭal tēṟṟā tavar.

187. Those, who do not know how to speak happy words of friendship, will by heartless speech drive away even their own kin.

188. துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினர்
என்னைகொல் ஏதிலார் மாட்டு.
tuṉṉiyār kuṟṟamum tūṟṟum marapiṉār
eṉṉaikol ētilār māṭṭu.

188. Those, who are prone to publish the faults of their intimate friends, what will they do with strangers ?

189. அறன்நோக்கி ஆற்றுங்கொல் வையம் புறன்நோக்கிப்
புன்சொல் உரைப்பான் பொறை.
aṟaṉṉōkki āṟṟuṅkol vaiyam puṟaṉṉōkkip
puṉcol uraippāṉ poṟai.

189. Surely for virtue's sake alone the earth bears the burden of those who foully slander others behind their back.

190. ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றங் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு.
ētilār kuṟṟampōl taṅkuṟṟaṅ kāṇkiṟpiṉ
tītuṇṭō maṉṉum uyirkku.

190. If everyone sees his own faults as he sees those of others, can any ill befall the human race ?

பலலாற முன்யப பயன்ல சொலலுவான 191
எலலாநம எளளப படும

பயன்ல பலலாறுன சொலலல நயன்ல 192
நடாறாகண செயகல்ன தீது

நயன்லன எனபது சொலலும பயன்ல 193
பாரித துணைகநும உரை

நயனசாறற நனமையின நீகநும பயனசாறறப 194
பணபிலசொல பலலா றாக கது

சீறமை சிடபபொடு நீஙநும பயன்ல 195
நீறமை யுடையாற சொலின

பயன்லசொல பாறறடு வாஉண மகனஎனல 196
மகநட பகடெயனல

நயன்ல சொலல்ணஞ சொலலுக சானசெற 197
பயன்ல சொலலாறமை நனகய

அநமபயன ஆயும அடிவினற சொலலாற 198
பெநமபயன இலலாத சொல

பொருளதீறந்த பொசசாநதுஞ சொலலாற மருளதீறந்த 199
மாசய காடசி யவற

சொலலுக சொலலிட பயணுடைய சொலலடுக 200
சொலலிட பயன்லாச சொல

பயனில சொல்லாமை

191. பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்
எல்லாரும் எள்ளப் படும்.
pallār muṇiyap payaṇilla colluvāṇ
ellārum eḷḷap paṭum.

191. He, who to the disgust of many wise, speaks useless words, will be despised by all.

192. பயனில பல்லார்முன் சொல்லல் நயனில
நட்டார்கண் செய்தலின் தீது.
payaṇila pallārmuṇ collal nayaṇila
naṭṭārkaṇ ceytaliṇ tītu.

192. To speak useless words before many of the wise is worse than doing unkind acts to friends.

193. நயனிலன் என்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கும் உரை.
nayaṇilaṇ eṇpatu collum payaṇila
pārit turaikkum urai.

193. The speech of one who abounds in useless words, will proclaim him to be without virtue.

194. நயன்சாரா நன்மையின் நீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொல் பல்லா ரகத்து.
nayaṇcārā naṇmaiyiṇ nīkkum payaṇcārāp
paṇpilcol pallā rakattu.

194. If one speaks vain and senseless words before many, they will deprive him of all virtue and goodness.

195. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின்.
cīrmai ciṟappoṭu nīṅkum payaṇila
nīrmai yuṭaiyār coliṇ.

195. If the worthy speak useless words, worth and honour will desert them.

196. பயனில்சொல் பாராட்டு வானை மகன்எனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.
payaṇilcol pārāṭṭu vāṇai makaṇeṇal
makkaṭ paṭaṭi eṇal.

196. Call him not man, who makes display of useless words; call him but 'chaff of humankind'.

197. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று.
nayaṇila colliṇuñ colluka cāṉṟōr
payaṇila collāmai naṉṟu.

197. Let the noble, if they will, say unjust things; but it is well that they should not indulge in useless speech.

198. அரும்பயன் ஆயும் அறிவினர் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல்.
arumpayaṇ āyum aṟiviṇār collār
perumpayaṇ illāta col.

198. The wise, who seek for worthy things, will not speak words of no real worth.

199. பொருள்தீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருள்தீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர்.
poruḷtīrnta poccāntuñ collār maruḷtīrnta
mācaṟu kāṭci yavar.

199. Wise men, who are free from delusion, will not, even in forgetfulness, utter useless words.

200. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.
colluka colliṯ payaṇuṭaiya collaṟka
colliṯ payaṇilāc col.

200. If you speak, speak useful words; if you speak, never speak useless words.

201
கீவ்உனயாஏ அருசாஏ விழமியாஏ அகசுவா
கீவ்உன ஏனஜும ஸசருகரு

202
கீயவை கீய பயதகலால கீயவை
கீய்ஜும அருசப படும

203
அர்வ்ஜுள ஏலலாந தலயெனப கீய
ஸசுவாஏகரும ஸசயயா வ்ர்ல

204
மர்நதும ப்ர்னஸரு சுழர்க சூழ்ன
அர்நசுழம சூழநதவன ஸரு

205
டுலனஏனது கீயவை ஸசயயர்க ஸசயய்ன
டுலஜரும மர்தும பெயாதது

206
கீபபால தானப்ர்ஏகண ஸசயயர்க நொயபபால
தனஉன அர்லஎவணர்ஏ தான

207
ஏஉனபபஸரு யுர்ருரும உயவா வ்ணபபஸரு
வீயாது ப்னஸெனது அடும

208
கீயவை ஸசயகாஏ ஸருதல ந்ழலதனஉன
வீயாது அர்உனர்ந தர்து

209
தனஉனதகான காதல ஜய்ன ஏஉனதஸகானதும
துனனர்க கீவ்உனப பால

210
அருஙஸகர்ன ஏனபது அர்க மருஙஸகார்க
கீவ்உன ஸசயயான ஏன்ன

தீவினையச்சம்

201. தீவினையார் அஞ்சார் விழுமியார் அஞ்சுவர்
தீவினை என்னுஞ் செருக்கு.
tīviṇaiyār añcār viḻumiyār añcuvar
tīviṇai eṉṉuñ cerukku.

201. Evil doers do not fear the folly of sin ; the good fear anything sinful.

202. தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும்.
tīyavai tīya payattalāl tīyavai
tīyiṉum añcap paṭum.

202. As evil deeds cause ills alone, evil deeds should be feared more than fire.

203. அறிவினுள் எல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்கும் செய்யா விடல்.
aṟiviṉuḷ ellān talaiyeṉba tīya
ceṟuvārkkum ceyyā viṭal.

203. To do no evil, even to one's enemy, is chief of all wisdom, say the wise.

204. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு.
maṟantum piṟaṉkēṭu cūḻaṟka cūḻiṉ
aṟañcūḻum cūḻntavaṉ kēṭu.

204. Plan not another's ruin, even in forgetfulness ; or virtue will plan the planner's ruin.

205. இலன்என்று தீயவை செய்யற்க செய்யின்
இலனாகும் மற்றும் பெயர்த்து.
ilaṉeṉṟu tīyavai ceyyaṟka ceyyiṉ
ilaṉākum maṟṟum peyarttu.

205. Commit no evil, thinking, 'I am poor' ; if you do, that will make you poorer still.

206. தீப்பால தான்பிறர்கண் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை அடல்வேண்டா தான்.
tīppāla tāṉpiṟarkaṇ ceyyaṟka nōyppāla
taṉṉai aṭalvēṇṭā tāṉ.

206. Let him, who wishes no ill to pursue himself, do no evil to others.

207. எனைப்பகை யுற்றாரும் உய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென்று அடும்.
eṉaippakai yuṟṟārum uyvar viṉaippakai
vīyātu piṉceṉṟu aṭum.

207. Men may escape scot-free from every foe ; but ill deeds will dog their steps and slay at last.

208. தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை
வீயாது அடிஉறைந் தற்று.
tīyavai ceytār keṭutal niḻaltaṉṉai
vīyātu aṭiuṟain taṟṟu.

208. The ruin that comes from evil deeds, will, as their own shadow, unceasingly dog their steps.

209. தன்னைத்தான் காதல னாயின் எனைத்தொன்றும்
துன்னற்க தீவினைப் பால்.
taṉṉaittāṉ kātala ṉāyiṉ eṉaittoṉṟum
tuṉṉaṟka tīviṇaip pāl.

209. If one loves himself, let him not think to do any evil to others, however small.

210. அருங்கேடன் என்பது அறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யான் எனின்.
aruṅkēṭaṉ eṉpatu aṟika maruṅkōṭit
tīviṉai ceyyāṉ eṉiṉ.

210. If one, keeping in the right path, avoids all evil deeds to others, he will be free from all ills.

கைமமாவு வெணகா சகபபாடு மாரிமாகு 211
எனஆரவங தொலலலா உலநு

காளாரிக நநக பொருளலலாம தகசாாசநு 212
வெளாணை மை செயதர பொருகு

புதெத லுலசததும ரணடும பெரலரிதெ 213
ஓபுபாவின நலல பிர

ஒதத தரிவான உயிரவாழவான மரையான 214
செததாருள வைகசப படும

ஊருண நீாநிைரந தரெர உலசவாம 215
ஒபாரி வாளன தின

பயனமாம உளளாப பழததரல செலவம 216
நயஙகை யானசண படின

மருநதாசித சபபா மாததரல செலவம 217
ஒபருநதகை யானசண படின

ஒனில பருவததும ஓபுபாவிரநு ஓலசாா 218
சகனரி சாகசி யவா

நயஙகையான நலகூாநதா ஙதல செயும நீா 219
செயயாது அமைசலா வாவ

ஒபுபாவி ஙலவரம தொனன அஃதொருவன 220
விரவசதொள தசச துணைதது

ஒப்புரவறிதல்

211. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்ஆற்றுங் கொல்லோ உலகு.
kaimmāṟu vēṇṭā kaṭappāṭu mārimāṭṭu
eṉāṟṟuṅ kollō ulaku.

211. Real kindness seeks no return ; what return can the world make to rain-clouds ?

212. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.
tāḷāṟṟit tanta poruḷellām takkārku
vēḷāṇmai ceytaṟ poruṭṭu.

212. All wealth won by honest toil is meant for doing good to worthy folk.

213. புத்தே ளுலகத்தும் ஈண்டும் பெறலரிதே
ஒப்புரவின் நல்ல பிற.
puttē ḷulakattum īṇṭum peṟalaritē
oppuraviṇ nalla piṟa.

213. It is difficult to obtain another good equal to benevolence either in this world or in the world of the gods.

214. ஒத்த தறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.
otta taṟivāṉ uyirvāḻvāṉ maṟṟaiyāṉ
cēttāruḷ vaikkap paṭum.

214. He truly lives who knows the way of doing good ; others are reckoned as among the dead.

215. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு.
ūruṇi nīrniṟain taṟṟē ulakavām
pēraṟi vāḷaṉ tiru.

215. The wealth of the really wise, who know their duty in the world, is like the o'erflowing waters of the village tank.

216. பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றுல் செல்வம்
நயனுடை யான்கண் படின்.
payaṉmaram uḷḷūrp paḻuttaṟṟāl celvam
nayaṉuṭai yāṉkaṇ paṭiṉ.

216. If wealth is in the hands of a charitable man, it is like the ripening of a fruit tree in the midst of a village.

217. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றுல் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கண் படின்.
maruntākit tappā marattaṟṟāl celvam
peruntakai yāṉkaṇ paṭiṉ.

217. If wealth is in the hands of a benevolent man, it is like a tree that always supplies medicine for ills.

218. இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.
iṭaṉil paruvattum oppuraviṟku olkār
kaṭaṉaṟi kāṭci yavar.

218. Even in their hour of want, men with sense of duty do not shrink from benevolence.

219. நயனுடையான் நல்கூர்ந்தா ளுதல் செயும்நீர
செய்யாது அமைகலா வாறு.
nayaṉuṭaiyāṉ nalkūrntā ṇātal ceyumnīra
ceyyātu amaikalā vāṟu.

219. The poverty of a benevolent man is nothing but his inability to exercise benevolence.

220. ஒப்புரவி ளல்வரும் கேடெனின் அஃதொருவன்
விற்றுக்கோள் தக்க துடைத்து.
oppuravi ṇālvarum kēṭeṇiṇ ahtoruvaṇ
viṟṟukkōḷ takka tuṭaittu.

220. Even if beneficence should result in ruin it is good even to sell oneself for that.

வடியாரகொனவ ஈவகெ ஈனெகமர ஒலலாம 221
நுடியெகாபனை நீர தரைகத

நலலாவ எனனும கொளலகத்து மெலுலகும 222
ஓலலெனனும ஈதலை நனவ

ஓலனெனனும எவவம உரையாமை ஈகல 223
நலனுரையான கணணெண உள

ஓனஞ ஓரகப படுதல ஓரநதவர 224
ஓனமுகங காணும அளவ

ஆரவவர ஆரல பசி ஆரல அபபசியை 225
மாரவவர ஆரலின பின

அரடர அழபசி தீரதல அ÷கொருவன 226
பெரருன பொருளவைப புழி

பாதகூண மரீஓ யவணப பசி எனனும 227
தீபப்பின தீணலை அரிது

ஈகதுவகநும ஓனபம அடியாரகால தாழரணம 228
வைகத்தகநும வனக ணவர

ஓரகதல்ன ஓனஞ மனர நாபப்ய 229
காமெ கமியர உணல

சாதல்ன ஓனஞக தில்ல ஓன்கதூஉம 230
ஈகல ஓையயாக கரை

221. வறியார்க்கொன்று ஈவதே ஈகைமற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.
vaṟiyārkkoṉṟu īvatē īkaimaṟ ṟellām
kuṟiyetirppai nīra tuṭaittu.

221. To give to the destitute is true charity ; all else is of the nature of barter.

222. நல்லாறு எனினும் கொளல்தீது மேலுலகம்
இல்லெனினும் ஈதலே நன்று.
nallāṟu eṉiṉum koḷaltītu mēlulakam
illeṉiṉum ītalē naṉṟu.

222. Begging is bad even if they say it's proper ; giving is noble even if there be no heaven.

223. இலனென்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்
குலனுடையான் கண்ணே உள.
ilaṉeṉṉum evvam uraiyāmai ītal
kulaṉuṭaiyāṉ kaṇṇē uḷa.

223. Charity free from the mean utterance, ' I've none ' is found only among men of noble birth.

224. இன்னாது இரக்கப் படுதல் இரந்தவர்
இன்முகங் காணும் அளவு.
iṉṉātu irakkap paṭutal irantavar
iṉmukaṅ kāṇum aḷavu.

224. To see men begging from us is disagreeable, until we see their pleasant face.

225. ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசிஆற்றல் அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்.
āṟṟuvār āṟṟal paciāṟṟal appaciyai
māṟṟuvār āṟṟaliṉ piṉ.

225. The might of the ascetic is in the conquest of hunger ; but this is less than the might that removes others' hunger.

226. அற்றூர் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றுன் பொருள்வைப் புழி.
aṟṟār aḻipaci tīrttal ahtoruvaṉ
peṟṟāṉ poruḷvaip puḻi.

226. Remove the hunger of the poor ; that is the place for laying up one's wealth.

227. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசிஎன்னும்
தீப்பிணி தீண்டல் அரிது.
pāttūṉ maṟīi yavaṉaip pacieṉṉum
tīppiṇi tīṇṭal aritu.

227. The cruel disease of hunger will not touch him, who always shares his food with others.

228. ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.
īttuvakkum iṉpam aṟiyārkol tāmuṭaimai
vaittiḻakkum vaṉka ṇavar.

228. How can the hard-hearted know the joy of charity? They only hoard their wealth and lose it.

229. இரத்தலின் இன்னது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமியர் உணல்.
irattaliṉ iṉṉātu maṉṟa nirappiya
tāmē tamiyar uṇal.

229. For one to enjoy alone his hoarded wealth, is far worse than begging.

230. சாதலின் இன்னாத தில்லை இனிததூஉம்
ஈதல் இயையாக் கடை.
cātaliṉ iṉṉāta tillai iṉitatūum
ītal iyaiyāk kaṭai.

230. There is nothing worse than death ; but even that is welcome if one cannot give to the needy.

231
ஈகல ஔசைபட வாழதல அதுவலலது
ஊதியம ஔலவ உய்ாகஞ

232
உரைபபார உரைபபரை எலலாம ஔபபாாகெரனவ
ஈவாாமெல ஙஃறும புகழ

233
ஒனறு உலகதது உயாஙத புகழலலால
ஒபானறது ஙஃபதானவ ஔல

234
ஙலவரை ஙளபுகழ ஆஃனை புலவரைப
பொஃறு புதகெள உலஞ

235
ஙதமபால ஙதும உளதாறும சாகாாடும
மிததகாத சலலால அரிது

236
ஙதானறின புகழொடு ஙதானவத அஃதிலா
ஙதானறலல ஙதானறமை ஙனவ

237
புகழபட வாழாதார தஙஙாவார தமமை
ஔகழவாரை ஙொவது எவன

238
வசைஒயனப வையகதாாக ஙெலலாம ஔசையெனனும
எசசம பெறுவ வேனி

239
வசையிலா வணபயன ஙுனவும ஔசையிலா
யாகைக பொவுதத ஙலம

240
வசைஒழிய வாழவாரை வாழவார ஔசையொழிய
வாழவாரை வாழா தவர

புகழ்

231. ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு.
ītal icaipaṭa vāḻtal atuvallatu
ūtiyam illai uyirkku.

231. Give to the poor and live with praise. There is no greater profit to man than that.

232. உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்கொன்று
ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ்.
uraippār uraippavai ellām irappārkkoṉṟu
īvārmēl niṟkum pukaḻ.

232. Whatsoever is spoken in the world will abide as praise upon that man who gives alms to the poor.

233. ஒன்ரு உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்ருது நிற்பதொன்று இல்.
oṉṟā ulakattu uyarnta pukaḻallāl
poṉṟātu niṟpatoṉṟu il.

233. There is nothing that stands forth in the world imperishable, except fame, exalted in solitary greatness.

234. நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின் புலவரைப்
போற்ருது புத்தேள் உலகு.
nilavarai nīḻpukaḻ āṟṟiṉ pulavaraip
pōṟṟātu puttēḷ ulaku.

234. If one has acquired extensive fame within the limits of this earth, the world of the gods will no longer praise those sages who have attained that world.

235. நத்தம்போல் கேடும் உளதாகும் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லால் அரிது.
nattampōl kēṭum uḷatākum cākkāṭum
vittakark kallāl aritu.

235. Prosperity to the body of fame, resulting in poverty to the body of flesh and the stability to the former arising from the death of the latter, are achievable only by the wise.

236. தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்ருமை நன்று.
tōṉṟiṉ pukaḻoṭu tōṉṟuka ahtilār
tōṉṟaliṉ tōṉṟāmai naṉṟu.

236. If you are born (in this world), be born with qualities conducive to fame. From those who are destitute of them it will be better not to be born.

237. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
இகழ்வாரை நோவது எவன்.
pukaḻpaṭa vāḻātār tannōvār tammai
ikaḻvārai nōvatu evaṉ.

237. Why do those who cannot live with praise, grieve those who despise them, instead of grieving themselves for their own inability.

238. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லாம் இசையென்னும்
எச்சம் பெருஅ விடின்.
vacaiyeṉpa vaiyattārk kellām icaiyeṉṉum
eccam peṟāa viṭiṉ.

238. Not to beget fame will be esteemed a disgrace by the wise in this world.

239. வசையிலா வண்பயன் குன்றும் இசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.
vacaiyilā vaṇpayaṉ kuṉṟum icaiyilā
yākkai poṟutta nilam.

239. The ground which supports a body without fame will diminish in its rich produce.

240. வசைஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர்.
vacaioḻiya vāḻvārē vāḻvār icaiyoḻiya
vāḻvārē vāḻā tavar.

240. Those live who live without disgrace. Those who live without fame live not.

4

அருகெலவம ெசலவகதுள ெசலவம பொருகெலவம 241
பூர்யாா கணணும உள

ஙலலாருல ஙார் அருளாளக பலலாருல 242
ெகரிணம அ÷ெக துஉண

அருளெசாஙக ெஙருசினாக சிலஉ ெஇருளெசாஙக 243
ெனண உலகம புகல

மனணுயிா ெமப் அருளாளவாருஙு ெலலெலனப 244
கனணுயிா அருசும உஉண

அலலல அருளாளவாகஙு ெலஉ வள்வழஙு ஙும 245
மலலலமா ஙாலம கர்

ெபாருள ஙுஙகிப ெபாசசாஙகாா ெனபா அருளஙுஙகி 246
அலலனை ெசயெகாழஙு உாா

அருள்லலாாகஙு அவுலகம ெலஉ ெபாருள்லலாாகஙு 247
ெஇவுலகம ெலலாகி யாஙு

ெபாருளருதா பூபபா ெஙகால அருளருதா 248
அருதாமர ருகல அர்து

ெகருளாகான ெமயபெபாருள கணெருலல ெகர்ன 249
அருளாகான ெசயயும அரம

வல்யாாழ ன கனஉண ஙஉணகாகான கனன்ன 250
ெமல்யாா ெமல ெசலலும ெருகது

அருளுடைமை

241. அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள.
aruṭcelvam celvattuḷ celvam poruṭcelvam
pūriyār kaṇṇum uḷa.

241. The wealth of kindness is wealth of wealth, inasmuch as the wealth of property is possessed by the basest of men.

242. நல்லாற்றுல் நாடி அருளாள்க பல்லாற்றுல்
தேரினும் அஃதே துணை.
nallāṟṟāl nāṭi aruḷāḷka pallāṟṟāl
tēriṇum ahtē tuṇai.

242. (Stand) in the good path, consider, and be kind. Even considering according to the conflicting tenets of the different sects, kindness will be your best aid.

243. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினுர்க் கில்லே இருள்சேர்ந்த
இன்ன உலகம் புகல்.
aruḷcērnta neñciṇārk killai iruḷcērnta
iṇṇā ulakam pukal.

243. They will never enter the world of darkness and wretchedness whose minds are the abode of kindness.

244. மன்னுயிர் ஓம்பி அருளாள்வாற்கு இல்லென்ப
தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை.
maṇṇuyir ōmpi aruḷāḷvāṟku illeṇpa
taṇṇuyir añcum viṇai.

244. (The wise) say that the evils, which his soul would dread, will never come upon the man who exercises kindness and protects the life (of other creatures).

245. அல்லல் அருளாள்வார்க்கு இல்லே வளிவழங்கும்
மல்லல்மா ஞாலம் கரி.
allal aruḷāḷvārkku illai vaḷivaḷaṅkum
mallalmā ñālam kari.

245. This great rich earth over which the wind blows, is a witness that sorrow never comes upon the kind-hearted.

246. பொருள்நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் அருள்நீங்கி
அல்லவை செய்தொழுகு வார்.
poruḷnīṅkip poccāntār eṇpar aruḷnīṅki
allavai ceytoḻuku vār.

246. (The wise) say that those who neglect kindness and practise cruelties, neglected virtue (in their former birth), and forgot (the sorrows which they must suffer).

247. அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லே பொருளில்லார்க்கு
இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு.
aruḷillārkku avvulakam illai poruḷillārkku
ivvulakam illāki yāṅku.

247. As this world is not for those who are without wealth, so that world is not for those who are without kindness.

248. பொருளற்றுர் பூப்பர் ஒருகால் அருளற்றுர்
அற்றுர்மற் றுதல் அரிது.
poruḷaṟṟār pūppar orukāl aruḷaṟṟār
aṟṟārmaṟ ṟātal aritu.

248. Those who are without wealth may, at some future time, become prosperous ; those who are destitute of kindness are utterly destitute ; for them there is no change.

249. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றுல் தேரின்
அருளாதான் செய்யும் அறம்.
teruḷātāṉ meypporuḷ kaṇṭaṟṟāl tēriṇ
aruḷātāṉ ceyyum aṟam.

249. If you consider, the virtue of him who is without kindness is like the perception of the true being by him who is without wisdom.

250. வலியார்முன் தன்னை நினைக்கதான் தன்னின்
மெலியார்மேல் செல்லும் இடத்து.
valiyārmuṇ taṉṉai niṉaikkatāṉ taṉṉiṇ
meliyārmēl cellum iṭattu.

250. When a man is about to rush upon those who are weaker than himself, let him remember how he has stood (trembling) before those who are stronger than himself.

தனனான பெருகுருத தானப்ரது ளணனபான 251
ளஙஙனம ஆனும அருள

பொருளாட்சி பொரருதாாகரு ஓலவல அருளாட்சி 252
ஆஙகிலவல ளனதின பவாகரு

பரைகாணாட்ா ஒருசமபோல நனஹாககாது ஓனரன 253
உலசுனைவ உணாட்ா மனம

அருளலது யாஒகன்ல ஒகாலலாைம ஒகாரல 254
பொருளலது அவஆன தினல

உணணைம உளது உய்ாந்வ ளணனண 255
அணணைதல ஒசயயாது அளவ

தினரபொருாால ஒகாலலாது உலஒகன்ன யாநம 256
ழிவலபபொருாால ளனதருவாா ஓல

உணணைம ஒணஓம புலாஅல பிஒதானரன 257
புணணது உணாவாாப ஒபரின

ஒசய்ின தவலபபிர்ந்த காாச்யாா உணணா 258
உய்ின தவலபபிர்ந்த ளன

அழிசாிர்ந தாய்ாம ஒவாால்ன ஓனரன 259
உய்ாஒசருத துணணைம நனவ

ஒகாலலான புலாவல மவுததாஉனக ணைகூபபி 260
ஏலலா உய்நம ஒதாழம

புலால் மறுத்தல்

251. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊனுண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்.
taṉṉūṉ perukkaṟkut tāṉpiṟitu ūṉuṇpāṉ
eṅṅaṉam āḷum aruḷ.

251. How can he be possessed of kindness, who to increase his own flesh, eats the flesh of other creatures.

252. பொருளாட்சி போற்றுதார்க்கு இல்லை அருளாட்சி
ஆங்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு.
poruḷāṭci pōṟṟātārkku illai aruḷāṭci
āṅkillai ūṇtiṉ pavarkku.

252. As those possess no property who do not take care of it, so those possess no kindness who feed on flesh.

253. படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்றூக்காது ஒன்றன்
உடல்சுவை உண்டார் மனம்.
paṭaikoṇṭār neñcampōl naṉṟūkkātu oṉṟaṉ
uṭalcuvai uṇṭār maṉam.

253. Like the (murderous) mind of him who carries a weapon (in his hand), the mind of him who feasts with pleasure on the body of another (creature), has no regard for goodness.

254. அருளல்லது யாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்லது அவ்வூன் தினல்.
aruḷallatu yāteṇil kollāmai kōṟal
poruḷallatu avvūṉ tiṉal.

254. If it be asked what is kindness and what its opposite, the answer would be preservation and destruction of life ; and therefore it is not right to feed on the flesh.

255. உண்ணுமை உள்ளது உயிர்நிலை ஊனுண்ண
அண்ணுத்தல் செய்யாது அளறு.
uṇṇāmai uḷḷatu uyirnilai ūṉuṇṇa
aṇṇāttal ceyyātu aḷaṟu.

255. Not to eat flesh contributes to the continuance of life ; therefore if a man eat flesh, hell will not open its mouth (and let him out).

256. தினற்பொருட்டால் கொல்லாது உலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவார் இல்.
tiṉaṟporuṭṭāl kollātu ulakeṉiṉ yāṟum
vilaipporuṭṭāl ūṇtaruvār il.

256. If the world does not destroy life for the purpose of eating, then no one would sell flesh for the sake of money.

257. உண்ணுமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணது உணர்வார்ப் பெறின்.
uṇṇāmai vēṇṭum pulāal piritoṉṟaṉ
puṇṇatu uṇarvārp peṟiṉ.

257. If men should come to know that flesh is nothing but the unclean ulcer of a body, let them abstain from eating it.

258. செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணுர்
உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன்.
ceyiriṉ talaippirinta kāṭciyār uṇṇār
uyiriṉ talaippirinta ūṉ.

258. The wise, who have freed themselves from mental delusion, will not eat the flesh which has been severed from an animal.

259. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணுமை நன்று.
avicoriṉ tāyiram vēṭṭaliṉ oṉṟaṉ
uyircekut tuṇṇāmai naṉṟu.

259. Not to kill and eat (the flesh of) an animal, is better than the pouring forth of offerings in a thousand sacrifices.

260. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும்.
kollāṉ pulālai maṟuttāṉaik kaikūppi
ellā uyirum toḻum.

260. All creatures will join their hands together, and worship him who has never taken away life, nor eaten flesh.

உருருகாய ருகானுலை உய்காகுருகண ருசய யாணம 261
அருருரு கஉகக்ரு குரு

கஉழும கஉழுரையாராகரு ஆரும அவம அகஉண 262
அஃகிலார ருமருருகாள உகு

கூருகுகாராகரு கூபுபுாஉ ருவணெ மருகுகாரு ருகால 263
மருணை யஉராகள கஉம

ருனுராக ருகருஜம உஉகுகாரை ஆகாஜம 264
ரணண்ண கஉகுகான உரும

ருவணெய ருவணெயாங ருகயகலால ருசயகஉம 265
ஈணரு முயலப பரும

கஉகுருசயஉரா குஙகாருமகு ருசயஉராமரு ருலலார 266
அஉகுருசயஉரா ஆனைசுர பரு

சுரசுருரும ருபாணருபால ருள்ஜ்ருரும கூனபகு 267
சுரசுரு ருகாருக்ரு பஉராகரு

கனுயிர குானஅருப ருபருருன ரஉணய 268
மனுயி ருலலாம ருகாழும

கூருருரும குக்குகஜம னைகூருரும ருகாருருலின 269
-ஆருருல கஉலபபர ருஉராகரு

ருலாபல ராக்ய காராணம ருகாருபார 270
சிலாபலா ருகாலா கஉர

தவம்

261. உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு.

urṟanōy nōṉṟal uyirkkuṟukaṇ ceyyāmai
aṟṟē tavattiṟ kuru.

261. The nature of religious discipline consists, in the endurance of the sufferings which it brings on himself, and in abstaining from giving pain to others.

262. தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும் அவம்அதனை
அஃதிலார் மேற்கொள் வது.

tavamum tavamuṭaiyārkku ākum avamataṉai
ahtilār mēṟkoḷ vatu.

262. Austerities can only be borne, and their benefits enjoyed, by those who have practised them (in a former birth); it will be useless for those who have not done so, to attempt to practise them (now).

263. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல்
மற்றை யவர்கள் தவம்.

tuṟantārkkut tuppuravu vēṇṭi maṟantārkol
maṟṟai yavarkaḷ tavam.

263. Is it to provide food etc., for the ascetics who have abandoned (the desire of earthly possessions) that other persons have forgotten (to practise) austerity?

264. ஒன்னுர்த் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும்
எண்ணின் தவத்தான் வரும்.

oṉṉārt teṟalum uvantārai ākkalum
eṇṇiṉ tavattāṉ varum.

264. If (the ascetic) desire the destruction of his enemies, or the aggrandizement of his friends, it will be effected by (the power of) his austerities.

265. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலால் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும்.

vēṇṭiya vēṇṭiyāṅ keytalāl ceytavam
īṇṭu muyalap paṭum.

265. Religious discipline is practised in this world, because it secures the attainment of whatever one may wish to enjoy (in the world to come).

266. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வார் ஆசையுட் பட்டு.

tavañceyvār taṅkarumañ ceyvārmaṟ ṟallār
avañceyvār ācaiyuṭ paṭṭu.

266. Those discharge their duty who perform austerities; all others accomplish their own destruction, through the entanglement of the desire (of riches and sensual pleasure).

267. சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.

cuṭaccuṭarum poṉpōl oḷiviṭum tuṉpañ
cuṭaccuṭa nōṟkiṟ pavarkku.

267. Just as gold is purified as heated in the fire, will those shine, who have endured the burning of pain (in frequent austerities).

268. தன்னுயிர் தான்அறப் பெற்றூனை ஏனைய
மன்னுயி ரெல்லாம் தொழும்.

taṉṉuyir tāṉaṟap peṟṟāṉai ēṉaiya
maṉṉuyi rellām toḻum.

268. All other creatures will worship him who has attained the control of his own soul.

269. கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட் டவர்க்கு.

kūṟṟam kutittalum kaikūṭum nōṟṟaliṉ
āṟṟal talaippaṭ ṭavarkku.

269. Those who have attained the power which religious discipline confers, will be able also to pass the limit of Yama (the god of death).

270. இலர்பல ராகிய காரணம் நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர்.

ilarpala rākiya kāraṇam nōṟpār
cilarpalar nōlā tavar.

270. Because there are few who practise austerity and many who do not, there are many destitute and few rich in this world.

உஞச மனதகான பரிருதுழுசசம பூதஙகள் 271
ஐநதும அசதஙத நதும

வாணயா ஙகாரரம எவனஙசயயம கனஙநஞசம 272
கானஅந் நரரப பரின

உலயில நிலைமையான வலஞநவம ஙபரரம 273
புலயினஙகால ஙபாாதது ஙமயந தரவு

தவமைரநது அலலைவ ஙசயதல புதலமைரநது 274
ஙவகுவன புளசிமழத தரவு

பரரரஙரம எனபாா பரிருதுழுசசம எருஙரரருனவ 275
எதம பலவுந தும

ஙநஞசில துரவாா துரநதாாஙபால வஞசிது 276
வாழவாரின வனசுணா ஙல

புரஙநுனந் சணகவுணய ஙணைம அசஙநுனந் 277
ழுசசிர சரியாா உனகது

மனதது மாசாத மாணகாாந் ாாரி 278
மைரநஙதாழுந மாநதா பலா

சவுணஙகாரிது யாழஙகாடு ஙசவவிதவூங சனன 279
விவுனபடு பாலால ஙகாளல

மழிதலும நீகவும ஙவணகா உலசம 280
பழிதது ஒழிது விரின

கூடா ஒழுக்கம்

271. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள்
ஐந்தும் அகத்தே நகும்.
vañca maṇattāṉ paṭiṟṟoḻukkam pūtaṅkaḷ
aintum akatte nakum.

271. The five elements (of his body) will laugh within him, at the feigned conduct of the deceitful minded man.

272. வானுயர் தோற்றம் எவன்செய்யும் தன்நெஞ்சம்
தான்அறி குற்றப் படின்.
vāṉuyar tōṟṟam evaṉceyyum taṉneñcam
tāṉaṟi kuṟṟap paṭiṉ.

272. What avails an appearance (of sanctity) high as heaven, if his mind suffers (the indulgence) of conscious sin.

273. வலியில் நிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.
valiyil nilaimaiyāṉ valluruvam peṟṟam
puliyiṉtōl pōrttumēyn taṟṟu.

273. The assumed appearance of power, by a man who has no power (to restrain his senses and perform austerity), is like a cow feeding on grass covered with a tiger's skin.

274. தவமறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று.
tavamaṟaintu allavai ceytal putalmaṟaintu
vēṭṭuvaṉ puḷcimiḻt taṟṟu.

274. He who hides himself under the mask of an ascetic and commits sins, is like a sportsman who conceals himself in the thicket to catch birds.

275. பற்றற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் எற்றெற்றென்று
ஏதம் பலவுந் தரும்.
paṟṟaṟṟēm eṉpār paṭiṟṟoḻukkam eṟṟeṟṟeṉṟu
ētam palavun tarum.

275. The false conduct of those who say they have renounced all desire will one day bring them sorrows that will make them cry out, 'Oh ! what have we done, what have we done.'

276. நெஞ்சில் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணர் இல்.
neñcil tuṟavār tuṟantārpōl vañcittu
vāḻvariṉ vaṉkaṇār il.

276. Amongst living men there are none so hard-hearted as those who without forsaking (desire) in their heart, falsely take the appearance of those who have forsaken (it).

277. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியார் உடைத்து.
puraṅkuṉṟi kaṇṭaṉaiya rēṉum akaṅkuṉṟi
mūkkiṟ kariyār uṭaittu.

277. (The world) contains persons whose outside appears (as fair) as the (red) seed of the Abrus, but whose inside is as black as the nose of that seed.

278. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.
maṇattatu mācāka māṇṭārnī rāṭi
maṟaintoḻuku māntar palar.

278. There are many men of masked conduct, who perform their ablutions, and (make a show) of greatness, while their mind is defiled (with guilt).

279. கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதுஆங் கன்ன
வினைபடு பாலால் கொளல்.
kaṇaikoṭitu yāḻkōṭu cevvituāṅ kaṉṉa
viṉaipaṭu pālāl koḷal.

279. As, in its use, the arrow is crooked, and the curved harp is straight, so by their deeds (and not by their appearance), let (the uprightness or crookedness of) men be estimated.

280. மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடின்.
maḻittalum nīṭṭalum vēṇṭa ulakam
paḻittatu oḻittu viṭiṉ.

280. There is no need of a shaven crown, nor of tangled hair, if a man abstain from those deeds which the wise have condemned.

எளளாமை வெணடுவான எனபான எஉனகுகானதும 281
களளாமை காகககன ஙநசு

உளளகதால உளளலும தீகெ பரனபொருஉனக 282
களளகதால களஙவம எனல

களவினல ஆகிய ஆகசம அளவரநது 283
ஆவது பொலக ஙகடம

களவினகண கனரிய காதல விஉவினகண 284
வீயா விழுமம கநம

அருளகருக் அனபுறைய ராதல பொருளகருக்ப 285
பொரசரபபுப பாரபபராகண ஙல

அளவினகண ஙனஙரழுகல ஆரரா களவினகண 286
கனரிய காத லவர

களவெனலும காரரி வாணமை அளவெனலும 287
ஆரரல புரிநதாரகண ஙல

அளவரிநதார ஙநசக கரமபால நிரநம 288
களவரிநகார ஙநசில காவு

அளவலல ஙசயதாஙஙக வீவர களவலல 289
மரணைய ஙகரரு கவர

களவாரகநக களனும உயிரநலல களளாரகநக 290
களளாது புகஙக ளலந

கள்ளாமை

281. எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்தொன்றும்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு.
eḷḷāmai vēṇṭuvāṉ eṉpāṉ eṉaittoṉṟum
kaḷḷāmai kākkataṉ neñcu.

281. Let him, who desires not to be despised, keep his mind from (the desire of) defrauding another of the smallest thing.

282. உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல்.
uḷḷattāl uḷḷalum tītē piṟaṉporuḷaik
kaḷḷattāl kaḷvēm eṉal.

282. Even the thought (of sin) is sin ; think not then of craftily stealing the property of another.

283. களவினுல் ஆகிய ஆக்கம் அளவிறந்து
ஆவது போலக் கெடும்.
kaḷaviṉāl ākiya ākkam aḷaviṟantu
āvatu pōlak keṭum.

283. The property, which is acquired by fraud, will entirely perish, even while it seems to increase.

284. களவின்கண் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமம் தரும்.
kaḷaviṉkaṇ kaṉṟiya kātal viḷaiviṉkaṇ
vīya viḻumam tarum.

284. The eager desire of defrauding others will, when it brings forth its fruit, produce undying sorrow.

285. அருள்கருதி அன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல்.
aruḷkaruti aṉpuṭaiya rātal poruḷkarutip
poccāppup pārppārkaṇ il.

285. The study of kindness, and the exercise of benevolence is not with those who watch for another's forgetfulness, through desire of his property.

286. அளவின்கண் நின்றொழுகல் ஆற்றார் களவின்கண்
கன்றிய காத லவர்.
aḷaviṉkaṇ niṉṟoḻukal āṟṟār kaḷaviṉkaṇ
kaṉṟiya kāta lavar.

286. They cannot walk steadfastly, according to rule, who eagerly desire to defraud others.

287. களவென்னும் காரறி வாண்மை அளவென்னும்
ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல்.
kaḷaveṉṉum kāraṟi vāṇmai aḷaveṉṉum
āṟṟal purintārkaṇ il.

287. That black-knowledge which is called fraud, is not in those who desire that greatness which is called rectitude.

288. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்கும்
களவறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு.
aḷavaṟintār neñcat taṟampōla niṟkum
kaḷavaṟintār neñcil karavu.

288. Deceit dwells in the mind of those who are conversant with fraud, even as virtue in the minds of those who are conversant with rectitude.

289. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் க்ளவல்ல
மற்றைய தேற்ரு தவர்.
aḷavalla ceytāṅkē vīvar kaḷavalla
maṟṟaiya tēṟṟā tavar.

289. Those, who are acquainted with nothing but fraud, will perish in the very commission of transgression.

290. கள்வார்க்குத் தள்ளும் உயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு.
kaḷvārkkut taḷḷum uyirnilai kaḷḷārkkut
taḷḷātu puttē ḷulaku.

290. Even their body will fail the fraudulent ; but even the world of the gods will not fail those who are free from fraud.

291 வாயமை எனபபடுவது யாதென்ன யாதானவும
தீமை இலாத சொலல

292 பொயமமையும வாயமை யிகத புரைதீரந
நனமை பயகும என்ன

293 தனெநஞ சரிவது பொயயரக பொயததபின
தனெநஞெச தனவனச சுடும

294 உளளதால பொயயா தொழுகின உலகதார
உளளது இலலாம உளன

295 மனதெதாடு வாயமை மொழிய்ன தவதெதாடு
தானஞெசய வாரின தவ

296 பொயயாமை அன்ன புகழ்இலவ எயயாமை
எலலா அரமும தரும

297 பொயயாமை பொயயாமை ஆரின அரமபர
தெயயாமை தெயயாமை நனற

298 புரநதூயமை நீரான அமையும அகநதூயமை
வாயமையால நாணப படும

299 எலலா விளகும விளகலல சானெறாகாப
பொயயா விளகெக விளகு

300 யாமெயயாக கணெவரவள இலவ எனதெதானவும
வாயமைய்ன நலல பர

வாய்மை

291. வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொலல்.

vāymai eṉappaṭuvatu yāteṉiṉ yātoṉṟum
tīmai ilāta colal.

291. Truth is the speaking of such words as are free from the least degree of evil (to others).

292. பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின்.

poymmaiyum vāymai yiṭatta puraitīrnta
naṉmai payakkum eṉiṉ.

292. Even falsehood has the nature of truth, if it confera benefit that is free from fault.

293. தன்நெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

taṉṉeñ caṟivatu poyyaṟka poyttapiṉ
taṉṉeñcē taṉṉaic cuṭum.

293. Let not a man knowingly tell a lie ; for after he has told the lie, his mind will burn him (with the memory of his guilt).

294. உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லாம் உளன்.

uḷḷattāl poyyā toḻukiṉ ulakattār
uḷḷattu ḷellam uḷaṉ.

294. He who, in his conduct, preserves a mind free from deceit, will dwell in the minds of all men.

295. மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரின் தலை.

maṇattoṭu vāymai moḻiyiṉ tavattoṭu
tāṇañcey vāriṉ talai.

295. He, who speaks truth with all his heart, is superior to those who make gifts and practise austerities.

296. பொய்யாமை அன்ன புகழில்லை எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும்.

poyyāmai aṉṉa pukaḻillai eyyāmai
ellā aṟamum tarum.

296. There is no praise like the praise of never uttering a falsehood : without causing any suffering, it will lead to every virtue.

297. பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

poyyāmai poyyāmai āṟṟiṉ aṟampiṟa
ceyyāmai ceyyāmai naṉṟu.

297. If a man has the power to abstain from falsehood, it will be well with him, even though he practise no other virtue.

298. புறந்தூய்மை நீரான் அமையும் அகந்தூய்மை
வாய்மையால் காணப் படும்.

puṟantūymai nīrān amaiyum akantūymai
vāymaiyāl kāṇap paṭum.

298. Purity of body is produced by water and purity of mind by truthfulness.

299. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

ellā viḷakkum viḷakkalla cāṉṟorkkup
poyyā viḷakkē viḷakku.

299. All lamps of nature are not lamps ; the lamp of truth is the lamp of the wise.

300. யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற.

yāmeyyāk kaṇṭavaṟṟuḷ illai eṉaittoṉṟum
vāymaiyiṉ nalla piṟa.

300. Amidst all that we have seen (described) as real (excellence), there is nothing so good as truthfulness.

செலல்கதுக காபபான சினஙகாபபான அலல்கதுக 301
காகசினான காவாகசால என

செலலா ஙகதுச சினஙதது செலல்கதும 302
ஙலஅதன்ன தீய பற

மறகதல ஙெஙுள்ளை யாராமாகும தீய 303
பறகதல அதனை வரும

ஙணகயும உவணகயும ஙகாலஷும சினதகன 304
பணகயும உளஙெவா பற

தனஉணதகான காகசின சினஙகாசக காவாகசால 305
தனஉணஙெய ஙகாலஷும சினம

சினஙமனனும ஙசாஙதாணக ஙகாலலி ஙனஙமனனும 306
னமப புஉணனையச சுஙும

சினதணைப ஙபாருளனைது ஙகாணகுன ஙகஙு 308
ஙலதகணைஙதான கைபிழையா கறது

ஙணாளர் ஙதாய வனன ஙனை ஙசயினும 307
புணரின ஙெஙுளாணம ஙனது

உளள்ய ஙதலலாம உகுனையதும உளளதகால 309
உளளான ஙெஙுள் என்ன

ஙறஙகாா ஙறஙகாா அஉணயா சினதகைக 310
துறஙகாா துறஙகாா துஉண

வெகுளாமை

301. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் அல்லிடத்துக்
காக்கின்என் காவாக்கால் என்.
cellitattuk kāppāṉ ciṉaṅkāppāṉ allitattuk
kākkiṉeṉ kāvākkāl eṉ.

301. He restrains his anger who restrains it when it can injure ; when it cannot injure, what does it matter whether he restrain it, or not ?

302. செல்லா இடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல்அதனின் தீய பிற.
cellā iṭattuc ciṉantītu cellitattum
ilataṉiṉ tīya piṟa.

302. Anger is bad, even when it cannot injure ; when it can injure, there is no greater evil.

303. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும் தீய
பிறத்தல் அதனுன் வரும்.
maṟattal vekuliyai yārmāṭṭum tīya
piṟattal ataṉāṉ varum.

303. Forget anger towards every one, as fountains of evil spring from it.

304. நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின்
பகையும் உளவோ பிற.
nakaiyum uvakaiyum kollum ciṉattiṉ
pakaiyum uḷavō piṟa.

304. Is there a greater enemy than anger, which kills both laughter and joy ?

305. தன்னைத்தான் காக்கின் சினங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம்.
taṉṉaittāṉ kākkiṉ ciṉaṅkākka kāvākkāl
taṉṉaiyē kollum ciṉam.

305. If a man would guard himself, let him guard against anger ; if he do not guard it, anger will kill him.

306. சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும்.
ciṉameṉṉum cērntāraik kolli iṉameṉṉum
ēmap puṇaiyaic cuṭum.

306. The fire of anger will burn up even the pleasant raft of friendship.

307. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.
ciṉattaip poruḷeṉṟu koṇṭavaṉ kēṭu
nilattaṟaintāṉ kaipiḻaiyā taṟṟu.

307. Destruction will come upon him who regards anger as a good thing, as surely as the hand of him who strikes the ground will not fail.

308. இணர்எரி தோய்வன்ன இன்ன செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.
iṇareri tōyvaṉṉa iṉṉā ceyiṉum
puṇariṉ vekuḷāmai naṉṟu.

308. Though one commit things against you as painful (to bear) as if a bundle of fire had been thrust upon you, it will be well, to refrain, if possible, from anger.

309. உள்ளிய தெல்லாம் உடனெய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின்.
uḷḷiya tellām uṭaṉeytum uḷḷattāl
uḷḷāṉ vekuḷi eṉiṉ.

309. If a man never indulges anger in his heart, he will at once obtain whatever he has thought of.

310. இறந்தார் இறந்தார் அனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை.
iṟantār iṟantār aṉaiyar ciṉattait
tuṟantār tuṟantār tuṇai.

310. Those, who give way to excessive anger, are no better than dead men ; but those, who are freed from it, are equal to those who are freed (from death).

சிருபுஂணம ெசலவம பெருணம ப்ராகருெனன 311
ெசயயாைம மாசருரா ெகாள

கவகதுெனன ெசயகவகாணணம மவகதுெனன 312
ெசயயாைம மாசருரா ெகாள

ெசயயாமல ெசருராகும ெனனைக ெசயகப்ன 313
உயயா விழுமந தரும

ெனனைசய தாைர ஒவகதல அவாநாண 314
நனனயம ெசயது விட்ல

அருவ்னை ஆகுவ துணெடா ப்ரிதினெநாய 315
தநெநாயபால ெபாருராக கைட

ெனன எனதகான உணாநதைவ துனனைம 316
ெவணெடம ப்ரனகண ெசயல

எவனதானம எஞஞானவம யாராகும மனதானம 317
மாணைசய யாைம தவல

கனனுயிராகந ெனனைம கானரிவான எனெகாலலா 318
மனனுயிராகந ெனன ெசயல

ப்ராகருெனன முருபகல ெசயய்ன தமகருெனன 319
ப்ருபகல தாெம வரும

ெநாயனலலாம ெநாயெசயதா ெமலவாம ெநாயெசயயா
ெநாயினைம ெவணெட பவா 320

இன்ஞ செய்யாமை

311. சிறப்புஈனும் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்குஇன்ஞ
செய்யாமை மாசற்றூர் கோள்.

ciṟappuīṉum celvam peṟiṉum piṟarkkuiṉṉā
ceyyāmai mācaṟṟār kōḷ.

311. It is the determination of the spotless not to cause sorrow to others, although they could (by so causing) obtain the wealth which confers greatness.

312. கறுத்துஇன்ஞ செய்தவக் கண்ணும் மறுத்துஇன்ஞ
செய்யாமை மாசற்றூர் கோள்.

kaṟuttuiṉṉā ceytavak kaṇṇum maṟuttuiṉṉā
ceyyāmai mācaṟṟār kōḷ.

312. It is the determination of the spotless not to do evil, even in return, to those who have cherished enmity and done them evil.

313. செய்யாமல் செற்றூர்க்கும் இன்ஞத செய்தபின்
உய்யா விழுமம் தரும்.

ceyyāmal ceṟṟārkkum iṉṉāta ceytapiṉ
uyyā viḻumam tarum.

313. If an ascetic inflict suffering even on those who hate him, when he has not done them any evil, it will afterwards give him irretrievable sorrow.

314. இன்ஞசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல்.

iṉṉācey tārai oṟuttal avarnāṇa
naṉṉayam ceytu viṭal.

314. The (proper) punishment to those who have done evil (to you), is to put them to shame by showing them kindness, in return and to forget both the evil and the good done on both sides.

315. அறிவினுன் ஆகுவ துண்டோ பிறிதின்நோய்
தந்நோய்போல் போற்றுக் கடை.

aṟiviṉāṉ ākuva tuṇṭō piṟitiṉnōy
tannōypōl pōṟṟāk kaṭai.

315. What benefit has he derived from his knowledge, who does not endeavour to keep off pain from another as much as from himself?

316. இன்ஞ எனத்தான் உணர்ந்தவை துன்ஞமை
வேண்டும் பிறன்கண் செயல்.

iṉṉā eṉattāṉ uṇarntavai tuṉṉāmai
vēṇṭum piṟaṇkaṇ ceyal.

316. Let not a man consent to do those things to another which, he knows, will cause sorrow.

317. எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தானும்
மாஞசெய் யாமை தலை.

eṉaittāṉum eññāṉṟum yārkkum maṉattāṉām
māṉācey yāmai talai.

317. It is the chief of all virtues not knowingly to do any person evil, even in the lowest degree, and at any time.

318. தன்னுயிர்க்கு இன்ஞமை தானறிவான் என்கொலோ
மன்னுயிர்க்கு இன்ஞ செயல்.

taṉṉuyirkku iṉṉāmai tāṉaṟivān eṉkolō
maṉṉuyirkku iṉṉā ceyal.

318. Why does a man inflict upon other creatures those sufferings, which he has found by experience are sufferings to himself?

319. பிறர்க்குஇன்ஞ முற்பகல் செய்யின் தமக்குஇன்ஞ
பிற்பகல் தாமே வரும்.

piṟarkkuiṉṉā muṟpakal ceyyiṉ tamakkuiṉṉā
piṟpakal tāmē varum.

319. If a man inflict sorrow upon others in the morning, it will come upon him unsought in the very evening.

320. நோய்எல்லாம் நோய்செய்தார் மேலவாம்
நோயின்மை வேண்டு பவர். [நோய்செய்யார்

nōyellām nōyceytār mēlavām nōyceyyār
nōyiṉmai vēṇṭu pavar.

320. Sorrow will come upon those who cause pain to others; therefore those, who desire to be free from sorrow, give no pain to others.

அருவுண யாகுன்ல குலலாமை குாருல 321
பிருவுண ளலலாந தும

பதுகதுணடு பலவுயிர ஓமபுதல நூலொர 322
குாநுகதவருவள ளலலாந துல

ஒனருக நலலது குலலாமை மருவுதுன 323
பினசாரப பொயயாமை நனரு

நலலாரு ளனபபடுவது யாகுன்ன யாகுாணரும 324
குலலாமை சூழும ஒருர

நீலவநுச் நீதுதாருள ளலலாம குாலவநுசிக 325
குலலாமை சூழவான துல

குலலாமை மெருகாண டுழநுவான வாழநாளுமெல 326
செலலாது உயிருணணுங கூருவ

துனணுயிர நீபபணும செயயருக தானபிரது 327
ஒனணுயிர நீகநும வினண

நனருநும ஆகாம பெரகுன்ணும சானடுராகநுக 328
குாணருநும ஆகாம கணை

குாலவினைய ராகிய மாகாள புலவினையர 329
புனைம குரிவர ராகாது

உயிரவருமபின நீகாயிர ளனப செயிரவருமபின 330
செலலாதுத் வாழகனைக யவர

கொல்லாமை

321. அறவினை யாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை எல்லாந் தரும்.
aṟaviṉai yāteṉil kollāmai kōṟal
piṟaviṉai ellān tarum.

321. Never to destroy life is the sum of all virtuous conduct. The destruction of life leads to every evil.

322. பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாந் தலை.
pakuttuṇṭu palluyir ōmputal nūlōr
tokuttavaṟṟuḷ ellān talai.

322. The chief of all (the virtues) which authors have summed up, is the partaking of food that has been shared with others, and the preservation of the manifold life of other creatures.

323. ஒன்ருக நல்லது கொல்லாமை மற்றுஅதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.
oṉṟāka nallatu kollāmai maṟṟuataṉ
piṉcārap poyyāmai naṉṟu.

323. Not to destroy life is an incomparably (great) good; next to it in goodness ranks freedom from falsehood.

324. நல்லாறு எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழும் நெறி.
nallāṟu eṉappaṭuvatu yāteṉiṉ yātoṉṟum
kollāmai cūḻum neṟi.

324. Good path is that which considers how it may avoid killing any creature.

325. நிலைஅஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலைஅஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை.
nilaiañci nīttāruḷ ellām kolaiañcik
kollāmai cūḻvāṉ talai.

325. Of all those who, fearing the permanence of earthly births, have abandoned desire, he is the chief who, fearing (the guilt of) murder, considers how he may avoid the destruction of life.

326. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாள்
செல்லாது உயிருண்ணுங் கூற்று. [மேல்
kollāmai mēṟkoṇ ṭoḻukuvāṉ vāḻnāḷmēl
cellātu uyiruṇṇuṅ kūṟṟu.

326. Yama, the destroyer of life, will not attack the life of him, who acts under the determination of never destroying life.

327. தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறிது
இன்னுயிர் நீக்கும் வினை.
taṉṉuyir nīppiṉum ceyyaṟka tāṉpiṟitu
iṉṉuyir nīkkum viṉai.

327. Let no one do that which would destroy the life of another, although he should by so doing, lose his own life.

328. நன்ருகும் ஆக்கம் பெரிதெனினும் சான்ரோர்க்குக்
கொன்ருகும் ஆக்கம் கடை.
naṉṟākum ākkam periteṉiṉum cāṉṟōrkkuk
koṉṟākum ākkam kaṭai.

328. The advantage which might flow from destroying life in sacrifice, is dishonourable to the wise (who renounced the world), even although it should be said to be productive of a great good.

329. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து.
kolaiviṉaiya rākiya mākkaḷ pulaiviṉaiyar
puṉmai terivā rakattu.

329. Men who destroy life are base men, in the estimation of those who know the nature of meanness.

330. உயிர்உடம்பின் நீக்கியார் என்ப செயிர்உடம்பின்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.
uyiruṭampiṉ nīkkiyār eṉpa ceyiruṭampiṉ
cellāttī vāḻkkai yavar.

330. (The wise) will say that men of diseased bodies, who live in degradation and in poverty, are those who separated the life from the body of animals (in a former birth).

நிலலாத வருதை நிலையி னெனவுணரும 331
புலலநி வாணைமை நுரை

கூதகாரு அவைகநுழாத தருடை பெருநுசெலவம 332
டொாகநும அதுவிள்ந தருவு

அருகா டியலப்நவுச டெலவம அதுபெரநல 333
அருநுப ஆஙடெக டெசயல

நாளென டெனவுபால காரரி உயிாநும 334
வாளது உணாவாாப பெநின

நாசடெசரவு விகநுளடமல வாாழுன நலவிஉண 335
டமருடெசனவு டெசயயப படும

டெநநல உளடெநவன டெனநிலவல எனனும 336
பெருமை உரைகதுடவ புலந

டெநடொழதும வாழவது அநியாா நதுப 337
டெகாரியும அலல பல

நுரமைப தன்கதுடெழ்யப புளபரந தருடை 338
உரமடொபாடு உயிர்னை நுரபு

உருஙநு வதுடொபாலும சாகநாடு உருஙசி 339
ழிழ்பபது டொபாலும பிருபபு

புகில அமைநதினவு டெகாலடெலா உரமப்னுள 340
துசசில டெநநத உயிாகநு

நிலையாமை

331. நில்லாத வற்றை நிலையின என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

nillata varṟai nilaiyiṇa eṉṟuṇarum
pullaṟi vāṇmai kaṭai.

331. That ignorance which considers those things to be stable which are not so, is dishonourable (to the wise).

332. கூத்தாட்டு அவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று.

kūttāṭṭu avaikkuḻāt taṟṟē peruñcelvam
pōkkum atuviḻin taṟṟu.

332. The acquisition of wealth is like the gathering together of an assembly for a theatre; its expenditure is like the breaking up of that assembly.

333. அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றூல்
அற்குப ஆங்கே செயல்.

aṟkā iyalpiṟṟuc celvam atuperṟāl
aṟkupa āṅkē ceyal.

333. Wealth is perishable; let those who obtain it immediately practise those (virtues) which are imperishable.

334. நாளென ஒன்றுபோல் காட்டி உயிர்ஈரும்
வாளது உணர்வார்ப் பெறின்.

nāḷeṇa oṉṟupōl kāṭṭi uyirīrum
vāḷatu uṇarvārp peṟiṉ.

334. Time, which shows itself (to the ignorant) as if it were something (real) is in the estimation of the wise (only) a saw which cuts down life.

335. நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.

nāccerṟu vikkuḷmēl vārāmuṉ nalviṇai
mēṟceṉṟu ceyyap paṭum.

335. Let virtuous deeds be done quickly, before the hiccup comes making the tongue silent.

336. நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு.

nerunal uḷaṉoruvaṉ iṉṟillai eṉṉum
perumai uṭaittuiv vulaku.

336. This world possesses the greatness that one who yesterday was is not today.

337. ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் கருதுப
கோடியும் அல்ல பல.

orupoḻutum vāḻvatu aṟiyār karutupa
kōṭiyum alla pala.

337. Innumerable are the thoughts which occupy the mind of (the unwise), who know not that they shall live another moment.

338. குடம்பை தனித்துஒழியப் புள்பறந் தற்றே
உடம்போடு உயிரிடை நட்பு.

kuṭampai taṉittuoḻiyap puḷpaṟan taṟṟē
uṭampōṭu uyiriṭai naṭpu.

338. The love of the soul to the body is like (the love of) a bird to its nest which it flies away from and leaves empty.

339. உறங்கு வதுபோலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

uṟaṅku vatupōlum cākkāṭu uṟaṅki
viḻippatu pōlum piṟappu.

339. Death is like sleep; birth is like waking from it.

340. புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு.

pukkil amaintiṉṟu kollō uṭampiṉuḷ
tuccil iruṇta uyirkku.

340. It seems as if the soul, which takes a temporary shelter in a body, had not attained a home.

யாகன்ன யாகன்ன ஙஙகியான ஒநாதல 341
அகன்ன அகன்ன ஔன

ஔணரினுண டாசக துருசச துருசதப்ன 342
ஈணைஔயர பால பல

அலவெணைம ஜநதன புலதகை விலவெணைம 343
ஔணரெய எலலாம ஒருஙஙு

ஔயலபாஜும ஒநானபருகொனது ஔனமை உரைமை 344
மயலாஜும மருமை ஔபயாதது

மருமை ஒதாடாபபாஔ எவனகொல பிருபபதுசசல 345
உருஔாசஜு உடமுமை மிசை

யானளனது எனணும ஒசதுசஜு அதுபபான வாஔளாசஜு 346
உயாஙக உலசம புஜும

பருரு விடாய ஔஔமளைகள பருருணப 347
பருரு விடாய கவாசஜு

கலுபபபடடாற கீாக துருஙதாற மயஙுசி 348
வலுபபபடடாற மருளை யவற

பருருரு சணைஔணை பிருபபதுசஜும மருது 349
ஙுலயாளைம சாணப படும

பருதுச பருருருனை பருருணை அபபருளைப 350
பருதுச பருது விருருஜு

துறவு

341. யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்.
yātaṇiṇ yātaṇiṇ nīṅkiyāṇ nōtal
ataṇiṇ ataṇiṇ ilaṇ.

341. Whatever thing a man has renounced, by that thing, he cannot suffer pain.

342. வேண்டின்உண் டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டுஇயற் பால பல.
vēṇṭiṇuṇ ṭākat tuṟakka tuṟantapiṇ
īṇṭuiyaṟ pāla pala.

342. After a man has renounced (all things), there will still be many things in this world (which he may enjoy); if he should desire them, let him, while it is time abandon (the world).

343. அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு.
aṭalvēṇṭum aintaṇ pulattai viṭalvēṇṭum
vēṇṭiya ellām oruṅku.

343. Let the five senses be destroyed; and at the same time, let everything be abandoned that (the ascetic) has (formerly) desired.

344. இயல்பாகும் நோன்பிற்கொன்று இன்மை உடைமை
மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து.
iyalpākum nōṉpiṟkoṉṟu iṉmai uṭaimai
mayalākum maṟṟum peyarttu.

344. To be altogether destitute is the proper condition of those who perform austerities; if they possess anything, it will change (their resolution) and bring them back to their confused state.

345. மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை.
maṟṟum toṭarppāṭu evaṉkol piṟappaṟukkal
uṟṟārkku uṭampum mikai.

345. What means the addition of other things to those who are attempting to cut off (future) births, when even their body is too much (for them).

346. யான்எனது என்னும் செருக்குஅறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும்.
yāṉeṉatu eṉṉum cerukkuaṟuppāṉ vāṉōrkku
uyarnta ulakam pukum.

346. He who destroys the pride which says 'I', 'mine' will enter a world which is difficult even to the god's to attain.

347. பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.
paṟṟi viṭāa iṭumpaikaḷ paṟṟiṉaip
paṟṟi viṭāa tavarkku.

347. Sorrows will never let go their hold of those who give not up their hold of desire.

348. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.
talaippaṭṭār tīrat tuṟantār mayaṅki
valaippaṭṭār maṟṟai yavar.

348. Those who have entirely renounced (all things and all desire) are the greatest; all others wander in confusion, entangled in the net of (many) births.

349. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.
paṟṟaṟṟa kaṇṇē piṟappaṟukkum maṟṟu
nilaiyāmai kāṇap paṭum.

349. At the moment in which desire has been abandoned, (other) births will be cut off; when that has not been done, instability will be seen.

350. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.
paṟṟuka paṟṟaṟṟāṉ paṟṟiṉai appaṟṟaip
paṟṟuka paṟṟu viṭaṟku.

350. Desire the desire of Him who is without desire; in order to renounce desire, desire that desire.

ஒபாநளலல வந்ரப ஒபாநளனது உணநம 351
மநளாணம மாணய பிந்பபு

ஔநளநீஙக் ஔனபம பயகஞம மநளநீஙக் 352
மாசது சாட்சி யவாகஞ

ஐயதத்ன நீஙகக ஔதள்நதாாகஞ வையதத்ன
வானம நண்ய துரைதது

ஐயுணாது ளயத்யக சணணும பயமினஔந 354
ஔமயயுணாது ஔலலா தவாகஞ

ளபஒபாநள ளதநனமைத தாயிணும அபஒபாநள 355
ஔமயபஒபாநள சாணபது அந்வு

சந்ணைஔ ஔமயபஒபாநள சணர்ாா தலைபபஔவா 356
மந்ணைஔ வாாா ஔநந்

ஔாதநுளளம உளளது உணர்ன ஔநதலையாப
ஒபாதநுளள ஔவணர்ா பிந்பபு

பிந்பஒபனணும ஒபனைமை ஙஞகச சிந்பஒபனணும 358
ஔசமஒபாநள சாணபது அந்வு

சாாபுணாநது சாாபு ஔகர்ஔழகின மந்ந்ழிதது ச 359
சாாதாாா சாாதநு ஔநாய

சாமம ஔவநுள் மயகஞம ஔவைழுனந்ன 360
நாமம ஔகர்சஔகஔம ஔநாய

மெய்யுணர்தல்

351. பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்று உணரும்
மருளானும் மாணப் பிறப்பு.

poruḷalla vaṟṟaip poruḷeṉṟu uṇarum
maruḷāṇām māṇāp piṟappu.

351. Inglorious births are produced by the confusion (of mind) which considers those things to be real which are not real.

352. இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

iruḷnīṅki iṉpam payakkum maruḷnīṅki
mācaṟu kāṭci yavarkku.

352. A clear, undimmed vision of things will deliver its possessors from the darkness of future births, and confer the felicity (of heaven).

353. ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானம் நணிய துடைத்து.

aiyattiṉ nīṅkit teḷintārkku vaiyattiṉ
vāṇam naṇiya tuṭaittu.

353. Heaven is nearer than earth to those men of purified minds who are freed from doubt.

354. ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு.

aiyuṇarvu eytiyak kaṇṇum payamiṉṟē
meyyuṇarvu illā tavarkku.

354. Even those who have all the knowledge which can be attained by the five senses, will derive no benefit from it, if they are without a knowledge of the true nature of things.

355. எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.

epporuḷ ettaṇmait tāyiṇum apporuḷ
meypporuḷ kāṇpatu aṟivu.

355. (True) knowledge is the perception concerning every thing of whatever kind, that that thing is the true thing.

356. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.

kaṟṟīṇṭu meypporuḷ kaṇṭār talaippaṭuvar
maṟṟīṇṭu vārā neṟi.

356. They, who in this birth have learned to know the True Being, enter the road which returns not into this world.

357. ஓர்த்துள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

ōrttuḷḷam uḷḷatu uṇariṉ orutalaiyāp
pērttuḷḷa vēṇṭā piṟappu.

357. Let it not be thought that there is another birth for him whose mind having thoroughly considered (all it has been taught) has known the True Being.

358. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு.

piṟappeṉṉum pētaimai nīṅkac ciṟappeṉṉum
cemporuḷ kāṇpatu aṟivu.

358. True knowledge consists in the removal of ignorance ; which is (the cause of) births, and the perception of the True Being who is (the bestower of) heaven.

359. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்.

cārpuṇarntu cārpu keṭaoḻukiṉ maṟṟaḻittuc
cārtarā cārtaru nōy.

359. He, who so lives as to know Him who is the support of all things and abandon all desire, will be freed from the evils which would other wise cleave to him and destroy (his efforts after absorption).

360. காமம் வெகுளி மயக்கம் இவைமூன்றன்
நாமம் கெடக்கெடும் நோய்.

kāmam vekuḷi mayakkam ivaimūṉṟaṉ
nāmam keṭakkeṭum nōy.

360. If the very names of these three things, desire, anger, and confusion of mind, be destroyed, then will also perish the evils (which flow from them).

அவாஎனப எலலா உய்ாகுமஎஞ ஞானமும 361
கவாஅப பிரபபினம விகது

ஔணஙகால ஔணமும பிரவாமை மரது 362
ஔணாமை ஔணா வநம

ஔணாமை அனன விழுசுசலவம ஏணிலவ 363
யாணமும அஃதொபபது இல

தூஉயமை எனபது அவாவினமை மரது 364
வாஅயமை ஔணா வநம

அரவா எனபா அவாஅரா மரையா 365
அராக அரது இலா

அஞசுவ ஒதாநம அரஎன ஒநவண 366
வஞசிபப ஒதாநம அவா

அவாவிண ஆரா அபபின கவாவிண 367
தானஔணம மாரான வநம

அவாஇலலாக சிலலாஞ துனபமஃ துணலல 368
கவாஅது ஔமனமல வநம

இனபம இலையது தீணமும அவாஎனனும 369
துனபததுள துனபங ஒகின

ஆரா இயரை அவாநீபபின அநிலையெ 370
பொரா இயரை கநம

அவா அறுத்தல்

361. அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து.
avāeṉpa ellā uyirkkumeñ ñāṉṟum
tavāap piṟappīṉum vittu.

361. (The wise) say that the seed, which produces unceasing births, at all times, to all creatures, is desire.

362. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.
vēṇṭuṅkāl vēṇṭum piṟavāmai maṟṟatu
vēṇṭāmai vēṇṭa varum.

362. If anything be desired, freedom from births should be desired ; that (freedom from births) will be attained by desiring to be without desire.

363. வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை
யாண்டும் அஃதொப்பது இல்.
vēṇṭāmai aṉṉa viḻuccelvam īṇṭillai
yāṇṭum ahtoppatu il.

363. There is in this world no excellence equal to freedom from desire ; and even in that world, there is nothing like it.

364. தூஉய்மை என்பது அவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.
tūuymai eṉpatu avāviṉmai maṟṟatu
vāaymai vēṇṭa varum.

364. Purity (of mind) consists in freedom from desire ; and that (freedom from desire) is the fruit of the love of truth.

365. அற்றவர் என்பார் அவாஅற்றூர் மற்றையார்
அற்றுக அற்றது இலர்.
aṟṟavar eṉpār avāaṟṟūr maṟṟaiyār
aṟṟāka aṟṟatu ilar.

365. They are said to be free (from future birth) who are freed from desire ; all others (who, whatever else they may be free from, are not freed from desire) are not thus free.

366. அஞ்சுவ தோரும் அறனே ஒருவனை
வஞ்சிப்ப தோரும் அவா.
añcuva tōrum aṟaṉē oruvaṉai
vañcippa tōrum avā.

366. It is the chief duty of (an ascetic) to watch against desire with (jealous) fear ; for it has power to deceive (and destroy) him.

367. அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் தவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும்.
avāviṉai āṟṟa aṟuppiṉ tavāviṉai
tāṉvēṇṭu māṟṟāṉ varum.

367. If a man thoroughly cut off all desire, the deeds, which confer immortality, will come to him, in the path in which he seeks them.

368. அவாஇலலார்க் கில்லாகுந் துன்பம்அஃ துண்டேல்
தவாஅது மேன்மேல் வரும்.
avāillark killākun tuṉpamah tuṇṭēl
tavāatu mēṉmēl varum.

368. There is no sorrow to those who are without desire ; but where there is desire, (sorrow) will incessantly come, more and more incessantly.

369. இன்பம் இடையறு தீண்டும் அவாவென்னும்
துன்பத்துள் துன்பங் கெடின்.
iṉpam iṭaiyaṟā tīṇṭum avāveṉṉum
tuṉpattuḷ tuṉpaṅ keṭiṉ.

369. Even while in this body, joy will never depart (from the mind, in which) desire, that sorrow of sorrows, has been destroyed.

370. ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே
பேரா இயற்கை தரும்.
ārā iyaṟkai avānīppiṉ annilaiyē
pērā iyaṟkai tarum.

370. The removal of desire, whose nature it is never to be satisfied, will immediately confer a nature that can never be changed.

ஆகூழால தொனவும அசைவினமை கைபபொருள 371
பொகூழால தொனவும மரி

பெதைப படுகும இழஞழ அரிவகரவும 372
ஆகஞாழ உருக கணை

நுணண்ய நூலபல கரபினும மருநதன 373
உணமை அரிஎ மிகும

ஞருவது உலகதது இயறகை கருவது 374
தெளளிய ராதலும வெ

நலலதை எலலாஅந தீயவாம தீயதும 375
நலலவாம தெலலம செயறகு

பரிவினம ஆகாவாம பாலலல உயததுச 376
சொரிவினம பொகா தம

உருதகான உருதத உகையலலால தொரி 377
தொருதகாாகும துயதல அரிது

துரபபாாமன துபபுர விலலாா உருபால 378
ஊரரா சுழியம எனன

நனருஙகால நலலவாக காணபவா அனருஙகால 379
அலலற படெ தெவன

ஊழற பெருவலி யாவுள மறறுனது 380
சூழினு தானமுந தும

ஊழ்

371. ஆகூழால் தோன்றும் அசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழால் தோன்றும் மடி.
ākūḻāl tōṉṟum acaiviṉmai kaipporuḷ
pōkūḻāl tōṉṟum maṭi.

371. Perseverance comes from a prosperous fate, and idleness from an adverse fate.

372. பேதைப் படுக்கும் இழவூழ் அறிவகற்றும்
ஆகலூழ் உற்றக் கடை.
pētaip paṭukkum iḻavūḻ aṟivakaṟṟum
ākalūḻ uṟṟak kaṭai.

372. An adverse fate produces folly, and a prosperous fate produces enlarged knowledge.

373. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுந்தன்
உண்மை அறிவே மிகும்.
nuṇṇiya nūlpala kaṟpiṇum maṟṟuntaṉ
uṇmai aṟivē mikum.

373. Although (a man) may study the most polished treatises, the knowledge which fate has decreed to him will still prevail.

374. இருவேறு உலகத்து இயற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.
iruvēṟu ulakattu iyaṟkai tiruvēṟu
teḷḷiya rātalum vēṟu.

374. There are (through fate) two different natures in the world, hence the difference (observable in men) in (their acquisition of) wealth, and in their attainment of knowledge.

375. நல்லவை எல்லாஅந் தீயவாம் தீயவும்
நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு.
nallavai ellāan tīyavām tīyavum
nallavām celvam ceyaṟku.

375. In the acquisition of property everything favourable becomes unfavourable, and (on the other hand) everything unfavourable becomes favourable (through the power of fate).

376. பரியினும் ஆகாவாம் பாலல்ல உய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.
pariyiṇum ākāvām pālalla uyttuc
coriyiṇum pōkā tama.

376. Whatever is not conferred by fate cannot be preserved although it be guarded with most painful care ; and that, which fate has made his, cannot be lost, although one should even take it and throw it away.

377. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது.
vakuttāṉ vakutta vakaiyallāl kōṭi
tokuttārkkum tuyttal aritu.

377. Even those who gather together millions will only enjoy them, as it has been determined by the disposer (of all things).

378. துறப்பார்மன் துப்புர வில்லார் உறற்பால
ஊட்டா கழியும் எனின்.
tuṟappārmaṉ tuppura villār uṟaṟpāla
ūttā kaḻiyum eṉiṉ.

378. The destitute will renounce desire (and become ascetics), if (fate) do not make them suffer the hindrances to which they are liable, and they pass away.

379. நன்றுங்கால் நல்லவாக் காண்பவர் அன்றுங்கால்
அல்லற் படுவ தெவன்.
naṉṟāṅkāl nallavāk kāṇpavar aṉṟāṅkāl
allaṟ paṭuva tevaṉ.

379. How is it that those, who are pleased with good fortune, trouble themselves when evil comes (since both are equally the decree of fate) ?

380. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்.
ūḻiṟ peruvali yāvuḷa maṟṟoṉṟu
cūḻiṉun tāṉmun tuṟum.

380. What is stronger than fate ? If we think of an expedient (to avert it), it will itself be with us before (the thought).

பகைருல கூழ அமைசசு நட்பாண ஆவம 381
உகையான ஆரருள ஏவ

அஞசாமை ஈனை அடுஆசசம ஒநதானும 382
ஏஞசாமை வெநதாச கியலபு

தூஙகாமை கலவி துணிஅகைமை ஒமுனவம 383
நஙகா நலஞுள பவாசகு

அனிழசசா தலவலை நசச் மனிழசசா 384
மானம உகைய காச

ஒயனவும ஈடவும சாதனவும சாக 385
அநதனவும வலல காசு

சாகரிச செளியன சுஞுரோலவன அலவனெல 386
மிசகூவம மனனன நிலம

ஒனரோலால ஈசகளிசச வலலாடுந கனரோலால 387
தானசண டுனதிவ உலந

முறரெயது சாபபாடவம மனனவன மசசகு 388
ஒறரெனவ னைசசப படும

ரெவிசைபபர ரொனபொவசசும பணபுட வெநதன 389
சவிசைசசிழச கஙகும உலந

சொடையளி ரெஙசொல சூடயொமபல நானசும 390
உகையாணம வெநதாச செளி

381. படைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்பரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு.
paṭaikuṭi kūḻamaiccu naṭparaṇ āṟum
uṭaiyān aracaruḷ ēṟu.

381. He who possesses these six things, an army, a people, wealth, ministers, friends and a fortress, is a lion among kings.

382. அஞ்சாமை ஈகை அறிவூக்கம் இந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தர்க் கியல்பு.
añcāmai īkai aṟivūkkam innāṉkum
eñcāmai vēntark kiyalpu.

382. Never to fail in these four things, fearlessness, liberality, wisdom, and energy, is the kingly character.

383. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவர்க்கு.
tūṅkāmai kalvi tuṇivuṭaimai immūṉṟum
nīṅkā nilaṇāḷ pavarkku.

383. These three things, viz., vigilance, learning, and bravery, should never be wanting in the ruler of a country.

384. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மானம் உடைய தரசு.
aṟaṉiḻukkā tallavai nīkki maṟaṉiḻukkā
māṉam uṭaiya taracu.

384. He is a king who, with manly modesty, swerves not from virtue, and refrains from vice.

385. இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.
iyaṟṟalum īṭṭalum kāttalum kātta
vakuttalum valla taracu.

385. He is a king who is able to acquire (wealth), to lay it up, to guard, and to distribute it.

386. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்.
kāṭcik keḷiyaṉ kaṭuñcollaṉ allaṉēl
mīkkūṟum maṉṉaṉ nilam.

386. The whole world will exalt the country of the king who is easy of access, and who is free from harsh language.

387. இன்சொலால் ஈத்தளிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொலால்
தான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.
iṉcolāl īttaḷikka vallārkkut taṉcolāl
tāṉkaṇ ṭaṇaittiv vulaku.

387. The world will praise and submit itself to the mind of the king who is able to give with affability, and to protect all who come to him.

388. முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும்.
muṟaiceytu kāppāṟṟum maṉṉavaṉ makkaṭku
iṟaiyeṉṟu vaikkap paṭum.

388. That king, will be esteemed a god among men, who performs his own duties, and protects (his subjects).

389. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு.
cevikaippac coṟporukkum paṇpuṭai vēntaṉ
kavikaikkīḻt taṅkum ulaku.

389. The whole world will dwell under the umbrella of the king, who can bear words that embitter the ear.

390. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும்
உடையானும் வேந்தர்க் கொளி.
koṭaiyaḷi ceṅkōl kuṭiōmpal nāṉkum
uṭaiyāṉām vēntark koḷi.

390. He is the light of kings who has these four things, beneficence, benevolence, rectitude, and care for his people.

சுரச சகரரச சரபனை சரரபின 391
நிரச அதரருக கச

ணணைனைப எஉன ளழுகெனப ஙவவிணைடும 392
சணைனைனப வாழும உயிாசரு

சணைஐையா எனபவர் சரரடோ ழுசதகிாணடு 393
புணைஐையா சலலா கவா

உவபபத கலகசூட உளளப பிசுல 394
அனதெத புலவா தொழில

உடையாாழுன ஙலலாபால எசசரவஙக 395
சடையன சலலா கவா

தொரரஉனக கூவும மணரசெண மாருகாசருச 396
சரருனக கூவும அரிவ

யாதானும நாடாமால உளாாமல எனலைருவன 397
சாருகுணையுங சலலாக வாவ

ஒருமைசசண தானசரர சலவி ஒருவருரு 398
எழுமையும எமாப புடைதகு

தாமின புவவது உலசின புரசசணடு 399
சாழுவவா சரருரு தாா

தெடல விழுதெலவம சலவி ஒருவருரு 400
மாடலல மரரை யனை

391. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.
kaṟka kacaṭaṟak kaṟpavai kaṟṟapiṉ
niṟka ataṟkut taka.

391. Let a man learn thoroughly whatever he may learn, and let his conduct be worthy of his learning.

392. எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு.
eṇṇeṉpa ēnai eḻuttеṉpa ivviraṇṭum
kaṇṇeṉpa vāḻum uyirkku.

392. Letters and numbers are the two eyes of man.

393. கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.
kaṇṇuṭaiyar eṉpavar kaṟṟōr mukattiraṇṭu
puṇṇuṭaiyar kallā tavar.

393. The learned are said to have eyes, but the unlearned have (merely) two sores in their face.

394. உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்.
uvappat talaikkūṭi uḷḷap pirital
aṉaittē pulavar toḻil.

394. It is the part of the learned to give joy to those whom they meet, and on leaving, to make them think (Oh ! when shall we meet them again).

395. உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்றூர்
கடையரே கல்லா தவர்.
uṭaiyārmun illārpōl ēkkaṟṟuṅ kaṟṟūr
kaṭaiyarē kallā tavar.

395. The unlearned are inferior to the learned, before whom they stand begging, as the destitute before the wealthy.

396. தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு.
toṭṭaṉait tūṟum maṇaṟkēṇi māntarkkuk
kaṟṟaṉait tūṟum aṟivu.

396. Water will flow from a well in the sand in proportion to the depth to which it is dug, and knowledge will flow from a man in proportion to his learning.

397. யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.
yātāṉum nāṭāmāl ūrāmāl eṉṉoruvaṉ
cāntuṇaiyuṅ kallāta vāṟu.

397. How is it that any one can remain without learning, even to his death, when (to the learned man) every country is his own (country), and every town his own (town) ?

398. ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.
orumaikkaṇ tāṉkaṟṟa kalvi oruvaṟku
eḻumaiyum ēmāp puṭaittu.

398. The learning, which a man has acquired in one birth, will yield him pleasure during seven births.

399. தாமின் புறுவது உலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.
tāmiṉ puṟuvatu ulakiṉ puṟakkaṇṭu
kāmuṟuvar kaṟṟaṟin tār.

399. The learned will long (for more learning), when they see that while it gives pleasure to themselves, the world also derives pleasure from it.

400. கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.
kēṭil viḻuccelvam kalvi oruvaṟku
māṭalla maṟṟai yavai.

400. Learning is the true imperishable riches ; all other things are not riches.

401 ஆஅகினந் வட்டாட் யநை நாமய்ய
நூல்னந்க ஸ்காட் ஸ்காளல

402 சுலலாதான ஸாநசா முவுதல முலையாணும
ஔலலாதாள ஸ்பணசாமுந நநவ

403 சுலலா தவதும நன்நலலா சநடோமுன
ஸாலலா தேநசாப பெநன

404 சுலலாதான ஒட்பம சஃியநன ஔயினம
ஸ்காளளாா அந்வுடை யாா

405 சுலலா ஒநுவன தசைமை தலபஔபயது
ஸாலலாட்ட ஸாாவு பதும

406 உளளனனும மாதந்தையா அலலால பயவாச
சளாானையா சுலலா தவா

407 நுணமாண நுழைபுலம ஔலலான எழில்நலம
மணமாண புனபாவை யநது

408 நலலாாசண பட்ட வதுணமயின ஔனனுதெ
சுலலாாசண பட்ட சேந

409 மெநபிநநதா ாயினும சுலலாதா சீழபபிநநதும
சநடோ அனைதேலா பாஔ

410 விலஙகொஔ மசுள அனையா ஔலஙகுநூல
சநடொாஔ ஏனை யவா

401. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.
araṅkiṉṟi vaṭṭāṭi yaṟṟē nirampiya
nūliṉṟik kōṭṭi koḷal.

401. To speak in an assembly (of the learned) without fullness of knowledge, is like playing at chess (on a board) without squares.

402. கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டும்
இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.
kallātāṉ coṟkā muṟutal mulaiyiraṇṭum
illātāḷ peṇkāmuṟ ṟaṟṟu.

402. The desire of the unlearned to speak (in an assembly), is like a woman without breasts desiring (the enjoyment of) woman-hood.

403. கல்லா தவரும் நனிநல்லர் கற்றூர்முன்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.
kallā tavarum naṉinallar kaṟṟārmuṉ
collā tirukkap peṟiṉ.

403. The unlearned also are very excellent men, if they know how to keep silence before the learned.

404. கல்லாதான் ஒட்பம் கழியநன் ருயினும்
கொள்ளார் அறிவுடை யார்.
kallātāṉ oṭpam kaḻiyanaṉ ṟāyiṉum
koḷḷār aṟivuṭai yār.

404. Although the natural knowledge of an unlearned man may be very good, the wise will not accept it for true knowledge.

405. கல்லா ஒருவன் தகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.
kallā oruvaṉ takaimai talaippeytu
collāṭac cōrvu paṭum.

405. The self-conceit of an unlearned man will fade away, as soon as he speaks in an assembly (of the learned).

406. உளரென்னும் மாத்திரையர் அல்லால் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர்.
uḷareṉṉum māttiraiyar allāl payavāk
kaḷaraṉaiyar kallā tavar.

406. The unlearned are like worthless barren land ; all that can be said of them is, that they exist.

407. நுண்மாண் நுழைபுலம் இல்லான் எழில்நலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.
nuṇmāṇ nuḻaipulam illāṉ eḻilnalam
maṇmāṇ puṉaipāvai yaṟṟu.

407. The beauty and goodness of one who is destitute of knowledge by the study of great and exquisite works, is like (the beauty and goodness) of a painted earthen doll.

408. நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னுதே
கல்லார்கண் பட்ட திரு.
nallārkaṇ paṭṭa vaṟumaiyiṉ iṉṉātē
kallārkaṇ paṭṭa tiru.

408. Wealth, gained by the unlearned, will give more sorrow than the poverty which may come upon the learned.

409. மேற்பிறந்தா ராயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும்
கற்றூர் அனைத்திலர் பாடு.
mēṟpiṟantā rāyiṉum kallātār kīḻppiṟantum
kaṟṟār aṉaittilar pāṭu.

409. The unlearned, though born in a high caste, are not equal in dignity to the learned ; though they may have been born in a low caste.

410. விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்
கற்றூரோடு ஏனை யவர்.
vilaṅkoṭu makkaḷ aṉaiyar ilaṅkunūl
kaṟṟārōṭu ēṉai yavar.

410. As beasts by the side of men, so are other men by the side of those who are learned in celebrated works.

ஞலவதது ஞலவஞ ஞவிதஞலவம அதஞலவம
ஞலவதது ளவவாந தவ 411

ஞவிசநணு விலவாத பொழது சிந்து
யிறவுசநும நயப படும 412

ஞவியுணவிற ஞளவி யுடையாா அவியுணவின
ஆனருளா ளெபபா நிலதது 413

சறறிவ ஞயிணம ஞசக அஃதொநவறநு
ஒறசதநின உளறருந துணை 414

டுழுசசல உடையுழி உளறவுசஞொல அறஞற
ஒழுஃந முடையாாவாயத ஞால 415

ஏணைதானும நலலவை ஞசக அணைதானும
ஆனற பெநுமை தநும 416

பிழைத துணாநதும பெதைமைசாலவாா டுழைதது்ணாந
தீணரிய ஞளவி யவா 417

ஞசபினஙு ஞளாத தகையவை ஞளவியால
ஞொசப படாத ஞவி 418

நுணஙசிய ஞளவிய ாலவாா வணஙசிய
வாயின ாதல அரிது 419

ஞவியிற சுவையுணாா வாயுணாவின மாசகள
அவியினம வாழினம எண 420

கேள்வி

411. செல்வத்துள் செல்வஞ் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.
celvattuḷ celvañ ceviccelvam accelvam
celvattu ḷellān talai.

411. Wealth (gained) by the ear is wealth of wealth ; that wealth is the chief of all wealth.

412. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும்.
cevikkuṇa villāta pōḻtu ciṟitu
vayiṟṟukkum īyap paṭum.

412. When there is no food for the ear, give a little also to the stomach.

413. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையார் அவியுணவின்
ஆன்ருரோ டொப்பர் நிலத்து.
ceviyuṇaviṟ kēḷvi yuṭaiyār aviyuṇaviṉ
āṉṟārō ṭoppar nilattu.

413. Those who in this world enjoy instruction which is the food of the ear, are equal to the gods, who enjoy the food of the sacrifices.

414. கற்றில ஞயினும் கேட்க அஃதொருவற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்ருந் துணை.
kaṟṟila ṉāyiṉum kēṭka ahtoruvaṟku
oṟkattiṉ ūṟṟān tuṇai.

414. Although a man be without learning, let him listen (to the teaching of the learned) ; that will be to him a staff in adversity.

415. இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே
ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.
iḻukkal uṭaiyuḻi ūṟṟukkōl aṟṟē
oḻukka muṭaiyārvāyc co.

415. The words of the good are like a staff in a slippery place.

416. எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்.
eṉaittāṉum nallavai kēṭka aṉaittāṉum
āṉṟa perumai tarum.

416. Let a man listen, never so little, to good (instruction), even that will bring him great dignity.

417. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார்
தீண்டிய கேள்வி யவர். [இழைத்துணர்ந்
piḻaittuṇarntum pētaimai collār iḻaittuṇarn
tīṇṭiya kēḷvi yavar.

417. Not even when they have imperfectly understood (a matter), will those men speak foolishly, who have profoundly studied and diligently listened (to instruction).

418. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி.
kēṭpiṇuṅ kēḷāt takaiyavē kēḷviyāl
tōṭkap paṭāta cevi.

418. The ear which has not been bored by instruction, although it hears, is deaf.

419. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராதல் அரிது.
nuṇaṅkiya kēḷviya rallār vaṇaṅkiya
vāyiṇa rātal aritu.

419. It is a rare thing to find modesty, a reverent mouth—with those who have not received choice instruction.

420. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என்.
ceviyiṟ cuvaiyuṇarā vāyuṇarviṉ mākkaḷ
aviyiṇum vāḻiṇum eṉ.

420. What does it matter whether those men live or die, who can judge of tastes by the mouth, and not by the ear ?

அறிவரருங் காக்குங் கருவி செவ்வாக்கும் 421
உளவிக்க லாற்கா ணணை

ஒளந ருடுத்தில ஒலவிடா தீதொர்டு 422
நனநினபால உயபப தந்வு

எபபொருள யாயாவாயக் கெடபினும அபபொருள 423
மெயபபொருள் காணப தந்வு

எணபொருள வாக்க ளெலதசாலலித தானபிரவாய 424
நுணபொருள் காணப தந்வு

உலகம தழ்யே தொடபம மலாதலும 425
கூமபலும ுலல தந்வு

எவவ துறைவது உலகம உலகதொடு 426
அவவ துறைவது அந்வு

அந்வுடையார் ஆவ தந்வார் அந்விலார் 427
அஃ தந் கலலார் தவர்

அஞசுவ தஞசாமை பெதமை அஞசுவது 428
அஞசல அந்வார் தொழ்ல

எந்ாதாக காக்கும அந்விஞாக் கிவலை 429
அதி வருவதொர் நோய

அந்வுடையார் எலலாம உடையார் அந்விலார் 430
எனஞுடையே ரெனும ுலார்

அறிவுடைமை

421. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாகா அரண்.
aṟivaṟṟaṅ kākkuṅ karuvi ceṟuvārkkum
uḷḷaḻikka lākā araṇ.

421. Wisdom is a weapon to ward off destruction ; it is an inner fortress which enemies cannot destroy.

422. சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு.
ceṉṟa iṭattāl celaviṭā tītorīi
naṉṟiṉpāl uyppa taṟivu.

422. Not to permit the mind to go where it lists, to keep it from evil, and to employ it in good, this is wisdom.

423. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.
epporuḷ yāryārvāyk kēṭpiṇum apporuḷ
meypporuḷ kāṇpa taṟivu.

423. To discern the truth in every thing, by whomsoever spoken, is wisdom.

424. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.
eṇporuḷa vākac celaccollit tāṇpiṟarvāy
nuṇporuḷ kāṇpa taṟivu.

424. To speak so as that the meaning may easily enter the mind of the hearer, and to discern the subtlest thought which may lie hidden in the words of others, this is wisdom.

425. உலகம் தழீஇய தொட்பம் மலர்தலும்
கூம்பலும் இல்ல தறிவு.
ulakam taḻīiya toṭpam malartalum
kūmpalum illa taṟivu.

425. To secure the friendship of the great is true wisdom ; it is (also) wisdom to keep (that friendship unchanged, and) not opening and closing (like the lotus flower).

426. எவ்வ துறைவது உலகம் உலகத்தோடு
அவ்வ துறைவது அறிவு.
evva tuṟaivatu ulakam ulakattōṭu
avva tuṟaivatu aṟivu.

426. To live as the world lives, is wisdom.

427. அறிவுடையார் ஆவ தறிவார் அறிவிலார்
அஃதறி கல்லா தவர்.
aṟivuṭaiyār āva taṟivār aṟivilār
ahtaṟi kallā tavar.

427. The wise are those who know beforehand what will happen ; those who do not know this are the unwise.

428. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில்.
añcuva tañcāmai pētaimai añcuvatu
añcal aṟivār toḻil.

428. Not to fear what ought to be feared, is folly ; it is the work of the wise to fear what should be feared.

429. எதிரதாக் காக்கும் அறிவினுர்க் கில்லை
அதிர வருவதோர் நோய்.
etiratāk kākkum aṟiviṇārk killai
atira varuvatōr nōy.

429. No terrifying calamity will happen to the wise, who (foresee) and guard against coming evils.

430. அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்.
aṟivuṭaiyār ellām uṭaiyār aṟivilār
eṉṉuṭaiya rēṇum ilar.

430. Those who possess wisdom, possess every thing ; those who have not wisdom, whatever they may possess, have nothing.

ஏருக்ஞு சினமும சிவுமையும. ஒலவா
பெருக்கம பெரும்க நாகஞ்ஞ

431

ஒவர்வும மாணப்ரநத மானமும மாணு
உவகையும எகம ஒரைக்ஞு

432

தினகதுணையாஙு ஞர்ரம வர்னம பனகதுணையாக
கொளவா பழிநாணு வா

433

ஞர்ரமை சாக்க பொருளாக்க ஞர்ரமை
அர்ரம தூஉம பகை

434

வருமுனனாக காவாதான வாழ்தகை எரிமுனனா
வைகதூவ பொவக ஏகுமை

435

தனஞர்ரம நிக்கிப பிரஞர்ரம காணிக்பின
எனஞர்ர மாகும ஒரைக்ஞு

436

ஏயர்பால ஏயயா திவந்யான ஏலவம
உயர்பால தனந்க ஏகுமை

437

பர்வளனம எனணம ஒவர்னமை எர்வளனும
எணணப படுவகதான நுனவ

438

வியவர்க எஞ்ஞானவும தனனை நயவர்க
நனந் பயவா வினை

439

சாதல சாதல அந்யாமை உயக்கிர்பின
எதில எதிலா நூல

440

குற்றங்கடிதல்

431. செருக்குஞ் சினமும் சிறுமையும் இல்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.
cerukkuñ ciṇamum ciṟumaiyum illār
perukkam perumita nīrttu.

431. Truly great is the excellence of those (kings) who are free from pride, anger, and meanness.

432. இவறலும் மாண்பிறந்த மானமும் மாணு
உவகையும் ஏதம் இறைக்கு.
ivaṟalum māṇpiṟanta māṇamum māṇā
uvakaiyum ētam iṟaikku.

432. Avarice, undignified pride, and low pleasures are faults in a king.

433. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.
tiṇaittuṇaiyāṅ kuṟṟam variṇum paṇaittuṇaiyāk
koḷvar paḻināṇu vār.

433. Those who fear guilt, if they commit a fault small as a millet seed, will consider it to be as large as a palmyra tree.

434. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
அற்றம் தருஉம் பகை.
kuṟṟamē kākka poruḷākak kuṟṟamē
aṟṟam tarūum pakai.

434. Guard against faults as a matter (of great consequence ; for) faults are a deadly enemy.

435. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.
varumuṉṉark kāvātāṉ vāḻkkai erimuṉṉar
vaittūṟu pōlak keṭum.

435. The prosperity of him who does not timely guard against faults, will perish like straw before fire.

436. தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின்
என்குற்ற மாகும் இறைக்கு.
taṉkuṟṟam nīkkip piṟarkuṟṟam kāṇkiṟpiṉ
eṉkuṟṟa mākum iṟaikku.

436. What fault will remain in the king who has put away his own evils, and looks after the evils of others.

437. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும்.
ceyaṟpāla ceyyā tivaṟiyāṉ celvam
uyaṟpāla taṉṟik keṭum.

437. The wealth of the avaricious man, who does not expend it for the purposes for which he ought to expend it will waste away and not continue.

438. பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை எற்றுள்ளும்
எண்ணப் படுவதொன் றன்று.
paṟṟuḷḷam eṉṉum ivaṟaṉmai eṟṟuḷḷum
eṇṇap paṭuvatoṉ ṟaṉṟu.

438. Griping avarice is not to be reckoned as one among other faults (it stands alone—greater than all).

439. வியவற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.
viyavaṟka eññāṉṟum taṉṉai nayavaṟka
naṉṟi payavā viṇai.

439. Let no (one) praise himself, at any time ; let him not desire to do useless things.

440. காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின்
ஏதில ஏதிலார் நூல்.
kātala kātal aṟiyāmai uykkiṟpiṉ
ētila ētilār nūl.

440. If (a king) enjoys, privately the things which he desires, the designs of his enemies will be useless.

அருளிருந்து முந்த அடியடையார் எண்ணம் 441
திருளிருந்து ஏதாந்து எள்ளல

உருவெநாய நீங்கி உருவமை முருகாகும் 442
பெருமியாய பெண்ணை எள்ளல

அடியவருவ ளெலலாம அரிதெ ளெரியாரைப 443
பெண்ணை தமராக எள்ளல

தமம்ர ளெரியார தமார வெழுந்தில 444
வனமையு ளெலலாந தலை

சூழவாராண ணுக வெழுகலான மனனவன 445
சூழவாரைர சூழந்து எள்ளல

தங்கா ரினத்தையத தாளைழுங் வலலானைர 446
ஏசருர ஏரயகங்கடந்த தில

ஔடகநந தூணையாரை ஆளவாரை யாரை 447
ஏதெகநந தகைமை யவர

ஔடபபாரை ஔலலாக ளமார மனனன 448
ஏதெபபா ரிலாணுந ஏதெம

முதலிலாராந உளதியம ஔலல மதலையாஞ 449
சாரபிலாராந ஔலல நிலை

பலவார பகைளெள்ளல்ர பதந்தெந்த தீமைதை 450
நலலார ஏதாடாகை விடல

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

441. அறனறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.
aṟaṉaṟintu mūtta aṟivuṭaiyār kēṇmai
tiṟaṉaṟintu tērntu koḷal.

441. Let (a king) ponder well its value, and secure the friendship of men of virtue and of mature knowledge.

442. உற்றநோய் நீக்கி உறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.
uṟṟanōy nīkki uṟāamai muṟkākkum
peṟṟiyārp pēṇik koḷal.

442. Let (a king) procure and kindly care for men who can overcome difficulties when they occur, and guard against them before they happen.

443. அரியவற்று ளெல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.
ariyavaṟṟu ḷellām aritē periyāraip
pēṇit tamarāk koḷal.

443. To cherish great men and make them his own, is the most difficult of all difficult things.

444. தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.
tammiṟ periyār tamarā oḻukutal
vaṉmaiyu ḷellāṉ talai.

444. So to act to make those men, his own, who are greater than himself is of all powers the highest.

445. சூழ்வார்கண் ணுக ஒழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.
cūḻvārkaṇ ṇāka oḻukalāṉ maṉṉavaṉ
cūḻvāraic cūḻntu koḷal.

445. As a king must use his ministers as eyes (in managing his kingdom), let him well examine their character and qualifications before he engages them.

446. தக்கா ரினத்தனாய்த் தாளெழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.
takkā riṉattaṉāyt tāṇoḻuka vallāṉaic
ceṟṟār ceyakkiṭanta til.

446. There will be nothing left for enemies to do, against him who has the power of acting (so as to secure) the fellowship of worthy men.

447. இடிக்குந் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.
iṭikkun tuṇaiyārai āḷvārai yārē
keṭukkun takaimai yavar.

447. Who are great enough to destroy him who has servants that have power to rebuke him?

448. இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.
iṭippārai illāta ēmarā maṉṉaṉ
keṭuppā rilāṉuṅ keṭum.

448. The king, who is without the guard of men who can rebuke him, will perish, even though there be no one to destroy him.

449. முதலிலார்க்கு ஊதியம் இல்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க்கு இல்லை நிலை.
mutalilārkku ūtiyam illai matalaiyāñ
cārpilārkku illai nilai.

449. There can be no gain to those who have no capital; and in like manner there can be no permanence to those who are without the support of adherents.

450. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.
pallār pakaikoḷaliṟ pattaṭutta tīmaittē
nallār toṭarkai viṭal.

450. It is tenfold more injurious to abandon the friendship of the good, than to incur the hatred of the many.

திருநினம அனுசும பெருமை திவுமைதான 451
சுருமாச சூழநது விடும

நிலதது யலபால நாதிந தருகும மாநதாகது 452
ஒனதது யலப தாகும அநிவு

மனகதாணும மாநதாக நுணாசச் ஒனததாணும 453
ஒனுனு எனபபடுஞ சால

மனதது ளதுபொலக காட்டு ஒருவருது 454
ஒனதுள தாகும அநிவு

மனநதூயமை ஏயவின தூயமை ஓணடும 455
ஒனநதூயமை தூவா வநும

மனநதூயாராக ஏசரமநன ருகும ஒனநதூயாராகது 456
ஒலலநன ருரா விண

மனநலம மனுயிராக காசசம ஒனநலம 457
எலலாப புகழும தரும

மனநலம நனருடைய ராயினும சானறோகது 458
ஒனநலம எமாப புடைதது

மனநலததின ஆகும மறுமைமரு ருஃதும 459
ஒனநலததின எமாப புடைதது

நலலினதது ணாவருந துணையிலல தீயினதின 460
அலலரு படுபப தூடம ஒல

சிற்றினம் சேராமை

451. சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.
ciṟṟiṉam añcum perumai ciṟumaitāṉ
cuṟṟamāc cūḻntu viṭum.

451. (True) greatness fears the society of the base; it is only the low—minded who will regard them as friends.

452. நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றாகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்ப தாகும் அறிவு.
nilattiyalpāl nīrtirin taṟṟākum māntarkku
iṉattiyalpa tākum aṟivu.

452. As water changes (its nature), from the nature of the soil (in which it flows), so will the character of men resemble that of their associates.

453. மனத்தானும் மாந்தர்க் குணர்ச்சி இனத்தானும்
இன்னன் எனப்படுஞ் சொல்.
maṉattāṉām māntark kuṇarcci iṉattāṉām
iṉṉāṉ eṉappaṭuñ col.

453. The power of knowing is from the mind ; (but) his character is from that of his associates.

454. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி ஒருவற்கு
இனத்துள தாகும் அறிவு.
maṉattu ḷatupōlak kāṭṭi oruvaṟku
iṉattuḷa tākum aṟivu.

454. Wisdom appears to rest in the mind, but it really exists to a man in his companions.

455. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்
இனந்தூய்மை தூவா வரும்.
maṉantūymai ceyviṉai tūymai iraṇṭum
iṉantūymai tūvā varum.

455. Chaste company is the staff on which come, these two things, viz., purity of mind and purity of conduct.

456. மனந்தூயார்க் கெச்சம்நன் ஞாகும் இனந்தூயார்க்கு
இல்லைநன் ஞாகா வினை.
maṉantūyārk keccamnaṉ ṟākum iṉantūyārkku
illaiṉaṉ ṟākā viṉai.

456. To the pure-minded there will be a good posterity. By those whose associates are pure, no deeds will be done that are not good.

457. மனநலம் மன்னுயிர்க் காக்கம் இனநலம்
எல்லாப் புகழும் தரும்.
maṉaṉalam maṉṉuyirk kākkam iṉaṉalam
ellāp pukaḻum tarum.

457. Goodness of mind will give wealth, and good society will bring with it all praise, to men.

458. மனநலம் நன்குடைய ராயினும் சான்றோர்க்கு
இனநலம் ஏமாப் புடைத்து.
maṉaṉalam naṉkuṭaiya rāyiṉum cāṉṟōrkku
iṉaṉalam ēmāp puṭaittu.

458. Although they may have great (natural) goodness of mind, yet good society will tend to strengthen it.

459. மனநலத்தின் ஆகும் மறுமைமற் றஃதும்
இனநலத்தின் ஏமாப் புடைத்து.
maṉaṉalattiṉ ākum maṟumaimaṟ ṟahtum
iṉaṉalattiṉ ēmāp puṭaittu.

459. Future bliss is (the result) of goodness of mind ; and even this acquires strength from the society of the good.

460. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தின்
அல்லற் படுப்பதூஉம் இல்.
nalliṉatti ṉūṅkun tuṇaiyillai tīyiṉattiṉ
allaṟ paṭuppatūum il.

460. There is no greater help than the company of the good ; there is no greater source of sorrow than the company of the wicked.

அறிவதூஉம ஆவதூஉம ஆகி யறிபயகதும 461
உளதியமும கூறநது ஏயல

எதிநத ஞானதெது எதாநதகணணி ஏயவாகது 462
அநமபொருள யாதெனவும ஞல

ஆசசம சாநதி முதலிகதும ஏயவினை
உளசசா அநிவுடை யார 463

எதனிவி லதனைத எதாஙகா ஞிலெனனும 464
எதபபாடு அஞசு படவ

வகையஙக கூறி எதழுதல பகைவனைப
பாதகிப படபபதெ ரார 465

ஏயதசச உலல ஏயசதெமம ஏயதசச
ஏயயாமை யாணம ஏதெம 466

எணணித துணிக சாமம துணிநதபின
எணணுவம எனபது ஞிழகது 467

ஆரரின வருநதா வருதது பலாநினவ
பொரரினம பொதுப படம 468

நனருர வுளளுந தவறணடு அவாவா
பணபரந தாரருக சுடை 469

எளளாத எணணி ஏயலவெணடும தமமொடு
ஒளளாத ஒளளாது உலகு 470

தெரிந்து செயல்வகை

461. அழிவதூஉம் ஆவதூஉம் ஆகி வழிபயக்கும்
ஊதியமும் சூழ்ந்து செயல்.
aḻivatūum āvatūum āki vaḻipayakkum
ūtiyamum cūḻntu ceyal.

461. Let a man reflect on what will be lost, what will be acquired and (from these) what will be his ultimate gain, and (then, let him) act.

462. தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்கு
அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல்.
terinta iṉattoṭu tērnteṇṇic ceyvārkku
arumporuḷ yātoṉṟum il.

462. There is nothing too difficult to (be attained by) those who, before they act, reflect well themselves, and thoroughly consider (the matter) with chosen friends.

463. ஆக்கம் கருதி முதலிழக்கும் செய்வினை
ஊக்கார் அறிவுடை யார்.
ākkam karuti mutaliḻakkum ceyviṉai
ūkkār aṟivuṭai yār.

463. Wise men will not, in the hopes of profit, undertake works that will consume their principal.

464. தெளிவி லதனைத் தொடங்கார் இளிவென்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சு பவர்.
teḻivi lataṉait toṭaṅkār iḻiveṉṉum
ētappāṭu añcu pavar.

464. Those who fear reproach will not commence anything which has not been (thoroughly considered) and made clear to them.

465. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.
vakaiyaṟac cūḻā teḻutal pakaivaraip
pāttip paṭuppatō rāṟu.

465. One way to promote the prosperity of an enemy, is (for a king) to set out (to war) without having thoroughly weighed his ability (to cope with its chances).

466. செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்.
ceytakka alla ceyakkeṭum ceytakka
ceyyāmai yāṉum keṭum.

466. He will perish who does not what is not fit to do ; and he also will perish who does not do what it is fit to do.

467. எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.
eṇṇit tuṇika karumam tuṇintapiṉ
eṇṇuvam eṉpatu iḻukku.

467. Consider, and then undertake a matter ; after having undertaken it, to say ' We will consider,' is folly.

468. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.
āṟṟiṉ varuntā varuttam palarniṉṟu
pōṟṟiṉum pottup paṭum.

468. The work, which is not done by suitable methods, will fail though many stand to uphold it.

469. நன்ருற்ற லுள்ளுந் தவறுண்டு அவரவர்
பண்பறிந் தாற்றுக் கடை.
naṉṟāṟṟa luḷḷun tavaṟuṇṭu avaravar
paṇpaṟin tāṟṟāk kaṭai.

469. There are failures even in acting well, when it is done without knowing the various dispositions of men.

470. எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு.
eḷḷāta eṇṇic ceyalvēṇṭum tammoṭu
koḷḷāta koḷḷātu ulaku.

470. Let a man reflect, and do things which bring no reproach ; the world will not approve, with him, of things which do not become of his position to adopt.

விணவலியும தனவலியும மாருன வலியும
தூணைவலியும தூக்கித தெயல

471

ஏலவ தந்வது அந்நதனை சணதஞ்சித
ஏசலவாகாத ஏசலலாதது ஓல

472

உடைததம வலியந்யாா ளுசாததனை ளுசாத்
ஓடைசாசண சூரிநதாா பலா

473

அமைநதாஞ ஏகாழுகான அளவந்யான தனவன
வியநதான வினைநது ஏகும

474

பிலிபைய சாகாரும அதசிவம அபபணைஞ
சால மிருதது பையின

475

நுனிகஏகாமபா ஏந்னு அஃதிரந தூக்கின
உயிாசாத்வது யாத் வேரும

476

ஆரந்ன அளவந்நது ஃச அதுவொரூள
பொரந்து வழநதும ஏநந்

477

ஆகாவ அளவிடை தாயினறு ஏகுலவல
ஏபாகாவ அசலாச சணை

478

அளவந்நது வாழாதான வாழசனை உளபால
ஓலலாசித ஏதானுச ஏகும

479

உளவனை தூக்காத் ஏபபா வாணைம
அளவனை வலலச ஏகும

480

வலியறிதல்

471. வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்.
viṇaivaliyum taṉvaliyum māṟṟāṉ valiyum
tuṇaivaliyum tūkkic ceyal.

471. Let (one) weigh well the strength of the deed (he purposes to do), his own strength, the strength of his enemy, and the strength of the allies (of both), and then let him act.

472. ஒல்வ தறிவது அறிந்ததன் கண்தங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல்.
olva taṟivatu aṟintataṉ kaṇtaṅkic
celvārkkuc cellātatu il.

472. There is nothing which may not be accomplished by those who, before they attack (an enemy), make themselves acquainted with their own ability, and with whatever else is (needful) to be known, and apply themselves wholly to their object.

473. உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.
uṭaittam valiyaṟiyār ūkkattiṉ ūkki
iṭaikkaṇ murintār palar.

473. There are many who, ignorant of their (want of) power (to meet it), have haughtily set out to war, and broken down in the midst of it.

474. அமைந்தாங் கொழுகான் அளவறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.
amaintāṅ koḻukāṉ aḷavaṟiyāṉ taṉṉai
viyantāṉ viraintu keṭum.

474. He will quickly perish who, ignorant of his own resources flatters himself of his greatness, and does not live in peace with his neighbours.

475. பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.
pīlipey cākāṭum acciṟum appaṇṭañ
cāla mikuttup peyiṉ.

475. The axle tree of a cart, loaded only with peacocks' feathers will break, if it be greatly overloaded.

476. நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.
nuṉikkompar ēṟiṉār ahtiṟan tūkkiṉ
uyirkkiṟuti yāki viṭum.

476. There will be an end of the life of him who, having climbed out to the end of a branch, ventures to go further.

477. ஆற்றின் அளவறிந்து ஈக அதுபொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி.
āṟṟiṉ aḷavaṟintu īka atuporuḷ
pōṟṟi vaḻaṅkum neṟi.

477. Let a man know the measure of his ability (to give), and let him give accordingly ; such giving is the way to preserve his property.

478. ஆகாறு அளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகாறு அகலாக் கடை.
ākāṟu aḷaviṭṭi tāyiṉuṅ kēṭillai
pōkāṟu akalāk kaṭai.

478. Even though the income (of a king) be small, it will not cause his ruin), if his outgoings be not larger than his income.

479. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றுக் கெடும்.
aḷavaṟintu vāḻātāṉ vāḻkkai uḷapōla
illākit tōṉṟāk keṭum.

479. The prosperity of him who lives without knowing the measure (of his property), will perish, even while it seems to continue.

480. உளவரை தூக்காத ஒப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.
uḷavarai tūkkāta oppura vāṇmai
vaḷavarai vallaik keṭum.

480. The measure of his wealth will quickly perish, whose liberality weighs not the measure of his property.

7

பசலவலவ்ய கூஞசகஞயக சாசஞச ஙசலவலவ்ய 481
ஙலகதாசஞ் லெணஙய லொழ்க

பஞ்லதஙதாங் வடட வுழுசல சஞ்ஙிஞ்ச 482
சீாஞய ஆாசஞ்ய சயவ

அஞ்ஙிண எனய உளஙலா சஞ்ஙியாண 483
சாலய அர்கத்ய ஏயின

ஞாலய சஞ்சிலஞ்ய ஙசகூங்ய சாலய 484
சஞ்ச் ஙடகதார் ஏயின

சாலய சஞ்ச் ஙஞ்யலா சலங்சாத்ய 485
ஞாலய சஞ்ய யலா

உணசசழுடயாண வஙசசய லொஞ்சசா 486
சாசசர்ஞ்ய லெஞ்க சஞ்சச்ச்ய

லொளளண ஆங்ஙெ புர்மஙலாாா சாலயயாசச்ய 487
உளஙலாயயா வளன் யலா

ஏவ்ஞகஞாச் சாண்ண சுயசச ஙவுலஞா 488
சாண்ண சிழசசாய கலவ

எயதர் சீியக்ய ஙஇயகதசாால அங்ஙிலயெ 489
ஏயதர் சீிய ஏயல

ஙசாசஙசாசச கூயுய யஞ்யதய்ய மர்ர்தண 490
ஞ்தஙதாசச் ஞீாதத ஙடகத்ய

காலம் அறிதல்

481. பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.
pakalvellum kūkaiyaik kākkai ikalvellum
vēntarkku vēṇṭum poḻutu.

481. A crow will overcome an owl in the day time ; so the king who would conquer his enemy must have (a suitable) time.

482. பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் திருவினைத்
தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு.
paruvattōṭu oṭṭa oḻukal tiruviṇait
tīrāmai ārkkum kayiṟu.

482. Acting at the right season, is a cord that will immovably bind success (to a king).

483. அருவினை என்ப உளவோ கருவியான்
காலம் அறிந்து செயின்.
aruviṇai enpa uḷavō karuviyāṉ
kālam aṟintu ceyiṉ.

483. Is there anything difficult for him to do, who acts, with (the right) instruments at the right time ?

484. ஞாலம் கருதினுங் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தாற் செயின்.
ñālam karutiṉuṅ kaikūṭum kālam
karuti iṭattāṟ ceyiṉ.

484. Though (a man) should meditate (the conquest of) the world, he may accomplish it if he acts in the right time, and at the right place.

485. காலம் கருதி இருப்பர் கலங்காது
ஞாலம் கருது பவர்.
kālam karuti iruppar kalaṅkātu
ñālam karutu pavar.

485. They who thoughtfully consider and wait for the (right) time (for action), may successfully meditate (the conquest of) the world.

486. ஊக்க முடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.
ūkka muṭaiyāṉ ōṭukkam porutakar
tākkaṟkup pērun takaittu.

486. The self-restraint of the energetic (while waiting for a suitable opportunity), is like the drawing back of a fighting-ram in order to butt.

487. பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து
உள்வேர்ப்பர் ஒள்ளி யவர்.
poḷḷeṇa āṅkē puṟamvērār kālampārttu
uḷvērppar oḷḷi yavar.

487. The wise will not immediately and hastily show out their anger ; they will watch their time, and restrain it within.

488. செறுநரைக் காணின் சுமக்க இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை.
ceṟunaraik kāṇiṉ cumakka iṟuvarai
kāṇiṉ kiḻakkām talai.

488. If one meets his enemy, let him show him all respect, until the time for his destruction is come ; when that is come, his head will be easily brought low.

489. எய்தற் கரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.
eytaṟ kariyatu iyaintakkāl annilaiyē
ceytaṟ kariya ceyal.

489. If a rare opportunity occurs, while it lasts, let a man do that which is rarely to be accomplished (but for such an opportunity).

490. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து.
kokkokka kūmpum paruvattu maṟṟataṉ
kuttokka cīrtta iṭattu.

490. At the time when one should use self-control, let him restrain himself like a heron ; and, let him like it, strike, when there is a favourable opportunity.

ஒதாடீதீநீக எஜவினயய எளளநீக ழுநவய
ஔடீதணெட வினஅல வது 491

ழாணைஎாகத ஒொயமவி எஜாசீய அணைஎாகாய
ஆசீசய பலவுந தீய 492

ஆநடீய ஆநநி அடைய ஔடனடீகது
ஒொநடுாசணை ஒொநநிஎ ஏஎயின 493

எணணியாா எணணைய ஔழயா ஔடனடீகது
தீணனியாா தீணனிஎ ஏஎயின 494

ஒகடையபனஜுள ஒஜலஜுய ழுதீஜ அடுையபனலின
கீஙதின அதீணைய பிந 495

சடைலாடா சாலஜல ஒகடுகஒதா சடைலாடுய
சாஜாயய ஒடா சிலசதீது 496

அஞுஎாஔய அலலால தீணைஎணடா எஞுஎாஔய
எணணி ஔடதீதால ஏஎயின 497

சிநபஔடயான ஏஎலவிடய ஏரின உநபஔடயான
ஊசசய அழிகது விடுய 498

ரிஔநலணைய சீடுய ஔலொனிணைய மாகதா
உஔநசிலதஒதாடு ஒடடல அரிது 499

சாலாழ சளரில சரியடுய சணைணஞுா
ஒஜலாள ழுசதது சளில 500

இடன் அறிதல்

491. தொடங்கற்க எவ்வினையும் எள்ளற்க முற்றும்
இடங்கண்ட பின்அல் லது.
toṭaṅkaṟka evviṉaiyum eḷḷaṟka muṟṟum
iṭaṅkaṇṭa piṉal latu.

491. Let not (a king) despise (an enemy), nor undertake anything (against him), until he has obtained (a suitable) place for besieging him.

492. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கும் அரண்சேர்ந்தாம்
ஆக்கம் பலவுந் தரும்.
muraṇcērnta moympi ṉavarkkum araṇcērntām
ākkam palavun tarum.

492. Even to those who are men of power and expedients, an attack in connection with a fortification will yield many advantages.

493. ஆற்றுரும் ஆற்றி அடுப இடனறிந்து
போற்றுர்கண் போற்றிச் செயின்.
āṟṟārum āṟṟi aṭupa iṭaṉaṟintu
pōṟṟārkaṇ pōṟṟic ceyiṉ.

493. Even the powerless will become powerful and conquer, if they select a proper field (of action), and guard themselves, while they make war on their enemies.

494. எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் இடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.
eṇṇiyār eṇṇam iḻappar iṭaṉaṟintu
tuṇṇiyār tuṇṇic ceyiṉ.

494. If they who draw near (to fight) choose a suitable place to approach (their enemy), the latter, will have to relinquish the thought which they once entertained, of conquering them.

495. நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை அடும்புனலின்
நீங்கின் அதனைப் பிற.
neṭumpuṉaluḷ vellum mutalai aṭumpuṉaliṉ
nīṅkiṉ ataṉaip piṟa.

495. In deep water, a crocodile will conquer (all other animals); but if it leave the water, other animals will conquer it.

496. கடலோடா கால்வல் நெடுந்தேர் கடலோடும்
நாவாயும் ஓடா நிலத்து.
kaṭalōṭā kālval neṭuntēr kaṭalōṭum
nāvāyum ōṭā nilattu.

496. Wide chariots, with mighty wheels, will not run on the ocean; neither will ships that traverse ocean, move on the earth.

497. அஞ்சாமை அல்லால் துணைவேண்டா எஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தால் செயின்.
añcāmai allāl tuṇaivēṇṭā eñcāmai
eṇṇi iṭattāl ceyiṉ.

497. You will need no other aid than fearlessness, if you thoroughly reflect (on what you are to do), and select (a suitable) place for your operations.

498. சிறுபடையான் செல்லிடம் சேரின் உறுபடையான்
ஊக்கம் அழிந்து விடும்.
ciṟupaṭaiyāṉ celliṭam cēriṉ uṟupaṭaiyāṉ
ūkkam aḻintu viṭum.

498. The power of one who has a large army will perish, if he goes into ground where only a small army can act.

499. சிறைநலனும் சீரும் இலரெனினும் மாந்தர்
உறைநிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது.
ciṟainalaṉum cīrum ilareṉiṉum māntar
uṟainilattōṭu oṭṭal aritu.

499. It is a hazardous thing to attack men in their own country, although they may neither have power nor a good fortress.

500. காலாழ் களரில் நரியடும் கண்ணஞ்சா
வேலாள் முகத்த களிறு.
kālāḷ kaḷaril nariyaṭum kaṇṇañcā
vēlāḷ mukatta kaḷiṟu.

500. A fox can kill a fearless, warrior-faced elephant, if it go into mud in which its legs sink down.

அரமலாரு மினமய உயிராமய நானகின
தீரநதிரந ஏதரய யருய 501

நூலயிரநந நூரரகதின நீஙரி யருயயரியய
நாணுதிடயான கரடை ஏதள்கு 502

உரியகரவ ஆமரருரா தணணுய ஏதரியுநரால
மினதய அரிஏத ஏயள்வ 503

நுணையநாலந நூரரழய நால அயரவுள
மிதிக நால மிந்க ஏநாளல 504

ஏயருதயகநுய ஏணமா நிவதியகநுய கதகய
நருயமை கரடைளந கல 505

அரருதாக ஏதவகல ஏமயந யரரயா
யரரிலா நாணுா யழி 506

நாதனதிய நநகா அரிஏரியாந ஏதவகல
ஏயதகதிய ஏயலவாய கருய 507

ஏகாண யரணெக ஏளிநகான உழி முதிர
தீரா மருமயதிய கருய 508

ஏதரரக யாதியுய ஏதாகு ஏதாநகயின
ஏதவக ஏதவய ஏயாருள 509

ஏகாண ஏளிதுய ஏளிநகாணகண ஐயரருய
தீரா மருமயதிய கருய 510

தெரிந்து தெளிதல்

501. அறம்பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்.
aṟamporuḷ iṉpam uyiraccam nāṉkiṉ
tiṟanterintu tēṟap paṭum.

501. Let (a minister) be chosen, after he has been tried by means of these four things, viz.,—his virtue, (love of) money, (love of) sexual pleasure, and fear of (losing) life.

502. குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பரியும்
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.
kuṭippiṟantu kuṟṟattiṉ nīṅki vaṭuppariyum
nāṇuṭaiyāṉ kaṭṭē teḷivu.

502. (The king's) choice should (fall) on him, who is of good family, who is free from faults, and who has the modesty which fears the wounds (of sin).

503. அரியகற்று ஆசற்றூர் கண்ணும் தெரியுங்கால்
இன்மை அரிதே வெளிறு.
ariyakaṟṟu ācaṟṟār kaṇṇum teriyuṅkāl
iṉmai aritē veḷiṟu.

503. When even men, who have studied the most difficult works, and who are free from faults, are (carefully) examined, it is a rare thing to find them without ignorance.

504. குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.
kuṇamnāṭik kuṟṟamum nāṭi avaṟṟuḷ
mikaināṭi mikka koḷal.

504. Let (a king) consider (a man's) good qualities, as well as his faults, and then judge (of his character) by that which prevails.

505. பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்.
perumaikkum ēṉaic ciṟumaikkum tattam
karumamē kaṭṭaḷaik kal.

505. A man's deeds are the touchstone of his greatness and littleness.

506. அற்றூரைத் தேறுதல் ஓம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணுர் பழி.
aṟṟūrait tēṟutal ōmpuka maṟṟavar
paṟṟilar nāṇār paḻi.

506. Let (a king) avoid choosing men who have no relations ; such men have no attachment, and therefore have no fear of crime.

507. காதன்மை கந்தா அறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாம் தரும்.
kātaṉmai kantā aṟivaṟiyārt tēṟutal
pētaimai yellām tarum.

507. To choose ignorant men, through partiality, is the height of folly.

508. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும்.
tērāṉ piṟaṉait teḷintāṉ vaḷimuṟai
tīrā iṭumpai taṟum.

508. Sorrow that will not leave even his posterity will come upon him who chooses a stranger whose character he has not known.

509. தேறற்க யாரையும் தேராது தேர்ந்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள்.
teṟaṟka yāraiyum tērātu tērntapiṉ
tēṟuka tēṟum poruḷ.

509. Let (a king) choose no one without previous consideration; after he has made his choice, let him unhesitatingly select for each such duties as are appropriate.

510. தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்
தீரா இடும்பை தரும்.
tērāṉ teḷivum teḷintāṉkaṇ aiyuṟavum
tīrā iṭumpai tarum.

510. To make choice of one who has not been examined, and to entertain doubts respecting one who has been chosen, will produce irremediable sorrow.

நனதியயும தீதியயும நால நலயபுரிநத 511
தனதியயான ஆளய பறய

யாரி னெறநதி யளயபடு தகு உடறதிவ 512
ஆராயயான னெயந வினை

அனயநிவ னெதறய அயாவினதிய ஙிநநானநிய 513
நனநுதிரயான நரனர னெள்வு

எனவயதியான னெநியந ணணையும வினவயதியான 514
னெயடுநிய மாநதா யலா

அநிநதாறநி னெயசிறயாறநு உலலால வினதான 515
நிறநதினைனவ னெயறயாற றனவ

னெயயான நால வினநாலந நாவதெதாடு 516
எயந உணாநது னெயல

ஙெதன ஙெதளல ஙெவனழலநதிய எனடுயநது 517
அதன அயனணண விரல

வினைநதுரிதிய நாலய வினதிற உயவன 518
அதறதுரிய ஞநத னெயல

வினைநண வினையதிரயான னெணைதியலவ டுந 519
நினையயான நஙநிய நிடு

நாலாவய நாடுந மனனன வினைனெயயான 520
னெநாராதிய னெநாரா கூலந

511. நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையான் ஆளப் படும்.

naṉmaiyum tīmaiyum nāṭi nalampurinta
taṉmaiyāṉ āḷap paṭum.

511. He should be employed (by a king), whose nature leads him to choose the good, after having weighed both the evil and the good in any undertaking.

512. வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை.

vāri perukki vaḷampaṭuttu uṟṟavai
ārāyvāṉ ceyka viṉai.

512. Let him do (the king's) work who can enlarge the sources (of revenue), increase wealth and considerately prevent the accidents (which would destroy it).

513. அன்பறிவு தேற்றம் அவாவின்மை இந்நான்கும்
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

aṉpaṟivu tēṟṟam avāviṉmai innāṉkum
naṉkuṭaiyāṉ kaṭṭē teḷivu.

513. Let the choice (of a king) fall upon him who largely possesses these four things, love, knowledge, a clear mind and freedom from covetousness.

514. எனைவகையான் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறுகும் மாந்தர் பலர்.

eṉaivakaiyāṉ tēṟiyak kaṇṇum viṉaivakaiyāṉ
vēṟākum māntar palar.

514. Even when (a king) has tried them in every possible way, there are many men who change, from the nature of the works (in which they may be employed).

515. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென்று ஏவற்பாற் றன்று.

aṟintāṟṟic ceykiṟpāṟku allāl viṉaitāṉ
ciṟantāṉeṉṟu ēvaṟpāṟ ṟaṉṟu.

515. (A king's) work can only be accomplished by a man of wisdom and patient endurance; it is not of a nature to be given to one from mere personal attachment.

516. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோடு
எய்த உணர்ந்து செயல்.

ceyvāṉai nāṭi viṉaināṭik kālattōṭu
eyta uṇarntu ceyal.

516. Let (a king) act, after having considered the agent (whom he is to employ), the deed (he desires to do), and the time which is suitable to it.

517. இதனை இதனுல் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல்.

itaṉai itaṉāl ivaṉmuṭikkum eṉṟāyntu
ataṉai avaṉkaṇ viṭal.

517. After having considered, 'this man can accomplish this, by these means', let (the king) leave with him the discharge of that duty.

518. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை அவனை
அதற்குரிய ஞகச் செயல்.

viṉaikkurimai nāṭiya piṉṟai avaṉai
aṭaṟkuriya ṉākac ceyal.

518. Having considered what work a man is fit for, let (the king) employ him in that work.

519. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே ருக
நினைப்பானை நீங்கும் திரு.

viṉai kkaṇ viṉaiyuṭaiyāṉ kēṇmaivē ṟāka
niṉaippāṉai nīṅkum tiru.

519. Prosperity will leave (the king) who doubts the friendship of the man who steadily labours in the discharge of his duties.

520. நாடோறும் நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

nāṭōṟum nāṭuka maṉṉaṉ viṉaiceyvāṉ
kōṭāmāi kōṭā tulaku.

520. Let a king daily examine the conduct of his servants; if they do not act crookedly, the world will not act crookedly.

பசசச சணணுப பஜழஜபப பாடுகுல
சுசசககா சணைண யுள 521

விபுபபடுழ சுசசம டுஜியவின உபுபபடு
ஆசசம பலஷக கபும 522

உளஉளா விலவாகான யாழசஜச நுளஉளாச
எசுலனே சோடுஜசக கசவ 523

சுசசககால சுசசய பரழுசல எழலஉகான
ஒபசசககால ஒபசச பயன 524

ஒசாடுகதஷய டுனஎாவய ஆசசின அடுசசிய
சுசசககால சுசசய படுப 525

ஒபருஉசாஜரயான ஒணுண ஒஉநுளி அஉன்ன
மருஉநுஜரயா மாசோலகத்த டுல 526

சாசஜச சாஉா சஜாகஉணணுப ஆசசழம
உணனசே டாாசஒச உள 527

ஒயாஉஒகாசகான ஒஉகன உரிஜரயா ஒகாசசின
அஉ ஒகாசசி யாழஉாா பலா 528

கமாாசிக கசவசகாா சுசசம அமாாஜமச
சாாணம டுனசி ய நுப 529

உஜழயபிரகஉ சாாணகதின உகான ஒஉகன
டுஜழகதிருகஉ எணணசி ஒசாளல 530

சுற்றந் தழால்

521. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.
parṟaṟṟa kaṇṇum paḻaimaipā rāṭṭutal
cuṟṟattār kaṇṇē yuḷa.

521. Even when (a man's) property is all gone, relatives will act towards him with their accustomed (kindness).

522. விருப்பறுச் சுற்றம் இயையின் அருப்பறு
ஆக்கம் பலவுந் தரும்.
viruppaṟāc cuṟṟam iyaiyiṇ aruppaṟā
ākkam palavun tarum.

522. If (a man's) relatives remain attached to him with unchanging love, it will be a source of ever-increasing wealth.

523. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.
aḷavaḷā villātāṇ vāḻkkai kuḷavaḷāk
kōṭiṉṟi nīrniṟain taṟṟu.

523. The wealth of one who does not mingle freely with his relatives, will be like the filling of water in a spacious tank that has no banks.

524. சுற்றத்தால் சுற்றப் படஒழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்.
cuṟṟattāl cuṟṟap paṭaoḻukal celvantāṇ
peṟṟattāl peṟṟa payaṇ.

524. To live surrounded by relatives, is the advantage to be derived from the acquisition of wealth.

525. கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய
சுற்றத்தால் சுற்றப் படும்.
koṭuttalum iṉcolum āṟṟiṇ aṭukkiya
cuṟṟattāl cuṟṟap paṭum.

525. He will be surrounded by numerous relatives who manifests generosity and affability.

526. பெருங்கொடையான் பேணுன் வெகுளி அவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத்து இல்.
peruṅkoṭaiyāṇ pēṇāṇ vekuḷi avaṇiṇ
maruṅkuṭaiyār mānilattu il.

526. No one, in all the world, will have so many relatives (about him), as he who makes large gifts, and does not give way to anger.

527. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும்
அன்னநீ ரார்க்கே உள.
kākkai karavā karaintuṇṇum ākkamum
aṉṉanī rārkkē uḷa.

527. The crows do not conceal (their prey), but will call out for others (to share with them) while they eat it ; wealth will be with those who show a similar disposition (towards their relatives).

528. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.
potunōkkāṇ vēntaṇ varicaiyā nōkkiṇ
atunōkki vāḻvār palar.

528. Many relatives will live near a king, when they observe that he does not look on all alike, but that he looks on each man according to his merit.

529. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம் அமராமைக்
காரணம் இன்றி வரும்.
tamarākit taṟṟuṟantār cuṟṟam amarāmaik
kāraṇam iṉṟi varum.

529. Those who have been friends and have afterwards forsaken him, will return and join themselves (to him), when the cause of disagreement is not to be found in him.

530. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன்
இழைத்திருந்து எண்ணிக் கொளல்.
uḻaippirintu kāraṇattiṇ vantāṉai vēntaṇ
iḻaittiruntu eṇṇik koḷal.

530. When one may have left him, and for some cause has returned to him, let the king fulfil the object (for which he has come back) and thoughtfully receive him again.

ஞருக வலுளியின தெத நிருக
உலதிக மகிழரிய்ர வராவு 531

வொரராபபுக எகாலவுய புகதழ அரிவின
கிரர கிாபபுகவகான டுஙகு 532

வொரராயயாாகநு ஞிலல புதுழதிம அகுவுலகதது
எயயாலகூ வலாாகநும குணவு 533

அரர முதிரயாாகநு உாணிலல ஆஙகிலல
வொரராப புதிரயாாகநு கனநு 534

முணஜருக காவாது ஞிழகியான தனபிதழ
பினஜவ ஞாஙகி விடும 535

ஞிழகாதிம யாாமரடும எனவம உழகாதிம
வாயின அகுவலாபயது ஞில 536

அியஎனவ ஆகாத ஞிலலவொர ராவாக
காஜியால வொருநிர வரயின 537

புகழகததில வொருநிர வரயலவெணடும எரயயாது
ஞிகழகதாாகநு எழதிமயும ஞில 538

ஞிகரரியின வெரடாதா உளளுக தாகதம
மகிழரரியின திமகதுவம வொழது 539

உளளியது எயதல எளிதுமன மருவுகதான
உளளியது உளளப வெநின 540

பொச்சாவாமை

531. இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.
iṟanta vekuḷiyiṉ tītē ciṟanta
uvakai makiḻcciyiṟ cōrvu.

531. More evil than excessive anger, is forgetfulness which springs from the intoxication of great joy.

532. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு.
poccāppuk kollum pukaḻai aṟiviṉai
nicca nirappukkoṉ ṟāṅku.

532. Forgetfulness will destroy fame, even as constant poverty destroys knowledge.

533. பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை அதுவுலகத்து
எப்பால்நூ லோர்க்கும் துணிவு.
poccāppārkku illai pukaḻmai atuvulakattu
eppālnū lōrkkum tuṇivu.

533. Thoughtlessness will never acquire fame; and this tenet is upheld by all treatises in the world.

534. அச்ச முடையார்க்கு அரணில்லை ஆங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.
acca muṭaiyārkku araṇillai āṅkillai
poccāp puṭaiyārkku naṉku.

534. Just as the coward has no defence (by whatever fortifications he may be surrounded), so the thoughtless has no good (whatever advantages he may possess).

535. முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான் தன்பிழை
பின்னூறு இரங்கி விடும்.
muṉṉuṟak kāvātu iḻukkiyāṉ taṉpiḻai.
piṉṉūṟu iraṅki viṭum.

535. The thoughtless man, who provides not against the calamities that may happen, will afterwards repent for his fault.

536. இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை
வாயின் அதுவொப்பது இல்.
iḻukkāmai yārmāṭṭum eṉṟum vaḻukkāmai
vāyiṉ atuvoppatu il.

536. There is nothing comparable with the possession of unfailing thoughtfulness at all times; and towards all persons.

537. அரியஎன்று ஆகாத இல்லைபொச் சாவாக்
கருவியால் போற்றிச் செயின்.
ariyaeṉṟu ākāta illaipoc cāvāk
karuviyāl pōṟṟic ceyiṉ.

537. There is nothing too difficult to be accomplished, if a man set about it carefully, with unflinching endeavour.

538. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் செய்யாது
இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல்.
pukaḻntavai pōṟṟic ceyalvēṇṭum ceyyātu
ikaḻntārkku eḻumaiyum il.

538. Let (a man) observe and do these things which have been praised (by the wise); if he neglects and fails to perform them, for him there will be no (happiness) throughout the seven births.

539. இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.
ikaḻcciyiṉ keṭṭārai uḷḷuka tāntam
makiḻcciyiṉ maintuṟum pōḻtu.

539. Let (a king) think of those who have been ruined by neglect, when his mind is elated with joy.

540. உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன் மற்றுந்தான்
உள்ளியது உள்ளப் பெறின்.
uḷḷiyatu eytal eḷitumaṉ maṟṟuntāṉ
uḷḷiyatu uḷḷap peṟiṉ.

540. It is easy for (one) to obtain whatever he may think of, if he can again think of it.

ஏகஞ்சணை ஸ்ஸுடஞ் ரூஞ்சுபிஞ்ஞ யாமரீரூம 541
ஏதாகஞ்ஸைய ஙஃஏக ழஞ்ர

ஙாஸ்ஞாகி ஙாழ்ம உலஏகலலாம மனனுன 542
ஏகாலஏகாகி ஙாழ்ம ந்ரு

அகணா ஹர்ந்ம அர்கந்ர்ந்ம ஆந்தியாய 543
நனர்ஞ மனன்ுன ஏகால

ந்ருகழ்ரூக ஏகாஸாழ்ஹம மாந்ல மனனன 544
அருகழ்ரூ நர்ந்ம உலந்

ரூயலபுளிக ஏகாஸாழ்ஹம மனனுன நாரர 545
ரூயவ்ம ஙினுயளும ஏகாந்

ஏஉலளுவ ஸுனந் கந்ுஞ்ஞ மனனுன 546
ஏகாலஹுஉம ஏகாரா ஏகன்ன

ரூஞர்காந்ம இஉயக ஸுமலலாம அுஏன 547
ழஞர்காகந்ம ழரரழ ஸழ்ங்ன

ளணுயகஹான வாா ழஞர்ஸழ்யயா மனனுன 548
கணுயகஹான காஸன ஏகரூம

ந்ருபர்ஞ காஹஏகாமங்க ந்ர்ர்ம கருகல 549
உரூஉனவ ஸுஉகன ஏகாழ்ல

ஏகாலங்ர ஏகாரயாஹா ஸுஉஸகாவகதல இயஞ்கூழ 550
காளுகர ரகஸணுரூ ஏஙா

செங்கோன்மை

541. ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.
ōrntukaṇ ṇōṭātu iṟaipurintu yārmāṭṭum
tērntucey vahtē muṟai.

541. To examine into (the crimes which may be committed), to show no favour (to any one), to desire to act with impartiality towards all, and to inflict (such punishments) as may be wisely resolved on, constitute rectitude.

542. வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி.
vāṇōkki vāḻum ulakellām maṉṉavaṉ
kōlnōkki vāḻum kuṭi.

542. When there is rain, the living creation thrives ; and so when the king rules justly, his subjects thrive.

543. அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.
antaṇar nūṟkum aṟattiṟkum ātiyāy
niṉṟatu maṉṉavaṉ kōl.

543. The sceptre of the king is the firm support of the Vedas of the Brahmin, and of *dharma*.

544. குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில ன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு.
kuṭitaḻīik kōlōccum mānila maṉṉaṉ
aṭitaḻīi niṟkum ulaku.

544. The world will constantly embrace the feet of the great king who rules over his subjects with love.

545. இயல்புளிக் கோலோச்சும் மன்னவன் நாட்ட
பெயலும் விளையுளும் தொக்கு.
iyalpuḷik kōlōccum maṉṉavaṉ nāṭṭa
peyalum viḷaiyuḷum tokku.

545. Rain and plentiful crops will ever dwell together in the country of the king who sways his sceptre with justice.

546. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉம் கோடா தெனின்.
vēlaṉṟu veṉṟi taruvatu maṉṉavaṉ
kōlatūum kōṭā teṉiṉ.

546. It is not the javelin that gives victory, but the king's sceptre, if it do no injustice.

547. இறைகாக்கும் வையக மெல்லாம் அவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின்.
iṟaikākkum vaiyaka mellām avaṉai
muṟaikākkum muṭṭāc ceyiṉ.

547. The king defends the whole world ; and justice, when administered without defect, defends the king.

548. எண்பதத்தான் ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தான் தானே கெடும்.
eṇpatattāṉ ōrā muṟaiceyyā maṉṉvaṉ
taṇpatattāṉ tāṉē keṭum.

548. The king who gives not facile audience (to those who approach him), and who does not examine and pass judgment (on their complaints), will perish in disgrace.

549. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றம் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் தொழில்.
kuṭipuṟaṅ kāttōmpik kuṟṟam kaṭital
vaṭuvaṉṟu vēntaṉ toḻil.

549. In guarding his subjects (against injury from others), and in preserving them himself ; to punish crime is not a fault in a king, but a duty.

550. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்.
kolaiyiṟ koṭiyārai vēntoṟuttal paiṅkūḻ
kaḷaikaṭ ṭataṉoṭu nēr.

550. For a king to punish criminals with death, is like pulling up the weeds in the green corn.

ஒகாலயமஃகாண டாரி ஒகாஃஒக அலஃமஃகாணெ 551
அலலஇல ஏயஒகாழநில ஙஙஜ

ஙலலாெ நளேஎன ரெஙளாஎய 552
ஒகாலாெ நனெஎன ரிய

நாஎடாயம நாஎ ழஇரஏயயா மனஅன 553
நாமடாயம நாெ ஒகெம

கழம நுஎயம ஙநஜகழநில ஒகாலஒகாஃஜ 554
சுழாஜ ஏயயம ஆசு

அலலரமடெ ஆரெஜ அழகாண ணாளஏர 555
ஏலமகஇகக ஒகயகில பஇட

மனளாகந மனஜுகல ஏரஜஒகாளஇம அஃகினஏரல 556
மணஜுயாம மனளாக ஒகாள

கூளியினஇம ஞாலகதிரந எரரரஏர ஙலநகன 557
அளியினஇம யாழம உயிாகந

ரினஇமயின ரினஜு உஇடஇம ழஇரஏயயா 558
மனளஅன ஒகாரகிழம படன

ழஇரஏகாஎ மனளஅன ஏயயின உஇரஏகாஎ 559
ஙலலாஜு யானம பெயல

ஆயயன நுனமம அமஏகாழிலலா சுலமரயா 560
காஅலன காஅான ளன்ன

கொடுங்கோன்மை

551. கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே அலைமேற்
அல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து. [கொண்டு

kolaimēṟkoṇ ṭāriṯ koṭitē alaimēṟkoṇṭu
allavai ceytoḻukum vēntu.

551. The king who gives himself up to oppression and acts unjustly (towards his subjects) is more cruel than the man who leads the life of a murderer.

552. வேலொடு நின்றான் இடுஎன் றதுபோலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு.

vēloṭu niṉṟāṉ iṭueṉ ṟatupōlum
kōloṭu niṉṟāṉ iravu.

552. The request (for money) of him who holds the sceptre, is like the word of a highway robber woo stands with a weapon in hand and says 'give up your wealth.'

553. நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
நாடொறும் நாடு கெடும்.

nāṭoṟum nāṭi muṟaiceyyā maṉṉavaṉ
nāṭoṟum nāṭu keṭum.

553. The country of the king who does not daily examine into the wrongs done and distribute justice, will daily fall to ruin.

554. கூழும் குடியும் ஒருங்கிழக்கும் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யும் அரசு.

kūḻum kuṭiyum oruṅkiḻakkum kōlkōṭic
cūḻātu ceyyum aracu.

554. The king, who, without reflecting (on its evil consequences), pervents justice, will lose at once both his wealth and his subjects.

555. அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

allaṟpaṭṭu āṟṟātu aḻutakaṇ ṇīraṉṟe
celvattait tēykkum paṭai.

555. Will not the tears, shed by a people who cannot endure the oppression which they suffer (from their king), become a saw to waste away his wealth ?

556. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை அஃதின்றேல்
மன்னுவாம் மன்னர்க் கொளி.

maṉṉarkku maṉṉutal ceṅkōṉmai ahtiṉṟēl
maṉṉāvām maṉṉark koḻi.

556. Righteous government gives permanence to (the fame of) kings ; without that their fame will have no endurance.

557. துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்றற்றே வேந்தன்
அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு.

tuḻiyiṉmai ñalattiṟku eṟṟaṟṟē vēntaṉ
aḻiyiṉmai vāḻum uyirkku.

557. As is the world without rain, so live a people whose king is without kindness.

558. இன்மையின் இன்னது உடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்.

iṉmaiyiṉ iṉṉātu uṭaimai muṟaiceyyā
maṉṉavaṉ kōṟkīḻp paṭiṉ.

558. Property gives more sorrow than poverty, to those who live under the sceptre of a king without justice.

559. முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி
ஒல்லாது வானம் பெயல்.

muṟaikōṭi maṉṉavaṉ ceyyiṉ uṟaikōṭi
ollātu vāṉam peyal.

559. If the king acts contrary to justice, rain will become unseasonable, and the heavens will withhold their showers.

560. ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர்
காவலன் காவான் எனின்.

āpayaṉ kuṉṟum aṟutoḻilōr nūlmaṟappar
kāvalaṉ kāvāṉ eṉiṉ.

560. If the guardian (of the country) neglects to guard it, the produce of the cows will fail, and the men of six-duties viz., the Brahmins will forget the Vedas.

கசகாஙஞ நாடக குலஜவுலவா லணணகதால 561
வதகாஙஞ வுயயஷ வலஙல

நடவகாஜஞ் லயலவ எநில வநடகாசசம 562
நிஙசகாஞம லலணடு யலா

லலுலலகக வுயலகாழநும லலஙலகால ஞயின 563
வுலலகதம வுலலக லசடுல

டுஞ்நடலயன எனுஞஞாசநும டுனஞுவுவுால லலகதன 564
உஞ்நசடுசி வுலலக லசடுல

அடுஷவுலலவ டுனஞ ழுசதகால லலடுஷவுலலவம 565
லலஜயசணி டனஜ உஞடதஷ

சடுஷவுாலலன சணணில ஞயின லசடுஷவுலலவம 566
நிடனநி ஆஙலச லசடுல

சடுலலொழுயம இசயிசஙக கணடழும லலதன 567
அடுழுாண லதயசநும அாம

டுனகதாந்ந எணணுக லலதன தினகதாந்நு 568
நிநின திவநுல கிடு

வுலுலகக லொழதிந் நிஞ்நவுயயா லலடதன 569
லலடுலகஷ லலயஷ லசடுல

சலலாாப பிணசநும சடுஙலசால அஷலலலலஷ 570
டுலஜல நிலசநுப லொஞ்ந

வெருவந்த செய்யாமை

561. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து.
takkāṅku nāṭit talaiccellā vaṇṇattāl
ottāṅku oṟuppatu vēntu.

561. He is a king who having equitably examined (any injustice which has been brought to his notice), suitably punishes it, so that it may not be again committed.

562. கடிதோச்சி மெல்ல எறிக நெடிதாக்கம்
நீங்காமை வேண்டு பவர்.
kaṭitōcci mella eṟika neṭitākkam
nīṅkāmai vēṇṭu pavar.

562. Let the king, who desires that his prosperity may long remain, commence his preliminary enquiries with strictness, and then punish with mildness.

563. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல ஞயின்
ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்.
veruvanta ceytoḻukum veṅkōla ñāyiṉ
oruvantam ollaik keṭum.

563. The cruel-sceptred king, who acts so as to put his subjects in fear, will certainly and quickly come to ruin.

564. இறைகடியன் என்றுரைக்கும் இன்னுச்சொல் வேந்தன்
உறைகடுகி ஒல்லைக் கெடும்.
iṟaikaṭiyaṉ eṉṟuraikkum iṉṉāccol vēntaṉ
uṟaikaṭuki ollaik keṭum.

564. The king who is spoken of as cruel will quickly perish ; his life becoming shortened.

565. அருஞ்செவ்வி இன்னு முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்னது உடைத்து.
aruñcevvi iṉṉā mukattāṉ peruñcelvam
pēeykaṇ ṭaṉṉatu uṭaittu.

565. The great wealth of him who is difficult of access and possesses a sternness of countenance, is like that which has been obtained by a demon.

566. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னுயின் நெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி ஆங்கே கெடும்.
kaṭuñcollaṉ kaṇṇila ṉāyiṉ neṭuñcelvam
nīṭiṉṟi āṅkē keṭum.

566. The abundant wealth of the king whose words are harsh and whose looks are void of kindness, will instantly perish instead of abiding long, with him.

567. கடுமொழியும் கையிகந்த தண்டமும் வேந்தன்
அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம்.
kaṭumoḻiyum kaiyikanta taṇṭamum vēntaṉ
aṭumuraṇ tēykkum aram.

567. Severe words and excessive punishments will be a file to waste away a king's power for destroying (his enemies).

568. இனத்தாற்றி எண்ணுத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறின் சிறுகும் திரு.
iṉattāṟṟi eṇṇāta vēntaṉ ciṉattāṟṟic
cīṟiṉ ciṟukum tiru.

568. The prosperity of that king will waste away, who without reflecting (on his affairs himself), commits them to his ministers, and (when a failure occurs) gives way to anger, and rages against them.

569. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.
ceruvanta pōḻtiṟ ciṟaiceyyā vēntaṉ
veruvantu veytu keṭum.

569. The king who has not provided himself with a place of defence, will in times of war be seized with fear and quickly perish.

570. கல்லார்ப் பிணிக்கும் கடுங்கோல் அதுவல்லது
இல்லை நிலக்குப் பொறை.
kallārp piṇikkum kaṭuṅkōl atuvallatu
illai nilakkup poṟai.

570. The earth bears up no greater burden than ignorant men whom a cruel sceptre attaches to itself (as the ministers of its evil deeds).

571
கணவனுக்கு எனபது கற்பெனுங் கரிதிற
உணவுபயனு உணர்வு வுடற்கு

572
கணவனுக்கு ஆளாக உலகியல அஃதிலா
உணவும நிலகற்கு ஆகற்

573
பணிவுடைமை யாருக்கு ஆயினுஞ்சல கணவுடைமை
கணவனுக்கு ஆவதற் கண

574
உளவாய ஒருதலதுண ஒழுயமை அளவிஞல
கணவனுக்கு ஆவதற் கண

575
கணணிற்கு அணிகலம கணவனுக்கு அஃதினுஞல
புணவுணைவுக உணாக மகிம

576
மனவனை டுஇயகக மாகதுணயா கணவனை
டுஇயகதுகண ணைடா தமா

577
கணவனுக்கு ஆலமா கணணிலா கணணுஇடயா
கண வனுக்கு ஆனுஇயமை ஆல

578
கடுமத நிஇதகுயாமல கணவனுட மலலாகற்கு
உரிஇம உடுகதிம வுடற்கு

579
ஏவுதகாற்கும மணபிலா கணணுமகண வனுடம
ஏமாவுதகாற்கும மணவை தமல

580
ஏயகதணஆம நதுணு டுஇமமா நயதகதத
நாகரிக ஏமணஆ மமா

கண்ணோட்டம்

571. கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை
உண்மையான் உண்டிவ் வுலகு.
kaṇṇōṭṭam eṉṉum kaḻiperuṅ kārikai
uṇmaiyāṉ uṇṭiv vulaku.

571. The world exists through that greatest ornament (of princess), a gracious demeanour.

572. கண்ணோட்டத் துள்ளது உலகியல் அஃதிலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை.
kaṇṇōṭṭat tuḷḷatu ulakiyal ahtilār
uṇmai nilakkup poṟai.

572. The prosperity of the world springs from the kindliness; the existence of those who have no (kindliness) is a burden to the earth.

573. பண்என்னும் பாடற்கு இயைபின்றேல் கண்என்னும்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.
paṇeṉṉām pāṭaṟku iyaipiṉṟel kaṇeṉṉām
kaṇṇōṭṭam illāta kaṇ.

573. Of what avail is a song if it be inconsistent with its mode? What is the use of eyes which possess no kindliness.

574. உளபோல் முகத்தெவன் செய்யும் அளவிஞல்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.
uḷapōl mukattevaṇ ceyyum aḷaviṇāl
kaṇṇōṭṭam illāta kaṇ.

574. Beyond appearing to be in the face, what good do they do, those eyes in which is no well-regulated kindness?

575. கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் அஃதின்றேல்
புண்ணென்று உணரப் படும்.
kaṇṇiṟku aṇikalam kaṇṇōṭṭam ahtiṉṟēl
puṇṇeṉṟu uṇarap paṭum.

575. Kind looks are the ornaments of the eyes; without these they will be considered (by the wise) to be merely two sores.

576. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர்.
maṇṇō ṭiyainta marattaṉaiyar kaṇṇō
ṭiyaintukaṇ ṇōṭā tavar.

576. They resemble the trees of the earth, who, although they have eyes never look kindly (on others).

577. கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல்.
kaṇṇōṭṭam illavar kaṇṇilar kaṇṇuṭaiyār
kaṇṇōṭṭam iṉmaiyum il.

577. Men without kind looks are men without eyes; those who (really) have eyes are also not devoid of kind looks.

578. கருமஞ் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு
உரிமை உடைத்திவ் வுலகு.
karumañ citaiyāmal kaṇṇōṭa vallārkku
urimai uṭaittiv vulaku.

578. The world is theirs (kings) who are able to show kindness, without injury to their affairs, (administration of justice).

579. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணும்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
oṟuttāṟṟum paṇpiṉār kaṇṇumkaṇ ṇōṭip
poṟuttāṟṟum paṇpē talai.

579. Patiently to bear with, and show kindness to those who grieve us, is the most excellent of all dispositions.

580. பெயக்கண்டும் நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.
peyakkaṇṭum nañcuṇ ṭamaivar nayattakka
nākarikam vēṇṭu pavar.

580. Those who desire (to cultivate that degree of) urbanity which all shall love, even after swallowing the poison served to them by their friends, will be friendly with them.

ടടമം ഭണഭണ ട്ടുമും ഉഞ്ചയിഞ്ഞും 581
കെടുങ്കെട മങ്കമങ്ക ടഞ്

ഞലഞ്ഞാടുും ഞലഞ്ഞും ടിടഴുപഞ്ച ഞങ്ങുങ്ങണ്ടും 582
പലഞടികല പെടുതങ്ക കൊഴില

ടുടിങ്ങന ടുടിപ ഴുട്ടുങ്കൊടിയു മങ്കമങ്ക 583
ചൊടുടുമ്പ ചൊണ്ടടിടുടുതത്തു ഉല
പിങ്കണ്ടയപ്പാ കമങ്കടുടും പെണ്ടുകാ ണങ്കുമ്പടു
ചുങ്കമണ്ടുയും ചൂപ്പായമ്പതു ടുടമ 584

ടിടുച ഭടുപ്പൊഴു ടുണ്ണുങ്ങൊതു യാണ്ഞും
ഭടുപ്പുണ്ടും പലലങ്കെ ടുടമ 585

തുടുടുകാ പഭിപതുത പാടി ഉടുടുകാപ്പായുടു
ണങ്കണ്ടയിങ്ങും ണ്ടൊപിലുത്തു ടുടമ 586

മണ്ടുടുതണ്പ കെടുടുപടു ഞുടി ചുടിടുതണ്പ 587
ജുയപഴുത്തു ഉലലങ്കെ ടുടമ

ടുടങ്ങടുടിക കുടുത പൊട്ടുങ്കുയും മടുചണ്ടൊ 588
ടുടുടിഞ്ഞല ടുടുടിട കൊണ്ടുലെ

ടുടങ്ങടു ചണ്ടാപ്പോ ചൂണ്ടുട ഭടങ്കൊഴുപ 589
ണ്ടുലെതൊടുട കെടുപ പൂഴ

തിടുപപടിയ ടുടുടിങ്കണ്ടു ണ്ടുയപടുട ണ്ടുയിങ്ങ 590
ചുടുപപൂതകതാണ്ങ്കും മണ്ടു

ஒற்றுடல்

581. ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.
orṟum uraicāṉṟa nūlum ivaiyiraṇṭum
teṟṟeṇka maṉṉavaṉ kaṇ.

581. Let a king consider as his eyes these two things, a spy and a book (of laws) universally esteemed.

582. எல்லார்க்கும் எல்லாம் நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில்.
ellārkkum ellām nikaḻpavai eññāṉṟum
vallaṟital vēntaṉ toḻil.

582. It is the duty of a king to know quickly (by a spy) what all happens, daily, amongst all men.

583. ஒற்றினூன் ஒற்றிப் பொருள்தெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்தது இல்.
oṟṟiṉāṉ oṟṟip poruḷteriyā maṉṉavaṉ
koṟṟaṅ koḷakkiṭantatu il.

583. There is no way for a king to obtain conquests, who knows not the advantage of discoveries made by a spy.

584. வினைசெய்வார் தம்சுற்றம் வேண்டாதார் என்றிங்கு
அனைவரையும் ஆராய்வது ஒற்று.
viṉaiceyvār tamcuṟṟam vēṇṭātār eṉṟāṅku
aṉaivaraiyum ārāivatu oṟṟu.

584. He is a spy who watches all men, to wit, those who are in the king's employment, his relatives, and his enemies.

585. கடாஅ உருவொடு கண்ணஞ்சாது யாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே ஒற்று.
kaṭāa uruvoṭu kaṇṇañcātu yāṇṭum
ukāamai vallatē oṟṟu.

585. A spy is one who is able to assume an appearance which may create no suspicion (in the minds of others), who fears no man's face, and who never reveals (his purpose).

586. துறந்தார் படிவத்த ராகி இறந்தாராய்ந்து
என்செயினும் சோர்விலது ஒற்று.
tuṟantār paṭivatta rāki iṟantārāyntu
eṉceyiṉum cōrvilatu oṟṟu.

586. He is a spy who, assuming the appearance of an ascetic, goes into (whatever place he wishes), examines into (all that is needful), and never reveals himself, whatever may be done to him.

587. மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று.
maṟaintavai kēṭkavaṟ ṟāki aṟintavai
aiyappāṭu illatē oṟṟu.

587. A spy is one who is able to discover what is hidden, and who retains no doubt concerning what he has known.

588. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையும் மற்றுமோர்
ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல்.
oṟṟoṟṟit tanta poruḷaiyum maṟṟumōr
oṟṟiṉāl oṟṟik koḷal.

588. Let not a king receive the information which a spy has discovered and made known to him, until he has examined it by another spy.

589. ஒற்றொற் றுணராமை ஆள்க உடன்மூவர்
சொல்தொக்க தேறப் படும்.
oṟṟoṟ ṟuṇarāmai āḷka uṭaṇmūvar
coltokka tēṟap paṭum.

589. Let a king employ spies so that one may have no knowledge of the other; and when the information of three agrees together, let him receive it.

590. சிறப்பறிய ஒற்றின்கண் செய்யற்க செய்யின்
புறப்படுத்தா னாகும் மறை.
ciṟappaṟiya oṟṟiṉkaṇ ceyyaṟka ceyyiṉ
puṟappaṭuttā ṉākum maṟai.

590. Let not a king publicly confer on a spy any marks of his favour; if he does, he will divulge his own secret.

உடைய னைப்புவது உரிற்றம-ஃ கிலலி। 591
உடைய்து உடையனி। மடு

உனும உடலும உடலும பொருடுலைம 592
கிலலாது கிடுகி பிழும

ஆரிற்ம டுழருதெமைனை அலலி பா। உரிற்ம 593
ரிருபருத்ம னிதது்டை யா।

ஆரிற்ம அதாபினியர் எலலும அளுபிலி 594
உரிற் ழுடையா னுடி

பெளளதது ணைய மலி நீடும மருதாத்ம 595
உளளத துணையது உயிபு

உளடுப தெலலாம உயாபுளளல மடடது 596
தளளினும தளளாமை நீர்து

நிகபிடத்து ரலற்। உாபொ। புதையமபிர 597
படருபு மனைம சிறை

உனும டலாதபா எயதா। உலற்து
மளளியம எனனும எடுற்

பரியது நிரடுசொடடது ஆயினும யாணை 599
பெருமை புலதாற் றுரி

உாமைருபடற் உள பெபுசாசு:ஃ கிலலி। 600
மாமரற் ளாதலை பெபு

ஊக்கம் உடைமை

591. உடைய ரெனப்படுவது ஊக்கமஃ தில்லார்
உடையது உடையரோ மற்று.
uṭaiya reṇappaṭuvatu ūkkamah tillār
uṭaiyatu uṭaiyarō maṟṟu.

591. Energy makes out the man of property ; as for those who are destitute of it, do they (really) possess what they possess ?

592. உள்ளம் உடைமை உடை.மை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.
uḷḷam uṭaimai uṭaimai poruḷuṭaimai
nillātu nīṅki viṭum.

592. The possession of (energy of) mind is true property ; the possession of wealth passes away and abides not.

593. ஆக்கம் இழந்தேமென்று அல்லாவார் ஊக்கம்
ஒருவந்தம் கைத்துடை. யார்.
ākkam iḻantēmeṉṟu allāvār ūkkam
oruvantam kaittuṭai yār.

593. They who are possessed of enduring energy will not trouble themselves, saying, 'we have lost our property.'

594. ஆக்கம் அதர்வினுய்ச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை.
ākkam atarviṉāyc cellum acaivilā
ūkka muṭaiyā ṉuḻai.

594. Wealth will find its own way to the man of unfailing energy.

595. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனையது உயர்வு.
veḷḷat taṉaiya malarnīṭṭam māntartam
uḷḷat taṉaiyatu uyarvu.

595. The stalks of water-flowers are proportionate to the depth of water ; so is men's greatness proportionate to their minds.

596. உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து.
uḷḷuva tellām uyarvuḷḷal maṟṟatu
taḷḷiṉum taḷḷāmai nīrttu.

596. In all that a king thinks of, let him think of his greatness ; and if it should be thrust from him (by fate), it will have the nature of not being thrust from him.

597. சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா டுன்றும் களிறு.
citaiviṭattu olkār uravōr puṭaiyampiṟ
paṭṭuppā ṭūṉṟum kaḷiṟu.

597. The strong minded will not faint, even when all is lost ; the elephant stands firm, even when wounded by a shower of arrows.

598. உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் உலகத்து
வள்ளியம் என்னும் செருக்கு.
uḷḷam ilātavar eytār ulakattu
vaḷḷiyam eṉṉum cerukku.

598. Those who have no (greatness of) mind, will not acquire the joy of saying in the world, 'we have exercised liberality.'

599. பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்.
pariyatu kūrṅkōṭṭatu āyiṉum yāṉai
verūum pulitāk kuṟiṉ.

599. Although the elephant has a large body, and a sharp tusk, yet it fears the attack of the tiger.

600. உரமொருவற்கு உள்ள வெறுக்கைஅஃ தில்லார்
மரம்மக்க ளாதலே வேறு.
uramoruvaṟku uḷḷa veṟukkaiah tillār
marammakka ḷātalē vēṟu.

600. Energy is mental wealth ; those men who are destitute of it are only trees in the form of men.

குரலெனினும் குழு விளக்கம மரலெனினும
மாசு மயக்கு செய்ம 601

மரைய மரியா ஒழல குரலைக
குரியாக வெளிப்படா 602

மரமரக சொனலொழுகும பெண பிடித
குரமரியும தனினும ழுகது 603

குரமரகது குரல பெருகும மரமரகது
மனை உதரி லவாக 604

வெருகி, மடி மரதுயில நானகும
செருகி॥ சாமக சலன 605

மரியரையா॥ படரமகத சினையும மரியரையா॥
மனபயன மெயதல அரிது 606

குரிபிகது மனஞஞலால செரபா மரிபிகது 607
மனை உதரி லவா

மரமம குரலமசல கதுதினதன ஒனனாக 608
அரலம புகக்கி விடும

குரியாளைம யுளவக குரல ஒதுவன 609
மரியாளைம மாரச செய்ம

மரியிலா மனைவன மெயதும அரியளகான 610
காதய கெலலாம ஒதுவக

601. குடியென்னும் குன்ரு விளக்கம் மடியென்னும்
மாசூர மாய்ந்து கெடும்.
kuṭiyeṉṉum kuṉṟā viḷakkam maṭiyeṉṉum
mācūra māyntu keṭum.

601. By the darkness of idleness, the indestructible lamp of family (rank) will be extinguished.

602. மடியை மடியா ஒழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.
maṭiyai maṭiyā oḻukal kuṭiyaik
kuṭiyāka vēṇṭu pavar.

602. Let those, who desire that their family may be illustrious, put away all idleness from their conduct.

603. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியும் தன்னினும் முந்து.
maṭimaṭik koṇṭōḻukum pētai piṟanta
kuṭimaṭiyum taṉṉiṉum muntu.

603. The (lustre of the) family of the ignorant man, who acts under the influence of destructive laziness will perish, even before he is dead.

604. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்து
மாண்ட உளுற்றி லவர்க்கு.
kuṭimaṭintu kuṟṟam perukum maṭimaṭintu
māṇṭa uñaṟṟi lavarkku.

604. Family (greatness) will be destroyed, and faults will increase, in those men who give way to laziness, and put forth no dignified exertions.

605. நெடுநீர் மறவி மடிதுயில் நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.
neṭunīr maṟavi maṭituyil nāṉkum
keṭunīrār kāmak kalaṉ.

605. Procrastination, forgetfulness, idleness, and sleep, these four things, form the vessel which is desired by those destined to destruction.

606. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணும் மடியுடையார்
மாண்பயன் எய்தல் அரிது.
paṭiyuṭaiyār paṟṟamaintak kaṇṇum maṭiyuṭaiyār
māṇpayan eytal aritu.

606. It is a rare thing for the idle, even when possessed of the riches of kings who ruled over the whole earth, to derive any great benefit from it.

607. இடிபுரிந்து எள்ளுஞ்சொல் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட உளுற்றி லவர்.
iṭipurintu eḷḷuñcol kēṭpar maṭipurintu
māṇṭa uñaṟṟi lavar.

607. Those who through idleness, do not engage themselves in dignified exertion, will subject themselves to rebukes and reproaches.

608. மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்தன் ஒன்னுர்க்கு
அடிமை புகுத்தி விடும்.
maṭimai kuṭimaikkaṇ ṭaṅkiṉtaṉ oṉṉārkku
aṭimai pukutti viṭum.

608. If idleness take up its abode in a king of high birth, it will make him a slave of his enemies.

609. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்றம் ஒருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.
kuṭiyāṇmai yuḷvanta kuṟṟam oruvaṉ
maṭiyāṇmai māṟṟak keṭum.

609. When a man puts away idleness, the reproach which has come upon himself and his family will disappear.

610. மடியிலா மன்னவன் எய்தும் அடியளந்தான்
தாஅய தெல்லாம் ஒருங்கு.
maṭiyilā maṉṉavaṉ eytum aṭiyaḷantāṉ
tāaya tellām oruṅku.

610. The king who never gives way to idleness will obtain entire possession of (the whole earth) passed over by Him who measured (the worlds) with His foot.

ஆடுமை உலகுதனை ஆவாளை வெளுமை 611
பெடுமை முயரி கடுமை

பிணரள பிணகெல ஞமல பிணருளை 612
கோகரினி கோகனைய உலகு

களிளைமை எனைநு களைமைள குதிருடை 613
வெளிளைமை எனைஞ வெடுகு

களிளைமை குலலாதனி வெளிளைமை பெரிச
வாளிளைமை பொலச சுடுமை 614

குனபம பிளமுயனை பிணபிளமுவாளை 615
துனபமை துலைதுனைபமை தூளை

முயரி கிடுபிணை யாகுமை முயருனைமை 616
குனைமை புகுகதி பிடுமை

மரியுளிளை மழுகரி எனப மரியிலாளை 617
காஞுளிளை காமளைய ஞுள

பொடியினைமை யாகுமை பழியனைய சடிபடிசது 618
சூளபிணை குனைமை பழி

தெயபதனை சூகாது எனிஞமை முயரிதனை 619
மெயபடுதகச சூலி கடுமை

ஊளமுயமை உபசமை காளபா உலபினெடுச 620
காமாது உஞடைய பபா

ஆள்வினை உடைமை

611. அருமை உடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.
arumai uṭaitteṉṟu acāvāmai vēṇṭum
perumai muyaṟci tarum.

611. Yield not to the feebleness which says, 'this is too difficult to be done'; labour will give the greatness (of mind) which is necessary (to do it).

612. வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு.
viṇaikkaṇ viṇaikeṭal ōmpal viṇaikkuṟai
tīrntāriṇ tīrntaṉṟu ulaku.

612. Take care not to give up exertion in the midst of a work; the world will abandon those who abandon their unfinished work.

613. தாளாண்மை என்னுந் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே
வேளாண்மை என்னுஞ் செருக்கு.
tāḷāṇmai eṉṉun takaimaikkaṇ taṅkiṟṟē
vēḷāṇmai eṉṉuñ cerukku.

613. The lustre of munificence will dwell only with the dignity of laboriousness of efforts.

614. தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும்.
tāḷāṇmai illātāṇ vēḷāṇmai pēṭikai
vāḷāṇmai pōlak keṭum.

614. The liberality of him, who does not labour, will fail, like the manliness of a hermaphrodite, who has a sword in its hand.

615. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பம் துடைத்தூன்றும் தூண்.
iṉpam viḻaiyāṇ viṇaiviḻaivāṇ taṉkēḷir
tuṉpam tuṭaittūṉṟum tūṇ.

615. He who desires not pleasure, but desires labour, will be a pillar to sustain his relations, wiping away their sorrows.

616. முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும்.
muyaṟci tiruviṇai yākkum muyaṟṟiṉmai
iṉmai pukutti viṭum.

616. Labour will produce wealth; idleness will bring poverty.

617. மடியுளாள் மாமுகடி என்ப மடியிலான்
தாளுளாள் தாமரையி னாள்.
maṭiyuḷāḷ māmukaṭi eṉpa maṭiyilāṇ
tāḷuḷāḷ tāmaraiyi ṉāḷ.

617. They say that the black Mudevi (the goddess of adversity) dwells with laziness, and Lakshmi (the goddess of prosperity) dwells with the labour of the industrious.

618. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்று அறிவறிந்து
ஆள்வினை இன்மை பழி.
poṟiyiṉmai yārkkum paḻiyaṉṟu aṟivaṟintu
āḷviṇai iṉmai paḻi.

618. Adverse fate is no disgrace to any one; to be without exertion and without knowing what should be known, is disgrace.

619. தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.
teyvattāṇ ākātu eṉiṉum muyaṟcitaṇ
meyvaruttak kūli tarum.

619. Although it be said that, through fate, it cannot be attained, yet labour, with bodily exertion, will yield its reward.

620. ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாழாது உஞற்று பவர்.
ūḻaiyum uppakkam kāṇpar ulaiviṉṟit
tāḻātu uñaṟṟu pavar.

620. They who labour on, without fear and without fainting will see even fate (put) behind their back.

ஞசஸ்ஸ வருவஸ்ல ஸஞ்ச அதஜ 621
அருகதா1 வது அஃதொபபது ஞல

வெளளத தஜைய ஞுமளை அடிஉளடையான 622
உளளதகின உளளச செரும

ஞுமளைசஞ ஞுமளை பருபப1 ஞுமளைசஞ 623
ஞுமளை படா1அகவ1

மருகவ1யெலலும பசுடனனை உ1ர 624
ஞுஸ்ஸ ஞடா1பபாரு உளடகது

அருஸ்தி பரிஜும அழிபிலான உ1ர 625
ஞுஸ்ஸ ஞுஸ்ஸட பரும

அடடெமனைய அலலரு பருபவொபெரடெமனைய
ஒமபுதல கொரரு கவ1 626

ஞலசஸ்ம உடமபிருமளைசசனைய சலசஸ்தளஜச 627
ளசயாரு செளளா1கா1ம மெல

ஞனபம பிளழியான ஞுமளை ஞயலலபெனபான 628
துனபம உயகல ஞலன

ஞனபகதுள ஞனபம பிளழியாகான துனபகதுள 629
துனபம உயகல ஞலன

ஞனனமம ஞனபம எனசெளின ஆஞசுகதன 630
ஒனனா1 பிளழியஞ ரிரபப

இடுக்கண் அழியாமை

621. இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை
அடுத்தூர்வது அஃதொப்பது இல்.
iṭukkaṇ varuṅkāl nakuka ataṇai
aṭuttūrvatu ahtoppatu il.

621. If troubles come, laugh; there is nothing like that, to press upon and drive away sorrow.

622. வெள்ளத் தனைய இடும்பை அறிவுடையான்
உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்.
veḷḷat taṇaiya iṭumpai aṟivuṭaiyāṉ
uḷḷaṭtiṉ uḷḷak keṭum.

622. A flood of troubles will be overcome by the (courageous) thought which the minds of the wise will entertain, even in sorrow.

623. இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்கு
இடும்பை படாஅ தவர்.
iṭumpaikku iṭumpai paṭuppar iṭumpaikku
iṭumpai paṭāa tavar.

623. They give sorrow to sorrow, who in sorrow do not suffer sorrow.

624. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து.
maṭuttavā yellām pakaṭaṉṉāṉ uṟṟa
iṭukkaṇ iṭarppāṭu uṭaittu.

624. Troubles will vanish before the man who (struggles against difficulties) as a buffalo (drawing a cart) through deep mire.

625. அடுக்கி வரினும் அழிவிலான் உற்ற
இடுக்கண் இடுக்கட் படும்.
aṭukki variṇum aḻivilāṉ uṟṟa
iṭukkaṇ iṭukkaṭ paṭum.

625. The troubles of that man will be troubled (and disappear) who however thickly they may come upon him, does not abandon (his purpose).

626. அற்றேமென்று அல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்று
ஓம்புதல் தேற்றா தவர்.
aṟṟēmeṉṟu allaṟ paṭupavō peṟṟēmeṉṟu
ōmputal tēṟṟā tavar.

626. Will those men ever cry out in sorrow, 'we are destitute,' who (in their prosperity), give not way to (undue desire) to keep their wealth.

627. இலக்கம் உடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறுக் கொள்ளாதாம் மேல்.
ilakkam uṭampiṭumpaik keṉṟu kalakkattaik
kaiyāṟāk koḷḷātām mēl.

627. The great will not regard trouble as trouble, knowing that the body is the butt of trouble.

628. இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பென்பான்
துன்பம் உறுதல் இலன்.
iṉpam viḻaiyāṉ iṭumpai iyalpeṉpāṉ
tuṉpam uṟutal ilaṉ.

628. That man never experiences sorrow, who does not seek for pleasure, and who considers distress to be natural (to man).

629. இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்
துன்பம் உறுதல் இலன்.
iṉpattuḷ iṉpam viḻaiyātāṉ tuṉpattuḷ
tuṉpam uṟutal ilaṉ.

629. He does not suffer sorrow, in sorrow who does not look for pleasure in pleasure.

630. இன்னுமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகுந்தன்
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு.
iṉṉāmai iṉpam eṉakkoḷiṉ ākuntaṉ
oṉṉār viḻaiyuñ ciṟappu.

630. The elevation, which even his enemies will esteem, will be gained by him, who regards pain as pleasure.

சுடியும சிலமும மெலசையும மெயயும 631
சுடிவனையும மிளகது உலமஅ

வனசிளகுரி சிகதல சடடி தல சூளிவனையொ 632
ஐசதுகனை மிளகது உலமஅ

பிசிகதலும பெளிச சொளலும பிசிகாப 633
பொகுகதலும வலலது உலமஅ

கெிதலும தெிசது மெயலும ஒகுகலயா 634
மெலலலும வலலது உலமஅ

உடனிசது சூடனிலமசக மெலலனடஞ ஞானுச
கிடனிசகாடன கொடிக துவா 635

மகிதுபம தாலெம உடையாசக அகிதுபம 636
யாடள சூடனிடப பலெ

மெயடளச உகிசகச சடகதும உலசகது 637
மெயடளச உகிசது மெயல

உகிசொடனெ உகியாட டனிலும உயகி 638
உடழயகுசகாட கடல சடட

பசுதெணலும மசகியின பசசகதுள தெவவொ
டழுபது சொரி உயம 639

சூடனபபடை சுழசதும சுரிபிலவெ மெயவா 640
கிடபபாம மெலுக கவா

631. கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு.
karuviyum kālamum ceykaiyum ceyyum
aruviṇaiyum māṇṭatu amaiccu.

631. The minister is one who can make an excellent choice of means, time, manner of execution, and the difficult undertaking (itself).

632. வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோடு
ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு.
vaṉkaṇ kuṭikāttal kaṟṟaṟital āḷviṇaiyōṭu
aintuṭaṉ māṇṭatu amaiccu.

632. The minister is one who in addition to the aforesaid five things excels in the possession of firmness, protection of subjects, clearness by learning, and perseverance.

633. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்லது அமைச்சு.
pirittalum pēṇik koḷalum pirintārp
poruttalum vallatu amaiccu.

633. The minister is one who can effect discord (among foes), maintain the good-will of his friends and restore to friendship those who have seceded (from him).

634. தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையாச்
சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு.
teritalum tērntu ceyalum orutalaiyāc
collalum vallatu amaiccu.

634. The minister is one who is able to comprehend (the whole nature of an undertaking), execute it in the best manner possible, and offer assuring advice (in time of necessity).

635. அறனறிந்து ஆன்றமைந்த சொல்லான்எஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை.
aṟaṉaṟintu āṉṟamainta collāṉeñ ñāṉṟun
tiṟaṉaṟintāṉ tērccit tuṇai.

635. He is the best helper (of the king) who understanding the duties, of the latter, is, by his special learning, able to tender the fullest advise, and at all times conversant with the best method (of performing actions).

636. மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதிநுட்பம்
யாஉள முன்னிற் பவை.
matinuṭpam nūlōṭu uṭaiyārkku atinuṭpam
yāuḷa muṉṉiṟ pavai.

636. What (contrivances) are there so acute as to resist those who possess natural acuteness in addition to learning?

637. செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும் உலகத்து
இயற்கை அறிந்து செயல்.
ceyaṟkai aṟintak kaṭaittum ulakattu
iyaṟkai aṟintu ceyal.

637. Though you are acquainted with the (theoretical) methods (of performing an act), understand the ways of the world and act accordingly.

638. அறிகொன்று அறியான் எனினும் உறுதி
உழையிருந்தான் கூறல் கடன்.
aṟikoṉṟu aṟiyāṉ eṉiṉum uṟuti
uḻaiyiruntāṉ kūṟal kaṭaṉ.

638. Although the king be utterly ignorant, it is the duty of the minister to give (him) sound advice.

639. பழுதெண்ணும் மந்திரியின் பக்கத்துள் தெவ்வோர்
எழுபது கோடி உறும்.
paḻuteṇṇum mantiriyiṉ pakkattuḷ tevvōr
eḻupatu kōṭi uṟum.

639. Far better are seventy crores of enemies (for a king) than a minister at his side who intends (his) ruin.

640. முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பாடு இலாஅ தவர்.
muṟaippaṭac cūḻntum muṭivilavē ceyvar
tiṟappāṭu ilāa tavar.

640. Those ministers who are destitute of (executive) ability will fail to carry out their projects, although they may have contrived aright.

காதலம எனனும தலனுளரைம அததலம
யாதலதது உளளதறுமம அனறு 641

ஆசசாகு செமம அதனுல வூதலால
சாகதறுமபல ரொலலினசள ரொறு 642

செரறொப பிளசாதது தளசயவாயச சொளாகும
வெரப மொழிபதாஞ ரொல 643

திருநிதது ரொலலுச ரொலவல அருணும
பொதூம அதனினறுரபது ரொல 644

ரொலலுச ரொலவப பிதொரொல அழரொலவ
வெலலுஞரொல ரொளைம அநிதது 645

வெரபதாஞ ரொலலிப பிதரொல பயனதொரல
மாரறியின மாழாதா சொள 646

ரொலலவலலன ரொறபிலன அஞரொன அபவ
ரொதலவெலலல யாசசும அரிது 647

பிளாதது தொழிலசெரதும ரொலம நிறதினிது 648
ரொலலுதல வலலாப பெரின

பலரொலலச சாழுவபா மனறுமா ழறற
நிலரொலலல தெரறு தபா 649

ரொளாழுதறுமம நாகு மலாவனயா சநறது
உளா பிறிதறுளாயா தாா 650

சொல்வன்மை

641. நாநலம் என்னும் நலனுடைமை அந்நலம்
யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று.
nānalam eṉṉum nalaṉuṭaimai annalam
yānalattu uḷḷatūum aṉṟu.

641. The possession of that goodness which is called the goodness of speech is (even to others) better than any other goodness.

642. ஆக்கமுங் கேடும் அதனுல் வருதலால்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு.
ākkamuṅ kēṭum ataṇāl varutalāl
kāttōmpal colliṇkaṇ cōrvu.

642. Since (both) wealth and evil result from (their) speech, ministers should most carefully guard themselves against faultiness therein.

643. கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.
kēṭṭārp piṇikkun takaiyavāyk kēḷārum
vēṭpa moḻivaṭāñ col.

643. The (minister's) speech is that which seeks (to express) elements that bind his friends (to himself) and is so delivered as to make even his enemies desire (his friendship).

644. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லே அறனும்
பொருளும் அதனினூஉங்கு இல்.
tiṟaṇaṟintu colluka collai aṟaṇum
poruḷum ataṇiṇūuṅku il.

644. Understand the qualities (of your hearers) and (then) make your speech ; for superior to it, there is neither virtue nor wealth.

645. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொல் இன்மை அறிந்து.
colluka collaip piṟitōrcol accollai
velluñcol iṉmai aṟintu.

645. Deliver your speech, after assuring yourself that no counter speech can defeat your own.

646. வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொல் பயன்கோடல்
மாட்சியின் மாசற்றூர் கோள்.
vēṭpattāñ collip piṟarcol payaṉkōṭal
māṭciyiṉ mācaṟṟār kōḷ.

646. It is the opinion of those who are free from defects in diplomacy that the minister should speak so as to make his hearers desire (to hear more) and grasp the meaning of what he hears himself.

647. சொலல்வல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது.
colalvallaṉ cōrvilaṉ añcāṉ avaṉai
ikalvellal yārkkum aritu.

647. It is impossible for any one to conquer him by intrigue who possesses power of speech, and is neither faulty nor timid.

648. விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.
viraintu toḻilkēṭkum ñālam nirantiṇitu
collutal vallārp peṟiṇ.

648. If there be those who can speak on various subjects in their proper order and in a pleasing manner, the world would readily accept them.

649. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்லல் தேற்ரு தவர்.
palacollak kāmuṟuvar maṉṟamā caṟṟa
cilacollal tēṟṟā tavar.

649. They will desire to utter many words, who do not know how to speak a few faultless ones.

650. இணருழ்த்தும் நாரு மலரனையர் கற்றது
உணர விரித்துரையா தார்.
iṇarūḻttum nāṟā malaraṉaiyar kaṟṟatu
uṇara viritturaiyā tār.

650. Those who are unable to set forth their acquirements (before others) are like flowers blossoming in a cluster and yet without fragrance.

துணுநலம ஆசாம தூடம பிணநலம
வெளரிய எலலாம தூம 651

எனயம ஒதுதல வெளும புசழிப
நனி பயபா பிண 652

ஒதல வெளுப ஒளிமாழாம ஏயபிண
ஆஅதும எனை மவா 653

ஒபாசாட பரினும ஒளிபநத ஏயயா
நபாசாந சாடி யவா 654

எநெனய ஒாவநுப ஏயயநச ஏயவானெல
மநநனை ஏயயாளம நனய 655

எஎனெள பதிசாளபுன ஆவினஒ ஏயயநச
ஒானெஒ பழிசாம பிண 656

பழிமயநது எயதிய ஆசாதகின ஒானெஒ
சழிநல தாவெ தவல 657

சடிநத சடிநதொ ஏயதாசாத அளவதாம
ழுடிநதாலும பிளழ தூம 658

அழசாளெட எலலாம அழபவாம ஒழபபினும
பிபயசாம நபா லளப 659

ஒலதால பொளளெயதெ மாதல பதமட 660
சலதுளதி பெயதிஒ யபப

வினைத்தூய்மை

651. துணைநலம் ஆக்கம் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய எல்லாம் தரும்.
tuṇainalam ākkam tarūum viṇainalam
vēṇṭiya ellām tarum.

651. The efficacy of support will yield (only) wealth ; (but) the efficacy of action will yield all that is desired.

652. என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.
enṟum oruvutal vēṇṭum pukaḻoṭu
naṉṟi payavā viṇai.

652. Ministers should at all times avoid acts which, in addition to fame, yield no benefit (for the future).

653. ஓஒதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை
ஆஅதும் என்னு மவர்.
ōotal vēṇṭum oḷimāḻkum ceyviṇai
āatum eṉṉu mavar.

653. Those who say, 'we will become (better)' should avoid the performance of acts that would destroy (their fame).

654. இடுக்கட் படினும் இளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.
iṭukkaṭ paṭiṇum iḷivanta ceyyār
naṭukkaṟṟa kāṭci yavar.

654. Those who have infallible judgment though threatened with peril will not do acts which have brought disgrace (on former ministers).

655. எற்றென்று இரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.
eṟṟeṉṟu iraṅkuva ceyyaṟka ceyvāṉēl
maṟṟaṉṉa ceyyāmai naṉṟu.

655. Let a minister never do acts of which he would have to grieve saying, 'what is this I have done' ; (but) should he do (them), it were good that he grieved not.

656. ஈன்ருள் பசிகாண்பான் ஆயினுஞ் செய்யற்க
சான்ரோர் பழிக்கும் வினை.
īṉṟāḷ pacikāṇpāṇ āyiṇuñ ceyyaṟka
cāṉṟōr paḻikkum viṇai.

656. Though a minister may see his mother starve ; let him do no act which the wise would (treat with contempt).

657. பழிமலிந்து எய்திய ஆக்கத்தின் சான்ரோர்
கழிநல் குரவே தலை.
paḻimalaintu eytiya ākkattiṇ cāṉṟōr
kaḻinal kuravē talai.

657. Far more excellent is the extreme poverty of the wise than wealth obtained by heaping up of sinful deeds.

658. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு அவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.
kaṭinta kaṭintorār ceytārkku avaitām
muṭintālum pīḻai tarum.

658. The actions of those, who have not desisted from doing deeds forbidden (by the great), will, even if they succeed, cause them sorrow.

659. அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம் இழப்பினும்
பிற்பயக்கும் நற்பா லவை.
aḻakkoṇṭa ellām aḻappōm iḻappiṇum
piṟpayakkum naṟpā lavai.

659. All that has been obtained with tears (to the victim) will depart with tears (to himself) ; but what has been by fair means ; though with loss at first, will afterwards yield fruit.

660. சலத்தால் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துள்நீர் பெய்திரீஇ யற்று.
calattāl poruḷceytē mārttal pacumaṭ
kalattuḷnīr peytirīi yaṟṟu.

660. (For a minister) to protect (his king) with wealth obtained by foul means is like preserving water in a vessel of wet clay.

விணதகிரபம எனபது ஒரு பன மனதகிரபம
மரணமய எலலாம பிற 661

உணரறல உரறபின ஒலசாலம ஒபபிளரின
ஆரெனபா ஆயநதவா சாள 662

சளரசாசாரசா ஙெயதச தாணலம ஒளசாசாரின
ஙரற பிழமந தும 663

ஒலஙுதல யாாதும எனிய அரியவாம
ஒலெலிய வணணம ஙெயல 664

பிறெயதி மணரா விணதகிரபம வெநதனசள
உறெயதி உளளப படம 665

எணணிய எணணியாஙு எயதுப எணணியா
தினணிய ாசப பெரின 666

உதுசளற எளளாலம வெளபம உளபொநதொசத
அரரணி அனஞா உளரகத 667

சலஙசாது சளர பினசசள துளஙசாது 668
துாசசஙு சரிநத ஙெயல

துனபம உரபிஞம ஙெய த துளிவாரி
ஒனபம பயசதும பின 669

ஙெதகிரபம எயதிய சணஞும பிணதகிரபம 670
வெளரா வெளரது உலத

வினைத்திட்பம்

661. வினைத்திட்பம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்பம்
மற்றைய எல்லாம் பிற.
viṉaittiṭpam eṉpatu oruvaṉ maṉattiṭpam
maṟṟaiya ellām piṟa.

661. Firmness in action is (simply) one's firmness of mind; all other (abilities) are not of this nature.

662. ஊரொரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின்
ஆறென்பர் ஆய்ந்தவர் கோள்.
ūrorāl uṟṟapin olkāmai ivviraṇṭiṉ
āṟeṉpar āyntavar kōḷ.

662. Not to perform a ruinous act, and not to be discouraged by the ruinous termination of an act, are the two maxims which, the wise say, from the principles of those who have investigated the subject.

663. கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை இடைக்கொட்கின்
எற்ரு விழுமந் தரும்.
kaṭaikkoṭkac ceytakka tāṇmai iṭaikkoṭkiṉ
eṟṟā viḻuman tarum.

663. So to perform an act as to publish it (only) at its termination is (true) manliness; for to announce it beforehand, will cause irremediable sorrow.

664. சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்.
collutal yārkkum eḷiya ariyavām
colliya vaṇṇam ceyal.

664. To say (how an act is to be performed) is (indeed) easy for any one; but far difficult it is to do according to what has been said.

665. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்கண்
ஊறெய்தி உள்ளப் படும்.
vīṟeyti māṇṭār viṉaittiṭpam vēntaṉkaṇ
ūṟeyti uḷḷap paṭum.

665. The firmness in action of those who have become great by the excellence (of their counsel) will, by attaining its fulfilment in the person of the king, be esteemed (by all).

666. எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்.
eṇṇiya eṇṇiyāṅku eytupa eṇṇiyār
tiṇṇiya rākap peṟiṉ.

666. If those who have planned (an undertaking) possess firmness (in executing it), they will obtain what they have desired even as they have desired it.

667. உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து.
uruvukaṇṭu eḷḷāmai vēṇṭum uruḷperuntērkku
accāṇi aṇṇār uṭaittu.

667. Let none be despised for (their) size; (for) the world has those who resemble the linch-pin of the big rolling car.

668. கலங்காது கண்ட வினைக்கண் துளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல்.
kalaṅkātu kaṇṭa viṉaikkaṇ tuḷaṅkātu
tūkkaṅ kaṭintu ceyal.

668. An act that has been firmly resolved on must be as firmly carried out without delay.

669. துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை.
tuṉpam uṟavariṉum ceyka tuṇivāṟṟi
iṉpam payakkum viṉai.

669. Though it should cause increasing sorrow (at the outset), do with firmness the act that yields bliss (in the end).

670. எனைத்திட்பம் எய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டாது உலகு.
eṉaittiṭpam eytiyak kaṇṇum viṉaittiṭpam
vēṇṭārai vēṇṭātu ulaku.

670. The great will not esteem those who esteem not firmness of action, whatever other abilities the latter may possess.

சூழ்ந்த குரு துளையெலு அதுதுளை 671
காழ்ந்தியள கயற்கல கீது

துயற்ற துயர்ந்த யெந்பல துயர்தந்த 672
துயர்தாது யெயும பினை

யெலுமபா யெலலும பினதனை யெலாற்றால 673
யெலுமபாய நொற்ற யெல

பினைபளர் னெந்நுரை னெமும நினையுற்றால 674
நியெமும பொலத நெமும

பொதுளுதுபி றலம பினைவ்ரனை ஐநதும 675
ஒதுளநி னளந்த யெல

குரு மொலுயுமும சுந்தியாயற் யெதும 676
படபயனும பாநத்த யெல

யெபினை யெயபான யெலசுனை அபபினை 677
உளநிபான உளும நாளல

பினையல பினையாற்ற நாரல நனாதுள 678
யானையல யானையாத நந்ப

நரராற்ற நலல யெலின பிளாநதநெ 679
ஒரோள ஒரித நாளல

உளநிந்தியா உளநமயுதல அஞ்சிதுளைபெனை 680
நாளபா பெரியாப பளிநத

671. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல் அத்துணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது.
cūḻcci muṭivu tuṇiveytal attuṇivu
tāḻcciyuḷ taṅkutal tītu.

671. Consultation ends in forming a resolution (to act); (but) delay in the execution of that resolve is an evil.

672. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.
tūṅkuka tūṅkic ceyaṟpāla tūṅkaṟka
tūṅkātu ceyyum viṇai.

672. Sleep over such (actions) as may be slept over; (but) never over such as may not be slept over.

673. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே ஒல்லாக்கால்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.
ollumvā yellām viṇainaṉṟē ollākkāl
cellumvāy nōkkic ceyal.

673. Whenever it is possible (to overcome your enemy) the act (of fighting) is certainly good; if not, endeavour to employ some more successful method.

674. வினைபகை என்றிரண்டின் எச்சம் நினையுங்கால்
தீயெச்சம் போலத் தெறும்.
viṇaipakai eṉṟiraṇṭiṉ eccam niṇaiyuṅkāl
tīyeccam pōlat teṟum.

674. When duly considered, the incomplete execution of an undertaking and hostility will grow and destroy one like the (unextinguished) remnant of a fire.

675. பொருள்கருவி காலம் வினையிடனெடு ஐந்தும்
இருள்தீர எண்ணிச் செயல்.
poruḷkaruvi kālam viṇaiyiṭaṇoṭu aintum
iruḷtīra eṇṇic ceyal.

675. Do an act after a due consideration of the (following) five, viz., money, means, time, execution and place.

676. முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங்கு எய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.
muṭivum iṭaiyūṟum muṟṟiyāṅku eytum
paṭupayaṇum pārttuc ceyal.

676. An act is to be performed after considering the exertion required, the obstacles to be encountered, and the great profit to be gained (on its completion).

677. செய்வினை செய்வான் செயல்முறை அவ்வினை
உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல்.
ceyviṇai ceyvāṉ ceyalmuṟai avviṇai
uḷḷaṟivāṉ uḷḷam koḷal.

677. The method of performance for one who has begun an act is to ascertain the mind of him who knows the secret thereof.

678. வினையால் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று.
viṇaiyāl viṇaiyākkik kōṭal naṇaikavuḷ
yāṇaiyāl yāṇaiyāt taṟṟu.

678. To make one undertaking the means of accomplishing another (similar to it) is like making one rutting elephant the means of capturing another.

679. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல்.
naṭṭārkku nalla ceyaliṉ viraintatē
oṭṭārai oṭṭik koḷal.

679. One should rather hasten to secure the alliance of the foes (of one's foes) than perform good offices to one's friends.

680. உறைசிறியார் உள்நடுங்கல் அஞ்சிக் குறைபெறின்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.
uṟaiciṟiyār uḷnaṭuṅkal añcik kuṟaipeṟiṉ
koḷvar periyārp paṇintu.

680. Ministers of small states, afraid of their people being frightened, will yield to and acknowledge their superior foes, if the latter offer them a chance of reconciliation.

அனபுடைமை ஆனாருரிபபிற்கதல வெற்கவாம
பணபுடைமை தூதுளைபபான பணபு 681

அனபிற்பு ஆராயற்கறொலவனமை தூதுளைபபாற்ற
ஞனிற்யமை யாக ழுனற 682

தூலாழு தூலவலலன ஆற்றல வெலாழு
வெனிற் விணெயுளைபபான பணபு 683

அரிபு ஆ ஆராயற்க சலவிஞம ழுனாறன
ஞெரிபுடையான ஞெலச விணாற்ற 684

கொற்றஞொலிக தூவாக நிச்சி நசாஞொலி
நனிற் பயபபகாம தூது 685

சாறுசசன ஆஞாான ஞெலாஞொலிச சாலதகால
கச்சது அரிபகாம தூது 686

சுணிற்நத சாலம சாஞி ஞுணிற்நத
ளெளிர் உளைபபான கால 687

தூயமை துணைமை துளிபுடைமை ஞமழுனிறன
வாயமை பழியுளைபபான பணபு 688

பிழமாறம வெற்காச்ச உளைபபான பழமாறம
வாயஞொ பனசளைபன 689

ஞசதி பயபபின்னம ஞெராது ஞாறவாச்ச
உசதி பயபபகாம தூது 690

தூது

681. அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.
aṉpuṭaimai āṉṟa kuṭippiṟattal vēntavām
paṇpuṭaimai tūturaippāṉ paṇpu.

681. The qualifications of an ambassador are affection (for his relations) a fitting birth, and the possession of attributes pleasing to royalty.

682. அன்பறிவு ஆராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு
இன்றி யமையாத மூன்று.
aṉpaṟivu ārāynta colvaṉmai tūturaippārkku
iṉṟi yamaiyāta mūṉṟu.

682. Love (to his sovereign), knowledge (of his affairs), and a discriminating power of speech (before other sovereigns) are the three *sine qua non* qualifications of an ambassador.

683. நூலாருள் நூல்வல்லன் ஆகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.
nūlāruḷ nūlvallaṉ ākutal vēlāruḷ
veṉṟi viṉaiyuraippāṉ paṇpu.

683. To be powerful in politics among those who are learned (in ethics) is the character of him who speaks to lance-bearing kings on matters of triumph (to his own sovereign).

684. அறிவுரு ஆராய்ந்த கல்விஇம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.
aṟivuru ārāynta kalviim mūṉṟaṉ
ceṟivuṭaiyāṉ celka viṉaikku.

684. He may go on a mission (to foreign rulers) who has combined in him all these three, viz., (natural) sense, an attractive bearing and well-tried learning.

685. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாம் தூது.
tokaccollit tūvāta nīkki nakaccolli
naṉṟi payappatām tūtu.

685. He is an ambassador who (in the presence of foreign rulers) speaks briefly, avoids harshness, talks so as to make them smile, and thus brings good (to his own sovereign).

686. கற்றுக்கண் அஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால்
தக்கது அறிவதாம் தூது.
kaṟṟukkaṇ añcāṇ celaccollik kālattāl
takkatu aṟivatām tūtu.

686. He is an ambassador who having studied (politics), talks impressively, is not afraid of angry looks, and knows (to employ) the art suited to the time.

687. கடனறிந்து காலம் கருதி இடனறிந்து
எண்ணி உரைப்பான் தலை.
kaṭaṇaṟintu kālam karuti iṭaṇaṟintu
eṇṇi uraippāṇ talai.

687. He is chief (among ambassadors) who understands the proper decorum (before foreign princes), seeks the (proper) occasion, knows the (most suitable) place, and delivers his message after (due) consideration.

688. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை இம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.
tūymai tuṇaimai tuṇivuṭaimai immūṉṟiṉ
vāymai vaḻiyuraippāṇ paṇpu.

688. The qualifications of him who faithfully delivers his (sovereign's) message are purity, the support (of foreign ministers), and boldness, with truthfulness in addition to the (aforesaid) three.

689. விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன்.
viṭumāṟṟam vēntarkku uraippāṇ vaṭumāṟṟam
vāycōrā vaṉka ṇavaṇ.

689. He alone is fit to communicate (his sovereign's) reply, who possesses the firmness not to utter even inadvertently what may reflect discredit (on the latter).

690. இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவற்கு
உறுதி பயப்பதாம் தூது.
iṟuti payappiṇum eñcātu iṟaivaṟku
uṟuti payappatām tūtu.

690. He is the ambassador who fearlessly seeks his sovereign's good though it should cost him his life (to deliver his message).

அலாது அணுகாது தீகாலபால பொல 691
டலலைகாகி டோகாகொழுகு பால

மனனா விளுப விளுலாைம மனனால 692
மனனல ஆகாக காைம

பொகாைன அரிலைப பொகால காைகாகபின 693
கொவகால லாகாரும அரிது

டெவிடோலவும டோகக காைகலம அவிகாகொழுகால 694
ஆனா பொரிலா காகாது

டபபொளும டாால கொடாலம காபபொளன 695
விடகாால கொடக மனா

காபபகாகாது காலம காதி டெவபபில 696
டெளைபப டெடபை டோலல

டெடபன டோலலி விணலில டடோனைவம 697
கொடபினைம டோலலா விடல

டஉளலா டனழளைலா டனகாகழால காைன 698
ரினலொை டழுகப பைம

காளபபடைடம டனடெளளிக காளளாக டலலால 699
துளகாகா காடி லவா

பளுலம டனகாகதிப பளபலல டலலம
கொழுகனைம கொை காைம 700

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

691. அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.
akalātu aṇukātu tīkkāyvār pōlka
ikalvēntarc cērntoḻuku vār.

691. Ministers who serve under fickle-minded monarchs should, like those who warm themselves at the fire, be neither (too) far, nor (too) near.

692. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரால்
மன்னிய ஆக்கந் தரும்.
maṉṉar viḻaipa viḻaiyāmai maṉṉarāl
maṉṉiya ākkan tarum.

692. For ministers not to cover the things desired by their kings will through the kings themselves yield them everlasting wealth.

693. போற்றின் அரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது.
pōṟṟiṉ ariyavai pōṟṟal kaṭuttapiṉ
tēṟṟutal yārkkum aritu.

693. Ministers who would save themselves should avoid (the commission of) serious errors for if the king's suspicion is once roused, no one can remove it.

694. செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்தொழுகல்
ஆன்ற பெரியா ரகத்து.
ceviccollum cērnta nakaiyum avittoḻukal
āṉṟa periyā rakattu.

694. While in the presence of the sovereign, ministers should neither whisper to nor smile at others.

695. எப்பொருளும் ஓரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்கால் கேட்க மறை.
epporuḷum ōrār toṭarārmaṟ ṟapporuḷai
viṭṭakkāl kēṭka maṟai.

695. (When the king is engaged) in secret counsel (with others), ministers should neither over-hear anything whatever nor pry into it with inquisitive questions, but (wait to) listen when it is divulged (by the king himself).

696. குறிப்பறிந்து காலம் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல்.
kuṟippaṟintu kālam karuti veṟuppila
vēṇṭupa vēṭpac colal.

696. Knowing the (king's) disposition and seeking the right time, (the minister) should in a pleasing manner suggest things such as are desirable and not disagreeable.

697. வேட்பன சொல்லி வினையில எஞ்ஞான்றும்
கேட்பினும் சொல்லா விடல்.
vēṭpaṉa colli viṉaiyila eññāṉṟum
kēṭpiṉum collā viṭal.

697. Ministers should (always) give agreeable advice but on no occasion recommend useless actions, though requested (to do so).

698. இளையர் இனமுறையர் என்றிகழார் நின்ற
ஒளியோடு ஒழுகப் படும்.
iḷaiyar iṉamuṟaiyar eṉṟikaḻār niṉṟa
oḷiyōṭu oḻukap paṭum.

698. Ministers should behave in accordance with the (Divine) light in the person of kings and not despise them saying, 'He is our junior (in age) and connected with our family!'

699. கொளப்பட்டேம் என்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர்.
koḷappaṭṭēm eṉṟeṇṇik koḷḷāta ceyyār
tuḷakkaṟṟa kāṭci yavar.

699. Those whose judgment is firm will not do what is disagreeable (to the sovereign) saying (within themselves), 'We are esteemed by the king.'

700. பழையம் எனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யும்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.
paḻaiyam eṉakkarutip paṇpalla ceyyum
keḻutakaimai kēṭu tarum.

700. The (foolish) claim with which a minister does unbecoming acts because of his (long) familiarity (with the king) will ensure his ruin.

கூளமை கொச்சிக குரிபபரி யான எஞ்ஞானறும 701
மாகேரி லையக்கு அள்

ஐயபபடாவது அக்கத்து உளாயாஞை 702
தெயவதகொ டொபபக் கொளல

குரிபபிற குரிபபுளாயாள உறபபிஞை 703
யாது கொகத்தும கொளல

குரிகத்து கூளமக கொளயாஎ டெஞை 704
உறபபொ ணையாலை பெறு

குரிபபிற குரிபபுளாஎ யாவின உறபபிஞை 705
னெனை பயகதொ கண

அருத்தாது மனிதகு பொல தெஞ்சும 706
கருத்தாது மூக

மூகதினி மூதுகுளேஞகத்து உளடொ டுபபிஞும 707
மாயிஞும தினி மூக துறும

மூகமகொகி நேர அமைவும அகமகொகி 708
உரை துளாயாப பெரினை

பகைமையும நெஞைமையும கணஞுளாகும கணினை
உளைமை உளாயாப பெரினை 709

துணியம னெபா அளகதுறுகொல மாஞுறுகால 710
கணலலது ஒலலு பிற

குறிப்பறிதல்

701. கூருமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும்
மாருநீர் வையக்கு அணி.

kūṟāmai nōkkik kuṟippaṟivāṉ eññāṉṟum
māṟānīr vaiyakku aṇi.

701. The minister who by looking (at the king) understands his mind without being told (of it), will be a perpetual ornament to the world which is surrounded by a never-drying sea.

702. ஐயப் படாஅது அகத்தது உணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

aiyap paṭāatu akattatu uṇarvāṉait
teyvattō ṭoppak koḷal.

702. He is to be esteemed a god who is able to ascertain without a doubt what is within (one's mind).

703. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல்.

kuṟippiṟ kuṟippuṇar vārai uṟuppiṇuḷ
yātu koṭuttum koḷal.

703. The king should ever give whatever (is asked) of his belongings and secure him who, by the indications (of his own mind) is able to read those of another.

704. குறித்தது கூருமைக் கொள்வாரோ டேனை
உறுப்போ ரனையரால் வேறு.

kuṟittatu kūṟāmaik koḷvārō ṭēṉai
uṟuppō raṉaiyarāl vēṟu.

704. Those who understand one's thoughts without being informed (thereof) and those who do not, may (indeed) resemble one another bodily; still are they different (mentally).

705. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயின் உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண்.

kuṟippiṟ kuṟippuṇarā vāyiṉ uṟuppiṇuḷ
eṉṉa payattavō kaṇ.

705. Of what use are the eyes amongst one's members, if they cannot by their own indications divine those of another?

706. அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம்.

aṭuttatu kāṭṭum paḷiṅkupōl neñcam
kaṭuttatu kāṭṭum mukam.

706. As the mirror reflects what is near so does the face show what is uppermost in the mind.

707 முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ உவப்பினும்
காயினும் தான்முந் துறும்.

mukattiṉ mutukkuṟaintatu uṇṭō uvappiṇum
kāyiṇum tāṉmun tuṟum.

707. Is there anything so full of knowledge as the face? (No.) It precedes the mind, whether (the latter is) pleased or vexed.

708. முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம்நோக்கி
உற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

mukamnōkki niṟka amaiyum akamnōkki
uṟṟa tuṇarvārp peṟiṉ.

708. If the king gets those who by looking into his mind can understand (and remove) what has occurred (to him), it is enough that he stand looking at their face.

709. பகைமையும் கேண்மையும் கண்ணுரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின்.

pakaimaiyum keṇmaiyum kaṇṇuraikkum kaṇṇiṇ
vakaimai uṇarvārp peṟiṉ.

709. If a king gets ministers who can read the movements of the eye, the eyes (of foreign kings) will (themselves) reveal (to him) their hatred or friendship.

710. நுண்ணியம் என்பார் அளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்லது இல்லை பிற.

nuṇṇiyam eṉpār aḷakkuṅkōl kāṇuṅkāl
kaṇṇallatu illai piṟa.

710. The measuring-rod of those (ministers) who say 'we are acute' will on inquiry be found to be their (own) eyes and nothing else.

அளையநிகது கூறியகது வொலலுக வொலலின 711
கொளையநிகக துயளமை யவா

ஒளைகெநிகது கனகுளாகது வொலலுக வொலலின 712
களைகெநிகக கனளமை யவா

அளையநியா வொலலலமெ கொளபவா வொலலின 713
பளையநியா பலலதுஉம ஒல

ஒளியாழுன ஒளளிய றதல வெளியாழுன
புனகளெக பணணம கொளல 714

கனெனெ பகபளணும கனெ தூது பதுள
தூகது கிளபா வெநிவ 715

கூநினெ கிவலகளாக ககெ வியனபுலம
வெபளாபா ழுனனா ஒதூதந 716

கநநிககா கலவி பிளபதும கஉசக
வொலகெநிதல பலலா றகது 717

உளாப துளைவாழுன வொலலல பளாபகன
பாகதியள கிாவொநிக ககப 718

புலலளையள பொஉஉகதும வொலலந கலலளையள 719
கனந வெலஉவொலலப பா

அபகளைகதுள உசக அமிழகநுல கபகளைககா 720
அலலாழுன கொரெ கொளல

அவை அறிதல்

711. அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.
avaiyaṟintu ārāyntu colluka colliṉ
tokaiyaṟinta tūymai yavar.

711. Let the pure who know the arrangement of words speak with deliberation after ascertaining (the nature of) the court (then assembled).

712. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
நடைதெரிந்த நன்மை யவர்.
iṭaiterintu naṉkuṇarntu colluka colliṉ
naṭaiterinta naṉmai yavar.

712. Let the good who know the uses of words speak with a clear knowledge after ascertaining the time (suited to the court).

713. அவையறியார் சொல்லல்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉம் இல்.
avaiyaṟiyār collalmēṟ koḷpavar colliṉ
vakaiyaṟiyār vallatūum il.

713. Those who undertake to speak without knowing the (nature of the) court are ignorant of the quality of words as well as devoid of the power (of learning).

714. ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணம் கொளல்.
oḷiyārmuṉ oḷḷiya rātal veḷiyārmuṉ
vāṉcutai vaṇṇam koḷal.

714. Ministers should be lights in the assembly of the enlightened, but assume the pure whiteness of mortar (ignorance) in that of fools.

715. நன்றென்ற வற்றுள்ளும் நன்றே முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு.
naṉṟeṉṟa vaṟṟuḷḷum naṉṟē mutuvaruḷ
muntu kiḷavāc ceṟivu.

715. The modesty by which one does not rush forward and speak in (an assembly of) superiors is the best among all (one's) good qualities.

716. ஆற்றின் நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம்
ஏற்றுணர்வார் முன்னர் இழுக்கு.
āṟṟiṉ nilaitaḷarn taṟṟē viyaṉpulam
ēṟṟuṇarvār muṉṉar iḻukku.

716. (For a minister) to blunder in the presence of those who have acquired a vast store of learning and know (the value thereof) is like a good man stumbling (and falling away) from the path (of virtue).

717. கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடறச்
சொல்தெரிதல் வல்லா ரகத்து.
kaṟṟaṟintār kalvi viḷaṅkum kacaṭaṟac
colterital vallā rakattu.

717. The learning of those who have read and understood (much) will shine in the assembly of those who faultlessly examine (the nature of) words.

718. உணர்வ துடையார்முன் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று.
uṇarva tuṭaiyārmuṉ collal vaḷarvataṉ
pāttiyuḷ nīrcorin taṟṟu.

718. Lecturing to those who have the ability to understand (for themselves) is like watering a bed of plants that are growing (by themselves).

719. புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லு வார்.
pullavaiyuḷ poccāntum collaṟka nallavaiyuḷ
naṉku celaccollu vār.

719. Those who are able to speak good things impressively in an assembly of the good should not even forgetfully speak them in that of the low.

720. அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றுல் தங்கணத்தர்
அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்.
aṅkaṇattuḷ ukka amiḻtaṟṟāl taṅkaṇattar
allārmuṉ kōṭṭi koḷal.

720. To utter (a good word) in the assembly of those who are of inferior rank is like dropping nectar on the ground.

ளசயநிசது பலலளை பாயளொ ளொலலின 721
கொளசயநிசச துாயளைம யவா

சநிதுள சநிதொ ளனைபபுபா சநிதொழுள 722
சநி ளெலுளொலவு வா

ளசயசதது நிவா ளிலியா அியா 723
அளையசதது அஞா தவா

சநிதொழுள சநி ளெலுளொலலிச நிமசநி 724
மிசசாளு மிச செொளல

ஆநினை அளவநிசது சநிச அளையஞவா 725
மாநிம சொடுசதசநி பொளுடு

வாளொடென வனசளளொ அலலாசசு துாலொடென 726
துளளளைப அஞச பவாசசு

ளசயசதது ப பெடிசை ளொவாள அளையசதது 727
அஞச மவனசநி துால

பலலளை சநிதும பயமிலளொ தலலளையுளை 728
சுனசு ளெலுளொலலா கா

சலலா தவினை சளடையெனைப சநிநிசதுமை 729
தலலா அளையஞச வா

உளளெனினுமை ளெலலாளொடு ஒபபா சளனைஅஞிச 730
சநி ளெலுளொலலா கா

அவை அஞ்சாமை

721. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.
vakaiyaṟintu vallavai vāycōrar collin
tokaiyaṟinta tūymai yavar.

721. The pure who know the classification of words having first ascertained the nature (of the court) will not (through fear) falter in their speech before the powerful body.

722. கற்றருள் கற்றார் எனப்படுவர் கற்றார்முன்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.
kaṟṟāruḷ kaṟṟār eṉappaṭuvar kaṟṟārmuṉ
kaṟṟa celaccollu vār.

722. Those who can agreeably set forth their acquirements before the learned will be regarded as the most learned among the learned.

723. பகையகத்துச் சாவார் எளியர் அரியர்
அவையகத்து அஞ்சா தவர்.
pakaiyakattuc cāvār eḷiyar ariyar
avaiyakattu añcā tavar.

723. Many indeed may (fearlessly) die in the presence of (their) foes ; (but) few are those who are fearless in the assembly (of the learned).

724. கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லித் தாம்கற்ற
மிக்காருள் மிக்க கொளல்.
kaṟṟārmuṉ kaṟṟa celaccollit tāmkaṟṟa
mikkāruḷ mikka koḷal.

724. (Ministers) should agreeably set forth their acquirements before the learned and acquire more (knowledge) from their superiors (in learning).

725. ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க அவையஞ்சா
மாற்றம் கொடுத்தற் பொருட்டு.
āṟṟiṉ aḷavaṟintu kaṟka avaiyañcā
māṟṟam koṭuttaṟ poruṭṭu.

725. In order to reply fearlessly before a foreign court, (ministers) should learn logic according to the rules (of grammar).

726. வாளொடென் வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு நூலொடென்
நுண்ணவை அஞ்சு பவர்க்கு.
vāḷoṭeṉ vaṉkaṇṇar allārkku nūloṭeṉ
nuṇṇavai añcu pavarkku.

726. What have they to do with a sword who are not valiant, or they with learning who are afraid of an intelligent assembly ?

727. பகையகத்துப் பேடிகை ஒள்வாள் அவையகத்து
அஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.
pakaiyakattup pēṭikai oḷvāḷ avaiyakattu
añcu mavaṉkaṟṟa nūl.

727. The learning of him who is diffident before an assembly is like the shining sword of an hermaphrodite in the presence of his foes.

728. பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லா தார்.
pallavai kaṟṟum payamilarē nallavaiyuḷ
naṉku celaccollā tār.

728. Those who cannot agreeably speak good things before a good assembly are indeed unprofitable persons in spite of all their various acquirements.

729. கல்லா தவரின் கடையென்ப கற்றறிந்தும்
நல்லார் அவையஞ்சு வார்.
kallā tavariṉ kaṭaiyeṉpa kaṟṟaṟintum
nallār avaiyañcu vār.

729. They who, though they have learned and understood, are yet afraid of the assembly of the good, are said to be inferior (even) to the illiterate.

730. உளரெனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் களன்அஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார்.
uḷareṉiṉum illāroṭu oppar kaḷaṉañcik
kaṟṟa celaccollā tār.

730. Those who through fear of the assembly are unable to set forth their learning in an interesting manner, though alive, are yet like the dead.

கனனா பிணியுனும காசாகும காடிவிலாத 731
னெலவகும னொவது நாரு

பெகும பொருளால பெரகத காசி சகுலகெரரால 732
ஹூதத பிணைவது நாரு

பொனெயெருகு மலைவகுலகால காவசி ருனெவகத
ருனெயெருகு னொவது நாரு 733

உலபதியும னெவப பிளியும னெதுபனெயும 734
னொர காயலவது நாரு

பலகுழுவும பாழனெயயும உரபனெயும வெகதலகாகும 735
கொலகுதுமமும ருலலது நாரு

கெரதியாக கெரர பிரகதும வளுலகுனெகு 736
காரெனெப காரரினெ கலல

ருகுபுணலும பாயகத மலயும வகுபுணலும 737
வலலாணும காரரிகு உலபபு

பிளியினைமை னெலவம பிணபினைபம ஏமம 738
உளியெனெப காரரிகிப லைவெகது

காரெனெப காரா வளுகதனை காரலல 739
காரர வளுகதகு நாரு

ஹூலகமை வெயகதியக கணணும பயமினைகெ 740
வெகதமை பிலலாக நாரு

நாடு

731. தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு.

taḷḷā viḷaiyuḷum takkārum tāḻvilāc
celvarum cērvatu nāṭu.

731. A kingdom is that in which (those who carry on) a complete cultivation, virtuous persons, and merchants with inexhaustible wealth, dwell together.

732. பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்கேட்டால்
ஆற்ற விளைவது நாடு.

perumporuḷāl peṭṭakka tāki aruṅkēṭṭāl
āṟṟa viḷaivatu nāṭu.

732. A kingdom is that which is desired for its immense wealth, and which grows greatly in prosperity, being free from destructive causes.

733. பொறையொருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி இறைவற்கு
இறையொருங்கு நேர்வது நாடு.

poṟaiyoruṅku mēlvaruṅkal tāṅki iṟaivaṟku
iṟaiyoruṅku nērvatu nāṭu.

733. A kingdom is that which can bear any burden that may be pressed on it (from adjoining kingdoms) and (yet) pay the full tribute to its sovereign.

734. உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு.

uṟupaciyum ōvāp piṇiyum ceṟupakaiyum
cērā tiyalvatu nāṭu.

734. A kingdom is that which continues, to be free from excessive starvation, irremediable epidemics, and destructive foes.

735. பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு.

palkuḻuvum pāḻceyyum uṭpakaiyum vēntalaikkum
kolkuṟumpum illatu nāṭu.

735. A kingdom is that which is without various (irregular) associations, destructive internal enemies, and murderous savages who (sometimes) harass the sovereign.

736. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டின் தலை.

kēṭaṟiyāk keṭṭa viṭattum vaḷaṅkuṉṟā
nāṭeṉpa nāṭṭiṉ talai.

736. The learned say that the best kingdom is that which knows no evil (from its foes), and, if injured (at all), suffers no diminution in its fruitfulness.

737. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணும் நாட்டிற்கு உறுப்பு.

irupuṉalum vāynta malaiyum varupuṉalum
vallaraṇum nāṭṭiṟku uṟuppu.

737. The constituents of a kingdom are the two waters (from above and below), well situated hills and an indestructible fort.

738. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.

piṇiyiṉmai celvam viḷaiviṉpam ēmam
aṇiyeṉpa nāṭṭiṟkiv vaintu.

738. Freedom from epidemics, wealth, produce, happiness, and protection (to subjects) ; these five, the learned, say, are the ornaments of a kingdom.

739. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.

nāṭeṉpa nāṭā vaḷattaṉa nāṭalla
nāṭa vaḷantaru nāṭu.

739. The learned say that those are kingdoms whose wealth is not laboured for, and those not, whose wealth is only obtained through labour.

740. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

āṅkamai veytiyak kaṇṇum payamiṉṟē
vēntamai villāta nāṭu.

740. Although in possession of all the above mentioned excellences, these are indeed of no use to a country, in the absence of harmony between the sovereign and the subjects.

ஆடு பகாதும காளைபோதுள அஞ்சுத்தத் 741
பொடு பகாதும பொதுள

மன்றத்தும மனையும மலையும வன்றழத் 742
தாரும உலைவது காள

உயாவசலம தினைமை அதுவைமருத நானசின 743
அவைவாள எனவனைசதும நல

டுவசாபபடி பெரிதத தசி உயபதை 744
ஊசதம வளிபபது காள

சொளடசாதியச சொளைசூழத தசி சசதத?? 745
நெலசதெளிதம நாது காள

எலலாப பொதுளும உலைதாய முதத்துதும 746
நலலாள உலைவது காள

ழுடடியம ழுடது தெடடதும அதைபபுதத்தும 747
படடட சாியது காள

ழுடதுடட ழுடடி யபதைவும படதுடடப 748
படடியா? வெலபது காள

ழுணைழுசதது மாடடலா டாய விணைழுசதது 749
வீதெயத் மாளைது காள

எணைமாதத தசியச சளணளும விணைமாதத 750
முலலாசள முலலது காள

741. ஆற்று பவர்க்கும் அரண்பொருள் அஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள்.
ārṟu pavarkkum araṇporuḷ añcittaṟ
pōṟṟu pavarkkum poruḷ.

741. A fort is an object of importance to those who march (against their foes) as well as to those who through fear (of pursuers) would seek it for shelter.

742. மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்
காடும் உடையது அரண்.
maṇinīrum maṇṇum malaiyum aṇiniḻaṟ
kāṭum uṭaiyatu araṇ.

742. A fort is that which has everlasting water, plains, mountains and cool shady forests.

743. உயர்வகலம் திண்மை அருமைஇந் நான்கின்
அமைவரண் என்றுரைக்கும் நூல்.
uyarvakalam tiṇmai arumaiin nāṇkiṇ
amaivaraṇ eṉṟuraikkum nūl.

743. The learned say that a fortress is an enclosure having these four (qualities) viz., height, breadth, strength and inaccessibility.

744. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி உறுபகை
ஊக்கம் அழிப்பது அரண்.
cirukāppiṟ pēriṭatta tāki uṟupakai
ūkkam aḻippatu araṇ.

744. A fort is that which has an extensive space within, but only small places to be guarded, and such as can destroy the courage of besieging foes.

745. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி அகத்தார்
நிலைக்கெளிதாம் நீரது அரண்.
koḷaṟkaritāyk koṇṭakūḻt tāki akattār
nilaikkeḷitām nīratu araṇ.

745. A fort is that which cannot be captured, which abounds in suitable provisions, and affords a position of easy defence to its inmates.

746. எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய் இடத்துதவும்
நல்லாள் உடையது அரண்.
ellāp poruḷum uṭaittāy iṭattutavum
nallaḷ uṭaiyatu araṇ.

746. A fort is that which has all (needful) things, and excellent heroes that can help it against destruction (by foes).

747. முற்றியும் முற்ற தெறிந்தும் அறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரியது அரண்.
muṟṟiyum muṟṟā teṟintum aṟaippaṭuttum
paṟṟaṟ kariyatu araṇ.

747. A fort is that which cannot be captured by blockading, assaulting, or undermining it.

748. முற்ருற்றி முற்றி யவரையும் பற்ருற்றிப்
பற்றியார் வெல்வது அரண்.
muṟṟāṟṟi muṟṟi yavaraiyum paṟṟāṟṟip
paṟṟiyār velvatu araṇ.

748. That is a fort whose inmates are able to overcome without losing their ground, even abler men who have besieged it.

749. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்டது அரண்.
muṉaimukattu māṟṟalar cāya viṉaimukattu
vīṟeyti māṇṭatu araṇ.

749. A fort is that which derives excellence from the stratagems made (by its inmates) to defeat their enemies in the battlefield.

750. எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
இல்லார்கண் இல்லது அரண்.
eṉaimāṭcit tākiyak kaṇṇum viṉaimāṭci
illārkaṇ illatu araṇ.

750. Although a fort may possess all (the above-said) excellence, it is, as it were without these, if its inmates possess not the excellence of action.

பொருளல வதனைப பொருளாற் றெயயும 751
பொருளலலது ருலகல பொருள

ருலலானை எலலாரும எளளுவ தெலவனை 752
எலலாரும தெயவ தேபபு

பொருளெனனும பொயயா விளாதம ருருளுசாறும 753
எளளிய தெயதறறு தெனறு

அநனஞ்சும ருனபழும ஞ்சும தேனெநது 754
தேனெநெ வநத பொருள

அருளுமும அனபுமும வாாப பொருளாதம 755
புலலா புளை விரல

உறுபொருளும உலரு பொருளுமதன றெனனாத 756
தெறுபொருளும வெநதன பொருள

அருளெனனும அனபெனு ருழவி பொருளெனனும 757
தெலவரு தெவவியால உணரு

ருனைதெநெ யாறனபபொா றணரதருல தனனைததெனனு 758
உணரறாத தெயவானை விறன

தெயவ பொருளாத தெறுநா தெதாதாதறாறும 759
ஏஃததனெ கூறியது ருல

தெளபொருள தாழபப ருயதெயாாதரு எளபொருள 760
தெனை ருாணரும தெறுறரு

பொருள் செயல்வகை

751. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்லது இல்லை பொருள்.
poruḷal lavaraip poruḷākac ceyyum
poruḷallatu illai poruḷ.

751. Besides wealth there is nothing that can change people of no importance into those of (some) importance.

752. இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் செல்வரை
எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு.
illārai ellārum eḷḷuvar celvarai
ellārum ceyvar ciṟappu.

752. All despise the poor ; (but) all praise the rich.

753. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம் இருளறுக்கும்
எண்ணிய தேயத்துச் சென்று.
poruḷeṉṉum poyyā viḷakkam iruḷaṟukkum
eṇṇiya tēyattuc ceṉṟu.

753. The imperishable light of wealth goes into regions desired (by its owner) and destroys the darkness (of enmity therein).

754. அறன்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.
aṟaṉīṉum iṉpamum īṉum tiṟaṉaṟintu
tītiṉṟi vanta poruḷ.

754. The wealth acquired with a knowledge of the proper means and without foul practices will yield virtue and happiness.

755. அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்.
aruḷoṭum aṉpoṭum vārāp poruḷākkam
pullār puraḷa viṭal.

755. (Kings) should rather avoid than seek the accumulation of wealth which does not flow in with mercy and love.

756. உறுபொருளும் உல்கு பொருளும்தன் ஒன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.
uṟuporuḷum ulku poruḷumtaṉ oṉṉārt
teṟuporuḷum vēntaṉ poruḷ.

756. Unclaimed wealth, wealth acquired by taxes, and wealth (got) by conquest of foes are (all) the wealth of the king.

757. அருளென்னும் அன்பீன் குழவி பொருளென்னும்
செல்வச் செவிலியால் உண்டு.
aruḷeṉṉum aṉpīṉ kuḻavi poruḷeṉṉum
celvac ceviliyāl uṇṭu.

757. The child mercy which is borne by love grows under the care of the rich nurse of wealth.

758. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றுல் தன்கைத்தொன்று
உண்டாகச் செய்வான் வினை.
kuṉṟēṟi yāṉaippōr kaṇṭaṟṟāl taṉkaittoṉṟu
uṇṭākac ceyvāṉ viṉai.

758. An undertaking of one who has wealth in one's hands is like viewing an elephant-fight from a hill-top.

759. செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகதனிற் கூரியது இல்.
ceyka poruḷaic ceṟunar cerukkaṟukkum
ehkataṉiṟ kūriyatu il.

759. Accumulate wealth ; it will destroy the arrogance of (your) foes ; there is no weapon sharper than that.

760. ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்பொருள்
ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு.
oṇporuḷ kāḻppa iyaṟṟiyārkku eṇporuḷ
ēṉai iraṇṭum oruṅku.

760. To those who have honestly acquired an abundance of riches, the other two, (virtue and pleasure) are things easy (of acquisition).

உயபபமைதது ஊநஞூர வெலபலை வெதது 761
வெநதகைகெயு ளெலலாம தலை

உலவிரது ஊநஞூர வணகள தொலவிரதது 762
தொலபலைக கலலால உரது

வெலிததகால ளெணணம உயர எலபபலைக 763
தாகம உயிரபப தெடும

உறவினது உலைகொரா தாக பறபதத 764
வனக ளைநவெ பலை

கூநநிரனது மெலவினும கூர எதிரதாலும 765
ஊநத லநவெ பலை

மநமாணம மாளை பறறெலவு ததால 766
ளெநதாளைக எமம பலைகக

தாதாயகக வெலவது தாண தலபதத 767
பொதாயகம தளமை வதத

உரநதகைகெயும ஊநதவும ருலலெனனும தாண 768
பலைததகைகெயால புர பெயம

தெநலைமையும வெலலாத துனியும பநலைமையும 769
ருலலாவின வெலலும பலை

தெலமகள ரால உலைதகதென்னும தாண 770
தலமகள ருலபற் ருல

761. உறுப்பமைந்து ஊறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாம் தலை.
uṟuppamaintu ūṟañcā velpaṭai vēntaṉ
veṟukkaiyu ḷellām talai.

761. The army which is complete in (its) parts and conquers without fear of wounds is the chief wealth of the king.

762. உலைவிடத்து ஊறஞ்சா வன்கண் தொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லால் அரிது.
ulaiviṭattu ūṟañcā vaṉkaṇ tolaiviṭattut
tolpaṭaik kallāl aritu.

762. Ancient army can alone have the valour which makes it stand by its king at the time of defeat, fearless of wounds and unmindful of its reduced strength.

763. ஒலித்தக்கால் என்னும் உவரி எலிப்பகை
நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்.
olittakkāl eṉṉām uvari elippakai
nākam uyirppak keṭum.

763. What if (a host of) hostile rats roar like the sea? They will perish at the mere breath of the cobra.

764. அழிவின்று அறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.
aḻiviṉṟu aṟaipōkā tāki vaḻivanta
vaṉka ṇatuvē paṭai.

764. That indeed is an army which has stood firm of old without suffering destruction or deserting (to the enemy).

765. கூற்றுடன்று மேல்வரினும் கூடி எதிர்நிற்கும்
ஆற்ற லதுவே படை.
kūṟṟuṭaṉṟu mēlvariṇum kūṭi etirniṟkum
āṟṟa latuvē paṭai.

765. That indeed is an army which is capable of offering a united resistance, even if Yama advances against it with fury.

766. மறமானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம்
எனநான்கே ஏமம் படைக்கு.
maṟamāṇam māṇṭa vaḻiccelavu tēṟṟam
eṇanāṉkē ēmam paṭaikku.

766. Valour, honour, following in the excellent-footsteps (of its predecessors) and trustworthiness; these four alone constitute the safeguard of an army.

767. தார்தாங்கிச் செல்வது தானே தலைவந்த
போர்தாங்கும் தன்மை யறிந்து.
tārtāṅkic celvatu tāṉai talaivanta
pōrtāṅkum taṉmai yaṟintu.

767. That is an army which knowing the art of warding off an impending struggle, can bear against the dust-van (of a hostile force).

768. அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல்லெனினும் தானே
படைத்தகையால் பாடு பெறும்.
aṭaṟṟakaiyum āṟṟalum illeṇiṇum tāṉai
paṭaittakaiyāl pāṭu peṟum.

768. Though destitute of courage to fight and strength (to endure), an army may yet gain renown by the splendour of its appearance

769. சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும்
இல்லாயின் வெல்லும் படை.
ciṟumaiyum cellāt tuṇiyum vaṟumaiyum
illāyiṇ vellum paṭai.

769. An army can triumph (over its foes) if it is free from diminution; irremediable aversion and poverty.

770. நிலைமக்கள் சால உடைத்தெனினும் தானே
தலைமக்கள் இல்வழி இல்.
nilaimakkaḷ cāla uṭaitteṇiṇum tāṉai
talaimakkaḷ ilvaḻi il.

770. Though an army may contain a large number of permanent soldiers, it cannot last if it has no generals.

னைஞழுன நிலலணமின கெபபி பலாைனஞ 771
ழுனநினஅ கலநின நபா

நாைன ழுயலலையத அமபினில யாஉன 772
பிழைதத்தவெல ஏநதல ருன்து

பொாைணமை ஏனப தஅநாளஏன அநநகநால 773
ஸாாைணமை மநநதன ஏ÷ந்

னைதவெல நளிநலுரு பொாசநி வருபபன 774
மெயலவெல பநியா நநும

விழ்தநாள வெலனொாள ரேநிய அழ்தத்மைபபின 775
ஏரரனைலே பனந ளைபாசந

விழுபபுள பரதநாள ஏலலாம பழுசந்ஞுள 776
வைசந்துமகன நாஉள ஏுதது

அுழலும ருவைவெளிரி வெளரா உயி111 777
சுழலயாபபுச் சாிகை நோதது

உநினஉயி அஞுா மநயா ருவைவன 778
ஏநினுமாி நுனநல ருலா

ருவைழுதது ருசயாமைஅ ராயாவை யாவை 779
பிழைதது ஏஅசந்ந பய

பாநதாிாள நோமலசந ராிந்நபின ராிசந்ுரு 780
ருாநதுனொள தச்சது உவைதது

படைச் செருக்கு

771. *என்னைமுன் நில்லன்மின் தெவ்விர் பலர்என்னை*
முன்நின்று கல்நின் றவர்.
ennaimuṉ nillaṉmiṉ tevvir palareṉṉai
muṉṉiṉṟu kalniṉ ṟavar.

771. O my foes, stand not before my leader; (for) many are those who did so but afterwards stood (in the form of) stones.

772. *கான முயலெய்த அம்பினில் யானை*
பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது.
kāṉa muyaleyta ampiṉil yāṉai
piḻaittavēl ēntal iṉitu.

772. It is more pleasant to hold the dart that has missed an elephant than that which has hit a hare in the forest.

773. *பேராண்மை என்ப தறுகண்ஒன் றுற்றக்கால்*
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு.
pērāṇmai eṉpa taṟukaṇoṉ ṟuṟṟakkāl
ūrāṇmai maṟṟataṉ ehku.

773. The learned say that fierceness (in contest with a foe) is indeed great valour; but to become a benefactor in case of accident (to a foe) is the extreme (limit) of that valour.

774. *கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்*
மெய்வேல் பறியா நகும்.
kaivēl kaḻiṟṟoṭu pōkki varupavaṉ
meyvēl paṟiyā nakum.

774. The hero who after casting the lance in his hand on an elephant, comes (in search of another) will pluck the one (that sticks) in his body and laugh (exultingly).

775. *விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய அழித்திமைப்பின்*
ஓட்டன்றே வன்க ணவர்க்கு.
viḻittakaṇ vēlkoṇ ṭeṟiya aḻittimaippiṉ
ōṭṭaṉṟō vaṉka ṇavarkku.

775. Is it not a defeat to the valiant to wink and destroy their ferocious look when a lance is cast at them (by their foe)?

776. *விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம் வழுக்கினுள்*
வைக்கும்தன் நாளை எடுத்து.
viḻuppuṇ paṭātanāḷ ellām vaḻukkiṇuḷ
vaikkumtaṇ nāḷai eṭuttu.

776. The hero will reckon among wasted days all those on which he had not received severe wounds.

777. *சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார்*
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.
cuḻalum icaivēṇṭi vēṇṭā uyirār
kaḻalyāppuk kārikai nīrttu.

777. The fastening of ankle-ring by those who desire a world-wide renown and not (the safety of) their lives is like adorning (themselves).

778. *உறின்உயிர் அஞ்சா மறவர் இறைவன்*
செறினும்சீர் குன்றல் இலர்.
uṟiṉuyir añcā maṟavar iṟaivaṉ
ceṟiṉumcīr kuṉṟal ilar.

778. The heroes who are not afraid of losing their life in a contest will not cool their ardour, even if the king prohibits (their fighting).

779. *இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை யாரே*
பிழைத்தது ஒறுக்கிற் பவர்.
iḻaittatu ikavāmaic cāvārai yārē
piḻaittatu oṟukkiṟ pavar.

779. Who would reproach with failure those who seal their oath with their death?

780. *புரந்தார்கண் நீர்மல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு*
இரந்துகோள் தக்கது உடைத்து.
purantārkaṇ nīrmalkac cākiṟpiṉ cākkāṭu
irantukōḷ takkatu uṭaittu.

780. If (heroes) can so die as to fill with tears the eyes of their rulers, such a death deserves to be obtained even by begging.

ஞெயநகிய யாவுள நரபின அதுவொல 781
விணகநகிய யாவுள நாபபு

நைநைநா நாவா னெளமை பிநைமநிப 782
பினிநா பெநைதையா நரபு

நவிலதொமும லெநதயம பொலும பயிலதொமும 783
பளபுளை யாளா தொரபு

நநநந பொழரணல நரல மநநிதநள 784
மெநஞணல ருரிநந பொழுல

புளாஞநி பழநநல வெளரா உளாஞநிகிண 785
நரபாம நிமுமை தநும

ழநநந நரபது நரபணல நெஞுஞநது 786
அநநந நரபது நரபு

அறிவ ணலை நிநந் ஹுலயநது அறிவினநள 787
உலலல உடிபபநாம நரபு

உருநநை ருழநநதண னைநொல ஹுலநை 788
ருருநநள நஹுளநாம நரபு

நரபிநந பிநிநுநநை யாநதனில நொரபினி 789
நெலலுமவய ஹுணலும நில

ருணயா ருவளமநந ருணைமயாம ணெல 790
புணயிணும புலலெணணும நரபு

நட்பு

781. செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.
ceyaṟkariya yāvuḷa naṭpiṉ atupōl
viṉaikkariya yāvuḷa kāppu.

781. What things are there so difficult to acquire as friendship? What guards are there so difficult to break through by the efforts (of one's foes)?

782. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்நீர பேதையார் நட்பு.
niṟainīra nīravar kēṇmai piṟaimatip
piṉnīra pētaiyār naṭpu.

782. The friendship of the wise waxes like the new moon; (but) that of fools wanes like the full moon.

783. நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.
naviltoṟum nūlnayam pōlum payiltoṟum
paṇpuṭai yāḷar toṭarpu.

783. Like learning, the friendship of the noble, the more it is cultivated, the more delightful does it become.

784. நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு.
nakutaṟ poruṭṭaṉṟu naṭṭal mikutikkaṇ
mēṟceṉṟu iṭittaṟ poruṭṭu.

784. Friendship is to be practised not for the purpose of laughing but for that of being beforehand in giving one another sharp rebukes in case of transgression.

785. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்
நட்பாம் கிழமை தரும்.
puṇarcci paḻakutal vēṇṭā uṇarccitāṉ
naṭpām kiḻamai tarum.

785. Living together and holding frequent intercourse are not necessary (for friendship); (mutual) understanding can alone create a claim for it.

786. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு.
mukanaka naṭpatu naṭpaṉṟu neñcattu
akanaka naṭpatu naṭpu.

786. The love that dwells (merely) in the smiles of the face is not friendship; (but) that which dwells deep in the smiles of the heart is true friendship.

787. அழிவி னவைநீக்கி ஆறுய்த்து அழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு.
aḻivi ṇavainīkki āṟuyttu aḻiviṉkaṇ
allal uḻappatām naṭpu.

787. (True) friendship turns aside from evil (ways), makes (him) walk in the (good) way, and, in case of loss it shares his sorrow (with him).

788. உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு.
uṭukkai iḻantavaṉ kaipōla āṅkē
iṭukkaṇ kaḷaivatām naṭpu.

788. (True) friendship hastens to the rescue of the afflicted (as readily) as the hand of one whose garment is loosened (before an assembly).

789. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனில் கொட்பின்றி
ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை.
naṭpiṟku vīṟṟirukkai yāteṉil koṭpiṉṟi
ollumvāy ūṉṟum nilai.

789. Friendship may be said to be on its throne when it possesses the power of supporting one at all times and under all circumstances (in the practice of virtue and wealth).

790. இனையர் இவரெமக்கு இன்னம்யாம் என்று
புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு.
iṉaiyar ivaremakku iṉṉamyām eṉṟu
puṉaiyiṉum pulleṉṉum naṭpu.

790. Though friends may praise one another saying, 'He is so intimate with us, and we so much (with him)'; (still) such friendship will appear mean.

நிரந்து நடந்தே னெரிவலை நடப்பினை 791
மீலவை நடபாளி பயாக்கு

ஆயதாயதது னொளிதானை னெளைமை நலைழுகை 792
தானிரு துயாம தும்ம

நுணுமை நுரிமையும நுருழும நுணு
ருணுமை யதிதியாச்ச நடு 793

நுரிபிதது கனகர பழிநாறு யாணை 794
னெறுதும னொளவெண்ணும நடு

யழுவிலவி உலவது நுரிது யழசதிய 795
வலவிநடு ஆயதது னொளவ

னெரிணும உளைவி உயதி நிளுவை 796
நிரி உளபயதி னொவ

ஆதியம னெபது னெுவதுப பெதையி 797
னெளைமை னிரு மீல

உளுதுக உளும நிவுநுப னொளுதுக 798
உலவதுண ஆதிவுபபி நடு

னெறுவதாலக னைமெயி னெளைமை யறுவதாலவ 799
உளுணுமை உளுமை நும்ம

மதுவக மாதிரு னெளைமை னெனை திதும 800
னெுவக னெபிலி நடு

நட்பாராய்தல்

791. நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.
nāṭātu naṭṭaliṟ kēṭillai naṭṭapiṉ
vīṭillai naṭpāḷ pavarkku.

791. As those who are of a friendly nature will not forsake (a friend) after once loving (him), there is no evil so great as contracting a friendship without due inquiry.

792. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரம் தரும்.
āyntāyntu koḷḷātāṉ kēṇmai kaṭaimuṟai
tāṉcān tuyaram tarum.

792. The friendship contracted by him who has not made repeated inquiry will in the end grieve (him) to death.

793. குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்று
இனனும் அறிந்தியாக்க நட்பு.
kuṇaṇum kuṭimaiyum kuṟṟamum kuṉṟā
iṉaṇum aṟintiyākka naṭpu.

793. Make friendship (with one) after ascertaining (his) character, birth, defects and the whole of one's relations.

794. குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு.
kuṭippiṟantu taṉkaṭ paḻināṇu vāṉaik
koṭuttum koḷalvēṇṭum naṭpu.

794. The friendship of one who belongs to a (good) family and is afraid of (being charged with) guilt, is worth even purchasing.

795. அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல்.
aḻaccolli allatu iṭittu vaḻakkaṟiya
vallārnaṭpu āyntu koḷal.

795. You should examine and secure the friendship of those who can speak so as to make you weep over a crime (before its commission) or rebuke you severely (after you have done it) and are able to teach you (the ways of) the world.

796. கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை
நீட்டி அளப்பதோர் கோல்.
kēṭṭiṉum uṇṭōr uṟuti kiḷaiñarai
nīṭṭi aḷappatōr kōl.

796. Even in ruin there is some good ; (for) it is a rod by which one may measure fully (the affection of one's) relations.

797. ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை ஒரீஇ விடல்.
ūtiyam eṉpatu oruvaṟkup pētaiyār
kēṇmai orīi viṭal.

797. It is indeed a gain for one to renounce the friendship of fools.

798. உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு.
uḷḷaṟka uḷḷam ciṟukuva koḷḷaṟka
allaṟkaṇ āṟṟaṟuppār naṭpu.

798. Do not think of things that discourage your mind, nor contract friendship with those who would forsake you in adversity.

799. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்.
keṭuṅkālaik kaiviṭuvār kēṇmai aṭuṅkālai
uḷḷiṉum uḷḷam cuṭum.

799. The very thought of the friendship of those who have deserted one at the approach of adversity will burn one's mind at the time of death.

800. மருவுக மாசற்றார் கேண்மைஒன் றீத்தும்
ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு.
maruvuka mācaṟṟār kēṇmaioṉ ṟīttum
oruvuka oppilār naṭpu.

800. Continue to enjoy the friendship of the pure ; (but) renounce even with a gift, the friendship of those who do not agree (with the world).

பழைமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும் 801
கிழமையைக் கிழந்தீர் நீடு

நீட்ப நீங்பபுக தெழுதலைமை மடந்தந்த 802
உபபாதல ஞாலைத்ே நன்ை

பழகிய நீலபபன ஞெயயும தெழுதலைமை 803
ஞெயதாஅந் உலைமையாக நன்ை

விழைதகையான வெளரி விடுபப தெழுதகையத 804
தெளிது நீடர்ே ஞெயின

பெலைதலைம ஏனலை பெடுத்கிழமை எனஅளாக 805
தெரிதக்க நீடர்ே ஞெயின

ஏலவஸ்க்ள நினறே துநப்ே தெரவிடதது 806
தெலவஸ்க்ள நினறே தெரிபு

அழிபதத ஞெயவினும அனபறே அனபின 807
பழிபதத தெளலை யப

தெளிழுக்ம தெளிக தெழுதலைமை பலலாக்ந 808
நிளிழுக்ம நீடர்ே ஞெயின

தெரிபு பழிபதத தெளலையப்ே தெளலை 809
விரிபு விழைபும உலந

விழைபே விழைபய புப பழைபாக்ள 810
பளபின தெலபபிரா நே

பழைமை

801. பழைமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.
paḻaimai eṉappaṭuvatu yāteṉiṉ yāṭum
kiḻamaiyaik kīḻntiṭā naṭpu.

801. Intimate friendship is that which cannot in the least be injured by (things done through the) right (of long-standing intimacy).

802. நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்கு
உப்பாதல் சான்றோர் கடன்.
naṭpiṟ kuṟuppuk keḻutakaimai maṟṟataṟku
uppātal cāṉṟōr kaṭaṉ.

802. The constituents of friendship are (things done through) the right of intimacy ; to be pleased with such a right is the duty of the wise.

803. பழகிய நட்பெவன் செய்யும் கெழுதகைமை
செய்தாங்கு அமையாக் கடை.
paḻakiya naṭpevaṉ ceyyum keḻutakaimai
ceytāṅku amaiyāk kaṭai.

803. Of what avail is long-standing friendship, if friends do not admit as their own actions done through the right of intimacy ?

804. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின்.
viḻaitakaiyāṉ vēṇṭi yiruppar keḻutakaiyāṟ
kēḷātu naṭṭār ceyiṉ.

804. If friends, through the right of friendship, do (anything) without being asked, the wise will be pleased with them on account of its desirability.

805. பேதைமை ஒன்றே பெருங்கிழமை என்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின்.
pētaimai oṉṟō peruṅkiḻamai eṉṟuṇarka
nōtakka naṭṭār ceyiṉ.

805. If friends should perform what is painful, understand that it is owing not only to ignorance, but also to the strong claims of intimacy.

806. எல்லைக்கண் நின்றூர் துறவார் தொலைவிடத்தும்
தொல்லைக்கண் நின்றூர் தொடர்பு.
ellaikkaṇ niṉṟār tuṟavār tolaiviṭattum
tollaikkaṇ niṉṟār toṭarpu.

806. Those who stand within the limits (of true friendship) will not even in adversity give up the intimacy of long-standing friends.

807. அழிவந்த செய்யினும் அன்பறூர் அன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.
aḻivanta ceyyiṉum aṉpaṟār aṉpiṉ
vaḻivanta kēṇmai yavar.

807. Those who have (long) stood in the path of affection will not give it up even if their friends cause (them) their ruin.

808. கேளிழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்கம் நட்டார் செயின்.
kēḷiḻukkam kēḷāk keḻutakaimai vallārkku
nāḷīḻukkam naṭṭār ceyiṉ.

808. To those who understand that by which they should not listen to (tales about) the faults of their friends, that is a (profitable) day on which the latter may commit a fault.

809. கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையும் உலகு.
keṭāa vaḻivanta kēṇmaiyār kēṇmai
viṭāar viḻaiyum ulaku.

809. They will be loved by the world, who have not forsaken the friendship of those with whom they have kept up an unbroken long-standing intimacy.

810. விழையார் விழையப் படுப பழையார்கண்
பண்பின் தலைப்பிரியா தார்.
viḻaiyār viḻaiyap paṭupa paḻaiyārkaṇ
paṇpiṉ talaippiriyā tār.

810. Even enemies will love those who have never changed in their affection to their long-standing friends.

பூருவா பொலினும பளைப்லா தெளைமை 811
பெதுகலித தூனதல தூன்து

உதினதது உதினதூஉம ஏபப்லா தெளைமை 812
பெதினும தழபப்னும எனை

உதுவது ஏாதுாத்தும நடும பெதுவது 813
தெளவாதும தளவதும தெர

உமாதது ஊதாதுத்தும தலவாமா உனனா 814
தமின தன்மை தலை

ஏயதெமஞ ஏாாஏ ஏதியவா புனதெளைம 815
எயதலின எயதாமை தனது

பெதை பெதுவதெழு நடின உதிவயெயா 816
எதினமை தெரி உதும

தகைவதைவ ாதிய நடின பதைவால 817
பதுதுதத தெரி உதும

வலவும தூமம உடதது பவாதெளைம 818
தாலலாடா தாா பிடல

தனவினும தனைது மனைனை வினைவெது 819
தாலவெது படா தெடடு

எனைதது தூஉதல ஏமபல மனைதெழு 820
மனைதல பழிபபா தெடடு

தீ நட்பு

811. பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்றல் இனிது.
parukuvār pōliṉum paṇpilār kēṇmai
perukaliṟ kuṉṟal iṉitu.

811. The decrease of friendship with those who look as if they would eat you up (through excess of love) while they are really destitute of goodness is far better than its increase.

812. உறின்நட்டு அறின்ஒரூஉம் ஒப்பிலார் கேண்மை
பெறினும் இழப்பினும் என்.
uṟiṉnaṭṭu aṟiṉorūum oppilār kēṇmai
peṟiṉum iḻappiṉum eṉ.

812. Of what avail is it to get or lose the friendship of those who love when there is gain and leave when there is none?

813. உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் பெறுவது
கொள்வாரும் கள்வரும் நேர்.
uṟuvatu cīrtūkkum naṭpum peṟuvatu
koḷvārum kaḷvarum nēr.

813. Friends who calculate the profits (of their friendship), prostitutes who are bent on obtaining their gains, and thieves are (all) of the same character.

814. அமரகத்து ஆற்றறுக்கும் கல்லாமா அன்னார்
தமரின் தனிமை தலை.
amarakattu ārṟaṟukkum kallāmā aṉṉār
tamariṉ taṉimai talai.

814. Solitude is more to be desired than the society of those who resemble the untrained horses which throw down (their riders) in the fields of battle.

815. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
எய்தலின் எய்தாமை நன்று.
ceytēmañ cārāc ciṟiyavar puṉkēṇmai
eytaliṉ eytāmai naṉṟu.

815. It is far better to avoid than to contract the evil friendship of the base who cannot protect (their friends) even when appointed to do so.

816. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின் அறிவுடையார்
ஏதின்மை கோடி உறும்.
pētai peruṅkeḻīi naṭpiṉ aṟivuṭaiyār
ētiṉmai kōṭi uṟum.

816. The hatred of the wise is ten-million times more profitable than the excessive intimacy of the fool.

817. நகைவகைய ராகிய நட்பின் பகைவரால்
பத்தடுத்த கோடி உறும்.
nakaivakaiya rākiya naṭpiṉ pakaivarāl
pattaṭutta kōṭi uṟum.

817. What comes from enemies is a hundred million times more profitable than what comes from the friendship of those who cause only laughter.

818. ஒல்லும் கருமம் உடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்.
ollum karumam uṭaṟṟu pavarkēṇmai
collāṭār cōra viṭal.

818. Gradually abandon without revealing (beforehand) the friendship of those who pretend inability to carry out what they (really) could do.

819. கனவினும் இன்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.
kaṉaviṉum iṉṉātu maṉṉō viṉaivēṟu
colvēṟu paṭṭār toṭarpu.

819. The friendship of those whose actions do not agree with their words will distress (one) even in (one's) dreams.

820. எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல் மனைக்கெழீஇ
மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு.
eṉaittum kuṟukutal ōmpal maṉaikkeḻīi
maṉṟil paḻippār toṭarpu.

820. Avoid even the least approach to a contraction of friendship with those who would love you in private but ridicule you in public.

நீரும நினை எதத்தகு பரரை 821
எநி நிதத்தபி நடி

ருனமபொனறு ருனமலலி நெளனை மதலி 822
மனமபொல பெறு புரும

பலதலல கதத்த கலைத்தும மனதலலி 823
ஊதத்தல மிளிசித்த சித்து

ழுகத்தினை ருனிய நசிச சகத்தினளு 824
பளுபுளை சளுபப புரும

மனத்தின சமையயி தபலை எளுதத்தினறும 825
நொலலினுல எதத்தபிதறு சனறு

நடரிபொல தலலலை நொலலினறும எடரிநொல 826
எலல உளிப புரும

நொலவளைசகம எனளிசின நொளளுத விலவளைசகம
தீறறு ருநிதத்தனை யின 827

நொழுதலை யுளளும பலைலையுறுகும எனளி 828
சழுதசின ளிகும சளைதது

மிசுலெயது தமளளு பாலை நசுலெயது 829
நடபினல நிபபுலலத பாதது

பலை நடபம சலம பூறுசல ழுகநடு 830
சசநடி எிரு விடல

கூடா நட்பு

821. சிரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.
cīriṭam kāṇiṇ eṟitaṟkup paṭṭaṭai
nērā nirantavar naṭpu.

821. The friendship of those who behave like friends without inward affection is a weapon that may be thrown when a favourable opportunity presents itself.

822. இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்.
iṉampōṉṟu iṉamallār kēṇmai makaḷir
maṉampōla vēṟu paṭum.

822. The friendship of those who seem to be friends while they are not, will change like the love of women.

823. பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனநல்லர்
ஆகுதல் மாணுர்க்கு அரிது.
palanalla kaṟṟak kaṭaittum maṉanallar
ākutal māṇārkku aritu.

823. Though (one's) enemies may have mastered many good books, it will be impossible for them to become truly loving at heart.

824. முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்தின்னு
வஞ்சரை அஞ்சப் படும்.
mukattiṉ iṉiya nakāa akattiṉṉā
vañcarai añcap paṭum.

824. One should fear the deceitful who smile sweetly with their face but never love with their heart.

825. மனத்தின் அமையா தவரை எனைத்தொன்றும்
சொல்லினுல் தேறற்பாற்று அன்று.
maṉattiṉ amaiyā tavarai eṉaittoṉṟum
colliṉāl tēṟaṟpaṟṟu aṉṟu.

825. In nothing whatever is it proper to rely on the words of those who do not love with their heart.

826. நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும் ஒட்டார்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும்.
naṭṭārpōl nallavai colliṉum oṭṭārcol
ollai uṇarap paṭum.

826. Though (one's) foes may utter good things as though they were friends, one will at one understand (their evil, import).

827. சொல்வணக்கம் ஒன்னுர்கண் கொள்ளற்க வில்வணக்கம்
தீங்கு குறித்தமை யான்.
colvaṇakkam oṉṉārkaṇ koḷḷaṟka vilvaṇakkam
tīṅku kuṟittamai yāṉ.

827. Since the bending of the bow bespeaks evil, one should not accept (as good) the humiliating speeches of one's foes.

828. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னுர்
அழுதகண் ணீரும் அனைத்து.
toḻutakai yuḷḷum paṭaiyoṭuṅkum oṉṉār
aḻutakaṇ ṇīrum aṉaittu.

828. A weapon may be hid in the very hands with which (one's) foes adore (him) (and) the tears they shed are of the same nature.

829. மிகச்செய்து தம்எள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுள் சாப்புல்லற் பாற்று.
mikacceytu tameḷḷu vārai nakacceytu
naṭpiṇuḷ cāppuḷḷaṟ pāṟṟu.

829. It is the duty of kings to affect great love but make it die (inwardly); as regard those foes who show them great friendship but despise them (in their heart).

830. பகைநட்பாம் காலம் வருங்கால் முகநட்டு
அகநட்பு ஒரீஇ விடல்.
pakainaṭpām kālam varuṅkāl mukanaṭṭu
akanaṭpu orīi viṭal.

830. When one's foes begin to affect friendship, one should love them with one's looks, and, cherishing no love in the heart, give up (even the former).

பெகைகமை னெபகைனெவ யுகைனின னெகவகொணை 831
உகியம பொக விடல

பெகைகமையு லெலலமை பெகைகமை சாகனமை 832
கைகயலல தனசட டெயல

சாணமை சாடமை சாரினமை யுகைனெவம
பெணமை பெகை கொழில

னெகிஉணாகமை பிராசுகைகமை கானடவசாப 834
லபகையின பெகையாாலல

நூமைஅ டெயலாாவம பெகை ஏழமையும
கினுபச சழகமை அளவ

பொயபபமை னெலெ புனபுணமை கையிபய 836
பெகை வினமைஅ சொலின

னெகிலா ஆாக கமபடிபபா பெகை
பெளூலெலவமை உாாச சடை

மையல நூபன சலி ககாலல பெகைகன 838
கையெனவ உடைமை பெனின

பெரிகினகு பெகையா சணமை பிரினசண 839
பிழ கூபகெனவ லல

சழா அசசால பளிபுளு கவககாலல ஞினெலா 840
ஞிழாகசகுப பெகை புசல

பேதைமை

831. பேதைமை என்பதொன்று யாதெனின் ஏதங்கொண்டு ஊதியம் போக விடல்.
pētaimai eṉpatoṉṟu yāteṉiṉ ētaṅkoṇṭu
ūtiyam pōka viṭal.

831. Folly is one (of the chief defects); it is that which (makes one) incur loss and forego gain.

832. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை கையல்ல தன்கட் செயல்.
pētaimaiyu ḷellām pētaimai kātaṉmai
kaiyalla taṉkaṭ ceyal.

832. The greatest folly is that which leads one to take delight in doing what is forbidden.

833. நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் பேணுமை பேதை தொழில்.
nāṇāmai nāṭāmai nāriṉmai yātoṉṟum
pēṇāmai pētai toḻil.

833. Shamelessness, indifference (to what must be sought after), harshness, and aversion for everything (that ought to be desired) are the qualities of the fool.

834. ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப் பேதையின் பேதையார் இல்.
ōti uṇarntum piṟarkkuraitum tāṇaṭaṅkāp
pētaiyiṉ pētaiyār il.

834. There are no greater fools than he who, though he has read and understood (a great deal) and even taught it to others, does not walk according to his own teaching.

835. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை எழுமையும் தான்புக் கழுந்தும் அளறு.
orumaic ceyalāṟṟum pētai eḻumaiyum
tāṉpuk kaḻuntum aḷaṟu.

835. A fool can procure in a single birth a hell into which he may enter and suffer through all the seven births.

836. பொய்படும் ஒன்ரோ புனைபூணும் கையறியாப் பேதை வினைமேற் கொளின்.
poypaṭum oṉṟō puṉaipūṇum kaiyaṟiyāp
pētai viṉaimēṟ koḷiṉ.

836. If the fool, who knows not how to act undertakes a work, he will (certainly) fail. (But) is it all? He will even adorn himself with fetters.

837. ஏதிலார் ஆரத் தமர்பசிப்பர் பேதை பெருஞ்செல்வம் உற்றக் கடை.
ētilār ārat tamarpacippar pētai
peruñcelvam uṟṟak kaṭai.

837. If a fool happens to get an immense fortune, his neighbours will enjoy it while his relations starve.

838. மையல் ஒருவன் களித்தற்றால் பேதைதன் கையொன்று உடைமை பெறின்.
maiyal oruvaṉ kaḷittaṟṟāl pētaitaṉ
kaiyoṉṟu uṭaimai peṟiṉ.

838. A fool happening to possess something is like the intoxication of one who is (already) giddy.

839. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கண் பீழை தருவதொன்று இல்.
periṯiṉitu pētaiyār kēṇmai piriviṉkaṇ
pīḻai taruvatoṉṟu il.

839. The friendship between fools is exceedingly delightful (to each other): for at parting there will be nothing to cause them pain.

840. கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால் சான்ரோர் குழாஅத்துப் பேதை புகல்.
kaḻāakkāl paḷḷiyuḷ vaittaṟṟāl cāṉṟōr
kuḻāattup pētai pukal.

840. The appearance of a fool in an assembly of the learned is like placing (one's) unwashed feet on a bed.

அரிவினமை ஞனமையுள ஞனமை பிரிதினமை 841
ஞனமையு லையுந்து உலந்

அரிவிலான நொஞ்சுவகந்து ஃகல பிரிந்துயுந்தும 842
ஞலஜ பெய்பான கயம

அரிவிலா கமகமைமை பிழிந்தும பிழை 843
ரெய்பாந்தும ரெயகல அரிந்து

வெணமை ஏனபபுபந்து யாதெனின ஏணமை 844
உடையமையம ஏனனும ரெந்தந்து

சலலாத மெய்காணு ஏழுசல சரெடா 845
பலலந்து உம ஐயம தூம

அஞ்ம மஞ்சுதலெ புலவ்வு தமபயின 846
ந்ஞ்ம மஞ்யு பழி

அதுமஞ் ரெந்தும அரிவிலான ரெயயும 847
பெதும்ஞ் தானை தனசந்

ஏபபம ரெயசலான தானதுன அபபயி 848
பொடம அளுவமொ கொய

சாணுதான சாடுபான தானசாணன சாணுதான 849
சணடானும தானசணட பாப

உலசதது உணடெனபந்து ஞலலெனபான வையதந்து 850
உலகசயு வைசசப பும

புல்லறிவாண்மை

841. அறிவின்மை இன்மையுள் இன்மை பிறிதின்மை
இன்மையா வையாது உலகு.
aṟiviṉmai iṉmaiyuḷ iṉmai piṟitiṉmai
iṉmaiyā vaiyātu ulaku.

841. The want of wisdom is the greatest of all wants ; but that of wealth the world will not regard as such.

842. அறிவிலான் நெஞ்சுவந்து ஈதல் பிறிதுயாதும்
இல்லை பெறுவான் தவம்.
aṟivilāṉ neñcuvantu ītal piṟituyātum
illai peṟuvāṉ tavam.

842. (The cause of) a fool cheerfully giving (something) is nothing else but the receiver's merit (in a former birth).

843. அறிவிலார் தாம்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது.
aṟivilār tāmtammaip pīḻikkum pīḻai
ceṟuvārkkum ceytal aritu.

843. The suffering that fools inflict upon themselves is hardly possible even to foes.

844. வெண்மை எனப்படுவது யாதெனின் ஒண்மை
உடையம்யாம் என்னும் செருக்கு.
veṇmai eṉappaṭuvatu yāteṉiṉ oṇmai
uṭaiyamyām eṉṉum cerukku.

844. What is called want of wisdom is the vanity which says, 'We are wise.'

845. கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல் கசடற
வல்லதூஉம் ஐயம் தரும்.
kallāta mēṟkoṇṭu oḻukal kacaṭaṟa
vallatūum aiyam tarum.

845. Fools pretending to know what has not been read (by them) will rouse suspicion even as to what they have thoroughly mastered.

846. அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயின்
குற்றம் மறையா வழி.
aṟṟam maṟaittalō pullaṟivu tamvayiṉ
kuṟṟam maṟaiyā vaḻi.

846. Even to cover one's nakedness would be folly, if (one's) faults were not covered (by forsaking them).

847. அருமறை சோரும் அறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.
arumaṟai cōrum aṟivilāṉ ceyyum
perumiṟai tāṉē taṉakku.

847. The fool who neglects precious counsel does, of his own accord, a great injury to himself.

848. ஏவவும் செய்கலான் தான்தேரான் அவ்வுயிர்
போஒம் அளவுமோர் நோய்.
ēvavum ceykalāṉ tāṉtēṟāṉ avvuyir
pōom aḷavumōr nōy.

848. The fool will not perform (his duties) even when advised nor ascertain them himself; such a soul is a burden (to the earth) till it departs (from the body).

849. காணுதான் காட்டுவான் தான்காணான் காணுதான்
கண்டானும் தான்கண்ட வாறு.
kāṇātāṉ kāṭṭuvāṉ tāṉkāṇāṉ kāṇātāṉ
kaṇṭāṉām tāṉkaṇṭa vāṟu.

849. One who would teach a fool will (simply) betray his folly; and the fool would (still) think himself 'wise in his own conceit.'

850. உலகத்தார் உண்டென்பது இல்லென்பான் வையத்து
அலகையா வைக்கப் படும்.
ulakattār uṇṭeṉpatu illeṉpāṉ vaiyattu
alakaiyā vaikkap paṭum.

850. He who denies the existence of what the world believes in will be regarded as a demon on earth.

ஞாலனைய ஏலவு உயிர்காஞ்சும பகலனனுமம 851
பணைபினைமை பிரிகாஞ்சும கொய

பகலகூந்கை பரந்து ஞெயினுமை ஞாலகூந்தி 852
ஞனனுஞெய யுகைமை கூலை

ஞாலனனுமை ஏபபகொய கீகாகினை கூபலிலலுகை 853
காபில பிளகாகமை காூமை

ஞனபகாதுளு ஞனபமை பயகாஞ்சும ஞாலனனுமை 854
தூனபகாதுளு தூனபமை ஏசினை

ஞாலைகாி தாயகாகொழுக பலலுகா யிளு 855
மிகாஜுகாஞ்சும காைனமை யபா

ஞாவின மிகாலின்கூ ஏனுபபன வாழுகாஞக 856
காபஜுமை ஏடஜுமை கணைகாதூ

மிகாலைமைபல மையபபொகூளு காணுா ஞாலைமைபல 857
ஞனனு அரிபி னைபா

ஞாவிருந்து ஏதிாதாயகாலை ஆகாகாமை அகாஉன 858
மிகாஜுகாகின உகாஞுமை ஏரு

ஞாவகாணுன ஆகாகாமை வாூபகாலை அகாஉன 859
மிகாலகாணுமை ஏரு காருந்து

ஞாலாணுமை ஞனனுகா ஏலலாமை கொலாணுமை
கனனையமை ஏனனுமை வகூகாந்து 860

851. இகலென்ப எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கும் நோய்.
ikaleṉpa ellā uyirkkum pakaleṉṉum
paṇpiṉmai pārikkum nōy.

851. The disease which fosters the evil of disunion among all creatures is termed hatred by the wise.

852. பகல்கருதிப் பற்ரு செயினும் இகல்கருதி
இன்ஞசெய் யாமை தலை.
pakalkarutip paṟṟā ceyiṉum ikalkaruti
iṉṉācey yāmai talai.

852. Though disagreeable things may be done from (a feeling of) disunion, it is far better that nothing painful be done from (that of) hatred.

853. இகலென்னும் எவ்வநோய் நீக்கின் தவலில்லாத்
தாவில் விளக்கம் தரும்.
ikaleṉṉum evvanōy nīkkiṉ tavalillāt
tāvil viḷakkam tarum.

853. To rid one-self of the distressing disease of hatred will bestow (on one) a never-decreasing imperishable fame.

854. இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் இகலென்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.
iṉpattuḷ iṉpam payakkum ikaleṉṉum
tuṉpattuḷ tuṉpam keṭiṉ.

854. If hatred which is the greatest misery is destroyed, it will yield the greatest delight.

855. இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்கும் தன்மை யவர்.
ikaletir cāyntoḻuka vallārai yārē
mikalūkkum taṉmai yavar.

855. Who indeed would think of conquering those who naturally shrink back from hatred?

856. இகலின் மிகலினிது என்பவன் வாழ்க்கை
தவலும் கெடலும் நணித்து.
ikaliṉ mikaliṉitu eṉpavaṉ vāḻkkai
tavalum keṭalum naṇittu.

856. Failure and ruin are not far from him who says it is sweet to excel in hatred.

857. மிகல்மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார் இகல்மேவல்
இன்ஞ அறிவி னவர்.
mikalmēval meypporuḷ kāṇār ikalmēval
iṉṉā aṟivi ṉavar.

857. Those whose judgment brings misery through its connection with hatred cannot understand the triumphant nature of truth.

858. இகலிற்கு எதிர்சாய்தல் ஆக்கம் அதனை
மிகலூக்கின் ஊக்குமாம் கேடு.
ikaliṟku etircāytal ākkam ataṉai
mikalūkkiṉ ūkkumām kēṭu.

858. Shrinking back from hatred will yield wealth; indulging in its increase will hasten ruin.

859. இகல்காணன் ஆக்கம் வருங்கால் அதனை
மிகல்காணும் கேடு தரற்கு.
ikalkāṇāṉ ākkam varuṅkāl ataṉai
mikalkāṇum kēṭu taraṟku.

859. At the approach of wealth one will not think of hatred; (but) to secure one's ruin, one will look to its increase.

860. இகலானும் இன்ஞத எல்லாம் நகலானும்
நன்னயம் என்னும் செருக்கு.
ikalāṉām iṉṉāta ellām nakalāṉām
naṉṉayam eṉṉum cerukku.

860. All calamities are caused by hatred; but by the delight (of friendship) is caused the great wealth of good virtues.

பவ்யாத்ந மாஸ்ல ஏமுக் ஏமி 861
மெவ்யாமெல மெக் பஸ்க்

உனபிலன ஆனந் தூணையிலன தினதுயபான 862
ஏனபீயும ஏதிலான தூபபு

உஞ்சும சீயான உமைபிலன ஈங்கலான 863
தஞ்சும ஏவ்யன பஸ்சந்

நீவ்சான வெந்நி நிஸ்யிலன ஏஞ்ஞானயம 864
யிவசணும யிாந்தும ஏவித்து

பழ்நொாசான பாயபபன ஏயயான பழ்நொாசான 865
பணைபிலன பாஸ்ாந்த ஞின்து

சாணுஸ் நீனதகான சழ்பெதுவ சாமதகான 866
பெணுஸும பெணைப ப்ரும

ஸ்ாதகும சாலவெணுரும மனந் ஆதகிதுந்து 867
மாணுக் ஏயபான பஸ்க்

ந்ணினிலணுயக ந்ஸ்ம பலபாவின மாஸ்ாந்த 868
ஞனினிலணும ஏமாபது உடைகது

ஏவபாாந்தஸ் ஏணிகவா ஞனபம சீவிலா 869
உஞ்சும பஸ்கவாப பெரின

சவலான வெந்நும நீவபொதுள ஏஞ்ஞானயம 870
ஏவலான ஏவலாது ஏவி

பகை மாட்சி

861. வலியார்க்கு மாறேற்றல் ஓம்புக ஓம்பா
மெலியார்மேல் மேக பகை.
valiyārkku māṟēṟṟal ōmpuka ōmpā
meliyārmēl mēka pakai.

861. Avoid offering resistance to the strong; (but) never fail to cherish enmity towards the weak.

862. அன்பிலன் ஆன்ற துணையிலன் தான்துவ்வான்
என்பரியும் ஏதிலான் துப்பு.
aṉpilaṉ āṉṟa tuṇaiyilaṉ tāṉtuvvāṉ
eṉpariyum ētilāṉ tuppu.

862. How can he who is unloving, destitute of powerful aids, and himself without strength overcome the might of his foe?

863. அஞ்சும் அறியான் அமைவிலன் ஈகலான்
தஞ்சம் எளியன் பகைக்கு.
añcum aṟiyāṉ amaivilaṉ īkalāṉ
tañcam eḷiyaṉ pakaikku.

863. In the estimation of foes miserably weak is he, who is timid, ignorant, unsociable and niggardly.

864. நீங்கான் வெகுளி நிறையிலன் எஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது.
nīṅkāṉ vekuḷi niṟaiyilaṉ eññāṉṟum
yāṅkaṇum yārkkum eḷittu.

864. He who neither refrains from anger nor keeps his secrets will at all times and in all places be easily conquered by all.

865. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றூர்க்கு இனிது.
vaḻinōkkāṉ vāyppaṇa ceyyāṉ paḻinōkkāṉ
paṇpilaṉ paṟṟārkku iṉitu.

865. (A) pleasing (object) to his foes is he who reads not moral works, does nothing that is enjoined by them, cares not for reproach and is not possessed of good qualities.

866. காணைச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணமை பேணப் படும்.
kāṇāc ciṇattāṉ kaḻiperuṅ kāmattāṉ
pēṇāmai pēṇap paṭum.

866. Highly to be desired is the hatred of him whose anger is blind, and whose lust increases beyond measure.

867. கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் மன்ற அடுத்திருந்து
மாணுத செய்வான் பகை.
koṭuttum koḷalvēṇṭum maṉṟa aṭuttiruntu
māṇāta ceyvāṉ pakai.

867. It is indeed necessary to obtain even by purchase the hatred of him who having begun (a work) does what is not conducive (to its accomplishment).

868. குணனிலனுய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றூர்க்கு
இனனிலனும் ஏமாப்பு உடைத்து.
kuṇaṇilaṇāyk kuṟṟam palavāyiṉ māṟṟārkku
iṉaṇilaṇām ēmāppu uṭaittu.

868. He will become friendless who is without (any good) qualities, and whose faults are many; (such a character) is a help to (his) foes.

869. செறுவார்க்குச் சேணிகவா இன்பம் அறிவிலா
அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.
ceṟuvārkkuc cēṇikavā iṉpam aṟivilā
añcum pakaivarp peṟiṉ.

869. There will be no end of lofty delights to the victorious, if their foes are (both) ignorant and timid.

870. கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் எஞ்ஞான்றும்
ஒல்லானை ஒல்லாது ஒளி.
kallāṉ vekuḷum ciṟuporuḷ eññāṉṟum
ollāṉai ollātu oḷi.

870. The light (of fame) will never be gained by him who gains not the trifling reputation of having fought an unlearned (foe).

பகாஎனனும பணபி லகாஉன வெூபன 871
சகாவெயும வெணைடாபாாவ உனவ

பிலலெ கூமுபா பகாஎாினனும எாளாாக 872
வெூலலெ கூமுபா பகாக

ஏழூ ாவினனும ஏகழ கமியனுயப
பலவா பகாஎாெளி பபன 873

பகாகூடபாக எாணவெழூம பணபுகட யாளன 874
கருகமகாண காபகாாவ உலகூ

கனகூஉண ருனுல பகாருாணபுல காானவெூபன 875
ருனகூஉணயாக எாளாகபாாின வெனவ

வெகாணும வெகு பிடனும உழபினாண 876
வெகூடுன பகாஉன பிடல

வொபாக வொசகக்கூ உபியாாகூ மெபாக 877
மெனமெ பகாவ ாகக்கூ

பகாயகாசகூ காருவெயகூ காகாபப மாயும 878
பகாவாாண படட வெகூூகூ

ருளாகாக ழுளமாம எாலக சுளயசா 879
கசொலவும காழகக பிடகக்கூ

உயிாபப உளாலவா மனு வெயிாபபவா 880
வெமமல கிகாகாலா காா

பகைத்திறம் தெரிதல்

871. பகைஎன்னும் பண்பி லதனை ஒருவன்
நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று.
pakaieṉṉum paṇpi lataṉai oruvaṉ
nakaiyēyum vēṇṭaṟpāṟṟu aṉṟu.

871. The evil of hatred is not of a nature to be desired by one even in sport.

872. வில்லே ருழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.
villē ruḻavar pakaikoḷiṉum koḷḷaṟka
collē ruḻavar pakai.

872. Though you may incur the hatred of warriors whose ploughs are bows, incur not that of ministers whose ploughs are words.

873. ஏமுற் றவரினும் ஏழை தமியனெய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்.
ēmuṟ ṟavariṉum ēḻai tāmiyaṉāyp
pallār pakaikoḷ pavaṉ.

873. He who, being alone, incurs the hatred of many is more infatuated than even mad men.

874. பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்
தகைமைக்கண் தங்கிற்று உலகு.
pakainaṭpāk koṇṭoḻukum paṇpuṭai yāḷan
takaimaikkaṇ taṅkiṟṟu ulaku.

874. The world abides in the greatness of that good-natured man who behaves so as to turn hatred into friendship.

875. தன்துணை இன்றுல் பகைஇரண்டால் தான்ஒருவன்
இன்துணையாக் கொள்கவற்றின் ஒன்று.
taṉtuṇai iṉṟāl pakaiiraṇṭāl tāṉoruvaṉ
iṉtuṇaiyāk koḷkavaṟṟiṉ oṉṟu.

875. He who is alone and helpless while his foes are two should secure one of them as an agreeable help (to himself).

876. தேறினும் தேரு விடினும் அழிவின்கண்
தேருன் பகாஅன் விடல்.
tēṟiṉum tēṟā viṭiṉum aḻiviṉkaṇ
tēṟāṉ pakāaṉ viṭal.

876. Though (one's foe is) aware or not of one's misfortune, one should act so as neither to join nor separate (from him).

877. நோவற்க நொந்தது அறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.
nōvaṟka nontatu aṟiyārkku mēvaṟka
meṉmai pakaiva rakattu.

877. Relate not your suffering even to friends who are ignorant of it, nor refer to your weakness in the presence of your foes.

878. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு.
vakaiyaṟintu taṟceytu taṟkāppa māyum
pakaivarkaṇ paṭṭa cerukku.

878. The joy of one's foes will be destroyed if one guards oneself by knowing the way (of acting) and securing assistance.

879. இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து.
iḷaitāka muḷmaram kolka kaḷaiyunar
kaikollum kāḻtta viṭattu.

879. A thorny tree should be felled while young, (for) when it is grown it will destroy the hand of the feller.

880. உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.
uyirppa uḷarallar maṉṟa ceyirppavar
cemmal citaikkalā tār.

880. Those who do not destroy the pride of those who hate (them) will certainly not exist even to breathe.

நிழலீழும ஞனனுக ஞனனு கமாநீழும
ஞனனுயாம ஞனனு ஞெயின 881

யாளபொல பகசயனா அஞுதஞ்ச அஞுசுச
சூளபொல பகசயா கொடாபு 882

உடபகச அஞுதிகதஞ் சாசச உலவிடகதது
மடபகசயின மாணகு தெவம 883

மனமாணு உடபகச தொனறின ஞனமாணு
ஏகம பலவுக தூம 884

உலழுகையின உடபகச தொனறின ஞலழுகையின
ஏகம பலவுக தூம 885

ஞனுஞம ஞனறயா சுடபடின ஏஞுஞானவம
பொனுஞம ஞனலவ் உரிது 886

ஞெபபின புணாதிபொல சுஉனவும சுடாகெ
உடபகச உஞ் நுட 887

உாமபொழுக பொனபொலக தெயம உாமபொழுது
உடபகச உஞ் நுட 888

ஏடபச் பனன திவமகதெ ஆயினும
உடபகச உளனகம ஞெ 889

உடமபு ஞலாதயா யாழசகச நுடவசழுல
பமபொபு உடணுஞெக கவ 890

உட்பகை

881. நிழல்நீரும் இன்னாத இன்னா தமர்நீரும்
இன்னவாம் இன்னா செயின்.
niḻalnīrum iṉṉāta iṉṉā tamarnīrum
iṉṉāvām iṉṉā ceyiṉ.

881. Shade and water are not pleasant, (if) they cause disease; so are the qualities of (one's) relations not agreeable, (if) they cause pain.

882. வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.
vāḷpōl pakaivarai añcaṟka añcuka
kēḷpōl pakaivar toṭarpu.

882. Fear not foes (who say they would cut) like a sword; (but) fear the friendship of foes (who seemingly act) like relations.

883. உட்பகை அஞ்சித்தற் காக்க உலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.
uṭpakai añcittaṟ kākka ulaiviṭattu
maṭpakaiyiṉ māṇat teṟum.

883. Fear internal enmity and guard yourself; (if not) it will destroy (you) in an evil hour, as surely as the tool which cuts the potter's clay.

884. மனமாணு உட்பகை தோன்றின் இனமாணு
ஏதம் பலவுந் தரும்.
maṉamāṇā uṭpakai tōṉṟiṉ iṉamāṇā
ētam palavun tarum.

884. The secret enmity of a person whose mind in unreformed will lead to many evils causing disaffection among (one's) relations.

885. உறல்முறையான்உட்பகைதோன்றின் இறல்முறையான்
ஏதம் பலவுந் தரும்.
uṟalmuṟaiyāṉ uṭpakai tōṉṟiṉ iṟalmuṟaiyāṉ
ētam palavun tarum.

885. If there appears internal hatred in a (king's) family; it will lead to many a fatal crime.

886. ஒன்றுமை ஒன்றியார் கட்படின் எஞ்ஞான்றும்
பொன்றுமை ஒன்றல் அரிது.
oṉṟāmai oṉṟiyār kaṭpaṭiṉ eññāṉṟum
poṉṟāmai oṉṟal aritu.

886. If hatred arises among (one's) own people, it will be hardly possible (for one) to escape death.

887. செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும் கூடாதே
உட்பகை உற்ற குடி.
ceppiṉ puṇarccipōl kūṭinum kūṭātē
uṭpakai uṟṟa kuṭi.

887. Never indeed will a family subject to internal hatred unite (really) though it may present an apparent union like that of a casket and its lid.

888. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயும் உரம்பொருது
உட்பகை உற்ற குடி.
aramporuta ponpōlat tēyum uramporutu
uṭpakai uṟṟa kuṭi.

888. A family subject to internal hatred will wear out and lose its strength like gold that has been filed away.

889. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்
உட்பகை உள்ளதாம் கேடு.
eṭpaka vaṉṉa ciṟumaittē āyiṉum
uṭpakai uḷḷatām kēṭu.

889. Although internal hatred be as small as the fragment of the sesamum (seed), still does destruction dwell in it.

890. உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்
பாம்போடு உடனுறைந் தற்று.
uṭampāṭu ilātavar vāḻkkai kuṭaṅkaruḷ
pāmpōṭu uṭaṉuṟain taṟṟu.

890. Living with those who do not agree (with one) is like dwelling with a snake (in the same) hut.

ஆரவா ஆரல குகுழமை பொரவா 891
பொரலு ளெலலாமதலை

பெரியளைப பெலுத்து ஒழுகின பெரியாலை 892
பொ குருமளை தூமை

கெடலெவளரின கெளாத்து ஏயக அடலெவளரின 893
ஆரவ பவாகள குழுக்கு

கூரலதெக ளகயல விளிதத்ருல ஆரவவாக்கு 894
ஆருத்தா ஙனனு ஏயல

யளைத்துனைவ யளருய உளாகா வெந்துபின 895
வெந்து ஏரபர உவா

எரியல சுடபடினைய உயவுளடாம உயயா 896
பெரியாப விழுதகதொழுகு மா

மகமாளட மழகளகயம வினபொலுய ஙனனுய
தகமாளட தக்கா ஏரின 897

நுனரனனு நுனர மதியபின நுடெயொரு 898
நனரனனு மாயவா நிலதது

எநதிய கொளகயா ரின குடெழுிநது 899
வெநதனுய வெந்து கெருய

ஙரநதளைமநத ரூாபுடைய ாயினுய உயயா 900
ரிரநதளைமநத ரூா ஏரின

பெரியாரைப் பிழையாமை

891. ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாம் தலை.
ārṟuvār ārṟal ikaḻāmai pōṟṟuvār
pōṟṟalu ḷellām talai.

891. Not to disregard the power of those who can carry out (their wishes) is more important than all the watchfulness of those who guard (themselves against evil).

892. பெரியாரைப் பேணது ஒழுகின் பெரியாரால்
பேரா இடும்பை தரும்.
periyāraip pēṇātu oḻukiṇ periyārāl
pērā iṭumpai tarum.

892. To behave without respect for the great (rulers) will make them do (us) irremediable evils.

893. கெடல்வேண்டின் கேளாது செய்க அடல்வேண்டின்
ஆற்று பவர்கண் இழுக்கு.
keṭalvēṇṭiṇ kēḷātu ceyka aṭalvēṇṭiṇ
ārṟu pavarkaṇ iḻukku.

893. If a person desires ruin, let him not listen to the righteous dictates of law, but commit crimes against those who are able to slay (other sovereigns).

894. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்கு
ஆற்றுதார் இன்ன செயல்.
kūṟṟattaik kaiyāl viḷittaṟṟāl ārṟuvārkku
ārṟātār iṉṉā ceyal.

894. The weak doing evil to the strong is like beckoning Death to come (and destroy them).

895. யாண்டுச்சென்று யாண்டும் உளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர்.
yāṇṭucceṉṟu yāṇṭum uḷarākār ventuppiṇ
vēntu ceṟappaṭ ṭavar.

895. Those who have incurred the wrath of a cruel and mighty potentate will not prosper wherever they may go.

896. எரியால் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம் உய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.
eriyāl cuṭappaṭiṇum uyvuṇṭām uyyār
periyārp piḻaittoḻuku vār.

896. Though burnt by a fire (from a forest), one may perhaps live ; (but) never will he live who has shown disrespect to the great (devotees).

897. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளும் என்னும்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.
vakaimāṇṭa vāḻkkaiyum vāṉporuḷum eṉṉām
takaimāṇṭa takkār ceṟiṇ.

897. If a king incurs the wrath of the righteous great, what will become of his government with its splendid auxiliaries and (all) its untold wealth ?

898. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.
kuṉṟaṉṉār kuṉṟa matippiṇ kuṭiyoṭu
niṉṟaṉṉār māyvar nilattu.

898. If (the) hill-like (devotees) resolve on destruction, those who seemed to be everlasting will be destroyed root and branch from the earth.

899. ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.
ēntiya koḷkaiyār cīṟiṇ iṭaimurintu
vēntaṉum vēntu keṭum.

899. If those of exalted vows burst in a rage, even the King will suffer a sudden loss and be entirely ruined.

900. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினும் உய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்.
iṟantamainta cārpuṭaiya rāyiṉum uyyār
ciṟantamainta cīrār ceṟiṇ.

900. Though in possession of numerous auxiliaries, they will perish who are exposed to the wrath of the noble whose penance is boundless.

மனவிழவா மாளயன எயத்தா வினவிழவா 901
வெளரப வெழுளுப அக்க

வெரூத்த வெளவிழவின அூக்கம வெரியகொா 902
நாணூக நாலுக தூம

ஞலவாளக்ள தாழந்த ஞயலயினைம எனூனானவம 903
நலவாழுள நாலுக தூம

மனயாள அனூம மயனையயி லாளன 904
வினையுளைம வெரயகல ஞனவ

ஞலவாள அனூமன அனூமர் னெனூனானவம 905
நலவாாந்ந நலல ரெயல

ஞனையரின யழிணும யரிலள ஞலவாள 906
அனையயாகொள அனூ யவா

வெளளைவல ரெயகொழூம அூளைமயின நாணுரைவ
வெளளை வெழுனம யுளுகூ 907

நரரா ரூனுழுரியா நனுனுா நனணுகலாள 908
வெரரா்ந ஏழுந யவா

அர்வினையும அூனர் வொழுனும வர்வினையும 909
வெளளுவல ரெயயாாள ஞல

ளளரெரந்த னெதூக்த திரணுரடெயாாந்ந ஏனூனானவம 910
வெளரெரந்தம வெளகனம ஞல

பெண்வழிச் சேறல்

901. மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளும் அது.
maṇaiviḻaivār māṇpayaṇ eytār viṇaiviḻaivār
vēṇṭāp poruḷum atu.

901. Those who lust after their wives will not attain the excellence of virtue ; and it is just this that is not desired by those who are bent on acquiring wealth.

902. பேணுது பெண்விழைவான் ஆக்கம் பெரியதோர்
நாணுக நாணுத் தரும்.
pēṇātu peṇviḻaivāṇ ākkam periyatōr
nāṇāka nāṇut tarum.

902. The wealth of him who, regardless (of his manliness), devotes himself to his wife's feminine nature will cause great shame (to all men) and to himself.

903. இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பின்மை எஞ்ஞான்றும்
நல்லாருள் நாணுத் தரும்.
illāḷkaṇ tāḻnta iyalpiṇmai eññāṉṟum
nallāruḷ nāṇut tarum.

903. The frailty that stoops to a wife will always make (her husband) feel ashamed among the good.

904. மனையாளை அஞ்சும் மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்தல் இன்று.
maṇaiyāḷai añcum maṟumaiyi lāḷaṇ
viṇaiyāṇmai vīṟeytal iṉṟu.

904. The undertaking of one, who fears his wife and is therefore destitute of (bliss), will never be applauded.

905. இல்லாளை அஞ்சுவான் அஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.
illāḷai añcuvāṇ añcumaṟ ṟeññāṉṟum
nallārkku nalla ceyal.

905. He that fears his wife will always be afraid of doing good deeds (even) to the good.

906. இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே இல்லாள்
அமையார்தோள் அஞ்சு பவர்.
imaiyāriṇ vāḻiṇum pāṭilarē illāḷ
amaiyārtōḷ añcu pavar.

906. They that fear the bamboo-like arms of their wives will be destitute of manliness though they may flourish like the gods.

907. பெண்ணேவல் செய்தொழுகும் ஆண்மையின்
பெண்ணே பெருமை உடைத்து. [நாணுடைப்
peṇṇēval ceytoḻukum āṇmaiyiṇ nāṇuṭaip
peṇṇē perumai uṭaittu.

907. Even shame-faced woman-hood is more to be esteemed than the shameless manhood that performs the behests of a wife.

908. நட்டார் குறைமுடியார் நன்ருற்றூர் நன்னுதலாள்
பெட்டாங்கு ஒழுகு பவர்.
naṭṭār kuṟaimuṭiyār naṉṟāṟṟār naṉṉutalāḷ
peṭṭāṅku oḻuku pavar.

908. Those who yield to the wishes of their wives will neither relieve the wants of (their) friends nor perform virtuous deeds.

909. அறவினையும் ஆன்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ஏவல் செய்வார்கண் இல்.
aṟaviṇaiyum āṉṟa poruḷum piṟaviṇaiyum
peṇēval ceyvārkaṇ il.

909. From those who obey the commands of their wives are to be expected neither deeds of virtue, nor those of wealth nor (even) those of pleasure.

910. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க்கு எஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை இல்.
eṇcērnta neñcat tiṭaṇuṭaiyārkku eññāṉṟum
peṇcērntām pētaimai il.

910. The foolishness that results from devotion to a wife will never be found in those who possess a reflecting mind and a prosperity (flowing) therefrom.

அனபின பிறபுயா பொருளபிறபுயம ஆயதெரியா 911
ஞனஞால ஞழுக்குக் கூம

பயனதுக்திப பளபுளுக்கும பளபின மக்ளி 912
நயனதுக்கி நளளு பிரவ

பொதுவெளரி பெயயமம ழுயக்கம ஞதுரரஞயில 913
எதில பிளநதுழ்ஞ யஞய

பொதுவபொதுளு புனனலம தொயா அதுவபொதுள 914
ஆயும அந்பி னவா

பொதுநலதது புனனலம தொயா மதநலதின 915
மாளர அந்பி னவா

தநநலம மாறியா தொயா தளதெதுக்திப 916
புனனலம மாறியா தொள

நினநெஞும ஞலலவா தொயவா பிஞநெஞுறி 917
யளிய புளாபவா தொள

ஆயும அந்பினா அலலாக்கு அளஜதனெப 918
மாய மக்ளி ழுயக்கு

பளாவிலா மாளிறுயா மெனலுள புளாயிலாப 919
புரியாள ஆழும அளவ

ஞதுமனப வெளரெதும தளளும தவவம 920
நிதுநிக்ப பரரா தொரபு

வரைவின் மகளிர்

911. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையும் ஆய்தொடியார்
இன்சொல் இழுக்குத் தரும்.
aṉpiṉ viḻaiyār poruḷviḻaiyum āytoṭiyār
iṉcol iḻukkut tarum.

911. The sweet words of elegant braceleted (prostitutes) who desire (a man) not from affection but from avarice, will cause sorrow.

912. பயன்தூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்தூக்கி நள்ளா விடல்.
payaṉtūkkip paṇpuraikkum paṇpiṉ makaḷir
nayaṉtūkki naḷḷā viṭal.

912. One must ascertain the character of the ill-natured women who after ascertaining the wealth (of a man) speak (as if they were) good natured-ones, and avoid intercourse (with them).

913. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் இருட்
டறையில் ஏதில் பிணந்தழீஇ யற்று.
poruṭpeṇṭir poymmai muyakkam iruṭṭaṟaiyil
ētil piṇantaḻīi yaṟṟu.

913. The false embraces of wealth-loving women are like (hired men) embracing a strange corpse in a dark room.

914. பொருட்பொருளார் புன்னலம் தோயார் அருட்பொருள்
ஆயும் அறிவி னவர்.
poruṭporuḷār puṉṉalam tōyār aruṭporuḷ
āyum aṟivi ṉavar.

914. The wise who seek the wealth of grace will not desire the base favours of those who regard wealth (and not pleasure) as (their) riches.

915. பொதுநலத்தார் புன்னலம் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட அறிவி னவர்.
potunalattār puṉṉalam tōyār matinalattiṉ
māṇṭa aṟivi ṉavar.

915. Those whose knowledge is made excellent by their (natural) sense will not covet the trifling delights of those whose favours are common (to all).

916. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.
tannalam pārippār tōyār takaicerukkip
puṉṉalam pārippār tōḷ.

916. Those who would spread (the fame of) their own goodness will not desire the shoulders of those who rejoice in their accomplishments and bestow their despicable favours (on all who pay).

917. நிறைநெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள்.
niṟaineñcam illavar tōyvar piṟaneñciṟ
pēṇip puṇarpavar tōḷ.

917. Those who are destitute of a perfectly (reformed) mind will covet the arms of those who embrace (them) while their hearts covet other things.

918. ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.
āyum aṟiviṉar allārkku aṇaṅkeṉpa
māya makaḷir muyakku.

918. The wise say that to such as are destitute of discerning sense the embraces of faithless women are (as ruinous as those of) demoness.

919. வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்கள் ஆழும் அளறு.
varaivilā māṇiḻaiyār meṉṟōḷ puraiyilāp
pūriyarkaḷ āḻum aḷaṟu.

919. The delicate arms of prostitutes with excellent jewels are a hell into which are plunged the ignorant base.

920. இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.
irumaṉap peṇṭirum kaḷḷum kavaṟum
tirunīkkap paṭṭār toṭarpu.

920. Treacherous women, liquor, and gambling are the associates of such as have been forsaken by Fortune.

உடகய படாஅ தெளியிமயா ளஞ்ஞாணஅய 921
சடகாதல கொளாடா ழுந் யா

உளளாந சளன உளில உளச ஞாளடோாள 922
ளளளய படஅளட காா

ஈளருள ழுசதகெயய ஙளஞதால ளஎயாஅழ 923
ஞாளடோ ழுசதகஃச சளி

நொளளனஞய நலவாள புாஅகொருந்தய சளளனஞய 924
யெஞய யெதுஅந்ாாக காாசந்

கொயரி யாைய யுைடகதெ யொதுளகொருதது 925
யையயரி யாைய கொளல

கஞதுஞா ளதகாாள யொலவா ளஞ்ஞாணஅய 926
நஞசுளுயா சளளுள யயா

உளளொாரி உளளு நசயபருவா ளஞ்ஞாணஅய 927
சளளொாரிச சளழாய யயா

சளிதநதாயென ளஎபகு கொதிருச தெஞழ்தகது 928
தெளிகதகாடய ஆுஅதெ மந்ய

சளிதகாணச சாாளய சாடருதல சிமதீாச 929
ருளிதகாணெ தீதகுீஞ யாவ

சளளுணஞய பொழதில சளிகாாணச சாஎஅசால 930
உளளாணகொல உளடகன ளதாா

கள்ளுண்ணாமை

921. உட்கப் படாஅர் ஒளியிழப்பர் எஞ்ஞான்றும்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.
uṭkap paṭāar oḷiyiḻappar eññāṉṟum
kaṭkātal koṇṭoḻuku vār.

921. Those who always thirst after drink will neither inspire fear (in others) nor retain the light (of their fame).

922. உண்ணற்க கள்ளை உணில்உண்க சான்றோரான்
எண்ணப் படவேண்டா தார்.
uṇṇaṟka kaḷḷai uṇiluṇka cāṉṟōrāṉ
eṇṇap paṭavēṇṭā tār.

922. Let no liquor be drunk; if it is desired, let it be drunk by those who care not for esteem of the great.

923. ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால் என்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.
īṉṟāḷ mukattēyum iṉṉātāl eṉmaṟṟuc
cāṉṟōr mukattuk kaḷi.

923. Intoxication is painful even in the presence of (one's) mother; what will it not then be in that of the wise?

924. நாண்என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும்
பேணுப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. [கள்ளென்னும்
nāṇeṉṉum nallāḷ puṟaṅkoṭukkum kaḷḷeṉṉum
pēṇāp peruṅkuṟṟat tārkku.

924. The fair maid of modesty will turn her back on those who are guilty of the great and abominable crime of drunkenness.

925. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்.
kaiyaṟī yāmai yuṭaittē poruḷkoṭuttu
meyyaṟi yāmai koḷal.

925. To give money and purchase unconsciousness is the result of one's ignorance of (one's own actions).

926. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.
tuñciṉār cettāriṉ vēṟallar eññāṉṟum
nañcuṇpār kaḷḷuṇ pavar.

926. They that sleep resemble the dead; (likewise) they that drink are no other than poison-eaters.

927. உள்ளொற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.
uḷḷoṟṟi uḷḷūr nakappaṭuvar eññāṉṟum
kaḷḷoṟṟik kaṇcāy pavar.

927. Those who always intoxicate themselves by a private (indulgence in) drink, will have their secrets detected and laughed at by their fellow-townsmen.

928. களித்தறியேன் என்பது கைவிடுக நெஞ்சத்து
ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும்.
kaḷittaṟiyēṉ eṉpatu kaiviṭuka neñcattu
oḷittatūum āṅkē mikum.

928. Let (the drunkard) give up saying 'I have never drunk'; (for) the moment (he drinks) he will simply betray his former attempt to conceal.

929. களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.
kaḷittāṉaik kāraṇam kāṭṭutal kīḻnīrk
kuḷittāṉait tīṭturīi yaṟṟu.

929. Reasoning with a drunkard is like going under water with a torch in search of a drowned man.

930. கள்ளுண்ணாப் போழ்தில் களித்தானைக் காணுங்கால்
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு.
kaḷḷuṇṇāp pōḻtil kaḷittāṉaik kāṇuṅkāl
uḷḷāṅkol uṇṭataṉ cōrvu.

930. When (a drunkard) who is sober sees one who is not, it looks as if he remembered not the evil effects of his (own) drink.

வெளரஃக வெனஃரஷுய சூகிண வெனஃஷுரய 931
கூளரிஃவுன மீனவிழுஜகி யஃவ

ஏனஃயகி கூஃழசஃறுய சூகாசஃறுய உளரஃஜகொல 932
நனஃயகி யிழவகொஃ கூவ

உதுளஃயய ஏஹக்ஷ சுஃன பொதுளஃயய 933
பொஏயய புஃலெ யருய

ரிவஸெ யலஜெயக்ஷ ரிஃழசஃறுய சூகின 934
பவஸெ கதுவகொனவ ஙல

சவவய சழசழய ஸசயய கதுசசி 935
ஙவஃயா ஙலலாகி யா

உசரஃஃஃ அலலல உழயயாசூ கனணுய 936
ழுசரிஅல ழுரயயர ரஃஃ

யழகிய ஜலவழுய யளுய சருசறுய 937
சழசதக்ஷச சஃஷ புகின

பொதுளசருதக்ஷய பெயஎஹ் சொளிஙு அதுளசருதக்ஷ 938
அலலல உழயவிசறுய சூக்ஷ

உரஜலயய ஏளஜளி சலவிளனவ ஐசதக்ஷய 939
அரயாஅய அுயய சொளின

ஙுழதகொஅரய சாதலிசறுய சூதஜபல கூனயய 940
உழதகொஅரய சாகஃஎவ உவி

சூது

931. வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை வென்றதூஉம்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.
vēṇṭaṟka veṉṟiṭiṉum cūtiṉai veṉṟatūum
tūṇṭiṟpoṉ mīṉviḻuṅki yaṟṟu.

931. Though able to win, let not one desire gambling; (for) even what is won is like a fish swallowing the iron in fishhook.

932. ஒன்றெய்தி நூறிழக்கும் சூதர்க்கும் உண்டாங்கொல்
நன்றெய்தி வாழ்வதோர் ஆறு.
oṉṟeyti nūṟiḻakkum cūtarkkum uṇṭāṅkol
naṉṟeyti vaḻvatōr āru.

932. Is there indeed a means of livelihood that can bestow happiness on gamblers who gain one and lose a hundred?

933. உருளாயம் ஓவாது கூறின் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும்.
uruḷāyam ōvātu kūṟiṉ poruḷāyam
pōoyp puṟamē paṭum.

933. If the king is incessantly addicted to the rolling dice in the hope of gain, his wealth and the resources thereof will take their departure and fall into other's hands.

934. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்கும் சூதின்
வறுமை தருவதொன்று இல்.
ciṟumai palaceytu cīraḻikkum cūtiṉ
vaṟumai taruvatoṉṟu il.

934. There is nothing else that brings (us) poverty like gambling which causes many a misery and destroys (one's) reputation.

935. கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி
இவறியார் இல்லாகி யார்.
kavaṟum kaḻakamum kaiyum tarukki
ivaṟiyār illāki yār.

935. Penniless are those who by reason of their attachment would never forsake gambling, the gambling-place and the handling (of dice).

936. அகடாரார் அல்லல் உழப்பர்சூ தென்னும்
முகடியால் மூடப்பட் டார்.
akaṭārār allal uḻapparcū teṉṉum
mukaṭiyāl mūṭappaṭ ṭār.

936. Those who are swallowed by the goddess called 'gambling' will never have their hunger satisfied, but suffer the pangs of hell in the next world.

937. பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்
கழகத்துக் காலை புகின்.
paḻakiya celvamum paṇpum keṭukkum
kaḻakattuk kālai pukiṉ.

937. To waste time at the place of gambling will destroy inherited wealth and goodness of character.

938. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ அருள்
அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது. [கெடுத்து
poruḷkeṭuttup poymēṟ koḷīi aruḷkeṭuttu
allal uḻappikkum cūtu.

938. Gambling destroys property, teaches falsehood, puts an end to benevolence, and brings in misery (here and hereafter).

939. உடைசெல்வம் ஊண்ஒளி கல்விஎன்று ஐந்தும்
அடையாவாம் ஆயம் கொளின்.
uṭaicelvam ūṇoḷi kalvieṉṟu aintum
aṭaiyāvām āyam koḷiṉ.

939. The habit of gambling prevents the attainment of these five: clothing, wealth, food, fame and learning.

940. இழத்தொறூஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல் துன்பம்
உழத்தொறூஉம் காதற்று உயிர்.
iḻattoṟūum kātalikkum cūtēpōl tuṉpam
uḻattoṟūum kāṭaṟṟu uyir.

940. As the gambler loves (his vice) the more he loses by it, so does the soul love (the body) the more it suffers through it.

மிணைய நுனையின்ற நொடையெயமும நூலொ 941
மிழ்தலொ எளிமிய ழுனவ

மதநகென வெளரவுய யிசைசந சதுங்கிய 942
சரந்து பொந்தி உளின

சருலை சளுவந்நது உளுக சஃ துரமய 943
பொருென நெரிதுயசந்நு மறவ

சரந்து சஞ்நது நுரையபிரிகது மாலல 944
துயசந்த துவாப பதுங்கு

மாயபுரு ஞலலாக உளுரி மயததுளிளின 945
உயபுரு ஞலல உயிாசந்நு

ஞழிவஞ்நது உளபனசுள ஞனபமவெல நிருநுய 946
சழியெ ரிளாயினசுள நொய

தியள வனஞ்த தெரியின பெரிதுளிளின 947
நொயள வினைப பருய

நொயநரி நொயழுதல நரி சதுகளிசநுய 948
யுயநரி யுயபயழு ஜெயல

உருென சளுய பிளியளுய சாலழுய 949
சாருென சதுகிழ ஜெயல

உருவன தீபான மதுநதுஉழுழ ஜெலவானெனவ 950
சயமலநாரு சுருரு மதுங்கு

மருந்து

941. மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று.
mikiṇum kuṟaiyiṇum nōyceyyum nūlōr
vaḷimutalā eṇṇiya mūṉṟu.

941. If (food and work are either) excessive deficient, the three things enumerated by (medical) writers, flatulence, biliousness, and phlegm, will cause (one) disease.

942. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின்.
maruntеṇa vēṇṭāvām yākkaikku aruntiyatu
aṟṟatu pōṟṟi uṇiṇ.

942. No medicine is necessary for him who eats after assuring (himself) that what he has (already) eaten has been digested.

943. அற்ருல் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு
பெற்ருன் நெடிதுய்க்கு மாறு.
aṟṟāl aḷavaṟintu uṇka ahtutampu
peṟṟāṉ neṭituykku māṟu.

943. If (one's food has been) digested let one eat with moderation ; (for) that is the way to prolong the life of an embodied soul.

944. அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.
aṟṟatu aṟintu kaṭaippiṭittu māṟalla
tuykka tuvarap pacittu.

944. (First) assure yourself that your food has been digested and never fail to eat, when very hungry, whatever is not disagreeable (to you).

945. மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு.
māṟupāṭu illāta uṇṭi maṟuttuṇṇiṉ
ūṟupāṭu illai uyirkku.

945. There will be no disaster to one's life if one eats with moderation, food that is not disagreeable.

946. இழிவறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபே ரிரையான்கண் நோய்.
iḻivaṟintu uṇpāṉkaṇ iṉpampōl niṟkum
kaḻipē riraiyāṉkaṇ nōy.

946. As pleasure dwells with him who eats moderately, so disease (dwells) with the glutton who eats voraciously.

947. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயள வின்றிப் படும்.
tīyaḷa vaṉṟit teriyāṇ perituṇṇiṉ
nōyaḷa viṉṟip paṭum.

947. He will be afflicted with numberless diseases, who eats immoderately, ignorant (of the rules of health).

948. நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.
nōynāṭi nōymutal nāṭi atutaṇikkum
vāynāṭi vāyppac ceyal.

948. Let the physician enquire into the (nature of the) disease, its cause and its method of cure and treat it faithfully according to (medical rule).

949. உற்ருன் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்ருன் கருதிச் செயல்.
uṟṟāṉ aḷavum piṇiyaḷavum kālamum
kaṟṟāṉ karutic ceyal.

949. The learned (physician) should ascertain the condition of his patient ; the nature of his disease, and the season (of the year) and (then) proceed (with his treatment).

950. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துஉழைச் செல்வானென்று
அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து.
uṟṟavaṉ tīrppāṉ maruntuuḻaic celvāṉeṉṟu
appālnāṟ kūṟṟē maruntu.

950. Medical science consists of four parts, viz., patient, physician, medicine and compounder ; and each of these (again) contains four sub-divisions.

ഉടമ്പിടുമുതൽ നൽപുലലത്തു ഉലക ഉയലപ്പാർപ്പ 951
യ്പപ്പുമ നാഞ്ചുമ ഒരുമ്മു

ഒഴുക്കുമ പായ്മൈയുമ നാഞ്ചുമുമുമ ഴുഞ്ചുമ 952
ഒഴുക്കാ ന്നുപടിടുതൽ

നൈഞ്ഞൈ ഉണ്യാല ഉക്കുമ്മൈ നാണ്മുമ 953
പൈനെണ്പ പായ്മൈക്ക നുഴ്ക്കു

പുടുക്കിയ നൊഴ പെരിഞ്ഞുമ നുഴുപടിടുതൽ 954
നുണ്ടുപ യ്യുതലു ഉലു

പഴുമുടുപ തുണ്പിഴുതുക്ക നൽഞ്ഞുമ പഴുമുടുഴ 955
പണ്പിലി കഞ്ചപിടിതലു ഉണ്ടു

ഴലുപടുമ്മഴാലുപിലു യ്യയ്യാഴുമ്മാഴുടുട 956
നുലുപടുടു പാഴുത്തുമണ്ണ പാ

നുഴുപടിടുതൽ നൽപിണ്ടുമുമ നുടുടുമ വിത്തുമിണ്ണ
മതിക്കണ്ണ മടുപപൊലു ഉയിടുതു 957

നിലുക്കിണക്കണ്ണ നാഴിണ്ണുമ്മൈ കൊണ്ടുണ്ണ പുപഞ്ഞുക്ക
നുലുക്കിണക്കണ്ണ ഇയുപ പടുമ 958

നുലുക്കിലു നുഴുടുക്കുമ്മൈ നാലുക്കാഴുടുമ നാഴുടുമ
നുലുക്കിലു പിടുടുക്കാ പായ്മഴ യ്യാലു 959

നുലുമ പൈണ്ഴിണ നാഞ്ഞുഴൈമ പൈണ്ടുമ നുലുമപൈണ്ഴിണ
പൈണ്ടുക്കയ്യാക്കുമ പണ്പു 960

951. இற்பிறந்தார் கண்அல்லது இல்லை இயல்பாகச்
செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு.
iṟpiṟantār kaṇallatu illai iyalpākac
ceppamum nāṇūm oruṅku.

951. Consistency (of thought, word and deed) and fear (of sin) are conjointly natural only to the high-born.

952. ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும்இம் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.
oḻukkamum vāymaiyum nāṇumim mūṉṟum
iḻukkār kuṭippiṟan tār.

952. The high-born will never deviate from these three; good manners, truthfulness and modesty.

953. நகைஈகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும்
வகைஎன்ப வாய்மைக் குடிக்கு.
nakaiīkai iṉcol ikaḻāmai nāṉkum
vakaieṉpa vāymaik kuṭikku.

953. A cheerful countenance, liberality, pleasant words, and an unreviling disposition, these four are said to be the proper qualities of the truly high-born.

954. அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர்.
aṭukkiya kōṭi peṟiṉum kuṭippiṟantār
kuṉṟuva ceytal ilar.

954. Though blessed with immense wealth, the noble will never do anything unbecoming.

955. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று.
vaḻaṅkuva tuḷvīḻntak kaṇṇum paḻaṅkuṭi
paṇpil talaippirital iṉṟu.

955. Though their means fall off, those born in ancient families, will not lose their character (for liberality).

956. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்தும்என் பார்.
calamparṟic cālpila ceyyārmā carṟa
kulamparṟi vāḻtumeṇ pār.

956. Those who seek to preserve the irreproachable honour of their families will not viciously do what is detrimental thereto.

957. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து.
kuṭippiṟantār kaṇviḷaṅkum kuṟṟam vicumpiṉ
matikkaṇ maṟuppōl uyarntu.

957. The defects of the noble will be observed as clearly as the dark spots in the moon.

958. நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக்
குலத்தின்கண் ஐயப் படும்.
nalattiṉkaṇ nāriṉmai tōṉṟiṉ avaṉaik
kulattiṉkaṇ aiyap paṭum.

958. If one of a good family betrays want of affection, his descent from it will be called in question.

959. நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும் காட்டும்
குலத்தில் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.
nilattil kiṭantamai kālkāṭṭum kāṭṭum
kulattil piṟantāṟ vāyc col.

959. As the sprout indicates the nature of the soil, (so) the speech of the noble indicates (that of one's birth).

960. நலம்வேண்டின் நாணுடைமை வேண்டும் குலம்வேண்
டின் வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.
nalamvēṇṭiṉ nāṇuṭaimai vēṇṭum kulamvēṇṭiṉ
vēṇṭuka yārkkum paṇivu.

960. He who desires a good name must desire modesty; and he who desires (the continuance of) a family greatness must be submissive to all.

ஞாநி யமைவுற நிகபின சூயிஞ்ம 961
ஞாநகயூப மிலை

ரிஞ்ம ரிலல வுயயாள ரிளாந 962
பொாணமை வெணாந பய

பெூச்சத்து வெணாம பணிதல நிநய 963
சூச்சத்து வெணாம உயாய

தலயின ஞிநக மயிணயா மாநதா 964
நிலயின ஞிநகச் சலை

ஞாநின சுணயாதூம ஞாநயவா ஞாநயவ 965
ஞாநி சுணய வுயின

புகழனுலல புதெளாநபு உயயாகால எனமநபு 966
ஞிகழவாபின வுணபு நிலல

ஒடாபின வுணெடூயன வாழதலின சுநநிலயை 967
கெடான எனபபடுதல நனபு

மூநகொமநபு உனஒமழம வாழசை பெூநதசைமை
பிடழிய பநக ஞடதது 968

மயிநிபபின வாழாச சவிம சுனஞா 969
உயிநிபப மனம பின

ஞளிபின வாழாத மனம உலையா 970
ஔிதொழுது எதது உலகு

961. இன்றி யமையாச் சிறப்பின ஆயினும்
குன்ற வருப விடல்.
iṉṟi yamaiyāc ciṟappiṉa āyiṉum
kuṉṟa varupa viṭal.

961. Actions that would degrade (one's) family should not be done; though they may be so important that not doing them would end in death.

962. சீரினும் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.
cīriṉum cīralla ceyyārē cīroṭu
pērāṇmai vēṇṭu pavar.

962. Those who desire (to maintain their) honour, will surely do nothing dishonourable, even for the sake of fame.

963. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு.
perukkattu vēṇṭum paṇital ciṟiya
curukkattu vēṇṭum uyarvu.

963. In great prosperity humility is becoming; dignity, in great adversity.

964. தலையின் இழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை.
talaiyiṉ iḻinta mayiraṉaiyar māntar
nilaiyiṉ iḻintak kaṭai.

964. They who have fallen from their (high) position are like the hair which has fallen from the head.

965. குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின்.
kuṉṟiṉ aṉaiyārum kuṉṟuvar kuṉṟuva
kuṉṟi aṉaiya ceyiṉ.

965. Even those who are exalted like a hill will be thought low, if they commit deeds that are debasing.

966. புகழ்இன்றுல் புத்தேள்நாட்டு உய்யாதால் என்மற்று
இகழ்வார்பின் சென்று நிலை.
pukaḻiṉṟāl puttēḷnāṭṭu uyyātāl eṉmaṟṟu
ikaḻvārpiṉ ceṉṟu nilai.

966. Of what good is it (for the high-born) to go and stand in vain before those who revile him? It only brings him loss of honour and exclusion from heaven.

967. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலின் அந்நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று.
oṭṭārpiṉ ceṉṟoruvaṉ vāḻtaliṉ annilaiyē
keṭṭāṉ eṉappaṭutal naṉṟu.

967. It is better for a man to be said of him that he died in his usual state than that he eked out his life by following those who disgraced him.

968. மருந்தோமற்று ஊன்ஓம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த இடத்து.
maruntōmaṟṟu ūṉōmpum vāḻkkai peruntakaimai
pīṭaḻiya vanta iṭattu.

968. For the high-born to keep their body in life when their honour is gone will certainly not prove a remedy against death.

969. மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னர்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.
mayirnīppiṉ vāḻāk kavarimā aṉṉār
uyirnīppar māṉam variṉ.

969. Those who give up (their) life when (their) honour is at stake are like the yak which dies at the loss of its hairs.

970. இளிவரின் வாழாத மானம் உடையார்
ஒளிதொழுது ஏத்தும் உலகு.
iḻivariṉ vāḻāta māṉam uṭaiyār
oḻitoḻutu ēttum ulaku.

970. The world will (always) praise and adore the fame of the honourable who would rather die than suffer indignity.

ஒளிஇயகடு உளள வெகுசசை ஒளிஇயகடு 971
கஃகாகாது பாழதது எனல

பிகபபொசசும எலலா உயிசசும நிகபபபாபபா 972
வெயகொஞில வெகடுமை யாஞ

மெலிகாகதது மெலலலா மெலலலா சிஞகாகதது 973
சிழலலா சிழல லபா

ஒகமை மசளிஇ பொலப பெகமையும 974
கணணகதாஞ கொணடொகு கின உளக

பெகமை உடைபபா கூகபபா கூகடின 975
கெகமை உடைபெ வெலல

நிகியா உளாவரியுள ஙலல பெரியாவைப 976
பெணிகசொள வெமஞனனும ஙொசசு

ஙகபபை புரிகக கொஞகடும நிகபகாஞ 977
நிலை லபாகட பரின

பணிபுமம ஞனடும பெகமை நிடுமை 978
கெணிபுமம கணண பிபகாது

பெகமை பெகஞகம ஙுமை நிடுமை 979
பெகஞகம உளாகாது பிடல

கெகாம மமைசசும பெகமை நிடுமைகாஞ 980
சுகாமை சுரி பிடம

971. ஒளிஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை இளிஒருவற்கு
அஃதிறந்து வாழ்தும் எனல்.
oḷioruvaṟku uḷḷa veṟukkai iḷioruvaṟku
ahtiṟantu vāḻtum eṉal.

971. One's light is the abundance of one's courage; one's darkness is the desire to live destitute of such (a state of mind).

972. பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.
piṟappokkum ellā uyirkkum ciṟappovvā
ceytoḻil vēṟṟumai yāṉ.

972. All human beings agree as regards their birth but differ as regards their characteristics, because of the different qualities of their actions.

973. மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும்
கீழல்லார் கீழல் லவர்.
mēliruntum mēlallār mēlallar kīḻīruntum
kīḻallār kīḻal lavar.

973. Though (raised) above, the base cannot become great; though (brought) low, the great cannot become base.

974. ஒருமை மகளிரே போல்ப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் உண்டு.
orumai makaḷirē pōlap perumaiyum
taṉṉaittāṉ koṇṭoḻukiṉ uṇṭu.

974. Even greatness, like a woman's chastity, belongs only to him who guards himself.

975. பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்
அருமை உடைய செயல்.
perumai uṭaiyavar āṟṟuvār āṟṟiṉ
arumai uṭaiya ceyal.

975. (Though reduced) the great will be able to perform, in the proper way, deeds difficult (for others to do).

976. சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேம்என்னும் நோக்கு.
ciṟiyār uṇarcciyuḷ illai periyāraip
pēṇikkoḷ vēmeṉṉum nōkku.

976. It is never in the nature of the base to seek the society of the great and partake of their nature.

977. இறப்பே புரிந்த தொழிற்ருும் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின்.
iṟappē purinta toḻiṟṟām ciṟappuntāṉ
cīral lavarkaṭ paṭiṉ.

977. Even nobility of birth, wealth and learning, if in (the possession of) the base, will (only) produce ever-increasing pride.

978. பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து.
paṇiyumām eṉṟum perumai ciṟumai
aṇiyumām taṉṉai viyantu.

978. The great will always humble himself; but the mean will exalt himself in self-admiration.

979. பெருமை பெருமிதம் இன்மை சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்.
perumai perumitam iṉmai ciṟumai
perumitam ūrntu viṭal.

979. Freedom from conceit is (the nature of true)greatness; (while) obstinacy therein is (that of) meanness.

980. அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.
aṟṟam maṟaikkum perumai ciṟumaitāṉ
kuṟṟamē kūṟi viṭum.

980. The great hide the faults of others; the base only divulge them.

சுனைமல நிலவை எலலாம சுணங்கிநாத்து 981
ஏணிதுணைமை மெநல்ல பலர்சற்று

குளநிலம ஏணிதே நிலனை பிநிலம 982
எநநிலத்து உளளதுரம அனய

அனயநாள ஓபயர்து சுளஞ்சுரம யாயமையோடு 983
ஐநத்துவிழ உளநிய துாள

கொலலை நிலத்தது நோனமை பிநதீமை 984
வலலை நிலத்தது ஏவிழ

சூநயர சூநரல பளிதல சுத்துவிளதே
மாநதுை மாநயம பலை 985

ஏலபிநற்ற சுரசை யாதெனில தொலபி 986
துலையலலர சுளஞ்ய கொளல

ஒணஞையை காசற்ற ஒளியை வையயாசற்ல 987
எனை பயதத்தொ ஏவிழ

ஒனமை ஒதுபநற்ற ஒளிபனய ஏலபெணஞ்ய 988
தீணமை உளரசப பெநின

உஏி பெயிஞ்ய காமபெய்ர ஏணிதுணமை சற்று 989
சூஏி எனபபந யா

ஏணநபா ஏணிதுணமை நுனதின ஒநநிலநதான 990
காஐசாது மனஞ பொநை

சான்றாண்மை

981. கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன்அறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.
kaṭaṉeṉpa nallavai ellām kaṭaṉaṟintu
cāṉṟāṇmai mēṟkoḷ pavarkku.

981. It is said that those who are conscious of their duty and behave with a perfect goodness will regard as natural all that is good.

982. குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று.
kuṇanalam cāṉṟōr nalaṉē piṟanalam
ennalattu uḷḷatūum aṉṟu.

982. The only delight of the perfect is that of their goodness; all other (sensual) delights are not to be included among any (true) delights.

983. அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு
ஐந்துசால்பு ஊன்றிய தூண்.
aṉpunāṇ ōppuravu kaṇṇōṭṭam vāymaiyoṭu
aintucālpu ūṉṟiya tūṇ.

983. Affection, fear (of sin), benevolence, favour and truthfulness; these are the five pillars on which perfect goodness rests.

984. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.
kollā nalattatu nōṉmai piṟartīmai
collā nalattatu cālpu.

984. Penance consists in the goodness that kills not, and perfection in the goodness that tells not others' faults.

985. ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றுரை மாற்றும் படை.
āṟṟuvār āṟṟal paṇital atucāṉṟōr
māṟṟārai māṟṟum paṭai.

985. Stooping (to inferiors) is the strength of those who can accomplish (an undertaking); and that is the weapon with which the great avert their foes.

986. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனில் தோல்வி
துலையல்லார் கண்ணும் கொளல்.
cālpiṟkuk kaṭṭaḷai yāteṉil tōlvi
tulaiyallār kaṇṇum koḷal.

986. The touch-stone of perfection is to receive a defeat even at the hands of one's inferiors.

987. இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு.
iṉṉācey tārkkum iṉiyavē ceyyākkāl
eṉṉa payattatō cālpu.

987. Of what avail is perfect goodness if it cannot do pleasing things even to those who have done evil?

988. இன்மை ஒருவற்கு இளிவன்று சால்பென்னும்
திண்மை உண்டாகப் பெறின்.
iṉmai oruvaṟku iḷivaṉṟu cālpeṉṉum
tiṇmai uṇṭākap peṟiṉ.

988. Poverty is no disgrace to one who abounds in good qualities.

989. ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு
ஆழி எனப்படு வார்.
ūḻi peyaṟiṉum tāmpeyarār cāṉṟāṇmaikku
āḻi eṉappaṭu vār.

989. Those who are said to be the shore of the sea of perfection will never change, though ages may change.

990. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருநிலந்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை.
cāṉṟavar cāṉṟāṇmai kuṉṟiṉ irunilantāṉ
tāṅkātu maṉṉō poṟai.

990. If there is a defect in the character of the perfect, (even) the great world cannot bear (its) burden.

எளபதத்தால எயதல எளிதெனப யாரும 991
பளபுடைமை எனனும படடற்று

கனபுடைமை கூனற குரிபபிடதல ஙவவிளகம 992
பளபுடைமை எனனும படடற்று

உடுபபொதல மடடளைபபு கனற்றல வெகுளதட 993
பளபொதல ஒபபதாம ஒபபு

நயனுட நனகி புரிந அப பயனுடையார 994
பளபபா ரிடும உலகு

நலலெளனும ஙனறு ஙடபுடி பலலெளனும 995
பளபள பாரகி பாரி வாடும

பளபுடையாரப படடுள உலடம கனறுஙனடெல 996
மளபுடற் மாயவது மன

கரமபொலும நரமைய ரெனும மரமபொலவர 997
மடடரபளபு ஙலலர தவர

நளபாடட ரரி நயபில வயவாரகும 998
பளபாடட ராதல டரை

நலலபலலர கலலாரகு மயிந ஙிலம 999
படவுமபாட படரைகு ஙினி

பளபிலர எடட பெறற வெனறெலவம நனபால 1000
டலநதீமை யாலதிரந தநது

பண்புடைமை

991. எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.
eṇpatattāl eytal eḷiteṇpa yārmāṭṭum
paṇpuṭaimai eṉṉum vaḻakku.

991. If one is easy of access to all, it will be easy for one to obtain the virtue called goodness.

992. அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.
aṉpuṭaimai āṉṟa kuṭippiṟattal ivviraṇṭum
paṇpuṭaimai eṉṉum vaḻakku.

992. Benevolence and birth in a good family, these two constitute what is called a proper behaviour to all.

993. உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பு அன்ரூல் வெறுத்தக்க
பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு.
uṟuppottal makkaḷoppu aṉṟāl veṟuttakka
paṇpottal oppatām oppu.

993. Resemblance of bodies is no resemblance of souls; true resemblance is the resemblance of qualities that attract.

994. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டும் உலகு.
nayaṇoṭu naṉṟi purinta payaṇuṭaiyār
paṇpupā rāṭṭum ulaku.

994. The world applauds the character of those whose usefulness results from their equity and charity.

995. நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.
nakaiyuḷḷum iṉṉātu ikaḻcci pakaiyuḷḷum
paṇpuḷa pāṭaṟivār māṭṭu.

995. Reproach is painful to one even in sport; those (therefore) who know the nature of others exhibit (pleasing) qualities even when they are hated.

996. பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அதுஇன்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.
paṇpuṭaiyārp paṭṭuṇṭu ulakam atuiṉṟēl
maṇpukku māyvatu maṉ.

996. The (way of the) world subsists by contact with the good; if not, it would bury itself in the earth and perish.

997. அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண்பு இல்லா தவர்.
arampōlum kūrmaiya rēṇum marampōlvar
makkaṭpaṇpu illā tavar.

997. He who is destitute of (true) human qualities (only) resembles a tree, though he may possess the sharpness of a file.

998. நண்பாற்ரு ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்ரு ராதல் கடை.
naṇpāṟṟā rāki nayamila ceyvārkkum
paṇpāṟṟā rātal kaṭai.

998. It is wrong (for the wise) not to exhibit (good) qualities even towards those who bearing no friendship (for them) do only what is hateful.

999. நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன்று இருள்.
nakalvallar allārkku māyiru ñālam
pakalumpāṟ paṭṭaṉṟu iruḷ.

999. To those who cannot rejoice, the wide world is buried darkness even in (broad) day light.

1000. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்
கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று.
paṇpilāṉ peṟṟa peruñcelvam naṉpāl
kalantīmai yāltirin taṟṟu.

1000. The great wealth obtained by one who has no goodness will perish like pure milk spoilt by the impurity of the vessel.

ஸெக்கான்ராய் ரான்ட பெூம்பொூள் ஸ:துண்ணூன்
ஏக் கான் ஏலெச்சிட்கத்து ஓல் 1001

பொூளாஞும் எல்லாமென்ரு ஈயாது ஓலரும் 1002
ஆளாஞும் மாணப்பிடப்பு

ஈட்டம் ஓரடி ஓணரென்ட ஆூடரா' 1003
ஸோட்டம் நிலத்துப் பூடை

ஏரமென்ரு என்னெண்ணுவ் தொலலை ரெூரா்ல்
நமரப் படாடா கரன் 1004

தொடப்பதூரும் துலைப்பதூரும் ஓலலா'ச்சு ஸபச்சிய
தாரிரண் ராயினும் ஓல் 1005

ஏகம் பெூஞ்ஞெல்லும் கான்டிரான் கத்தா'தாண்ரு
ஈகல் ஓலைல்பிலை கான் 1006

ஸடடா'தாண்ரு ஆடுகான் ஏலலும் நிதநலம் 1007
படுள் கமியள் ஆூக் கடு
நமரப் படாகலன் ஏல்லும் நடபூமுள்
நமஈ மம்பமூக் கடு 1008

ஸன்பொரிதக் கட்ஏட்ரு ஸடஹாத்தது ஈட்டில
ணெ்பொூள் ணொள்ளா' பிட' 1009

நிகுரை ஏல்லா' நிரு துனி மரி
யடவ்ஹா'ந் கணயது ரைக்கு 1010

நன்றியில் செல்வம்

1001. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அஃதுண்
செத்தான் செயக்கிடந்தது இல். [ணன்
vaittāṉvāy cāṉṟa perumporuḷ ahtuṇṇāṉ
cettāṉ ceyakkiṭantatu il.

1001. He who does not enjoy the immense riches he has heaped up in his house, is (to be reckoned as) dead, (for) there is nothing achieved (by him).

1002. பொருளானும் எல்லாமென்று ஈயாது இவறும்
மருளானும் மாணப் பிறப்பு.
poruḷāṉām ellāmeṉṟu īyātu ivaṟum
maruḷāṉām māṇāp piṟappu.

1002. He who knows that wealth yields every pleasure and yet is so blind as to lead miserly life will be born a demon.

1003. ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை.
īṭṭam ivaṟi icaivēṇṭā āṭavar
tōṟṟam nilakkup poṟai.

1003. A burden to the earth are men bent on the acquisition of riches and not (true) fame.

1004. எச்சமென்று என்எண்ணுங் கொல்லோ ஒருவரால்
நச்சப் படாஅ தவன்.
eccameṉṟu eṉeṇṇuṅ kollō oruvarāl
naccap paṭāa tavaṉ.

1004. What will the miser who is not liked (by any one), regard as his own (in the world to come) ?

1005. கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு அடுக்கிய
கோடிஉண் டாயினும் இல்.
koṭuppatūum tuyppatūum illārkku aṭukkiya
kōṭiuṇ ṭāyiṇum il.

1005. Those who neither give (to others) nor enjoy (their property) are (truly) destitute, though possessing immense riches.

1006. ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான்றுவ்வான் தக்கார்க்
ஈதல் இயல்பிலா தான். [கொன்று
ētam peruñcelvam tāṉṟuvvāṉ takkārkkoṉṟu
ītal iyalpilā tāṉ.

1006. He who enjoys not (his riches) nor relieves the wants of the worthy is a disease to his wealth.

1007. அற்றூர்க்கொன்று ஆற்றுதான் செல்வம் மிகநலம்
பெற்றூள் தமியள்மூத் தற்று.
aṟṟārkkoṉṟu āṟṟātāṉ celvam mikanalam
peṟṟāḷ tamiyaḷmūt taṟṟu.

1007. The wealth of him who never bestows anything on the destitute is like a woman of beauty growing old without a husband.

1008. நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவூருள்
நச்சு மரம்பழுத் தற்று.
naccap paṭātavaṉ celvam naṭuvūruḷ
naccu marampaḻut taṟṟu.

1008. The wealth of him who is disliked (by all) is like the fruit-bearing of the *etti* tree in the midst of a town.

1009. அன்பொரீஇத் தற்செற்று அறநோக்காது ஈட்டிய
ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.
aṉporīit taṟceṟṟu aṟanōkkātu īṭṭiya
oṇporuḷ koḷvār piṟar.

1009. Strangers will inherit the riches that have been acquired without regard for friendship, comfort and charity.

1010. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனையது உடைத்து.
cīruṭaic celvar ciṟutuṇi māri
vaṟaṅkūrn taṉaiyatu uṭaittu.

1010. The short-lived poverty of those who are noble and rich is like the clouds becoming poor (for a while).

சூமக்கூல் கூணுகல் கூணுக் கிந்நுகல்
நல்லவர் கூணுப் பிட 1011

ரோணுரை எழுழம் ரயிர்கலெலாம் யெடல்ல
கூணுரைமை மாங்கர் திடப்ப 1012

ரோனசந்நுடிக்க ரயிலெலாம் கூண்என்னும்
நன்மை நுடிக்கது ரால்ப 1013

ஙினைன்னு கூணுரைமை ரான்னுர்கநு ஙஃகின்டெல்
பினைனனு பிர நுரை 1014

பிடர்பதியும் கம்பதியும் கூணுயர் கூணுசந்நு
ரடைபகி எனணும் ரலந்நு 1015

நூண்யெலி சொள்ளாது மன்ணு யியன்ஞாலம் 1016
பெணைலர் மெலா @யர்

நூணுல் ரயிரைக் துடப்பர் ரயிர்ப்பொழுர்ரால் 1017
நூண்துடரூர் நூண்ஙுள் பயர்

பிடர்நூணைக் கச்சது கூன்கூணு ஞுயின் 1018
ஙடம்கூணைக் கச்சது ரடைக்து

நுலஞ்சுழம் சொள்ளை பிழைப்பின் நுலஞ்சுழம்
நூண்ணைம நினடசநுரை 1019

கூண்ஙாக்க கிலர்ர் @சுச்சம் மாப்பூளை 1020
நூணுல் ரயிர்மூர்ரி யடர

நாணுடைமை

1011. கருமத்தால் நாணுதல் நாணுத் திருநுதல்
நல்லவர் நாணுப் பிற.
karumattāl nāṇutal nāṇut tirunutal
nallavar nāṇup piṟa.

1011. True modesty is the fear of (evil) deeds ; all other modesty is (simply) the bashfulness of virtuous maids.

1012. ஊணுடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.
ūṇuṭai eccam uyirkkellām vēṟalla
nāṇuṭaimai māntar ciṟappu.

1012. Food, clothing and the like are common to all men but modesty is peculiar to the good.

1013. ஊனைக் குறித்த உயிரெல்லாம் நாண்என்னும்
நன்மை குறித்தது சால்பு.
ūṇaik kuṟitta uyirellām nāṇeṉṉum
naṉmai kuṟittatu cālpu.

1013. As the body is the abode of the spirit, so the excellence of modesty is the abode of perfection.

1014. அணிஅன்றே நாணுடைமை சான்றோர்க்கு
பிணிஅன்றே பீடு நடை. [அஃதின்றேல்
aṇiaṉṟō nāṇuṭaimai cāṉṟōrkku ahtiṉṟēl
piṇiaṉṟō pīṭu naṭai.

1014. Is not the modesty ornament of the noble? Without it, their haughtiness would be a pain (to others).

1015. பிறர்பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் நாணுக்கு
உறைபதி என்னும் உலகு.
piṟarpaḻiyum tampaḻiyum nāṇuvār nāṇukku
uṟaipati eṉṉum ulaku.

1015. The world regards as the abode of modesty him who fear his own and other's guilt.

1016. நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னே வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர்.
nāṇvēli koḷḷātu maṉṉō viyaṉñālam
pēṇalar mēlā yavar.

1016. The great make modesty their barrier (of defence) and not the wide world.

1017. நாணுல் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப்பொருட்டால்
நாண்துறவார் நாண்ஆள் பவர்.
nāṇāl uyirait tuṟappar uyirpporuṭṭāl
nāṇtuṟavār nāṇāḷ pavar.

1017. The modest would rather lose their life for the sake of modesty than lose modesty for the sake of life.

1018. பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணு ஞயின்
அறம்நாணத் தக்கது உடைத்து.
piṟarnāṇat takkatu tāṉnāṇā ṉāyiṉ
aṟamnāṇat takkatu uṭaittu.

1018. Virtue is likely to forsake him who shamelessly does what others are ashamed of.

1019. குலஞ்சுடும் கொள்கை பிழைப்பின் நலஞ்சுடும்
நாணின்மை நின்றக் கடை.
kulañcuṭum koḷkai piḻaippiṉ nalañcuṭum
nāṇiṉmai niṉṟak kaṭai.

1019. Want of manners injures one's family ; but want of modesty injures one's character.

1020. நாண்அகத் தில்லார் இயக்கம் மரப்பாவை
நாணுல் உயிர்மருட்டி யற்று.
nāṇakat tillār iyakkam marappāvai
nāṇāl uyirmaruṭṭi yaṟṟu.

1020. The actions of those who are without modesty at heart are like those of a puppet moved by a string.

காமம் எனஎனதுயிர் கைதுஎன்என் னும் 1021
பெருமையின் பிரைவது ஒன்

நுன்றினையும் நுண்ட யடியும் எனதுண்டின் 1022
கன்றினையால் நினும் நுரை

நுரையெல்லல் என்னும் எனதடக்குக் கையும்
மரிகடலுக் கான்கும் துடும் 1023

நுகாமல் ஊனை குரையெறிதும் கம்நுரையைக்
காகாது உருடலு பயாக்கு 1024

நுடம் ஒலைஞய்க நுரையத்து யுக்யாஎன
கடமாக கடலும் உலகு 1025

கலைண்மை என்பது எனதடக்குக் கின்பிடங்க 1026
ஒலைண்மை நுக்கிக் கொளல்

யமாக்கு யன்கண்ணா' பெலக் கமாக்கும்
நுட'துயா' மெடுடெ பெரை 1027

குரையெல்யா'க்கு ஒல்லை பூயும் மரையெய்து
மானம் நுகுக கெடும் 1028

ஒருபைக்கெ கொள்கலஞ் கொல்லை நுருப்பங்கைக
நுடம் மைடப்பான் உருக்கு 1029

ஒருகண்கால் கொண்டிட யிழும் யருக்கூன்டும்
நல்லாள் ஒலுக நுரை 1030

1021. கருமம் செயஒருவன் கைதூவேன் என்னும்
பெருமையின் பீடுடையது இல்.
karumam ceyaoruvaṉ kaitūvēṉ eṉṉum
perumaiyiṉ pīṭuṭaiyatu il.

1021. There is no higher greatness than that of one saying, I will not cease in my effort (to raise my family).

1022. ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் எனஇரண்டின்
நீள்வினையால் நீளும் குடி.
āḷviṉaiyum āṉṟa aṟivum eṉairaṇṭiṉ
nīḷviṉaiyāl nīḷum kuṭi.

1022. One's family is raised by untiring perseverance in both effort and wise contrivances.

1023. குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.
kuṭiceyval eṉṉum oruvaṟkut teyvam
maṭitaṟṟut tāṉmun tuṟum.

1023. The Deity will clothe itself and appear before him who resolves on raising his family.

1024. சூழாமல் தானே முடிவெய்தும் தம்குடியைத்
தாழாது உஞற்று பவர்க்கு.
cuḻāmal tāṉē muṭiveytum tamkuṭiyait
tāḻātu uñaṟṟu pavarkku.

1024. Those who are prompt in their efforts (to better their family) need no deliberation, such efforts will of themselves succeed.

1025. குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு.
kuṟṟam ilaṉāyk kuṭiceytu vāḻvāṉaic
cuṟṟamāc cuṟṟum ulaku.

1025. People will eagerly seek the friendship of the prosperous soul who has raised his family without foul means.

1026. நல்லாண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்பிறந்த
இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல்.
nallāṇmai eṉpatu oruvaṟkut tāṉpiṟanta
illāṇmai ākkik koḷal.

1026. A man's true manliness consists in making himself the head and benefactor of his family.

1027. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்தும்
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை.
amarakattu vaṉkaṇṇar pōlat tamarakattum
āṟṟuvār mēṟṟē poṟai.

1027. Like heroes in the battle-field, the burden (of protection etc.) is borne by those who are the most efficient in a family.

1028. குடிசெய்வார்க்கு இல்லை பருவம் மடிசெய்து
மானம் கருதக் கெடும்.
kuṭiceyvārkku illai paruvam maṭiceytu
māṉam karutak keṭum.

1028. As a family suffers by (one's) indolence and false dignity there is to be no season (good or bad) to those who strive to raise their family.

1029. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு.
iṭumpaikkē koḷkalaṅ kollō kuṭumpattaik
kuṟṟam maṟaippāṉ uṭampu.

1029. Is it only to suffering that his body is exposed who undertakes to preserve his family from evil?

1030. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தூன்றும்
நல்லாள் இலாத குடி.
iṭukkaṇkāl koṉṟiṭa vīḻum aṭuttūṉṟum
nallāḷ ilāta kuṭi.

1030. If there are none to prop up and maintain a family (in distress), it will fall at the stroke of the axe of misfortune.

அகன்உள்ளப் பின்னது உலகம் பகனுல் 1031
உகந்தும் உகவை கலை

உகு யா' உலக்காக்கு ஞணைப: காடுது 1032
எகுமை எலும் வகுக்து

உகுதுணை யுப்யா யுப்யாடை டெல்லம் 1033
கொகுதுண்ட பின்னெல் பய'

பலதுரை ஐகவும் கவ்துரைத்திக்க காண்ப' 1034
பலதுரை கக வய'

ஓ யா' ஓப்பா'க கொனை ந்.ய' தாயது 1035
கைவைவ்தூண் மாணை வய'

உகயினு' கைம்மடவுகின் ஒல்லை யிடைபயதுரும்
சிரடைன்ன பா'தகும் நீணை 1036

வொரிப்புகுகி த்ரா உணைதின் பிரிக்கைகுயும் 1037
வெண்டாது தலப் புடம்

எரினும் நண்டுல் வுதுடைகல் தரடின் 1038
நரினும் நண்டகன் கூப்பு

வெல்லான் திகயன் ஒகுப்பின் நிலம்புலந்து 1039
ஒல்லனின் ரூரி விடும்

ஒலமென்ன பணைத ஒகுப்பாலைத கணின் 1040
நிலமென்னும் நல்லான் நகும்

1031. சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை.
culaṉṟumērp piṉṉatu ulakam ataṉāl
ulantum ulavē talai.

1031. Agriculture, though laborious, is the most excellent (form of labour); for people, though they go about (in search of various employments), have at last to resort to the farmer.

1032. உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅஃ தாற்றாது
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து.
uḻuvār ulakattārkku āṇiah tāṟṟātu
eḻuvārai ellām poṟuttu.

1032. Agriculturists are (as it were) the linch-pin of the world for they support all other workers who cannot till the soil.

1033. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.
uḻutuṇṭu vāḻvārē vāḻvārmaṟ ṟellām
toḻutuṇṭu piṉcel pavar.

1033. They alone live who live by agriculture; all others lead a cringing, dependent life.

1034. பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர்.
palakuṭai nīḻalum taṅkuṭaikkīḻk kāṇpar
alakuṭai nīḻa lavar.

1034. Patriotic farmers desire to bring all other states under the control of their own king.

1035. இரவார் இரப்பார்க்கொன்று ஈவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர்.
iravār irappārkkoṉṟu īvar karavātu
kaiceytūṇ mālai yavar.

1035. Those whose nature is to live by manual labour will never beg but give something to those who beg.

1036. உழவினர் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம்
விட்டேம்என் பார்க்கும் நிலை.
uḻaviṉār kaimmaṭaṅkiṉ illai viḻaivatūum
viṭṭēmeṉ pārkkum nilai.

1036. If the farmer's hands are slackened, even the ascetic state will fail.

1037. தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்.
toṭippuḻuti kahcā uṇakkiṉ piṭitteruvum
vēṇṭātu cālap paṭum.

1037. If the land is dried so as to reduce one ounce of earth to a quarter, it will grow plentifully even without a handful of manure.

1038. ஏரினும் நன்றால் எருஇடுதல் கட்டபின்
நீரினும் நன்றதன் காப்பு.
ēriṉum naṉṟāl eruiṭutal kaṭṭapiṉ
nīriṉum naṉṟataṉ kāppu.

1038. Manuring is better than ploughing; after weeding, watching is better than watering (it).

1039. செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து
இல்லாளின் ஊடி விடும்.
cellāṉ kiḻavaṉ iruppiṉ nilampulantu
illāḷiṉ ūṭi viṭum.

1039. If the owner does not (personally) attend to his cultivation, his land will behave like an angry wife and yield him no pleasure.

1040. இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்.
ilameṉṟu acaii iruppāraik kāṇiṉ
nilameṉṉum nallāḷ nakum.

1040. The maiden, Earth, will laugh at the sight of those who plead poverty and lead an idle life.

ஒன்மை யின் ஒன்ஞ கது யாகனின் ஒன்மை யின் 1041
ஒன்மையெ ஒன்ஞ கது

ஒன்மை எனெஞ பயி மடுமையும் 1042
ஒம்மையும் ஒண்டி யுஞ்

கொல்லாயும் கொலும் செபசும் கொகை யாக 1043
கல்றாய என்னும் கனை

ஒட்பிடங்கா' கண்ணையும் ஒன்மை ஒனியங்க 1044
ஏாட்பிடகும் ஏா'ய கஞ்

கல்றாய எனனும் ஒபம்மை யுள் பல்றனைக் 1045
துன்பவுகள் ஏண்ட பபும்

கடபொஞ் கன்றணாங்து ஏல்லனும் கல்றா'ங்கா'
ஏாட்பொஞ் ஏா'ய பபும் 1046

படஞ்ராா கலறாய கண்டகா யானும் 1047
பிடன்பொல செகசப் பபும்

ஒண்டும் யுயது கொலலை செஞகலும் 1048
கொண்டது பொலும் நாப்ப

செஞ்பினுள் துஞ்சலும் சூசும் நாப்பினுள் 1049
யாகொண்ட<> கண்பாக படாது

துப்புாய ஒல்லா' துயாக் குடலாமை 1050
உப்பிட்சும் காசிசும் கூட்ட

நல்குரவு

1041. இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னா தது.
iṉmaiyiṉ iṉṉātatu yāteṉiṉ iṉmaiyiṉ
iṉmaiyē iṉṉā tatu.

1041. There is nothing that afflicts (one) like poverty.

1042. இன்மை எனஒரு பாவி மறுமையும்
இம்மையும் இன்றி வரும்.
iṉmai eṉaoru pāvi maṟumaiyum
immaiyum iṉṟi varum.

1042. When cruel poverty comes on, it deprives one of both the present and future (bliss).

1043. தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக
நல்குரவு என்னும் நசை.
tolvaravum tōlum keṭukkum tokaiyāka
nalkuravu eṉṉum nacai.

1043. Hankering poverty destroys at once the greatness of (one's) ancient descent and (the dignity of one's) speech.

1044. இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் இன்மை இளிவந்த
சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும்.
iṟpiṟantār kaṇṇēyum iṉmai iḷivanta
coṟpiṟakkum cōrvu tarum.

1044. Even in those of high birth, poverty will produce the fault of uttering mean words.

1045. நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.
nalkuravu eṉṉum iṭumpaiyuḷ palkuraiṯ
tuṉpaṅkaḷ ceṉṟu paṭum.

1045. The misery of poverty brings in its train many (more) miseries.

1046. நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும்.
naṟporuḷ naṉkuṇarntu colliṉum nalkūrntār
coṟporuḷ cōrvu paṭum.

1046. The words of the poor are profitless, though they may be sound in thought and clear in expression.

1047. அறஞ்சாரா நல்குரவு ஈன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்.
aṟañcārā nalkuravu īṉṟatā yāṉum
piṟaṉpōla nōkkap paṭum.

1047. He that is reduced to absolute poverty will be regarded as a stranger even by his own mother.

1048. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு.
iṉṟum varuvatu kollō nerunalum
koṉṟatu pōlum nirappu.

1048. Is the poverty that almost killed me yesterday, to meet me today too ?

1049. நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள்
யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது.
neruppiṉuḷ tuñcalum ākum nirappiṉuḷ
yātoṉṟum kaṇpāṭu aritu.

1049. One may sleep in the midst of fire ; but by no means in the midst of poverty.

1050. துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை
உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று.
tuppuravu illār tuvarat tuṟavāmai
uppiṟkum kāṭikkum kūṟṟu.

1050. The destitute poor, who do not renounce their bodies, only consume their neighbour's salt and water.

ஆக்க ஆக்கச்சார்'க சாணின் சாப்பின் 1051
ஸயர்'பதி கம்பதி யன்ரு

ஒன்பம் ஒதுயர்ந ஆக்கல் ஆங்கலை 1052
துன்பம் உருஸ யரின்

சாப்பிலா நெஞ்சின் சடனேயார்' ழுன்நின்ரு 1053
ஆப்புமோ ளொர்' ரூடைக்து

ஆக்கலும் சுக்லை ஸொலும் சாக்கல் 1054
சனியும் நெர்ருகார்' மாட்ரு

சாப்பிலார்' லையசக்து ரண்மையால் சண்ணின்ரு
ஆப்பயர்' மெய்சொன் யது 1055

சாப்பிரும்பை ஒலலாளாச சாணின் நிாப்பிரும்பை
லலாம் ஒதுவ்ந நெரும் 1056

ஒசுங்கெள்ளாது சுயாளாச சாணின் மசிங்துள்ளம்
ரள்ளுன் ரயப்பது ரூடைக்து 1057

ஆப்பாளா ஒல்லயின் சாவ்சண்மா ஞாலம் 1058
மாப்பாலை ளண்ருயங் கர்ரு

சுயார்'சண் என்ணெண்டாம் நொர்ரம் ஆங்துசொள் 1059
மெயார்' ஒலாஸாச சடை

ஆப்பான் யெதுளாலை யெண்ரும் நிாப்பிரும்பை
காளையும் ஞாவ்ம் சி 1060

1051. இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின் கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி யன்று.
irakka irattakkārk kāṇiṉ karappiṉ
avarpaḻi tampaḻi yaṉṟu.

1051. If you meet with those that may be begged of, you may beg; (but) if they withhold (their gift) it is their blame and not yours.

1052. இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல் இரந்தவை
துன்பம் உறுஅ வரின்.
iṉpam oruvaṟku irattal irantavai
tuṉpam uṟāa variṉ.

1052. Even begging may be pleasant, if what is begged for is obtained without grief (to him that begs).

1053. கரப்பிலா நெஞ்சின் கடனறிவார் முன்நின்று
இரப்புமோ ரேளர் உடைத்து.
karappilā neñciṉ kaṭaṉaṟivār muṉniṉṟu
irappumō rēer uṭaittu.

1053. There is even a beauty in standing before and begging of those who are liberal in their gifts and understand their duty (to beggars).

1054. இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல்
கனவிலும் தேற்றுதார் மாட்டு.
irattalum ītalē pōlum karattal
kaṇavilum tēṟṟātār māṭṭu.

1054. To beg of such as never think of withholding (their charity) even in their dreams, is in fact the same as giving (it oneself).

1055. கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையால் கண்ணின்று
இரப்பவர் மேற்கொள் வது.
karappilār vaiyakattu uṇmaiyāl kaṇṇiṉṟu
irappavar mēṟkoḷ vatu.

1055. As there are in the world those that give without refusing, there are (also) those that prefer to beg by simply standing before them.

1056. கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின் நிரப்பிடும்பை
எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்.
karappiṭumpai illāraik kāṇiṉ nirappiṭumpai
ellām oruṅku keṭum.

1056. All the evil of begging will be removed at the sight of those who are far from the evil of refusing.

1057. இகழ்ந்தெள்ளாது ஈவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ளம்
உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து.
ikaḻnteḷḷātu īvāraik kāṇiṉ makiḻntuḷḷam
uḷḷuḷ uvappatu uṭaittu.

1057. Beggars rejoice exceedingly when they behold those who bestow (their alms) with kindness and courtesy.

1058. இரப்பாரை இல்லாயின் ஈர்ங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.
irappārai illāyiṉ īṙkaṇmā ñalam
marappāvai ceṉṟuvan taṟṟu.

1058. If there were no beggars, (the actions done in) the cool wide world would only resemble the movement of a puppet.

1059. ஈவார்கண் என்னுண்டாம் தோற்றம் இரந்துகோள்
மேவார் இலாஅக் கடை.
īvārkaṇ eṉṉuṇṭām tōṟṟam irantukōḷ
mēvār ilāak kaṭai.

1059. What (praise) would there be to givers (of alms) if there were no beggars to ask for and receive (them).

1060. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரப்பிடும்பை
தானேயும் சாலும் கரி.
irappāṉ vekuḷāmai vēṇṭum nirappiṭumpai
tāṉēyum cālum kari.

1060. He who begs ought not to be angry (at a refusal); for even the misery of (his own) poverty should be a sufficient reason (for so doing).

காயாது உயங்கியும் கண்ணன்ஞா' கண்ணும் 1061
ஆயாமை கொரி யுடும்

ஆக்கும் உயிர்யாகுகல் வெண்ரின் பாக்கு 1062
கெடுக உலகியடி யான்

ஒன்மை ஒருப்பை ஆக்குகி' யாமென்னும் 1063
உன்மையின் உன்பாட்டு ஒல்

ஒடமேல்லாம் கொள்ளாக் கணைக்கை ஒடமில்லாக
காலும் ஆயொல்லாத தால்பு 1064

கெண்ணி பருபடகை யாயினும் கான்கங்கது 1065
உண்ணலி னூவுக்கின்யது ஒல்

நூயிடுக் கீனென்ரு ஆப்பினும் நாயிடுக்கு 1066
ஆயின் ஒளியங்கது ஒல்

ஆப்பன் ஆப்பாவி வெல்லாம் ஆப்பின் 1067
காப்பா' ஆயன்மின் என்ரு

ஆவென்னும் வொப்பில் கோணி காவென்னும் 1068
பாகாகாப் பகுந யிருக்

ஆயுள்ள உள்ளம் உருக்கும் காயுள்ள
உள்ளதூரம் ஒண்டிக கெடும் 1069

காப்பயாகுக யாவுக்கொனிகுகுவ் கொல்லை ஆப்பயா'
தோல்லாடப் பொருக் உயி' 1070

இரவச்சம்

1061. கரவாது உவந்தீயும் கண்ணன்னர் கண்ணும்
இரவாமை கோடி யுறும்.
karavātu uvantīyum kaṇṇaṉṉār kaṇṇum
iravāmai kōṭi yuṟum.

1061. Not to beg (at all) even from those excellent persons who cheerfully give without refusing, will do immense good.

1062. இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்.
irantum uyirvāḻtal vēṇṭiṉ parantu
keṭuka ulakiyaṟṟi yāṉ.

1062. If the Creator of the world has decreed even begging as a means of livelihood, may he too go abegging and perish.

1063. இன்மை இடும்பை இரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்டது இல்.
iṉmai iṭumpai irantutīr vāmeṉṉum
vaṉmaiyiṉ vaṉpāṭṭatu il.

1063. There is no greater folly than the boldness with which one seeks to remedy the evils of poverty by begging (rather than by working).

1064. இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே இடமில்லாக்
காலும் இரவொல்லாச் சால்பு.
iṭamellām koḷḷāt takaittē iṭamillāk
kālum iravollāc cālpu.

1064. Even the whole world cannot sufficiently praise the dignity that would not beg even in the midst of destitution.

1065. தெண்ணீர் அடுபுற்கை யாயினும் தாள்தந்தது
உண்ணலி னூங்கினியது இல்.
teṇṇīr aṭupuṟkai yāyiṇum tāḷtantatu
uṇṇali ṉūṅkiṉiyatu il.

1065. Even thin gruel is ambrosia to him who has obtained it by labour.

1066. ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு
இரவின் இளிவந்தது இல்.
āviṟku nīreṉṟu irappiṇum nāviṟku
iraviṉ iḷivantatu il.

1066. There is nothing more disgraceful to one's tongue than to use it in begging water even for a cow.

1067. இரப்பன் இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பின்
கரப்பார் இரவன்மின் என்று.
irappaṉ irappārai ellām irappiṉ
karappār iravaṉmiṉ eṉṟu.

1067. I beseech all beggars and say, 'If you need to beg, never beg of those who give unwillingly.'

1068. இரவென்னும் ஏமாப்பில் தோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.
iraveṉṉum ēmāppil tōṇi karaveṉṉum
pārtākkap pakku viṭum.

1068. The unsafe raft of begging will split when it strikes on the rock of refusal.

1069. இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள
உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்.
iravuḷḷa uḷḷam urukum karavuḷḷa
uḷḷatūum iṉṟik keṭum.

1069. To think of (the evil of) begging is enough to melt one's heart; but to think of refusal is enough to break it.

1070. கரப்பவர்க்கு யாங்கொளிக்குங் கொல்லோ இரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒம் உயிர்.
karappavarkku yāṅkoḷikkuṅ kollō irappavar
collāṭap pōom uyir.

1070. Saying 'No' to a beggar takes away his life; (but as that very word will kill the refuser) where then would the latter's life hide itself?

மகனை மொல்லா' சயலா' ஸயான்ன 1071
றெபாரி யாவுங்கண்டது ஞல்

நண்ணடி யாடி' சயலா' கிழுவுடையா' 1072
றெஞ்ஜக்கு ஸரலம் ஞலா'

கெலா' ஸனையா' சயலா' ஸரழுங் காம் 1073
மேரன ஜெய்கொழுக லான்

ஸகப்படட்டி ஸுயானைக் காணின் ஸயின் 1074
திகப்படுத ஜெம்மாக்கும் சீ

ஸஜமே சீச்சுளது ஸுஜாம் ஜெஜம் 1075
ஸரா உண்டெல் உண்டாம் நிதது

ஸணைபணை ஸன்னா' சயலா'காம் கெட்ட 1076
மணைபிடா'க்கு ரெய்க்துனைக்க லான்

ஈா'வுனை யிகிஜா' சயலா' கொரிஉணைக்கும் 1077
கூன்னைஇ ரல்லா கலா'க்கு

ஜொல்லப் பறன்படலா' ஜான்ஞா' சுழும்புபொல் 1078
கொல்லப் பயன்படும் சீ

ருபப்பதூரம் உண்பதூரம் காணின் பிடா'மெல் 1079
ரபக்காண ரடஞ்சும் சீ

ஏடடிட' குறிஇா' சயலஒன்ரு ரடடக்கால் 1080
யிட'ட'க்கு ரறிஇா' யினாங்து

1071. மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன
ஒப்பாரி யாங்கண்டது இல்.
makkaḷē pōlvar kayavar avaraṉṉa
oppāri yāṅkaṇṭatu il.

1071. The base resemble men perfectly (as regards form); and we have not seen such (exact) resemblance (among any other species).

1072. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத்து அவலம் இலர்.
naṉṟaṟi vāriṟ kayavar tiruvuṭaiyar
neñcattu avalam ilar.

1072. The low enjoy more felicity than those who know what is good; for the former are not troubled with anxiety (as to the good).

1073. தேவர் அனையர் கயவர் அவருந்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான்.
tēvar aṉaiyar kayavar avaruntām
mēvaṉa ceytoḻuka lāṉ.

1073. The base resemble the gods; for the base act as they like.

1074. அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின் அவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் கீழ்.
akappaṭṭi āvāraik kāṇiṉ avariṉ
mikappaṭṭuc cemmākkum kīḻ.

1074. The base feels proud when he sees persons whose acts are meaner than his own.

1075. அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம் எச்சம்
அவாஉண்டேல் உண்டாம் சிறிது.
accamē kīḻkaḷatu ācāram eccam
avāuṇṭēl uṇṭām ciṟitu.

1075. (The principle of) behaviour in the mean is chiefly fear; if not, hope of gain, to some extent.

1076. அறைபறை அன்னர் கயவர்தாம் கேட்ட
மறைபிறர்க்கு உய்த்துரைக்க லான்.
aṟaipaṟai aṉṉar kayavartām kēṭṭa
maṟaipiṟarkku uytturaikka lāṉ.

1076. The base are like a drum that is beaten, for they unburden to others the secrets they have heard.

1077. ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்கும்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.
īṙṅkai vitirār kayavar koṭiṟuṭaikkum
kūṉkaiya rallā tavarkku.

1077. The mean will not (even) shake off (what sticks to) their hands (soon after a meal) to any but those who would break their jaws with their clenched fists.

1078. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்ரோர் கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ்.
collap payaṉpaṭuvar cāṉṟōr karumpupōl
kollap payaṉpaṭum kīḻ.

1078. The great bestow (their alms) as soon as they are informed; (but) the mean, like the sugar-cane, only when they are tortured to death.

1079. உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணின் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகும் கீழ்.
uṭuppatūum uṇpatūum kāṇiṉ piṟarmēl
vaṭukkāṇa vaṟṟākum kīḻ.

1079. The base will bring an evil (accusation) againt others, as soon as he sees them (enjoying) good food and clothing.

1080. எற்றிற் குரியர் கயவரொன்று உற்றக்கால்
விற்றற்கு உரியர் விரைந்து.
eṟṟiṟ kuriyar kayavaroṉṟu uṟṟakkāl
viṟṟaṟku uriyar viraintu.

1080. The base will hasten to sell themselves as soon as a calamity has befallen them. For what else are they fitted?

நினைத்தொல் நுழைமயில் கொல்லை களவுத்தழை 1081
மாசுணம்கொல் மாலுள்ளல் நெஞ்சு

நெஞ்சிறை நெஞ்சகம் நெஞ்சுகல் காய்கணைவுற்று
காதுணைகொள் ளன்னது நுவைக்கு 1082

பன்மரபுணர்ப் நிருங்கென் பகுதண நெனுநுநுங்கென் 1083
பெண்மைசெறிவால் பெருமர்க் கருங

கன்மார் நுறுஞ்ஞெம் நொருங்கால் பெண்மைப்பு 1084
பெதைக்கு நினர்க்கன கண்

நிருமை கண்ணை பிணையுமை மடநுவல் 1085
நெஞ்சம்நும் நூண்டும் நுவைக்கு

நொருபுநும் நொர மலைப்பின் நெருவுநஞர் 1086
ரெறுழ்முலை மன்நுதுவ் கண்

கரநினர் கவிருள்மலை கரப்பரம் மாநர்
பரநி குலைமலை நுகில் 1087

னெஞ்சுகு நொரை நுவைஞ்கை ஞாரபினல் 1088
நஞ்ஞுபும் நுரும்மென் பிற

பிணையுர் மரநெஞ்சும் நானும் நுவைறுரக்கு 1089
நினைநுஞை ரகில நஞ்சு

நுன்மார்கள் னில்லது னிருநெருக் காம்பொல் 1090
கன்மார் மகிழ்ரெறுகல் னென்ந

தகையணங்குறுத்தல்

1081. அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு.
aṇaṅkukol āymayil kollō kaṇaṅkuḻai
mātarkol mālumeṇ neñcu.

1081. Is this jewelled female a celestial, a choice peahen, or a human being? My mind is perplexed.

1082. நோக்கினுள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்னது உடைத்து.
nōkkiṇāḷ nōkketir nōkkutal tākkaṇaṅku
tāṇaikkoṇ ṭaṇṇatu uṭaittu.

1082. This female beauty returning my looks is like a celestial maiden coming with an army to contend against me.

1083. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை இனியறிந்தேன்
பெண்டகையால் பேரமர்க் கட்டு.
paṇṭaṟiyēṉ kūṟṟeṉ pataṇai iṉiyaṟintēṉ
peṇṭakaiyāl pēramark kaṭṭu.

1083. I never knew before what is called Yama ; I see it now ; it is the eyes that carry on a great fight with (the help of) female qualities.

1084. கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்தால் பெண்டகைப்
பேதைக்கு அமர்த்தன கண்.
kaṇṭār uyiruṇṇum tōṟṟattāl peṇṭakaip
pētaikku amarttaṇa kaṇ.

1084. These eyes that seem to kill those who look at them are as it were in hostilities with this feminine simplicity.

1085. கூற்றமோ கண்ணே பிணையோ மடவரல்
நோக்கம்இம் மூன்றும் உடைத்து.
kūṟṟamō kaṇṇō piṇaiyō maṭavaral
nōkkamim mūṉṟum uṭaittu.

1085. Is it Yama, (a pair of) eyes or a hind ?—Are not all these three in the looks of this maid ?

1086. கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்குஞர்
செய்யல மன்இவள் கண்.
koṭumpuruvam kōṭā maṟaippiṉ naṭuṅkañar
ceyyala maṉivaḷ kaṇ.

1086. Her eyes will cause (me) no trembling sorrow, if they are properly hidden by her cruel arched eye-brows.

1087. கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படாம் மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில்.
kaṭāak kaḷiṟṟiṉmēl kaṭpaṭām mātar
paṭāa mulaimēl tukil.

1087. The cloth that covers the firm bosom of this maiden is (like) that which covers the eyes of a rutting elephant.

1088. ஒண்ணுதற் கோஒ உடைந்ததே ஞாட்பினுள்
நண்ணுரும் உட்கும்என் பீடு.
oṇṇutaṟ kōo uṭaintatē ñāṭpiṇuḷ
naṇṇārum uṭkumeṇ pīṭu.

1088. On her bright brow alone is destroyed even that power of mine that used to terrify the most fearless foes in the battlefield.

1089. பிணையோர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு
அணிஎவனோ ஏதில தந்து.
piṇaiyēr maṭanōkkum nāṇum uṭaiyāṭku
aṇievaṇō ētila tantu.

1089. Of what use are other jewels to her who is adorned with modesty, and the meek looks of a hind ?

1090. உண்டார்கண் அல்லது அடுநறுக் காமம்போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று.
uṇṭārkaṇ allatu aṭunaṟāk kāmampōl
kaṇṭār makiḻceytal iṉṟu.

1090. Unlike toddy which yields delight only when it is drunk, love gives pleasure even when looked at.

ஒருவர்க்கு ஒருவுள்ளன் உவ்வது வெருவர்க்கு 1091
வெய்யவர்கொண் டங்கெய்ய மருள்து

கள்கவறு கொல்லும் நிருவர்க்கம் காமக்கில் 1092
ஏம்பாகம் இன்ற பெரிது

வெர்கிஞல் வெர்கி ஒலைஞ்நிஞல் மாஃகுவல் 1093
யாப்பினுல் மாட்டிய நீர்

யாள்வெர்க்குப் சூலு நிலன்வொகும் வொகார்கால் 1094
காள்வெர்கி மெல்ல நகும்

கருக்கொள்ற வெர்காமை இல்லால் வெருள் 1095
நிருக்களிக் காவ் பெல நகும்

உருமா கருர்பெல் லொலிஜம் ஏருமார்லொல் 1096
லெல்லு உளாப் பழம்

ஏருமார் நிருலொல்லும் ஏருர்பெல் வெர்கும் 1097
உருமார்பொன்ற உருர் கருப்ப

மாலையியருக் உள்ளொள்ளார் எளர்யான் வொக்க 1098
பலையினல் லைய நகும்

எகிலர் பொலப் பொதுவர்க்கு வெர்குகல் 1099
காகலர் கள்ளை யுவ

கள்ளுற கள்ளிகுண வெக்கொக்கின் ஐயர்லொருக்கல் 1100
என்ன பயனும் இல

குறிப்பறிதல்

1091. இருநோக்கு இவளுண்கண் உள்ளது ஒருநோக்கு நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.
irunōkku ivaḷuṇkaṇ uḷḷatu orunōkku
nōynōkkoṇ ṟannōy maruntu.

1091. There are two looks in the dyed eyes of this (fair one) ; one causes pain, and the other is the cure thereof.

1092. கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது.
kaṇkaḷavu koḷḷum ciṟunōkkam kāmattil
cempākam aṉṟu peritu.

1092. A single stolen glance of her eyes is more than half the pleasure (of sexual embrace).

1093. நோக்கினுள் நோக்கி இறைஞ்சினுள் அஃதவள் யாப்பினுள் அட்டிய நீர்.
nōkkiṇāḷ nōkki iṟaiñciṇāḷ ahtavaḷ
yāppiṇuḷ aṭṭiya nīr.

1093. She has looked (at men) and stooped (her head) ; and that (sign) waters as it were (the corn of) our love.

1094. யான்நோக்குங் காலை நிலன்நோக்கும் நோக்காக்கால் தான்நோக்கி மெல்ல நகும்.
yāṉnōkkuṅ kālai nilaṉnōkkum nōkkākkāl
tāṉnōkki mella nakum.

1094. When I look, she looks down ; when I do not, she looks and smiles gently.

1095. குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண் சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.
kuṟikkoṇṭu nōkkāmai allāl orukaṇ
ciṟakkaṇittāḷ pōla nakum.

1095. She not only avoids a direct look at me, but looks as it were with a half-closed eye and smiles.

1096. உறுஅ தவர்போல் சொலினும் செறுஅர்சொல் ஒல்லை உணரப் படும்.
uṟāa tavarpōl coliṇum ceṟāarcol
ollai uṇarap paṭum.

1096. Though they may speak harshly as if they were strangers, the words of the friendly are soon understood.

1097. செறுஅச் சிறுசொல்லும் செற்றூர்போல் நோக்கும் உறுஅர்போன்று உற்றூர் குறிப்பு.
ceṟāac ciṟucollum ceṟṟārpōl nōkkum
uṟāarpōṉṟu uṟṟār kuṟippu.

1097. Little words that are harsh and looks that are hateful are (but) the expressions of lovers who wish to act like strangers.

1098. அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏஎர்யான் நோக்கப் பசையினள் பைய நகும்.
acaiyiyaṟku uṇṭāṇṭōr ēeryāṉ nōkkap
pacaiyiṇaḷ paiya nakum.

1098. When I look, the pitying maid looks in return and smiles gently ; and that is a comforting sign for me.

1099. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் காதலார் கண்ணே யுள.
ētilār pōlap potunōkku nōkkutal
kātalār kaṇṇē yuḷa.

1099. Both the lovers are capable of looking at each other in an ordinary way, as if they were perfect strangers.

1100. கண்ணெறு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச் சொற்கள் என்ன பயனும் இல.
kaṇṇoṭu kaṇṇiṇai nōkkokkiṇ vāyccoṟkaḷ
eṉṉa payaṉum ila.

1100. The words of the mouths are of no use whatever, when there is perfect agreement between the eyes (of lovers).

கண்ணகெட்ட ணண்ணயிர்க்கது ணட்டடியும் மய்ம்புலனும்
ணண்ணொடி கண்ணை ணவ 1101

பணிக்கு மூங்கது பிகமன் மணையிை 1102
தன்னெய்யுக்குக் காணை மூங்கது

காம்பிழ் நார் மென்னெவ் துயிலின் ஒனிதுகொல் 1103
காமனைக் கண்ணுன் ணலுகு

நெவ்கின் கெட்ணும் குடகுவ்கால் கண்ணைண்ணைம் 1104
கெய்ணுப் பெட்டுவ் ஔவ்

ணெட்ட மொழுகின் மணைய்யணை மொலுமை 1105
னொட்ரார் சதுப்பினுவ் னொவ்

உடனொட ணய்ர்குவிர்ப்பக் கீண்டலல் பெனைகக்கு 1106
மகிழ்கின் ஔய்ண்டன னொவ்

கம்மில் ஔங்கு கமதுபகது ணண்டட்டுல் 1107
மம்மா மரினை சூய்கக்கு

நிசும் ஔடமர்க்கு ஒனைகெ நவிய்யிரை 1108
மொழப் ப்ரொ சூய்கக்கு

ணூல்வ் ணுணர்கல் புணர்கல் ஔனைகாமம் 1109
கூரய்யர் பெட்ட பய்யன்

மடிகொட மடிய்யமை சண்டட்டுல் காமம் 1110
மெடிகொடும் மெய்யை மட்ற

புணர்ச்சி மகிழ்தல்

1101. கண்டுகேட்டு உண்டுயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே உள.
kaṇṭukēṭṭu uṇṭuyirttu uṟṟaṟiyum aimpulaṇum
oṇṭoṭi kaṇṇē uḷa.

1101. The (simultaneous) enjoyment of the five senses of sight, hearing, taste, smell and touch can only be found with bright braceleted (women).

1102. பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்நோய்க்குத் தானே மருந்து.
piṇikku maruntu piṟaman aṇiyiḻai
taṉnōykkut tāṉē maruntu.

1102. The remedy for a disease is always something different (from it); but for the disease caused by this jewelled maid, she is herself the cure.

1103. தாம்வீழ்வார் மென்றோள் துயிலின் இனிதுகொல்
தாமரைக் கண்ணான் உலகு.
tāmvīḻvār meṉṟōḷ tuyiliṉ iṉitukol
tāmaraik kaṇṇāṉ ulaku.

1103. Can the lotus-eyed one's heaven be indeed as sweet to those who delight to sleep in the delicate arms of their beloved?

1104. நீங்கின் தெறூஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்
தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள்.
nīṅkiṉ teṟūum kuṟukuṅkāl taṇṇeṇṇum
tīyāṇṭup peṟṟāḷ ivaḷ.

1104. From whence has she got this fire that burns when I withdraw and cools when I approach?

1105. வேட்ட பொழுதின் அவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள்.
vēṭṭa poḻutiṉ avaiyavai pōlumē
tōṭṭār katuppiṇāḷ tōḷ.

1105. The shoulders of her whose locks are adorned with flowers delight me as if they were the very sweets I have desired (to get).

1106. உறுதோறு உயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலால் பேதைக்கு
அமிழ்தின் இயன்றன தோள்.
uṟutōṟu uyirtaḷirppat tīṇṭalāl pētaikku
amiḻtiṉ iyaṉṟaṉa tōḷ.

1106. The shoulders of this fair one are made of ambrosia, for they revive me with pleasure every time I embrace them.

1107. தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து உண்டற்றால்
அம்மா அரிவை முயக்கு.
tammil iruntu tamatupāttu uṇṭaṟṟāl
ammā arivai muyakku.

1107. The embraces of a gold-complexioned beautiful female are as pleasant as to dwell in one's own house and live by one's own (earnings) after distributing (a portion of it in charity).

1108. வீழும் இருவர்க்கு இனிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு.
vīḻum iruvarkku iṉitē vaḷiyiṭai
pōḻap paṭāa muyakku.

1108. To ardent lovers sweet is the embrace that cannot be penetrated even by a breath of breeze.

1109. ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமம்
கூடியார் பெற்ற பயன்.
ūṭal uṇartal puṇartal ivaikāmam
kūṭiyār peṟṟa payaṉ.

1109. Love, quarrel, reconciliation and intercourse—these are the advantages reaped by those who marry for love.

1110. அறிதோறு அறியாமை கண்டற்றால் காமம்
செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு.
aṟitōṟu aṟiyāmai kaṇṭaṟṟāl kāmam
ceṟitōṟum cēyiḻai māṭṭu.

1110. As (one's) ignorance is discovered the more one learns, so does repeated intercourse with a well-adorned female (only create a desire for more).

நுன்னை ஜுழி ஐனிர்ரமை நின்னினும்
மென்னிவ் ஜும்நிழ் பநவ் 1111

மலர்காண்ன் மைஜுக்கி நெஞ்ரை ஔவ்சண்
பலர்காணும் பூஜுக்கும் என்ரு 1112

குரிமென் குக்கம் குரநல் ஜெரிகாக்கம்
ஜெலுண்சன் ஜெஜுக்கொ வஜர்ந்து 1113

காண்ர் நுஜலை சநிழ்ந்து நிலன்நோக்கும்
மாணெழ சன்ஜொநெம் என்ரு 1114

ஐனிர்ரப்பூக் கால்சலைஜுவ் பெஜுகுவ் நுஜுப்பிடந்து
நல்ல படாஐ பலை 1115

மகிஜும் மடந்தை குசலும் ஐடிஜு
பகிஜிர் சலவுசிஜு மின் 1116

ஐரஜுஜ் நிலைக்க ஐநிர்மகிச்சுப் பலை
மரநுண்லெ மாகர் குசக்து 1117

மாகர் குசம்பெல் லெவிநைட நல்லைலெஜுல்
காகலை ஜுழி மகி 1118

மலான்ன சண்ஜுல் குசமொக்கி ஜுஜின்
பலர்காணக் கொண்ரல் மகி 1119

ஐனிர்ரழும் ஐன்னக்கின் தூநிஜும் மாகர்
ஐரிந்து நெநுஞ்சிப் பழம் 1120

நலம் புனைந்துரைத்தல்

1111. நன்னீரை வாழி அனிச்சமே நின்னினும்
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.
naṉṉīrai vāḻi aṉiccamē niṉṉiṉum
meṉṉīraḷ yāmvīḻ pavaḷ.

1111. May you flourish, O *anicham* ! you have a delicate nature. But my beloved is more delicate than you.

1112. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கும் என்று.
malarkāṇiṉ maiyātti neñcē ivaḷkaṇ
palarkāṇum pūvokkum eṉṟu.

1112. O my soul, fancying that flowers which are seen by many can resemble her eyes, you become confused at the sight of them.

1113. முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.
muṟimēṉi muttam muṟuval veṟināṟṟam
vēluṇkaṇ vēyttō ḷavaṭku.

1113. The complexion of this bamboo-armed one is that of a shoot ; her teeth, are pearls ; her breath, fragrance ; and her dyed eyes, lances.

1114. காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்நோக்கும்
மாணிழை கண்ணெவ்வேம் என்று.
kāṇiṟ kuvaḷai kaviḻntu nilaṉnōkkum
māṇiḻai kaṇṇovvēm eṉṟu.

1114. If the blue lotus could see, it would stoop and look at the ground saying, ' I can never resemble the eyes of this excellent jewelled one.'

1115. அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை.
aṉiccappūk kālkaḷaiyāḷ peytāḷ nucuppiṟku
nalla paṭāa paṟai.

1115. No merry drums will be beaten for the (tender) waist of her who has adorned herself with the *anicham* without having removed its stem.

1116. மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன்.
matiyum maṭantai mukaṉum aṟiyā
patiyiṟ kalaṅkiya mīṉ.

1116. The stars have become confused in their places not being able to distinguish between the moon and the maid's countenance.

1117. அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.
aṟuvāy niṟainta avirmatikkup pōla
maṟuvuṇṭō mātar mukattu.

1117. Could there be spots in the face of this maid like those in the bright full moon ?

1118. மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்
காதலை வாழி மதி.
mātar mukampōl oḷiviṭa vallaiyēl
kātalai vāḻi mati.

1118. If you can indeed shine like the face of women, flourish, O moon, for then would you be worth loving ?

1119. மலரன்ன கண்ணாள் முகமொத்தி யாயின்
பலர்காணத் தோன்றல் மதி.
malaraṉṉa kaṇṇāḷ mukamotti yāyiṉ
palarkāṇat tōṉṟal mati.

1119. O moon, if you wish to resemble the face of her whose eyes are like (these) flowers, do not appear so as to be seen by all.

1120. அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.
aṉiccamum aṉṉattiṉ tūviyum mātar
aṭikku neruñcip paḻam.

1120. The *anicham* and the feathers of the goose are to the feet of females, like the fruit of the (thorny) *nerunji*.

மலைபடுகண்கலங் கடந்த பணிமொழி
தாலவெய்தி நடுவு நீர்
உரம்பெரு மறிவினை என்னமட் டன்ன 1122
மடங்கைகணவரு மெம்மினை நட்பு
சுருமணியிட் பரூஉநீ பெகாஅம் நிழும்
கிடுநுகடந்த வல்லை ஒரம்
தாழ்குலல் மறிர்க்கன்னவ் அறிவை ராகல் 1124
அகடுகன்னவ் நெஞ்சு மிரக்து
உவ்வுஉன் மன்றுன் மடப்பின் மடப்படியுன் 1125
வெவ்வமர்க் கண்ணுவ் நுணைம்
கண்ணுவ்வின் பெகார் குலைப்பின் பருதார்
நுண்ணிறுர்வெவ் காக லடர்
கள்ளுவ்வார் காக லடாக்கக் கள்ளும் 1127
எழுகைம் காப்பாக்கு அடிக்கது
நெஞ்சுக்கார் காக லடாக நெஞ்சு துண்ரவ்
அஞ்சுதும் நெபாகக்கு அடிக்கது
குலைப்பின் காப்பாக்கு அடிநுவ் அணைக்கிட்ட 1129
எகிலர் என்னைம்குடி நூர்
நடக்துடைதர் உவ்வக்துவ் என்டும் குக்துடைதர்
எகிலர் என்னைம்குடி நூர் 1130

1121. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயிறு ஊறிய நீர்.
pāloṭu tēṉkalan taṟṟē paṇimoḻi
vāleyiṟu ūṟiya nīr.

1121. The water which trickles from the white teeth of this soft speeched damsel is like a mixture of milk and honey.

1122. உடம்பொடு உயிரிடை என்னமற் றன்ன
மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு.
uṭampoṭu uyiriṭai eṉṉamaṟ ṟaṉṉa
maṭantaiyoṭu emmiṭai naṭpu.

1122. The love between me and this damsel is like the union of body and soul.

1123. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழும்
திருநுதற்கு இல்லை இடம்.
karumaṇiyiṟ pāvāynī pōtāyām vīḻum
tirunutaṟku illai iṭam.

1123. O you image in the pupil (of my eye) ! depart ; there is no room for (my) fair-browed beloved.

1124. வாழ்தல் உயிர்க்கன்னள் ஆயிழை சாதல்
அதற்கன்னள் நீங்கு மிடத்து.
vāḻtal uyirkkaṉṉaḷ āyiḻai cātal
aṭaṟkaṉṉaḷ nīṅku miṭattu.

1124. My fair-jewelled one resembles the living soul (when she is in union with me), the dying soul when she leaves me.

1125. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணுள் குணம்.
uḷḷuvaṉ maṉyāṉ maṟappiṉ maṟappaṟiyēṉ
oḷḷamark kaṇṇāḷ kuṇam.

1125. If I had forgotten her who has bright battling eyes, I would have remembered (thee) ; but I never forget her. (Thus says he to her maid.)

1126. கண்ணுள்ளின் போகார் இமைப்பின் பருவரார்
நுண்ணியர்எங் காத லவர்.
kaṇṇuḷḷiṉ pōkār imaippiṉ paruvarār
nuṇṇiyareṅ kāta lavar.

1126. My lover would not depart from mine eyes ; even if I wink, he would not suffer (from pain) ; he is so ethereal.

1127. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
எழுதேம் கரப்பாக்கு அறிந்து.
kaṇṇuḷḷār kāta lavarākak kaṇṇum
eḻutēm karappākku aṟintu.

1127. As my lover abides in my eyes, I will not even paint them, for he would (then) have to conceal himself.

1128. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்
அஞ்சுதும் வேபாக்கு அறிந்து.
neñcattār kāta lavarāka veytuṇṭal
añcutum vēpākku aṟintu.

1128. As my lover is in my heart, Iam afraid of eating (anything) hot, for I know it would pain him.

1129. இமைப்பின் கரப்பாக்கு அறிவல் அனைத்திற்கே
ஏதிலர் என்னும்இவ் வூர்.
imaippiṉ karappākku aṟival aṉaittiṟkē
ētilar eṉṉumiv vūr.

1129. I will not wink, knowing that if I did, my lover would hide himself ; and for this reason, this town says, he is unloving.

1130. உவந்துறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் இகந்துறைவர்
ஏதிலர் என்னும்இவ் வூர்.
uvanturaivar uḷḷattuḷ eṉṟum ikanturaivar
ētilar eṉṉumiv vūr.

1130. My lover dwells in my heart with perpetual delight ; but the town says he is unloving and (therefore) dwells afar.

காமம் உடந்து ஐந்திணைக்கு எமம்
மலல்லது இல்லை நலி 1131

நோனு உரம்பும் உடுப்பும் மலைதும்
நாணினை நீத்தி நெடுக்து 1132

நாணுத நல்லாண்மை பண்புரைஇன் ஒண்டுரைஇன் 1133
காதுக்கு எடம் மல்

காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே நாணுத
நல்லாண்மை என்னும் புணை 1134

கொடுலக நுடுநெகிர் நகுகவ் மலைய
மாலை உடக்கும் துய்யர் 1135

மலர்கல் யாமக்தும் உவ்வுனென் மன்ற
பலலெலா பெணைகதென் கண் 1136

கலன்ன காமம் உடந்தும் மலைபு
பெண்ணின் பெருக்கக்கது இல் 1137

நுனைபுரிபுர் மன்பிவிபுர் என்னது காமம்
மனைபிருந்து மன்ற பகல் 1138

அரிகிலர் எல்லரும் என்னென் காமம்
மடகின் மடநும் மருள்ப 1139

யாவுள் கண்ணின் காண நகுப அரிவிலர்
யாம்பட்ட காம்பட் நோட 1140

நாணுத் துறவுரைத்தல்

1131. காமம் உழந்து வருந்தினுர்க்கு ஏமம்
மடலல்லது இல்லை வலி.
kāmam uḻantu varuntiṉārkku ēmam
maṭalallatu illai vali.

1131. To those who after enjoyment of sexual pleasure suffer (for want of more), there is no help so efficient as the *horse of palm.*

1132. நோனு உடம்பும் உயிரும் மடலேறும்
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.
nōṉā uṭampum uyirum maṭalēṟum
nāṇiṉai nīkki niṟuttu.

1132. Having got rid of shame, the suffering body and soul save themselves on the *horse of palm.*

1133. நாணெடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன்
காமுற்றூர் ஏறும் மடல். [இன்றுடையேன்
nāṇoṭu nallāṇmai paṇṭuṭaiyēṉ iṉṟuṭaiyēṉ
kāmuṟṟār ēṟum maṭal.

1133. Modesty and manliness were once my own ; now, my own is lover's *horse of palm.*

1134. காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே நாணெடு
நல்லாண்மை என்னும் புணை.
kāmak kaṭumpuṉal uykkumē nāṇoṭu
nallāṇmai eṉṉum puṇai.

1134. The raft of modesty and manliness, is, alas, carried-off by the strong current of lust.

1135. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு
மாலை உழக்கும் துயர்.
toṭalaik kuṟuntoṭi tantāḷ maṭaloṭu
mālai uḻakkum tuyar.

1135. She with the small garland-like bracelets has given me the palmyra horse and the sorrow that is endured at night.

1136. மடலூர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற
படல்ஒல்லா பேதைக்கென் கண்.
maṭalūrtal yāmattum uḷḷuvēṉ maṉṟa
paṭalollā pētaikkeṉ kaṇ.

1136. Mine eyes will not close in sleep on your mistress's account ; even at midnight will I think of mounting the palmyra horse.

1137. கடலன்ன காமம் உழந்தும் மடலேறுப்
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல்.
kaṭalaṉṉa kāmam uḻantum maṭalēṟāp
peṇṇiṉ peruntakkatu il.

1137. There is nothing so noble as the womanly nature that would not ride the palmyra horse, though plunged in a sea of passion.

1138. நிறையரியர் மன்அளியர் என்னாது காமம்
மறையிறந்து மன்று படும்.
niṟaiyariyar maṉaḷiyar eṉṉātu kāmam
maṟaiyiṟantu maṉṟu paṭum.

1138. Even love transgresses its secrecy and appears in public, forgetting that they are too chaste and liberal (to be overcome by it).

1139. அறிகிலார் எல்லாரும் என்றேஎன் காமம்
மறுகின் மறுகும் மருண்டு.
aṟikilār ellārum eṉṟēṉ kāmam
maṟukiṉ maṟukum maruṇṭu.

1139. My love, feeling that it is not known by all, reels confused in the streets (of this town).

1140. யாங்கண்ணின் காண நகுப அறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.
yāṅkaṇṇiṉ kāṇa nakupa aṟivillār
yāmpaṭṭa tāmpaṭā vāṟu.

1140. Even strangers laugh (at us) so as to be seen by us, for they have not suffered.

அலைபு ஆடுஇர் நெடுங்கண் அகலினைப் 1141
பலாடுஇயோர் பக்கமுக்கால்

மலாண்ண கண்ணுவ் அடுமை அடியுது 1142
அலைமக்கு எஃகுகிடீ உர்

ஏதுஅகை ஈரடுஃகுகொலைஇ அகலினைப் 1143
பெதுஅது பெடுங்ண நிர்க்கது

சடீஇயால் சடீஇது காமம் அதுஒண்ணெல் 1144
கடீஇண்ணும் கண்மை ஒழுக்கது

சவிக்கொடும் சவ்வுண்ணல் ஐட்டுடுல் காமம் 1145
ஐவிப்படுக் கொடும் ஒனிது

சண்டது மன்னும் ஒடுஈவ் அலர்மன்னும்
நிறுசலைப் பம்புகாண் டுடு 1146

ஈரஇர்கலைஇ ஒடுஉக அண்ணையால் 1147
நிரக நெடும ஒக் நொய்

நெயுயால் எநிது துப்பெம் என்டடுல்கலைஇயால்
காமம் நுது துப்பெம் னெல் 1148

அலர் காண ஒல்இகொ அஞ்ஏலைம்பு என்டுர் 1149
பலர் காண நிக்கக் சலை

காம்இணிரின் நல்குஇர் காலர் யும்இணிடும் 1150
சடீஇ ஒழக்கும் ஒடீ உர்

1141. அலரெழ ஆருயிர் நிற்கும் அதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்.
alareḻa āruyir niṟkum ataṉaip
palaraṟiyār pākkiyat tāl.

1141. My precious life is saved by the raise of rumour, and this, to my good luck no others are aware of.

1142. மலரன்ன கண்ணுள் அருமை அறியாது
அலரெமக்கு ஈந்ததிவ் வூர்.
malaraṉṉa kaṇṇāḷ arumai aṟiyātu
alaremakku īntativ vūr.

1142. Not knowing the value of her whose eyes are like flowers this town has got up a rumour about me.

1143. உறுஅதோ ஊரறிந்த கௌவை அதனைப்
பெறுஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.
uṟāatō ūraṟinta kauvai ataṉaip
peṟāatu peṟṟaṉṉa nīrttu.

1143. Will I not get a rumour that is known to the (whole) town? For what I have not got is as if I had got it (already).

1144. கவ்வையால் கவ்விது காமம் அதுஇன்றேல்
தவ்வென்னும் தன்மை இழந்து.
kavvaiyāl kavvitu kāmam atuiṉṟēl
tavveṉṉum taṉmai iḻantu.

1144. Rumour increases the violence of my passion; without it it would grow weak and waste away.

1145. களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம்
வெளிப்படுந் தோறும் இனிது.
kaḷitoṟum kaḷḷuṇṭal vēṭṭaṟṟāl kāmam
veḷippaṭun tōṟum iṉitu.

1145. As drinking liquor is delightful (to one) whenever one is in mirth, so is my love to me whenever it is the subject of rumour.

1146. கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.
kaṇṭatu maṉṉum orunāḷ alarmaṉṉum
tiṅkaḷaip pāmpukoṇ ṭaṟṟu.

1146. It was but a single day that I looked on (my lover); but the rumour thereof has spread like the seizure of the moon by the serpent.

1147. ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல்
நீராக நீளும்இந் நோய்.
ūravar kauvai eruvāka aṉṉaicol
nīrāka nīḷumin nōy.

1147. This malady (of passion) is manured by the talk of women and watered by the (harsh) words of my mother.

1148. நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்றால் கௌவையால்
காமம் நுதுப்பேம் எனல்.
neyyāl erinutuppēm eṉṟaṟṟāl kauvaiyāl
kāmam nutuppēm eṉal.

1148. To say that one could extinguish passion by rumour is like extinguishing fire with ghee.

1149. அலர்நாண ஒல்வதோ அஞ்சலோம்பு என்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை.
alarnāṇa olvatō añcalōmpu eṉṟār
palarnāṇa nīttak kaṭai.

1149. When the departure of him who said 'fear not' has put me to shame before others, why need I be ashamed of scandal.

1150. தாம்வேண்டின் நல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும்
கௌவை எடுக்கும்இவ் வூர்.
tāmvēṇṭiṉ nalkuvar kātalar yāmvēṇṭum
kauvai eṭukkumiv vūr.

1150. The rumour I desire is raised by the town (itself); and my lover would if desired consent (to my following him).

வேல்லாமை நண்ணேல் எனச்நுரை மடந்நிண் 1151
நல்நாடு நாச்நார்க்நு நேரை

ஞ்சண் நரைக்கநர் ஏர்நல் பிரிநஞ்சும் 1152
புண்சண் நரைக்கால் புணர்நு

பிரிகரை கெடுக்கும் பிரிநுரைஜோ சண்ணும் 1153
பிரிநோ ரிகக்துண்மை ஜுண்

பிலிககஞ்சல் என்கநர் நிப்பின் கெலிக்கரோல் 1154
கெடிஜோர்க்நு நண்ரை கநந

ஞம்பின் பிமைக்நார் பிரிஜொம்பல் மடகநர் 1155
நிவ்சின் பிரிக்கல் புணர்நு

பிரிநுரைக்நும் நுண்சண்ணைாஜின் பிரிகநர் 1156
நல்நுநர் என்னும் நுரை

துரைநுண் துடங்கமை தூட்டுகோல் ஞுண்கை 1157
ஞரைஞடநு நுண்ட நுரை

ஞ்ஞது ஞனஞல்நோர் நாள்கல் பிகனைம் 1158
ஞ்ஞது ஞனிஜோர்ப் பிரிநு

கோரிடகரின் பில்லது நாமஞெஜ்பொல 1159
நிரிடகரல் பூடுமை கை

பிரிகாடி பில்லல்ஞெஜ்ப நிக்கிப் பிரிநாடிப் 1160
பின்ஞநுக்து நாள்நார் பலர்

பிரிவாற்ருமை

1151. செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை.
cellāmai uṇṭēl eṉakkurai maṟṟuniṉ
valvarvu vāḻvārkku urai.

1151. If it is not departure, tell me; but if it is your speedy return, tell it to those who would be alive then.

1152. இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு.
iṉkaṇ uṭaittavar pārval pirivañcum
puṉkaṇ uṭaittāl puṇarvu.

1152. His very look was once pleasing; but (now) even intercourse is painful through fear of separation.

1153. அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.
aritarō teṟṟam aṟivuṭaiyār kaṇṇum
pirivō riṭattuṇmai yāṉ.

1153. As even the lover who understands (everything) may at times depart, confidence is hardly possible.

1154. அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்
தேறியார்க்கு உண்டோ தவறு.
aḷittañcal eṉṟavar nīppiṉ teḷittacol
tēṟiyārkku uṇṭō tavaṟu.

1154. If he who bestowed his love and said 'fear not' should depart, will it be the fault of those who believed in (his) assuring words?

1155. ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு.
ōmpiṉ amaintār pirivōmpal maṟṟavar
nīṅkiṉ aritāl puṇarvu.

1155. If you would save (my life), delay the departure of my destined (husband); for if he departs, intercourse will become impossible.

1156. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயின் அரிதவர்
நல்குவர் என்னும் நசை.
pirivuraikkum vaṉkaṇṇa rāyiṉ aritavar
nalkuvar eṉṉum nacai.

1156. If he is so cruel as to mention his departure (to me), the hope that he would bestow (his love) must be given up.

1157. துறைவன் துறந்தமை தூற்றுகொல் முன்கை
இறைஇறவா நின்ற வளை.
tuṟaivaṉ tuṟantamai tūṟṟākol muṉkai
iṟaiiṟavā niṉṟa vaḷai.

1157. Do not the bangles that begin to slide down my hand forebode the separation of my lord?

1158. இன்னாது இனன்இல்லூர் வாழ்தல் அதனினும்
இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு.
iṉṉātu iṉaṉilūr vāḻtal ataṉiṉum
iṉṉātu iṉiyārp pirivu.

1158. Painful is it to live in a friendless town; but far more painful is it to part from one's lover.

1159. தொடிற்சுடின் அல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுடல் ஆற்றுமோ தீ.
toṭiṟcuṭiṉ allatu kāmanōy pōla
viṭiṟcuṭal āṟṟumō tī.

1159. Fire burns when touched; but, like the sickness of love, can it also burn when removed?

1160. அரிதாற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்இருந்து வாழ்வார் பலர்.
ariltāṟṟi allaḻnōy nīkkip pirivāṟṟip
piṉiruntu vāḻvār palar.

1160. As if there were many indeed that can consent to the impossible, kill their pain, endure separation and yet continue to live afterwards.

மலைபடைமான் யானைதேர் தொலைவு படைகுடை
கூம்பல் பல மிகும் 1161

காக்கலும் ஆங்கென்றந் தொலைவோடு ஏவுகார்க்கு
லாக்கலும் நாணக் கடும் 1162

காமமும் நாணும் உயிர்காப்பாக் துறப்பர்கொன்
தோணு ரம்பி னகக்கு 1163

காமக ரல்மன்னும் ரண்டை யதுநீக்கதும்
மெய் புகுணமன்னும் குல் 1164

துப்பின் எஞ்சுபர் மடற்கால் துயர்படாஅ
நட்பினுள் ஆடு படர் 1165

இன்பம் கரல்மடந்தக் காமம் அஃ கடுஞ்சால்
துன்பம் அகனிடு பெரிது 1166

காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணைன்
யாமக்தும் யானை ரலென் 1167

மன்னை யிலெல்லம் துயிடந்தி அலிக்கிறா
என்னல்லது குல்லை துணை 1168

கொடியார் கொடுமை யின் கம்கொடிய குகூவ்
நெடிய நகியும் கா 1169

ரவ்வும்பொன்ற ரவ்வுகிர் ஏல்கிடுபின் ஜெவ்விதர்
நீக்கல மன்னைன் கண் 1170

1161. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை இறைப்பவர்க்கு
ஊற்றுநீர் போல மிகும்.
maṟaippēṉmaṉ yāṉihtō nōyai iṟaippavarkku
ūṟṟunīr pōla mikum.

1161. I would hide this pain from others ; but it (only) swells like a spring to those who drain it.

1162. கரத்தலும் ஆற்றேன்இந் நோயைநோய் செய்தார்க்கு
உரைத்தலும் நாணுத் தரும்.
karattalum āṟṟēṉin nōyainōy ceytārkku
uraittalum nāṇut tarum.

1162. I cannot conceal this pain, nor can I relate it without shame to him who has caused it.

1163. காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்கும்என்
நோஞ உடம்பி னகத்து.
kāmamum nāṇum uyirkāvāt tūṅkumeṉ
nōṉā uṭampi ṉakattu.

1163. (Both) passion and shame, with my soul for their shoulder pole balance themselves on a body that cannot bear them.

1164. காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும்
ஏமப் புணைமன்னும் இல்.
kāmak kaṭalmaṉṉum uṇṭē atunīntum
ēmap puṇaimaṉṉum il.

1164. There is indeed a flood of passion ; but there is no raft of safety to cross it with.

1165. துப்பின் எவனுவர் மற்கொல் துயர்வரவு
நட்பினுள் ஆற்று பவர்.
tuppiṉ evaṉāvar maṟkol tuyarvaravu
naṭpiṉuḷ āṟṟu pavar.

1165. He who can produce sorrow from friendship, what can he not bring forth out of enmity ?

1166. இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம் அஃதடுங்கால்
துன்பம் அதனிற் பெரிது.
iṉpam kaṭalmaṟṟuk kāmam ahtaṭuṅkāl
tuṉpam ataṉiṟ peritu.

1166. The pleasure of love is (as great as) the sea ; but the pain of love is far greater.

1167. காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே உளேன்.
kāmak kaṭumpuṉal nīntik karaikāṇēṉ
yāmattum yāṉē ulēṉ.

1167. I have swam across the terrible flood of lust, but have not seen its shore ; even at midnight I am alone ; still I live.

1168. மன்னுயி ரெல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா
என்னல்லது இல்லை துணை.
maṉṉuyi rellām tuyiṟṟi aḷittirā
eṉṉallatu illai tuṇai.

1168. The night which graciously lulls to sleep all living creatures, has me alone for her companion.

1169. கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நாள்
நெடிய கழியும் இரா.
koṭiyār koṭumaiyiṉ tāmkoṭiya innāḷ
neṭiya kaḻiyum irā.

1169. The long nights of these days are far more cruel than the heartless one who is torturing me.

1170. உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோஎன் கண்.
uḷḷampōṉṟu uḷvaḻic celkiṟpiṉ veḷḷanīr
nīntala maṉṉōeṉ kaṇ.

1170. Could mine eyes travel like my thoughts to the abode (of my absent lord), they would not swim in this flood of tears.

சுண்காம் சலுழ்ஐ தெஐண்கொலை தண்ரொய்ஜ் 1171
காம்கார்ர ஜ்ரம்சண் ரது

வெரிந்துணர் றொக்கிஜ் ஏண்சண் பரிந்துணர்ப் 1172
பைதல் ஏழப்பது ஏஐண்

சதுமெனக் காம்றொக்கிக் காமை சலுழும் 1173
ரெது ஙசக் கச்சது ஏரைக்கது

பெஜ்ஜலாட்டு நிருலங்க ஏண்சண் ஏஜ்ஜலாட்டு 1174
ஏஜ்ஜெல்லொஜ் ஜென்சண் நெடுக்கது

பலாட்டு பைதல் ஏழச்சும் சரலாட்டுச் 1175
காமொய்ஜ் ஏஜ்தனென் சண்

ஒ ரினை மெச்சிங்றொய்ஜ் ஏஜ்தசண் 1176
காரும் ரிதர்பர்ரது

ஏழங்துழங்து ஏவ்நிர் ரிஎத தெரைழங்கிரைழங்து
ஐண்ரெ ஜ்ஜைர்ச்சண்ரை சண் 1177

பெஞ்து பெர்ரர் ஏவர்மன்ஞை மர்ரைர்ச் 1178
காஞ்து ரிமைதெல சண்

தாச்சால் துஞ்ச தரிண்துஞ்ச ரூஜ்ரை 1179
ரூர்ஞர் ஏர்ரண சண்

மரைபெரல் ஏராச்சுரு ரிசிண்டுல் எம்பொல் 1180
ரிரைபரை சண்ஞ ரசக்து

கண் விதுப்பழிதல்

1171. கண்தாம் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாம்காட்ட யாம்கண் டது.
kaṇtām kaluḻva tevaṉkolō taṇṭānōy
tāmkāṭṭa yāmkaṇ ṭatu.

1171. As this incurable malady has been caused by my eyes which showed (him) to me, why should they now weep for (him).

1172. தெரிந்துணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்துணரா
பைதல் உழப்பது எவன்.
terintuṇarā nōkkiya uṇkaṇ parintuṇarā
paital uḻappatu evaṇ.

1172. The dyed eyes that (then) looked without foresight, why should they now endure sorrow, without feeling sharply (their own fault).

1173. கதுமெனத் தாம்நோக்கித் தாமே கலுழும்
இதுநகத் தக்கது உடைத்து.
katumeṇat tāmnōkkit tāmē kaluḻum
itunakat takkatu uṭaittu.

1173. They themselves looked eagerly (on him) and now they weep. Is not this to be laughed at ?

1174. பெயலாற்ரு நீருலந்த உண்கண் உயலாற்ரு
உய்வில்நோய் என்கண் நிறுத்து.
peyalāṟṟā nīrulanta uṇkaṇ uyalāṟṟā
uyvilnōy eṇkaṇ niṟuttu.

1174. These painted eyes have caused me a lasting mortal disease ; and now they can weep no more, the tears having dried up.

1175. படலாற்ரு பைதல் உழக்கும் கடலாற்ருக்
காமநோய் செய்தஎன் கண்.
paṭalāṟṟā paital uḻakkum kaṭalāṟṟāk
kāmanōy ceytaeṇ kaṇ.

1175. Mine eyes have caused me a lust that is greater than the sea and (they themselves) endure the torture of sleeplessness.

1176. ஓஓ இனிதே எமக்கிந்நோய் செய்தகண்
தாஅம் இதற்பட் டது.
ōo iṇitē emakkinnōy ceytakaṇ
tāam itaṟpaṭ ṭatu.

1176. The eyes that have given me this disease have themselves been seized with this (suffering). Oh ! I am much delighted.

1177. உழந்துழந்து உள்நீர் அறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.
uḻantuḻantu uḷnīr aṟuka viḻaintiḻaintu
vēṇṭi yavarkkaṇṭa kaṇ.

1177. The eyes that became tender and gazed intently on him, may they suffer so much as to dry up the fountain of their tears.

1178. பேணாது பெட்டார் உளர்மன்னே மற்றவர்க்
காணாது அமைவில கண்.
pēṇātu peṭṭār uḷarmaṇṇō maṟṟavark
kāṇātu amaivila kaṇ.

1178. He is indeed here who loved me with his lips but not with his heart but mine eyes suffer from not seeing him.

1179. வாராக்கால் துஞ்சா வரின்துஞ்சா ஆயிடை
ஆரஞர் உற்றன கண்.
vārākkāl tuñcā variṇtuñcā āyiṭai
ārañar uṟṟaṇa kaṇ.

1179. When he is away they do not sleep ; when he is present they do not sleep ; in either case, mine eyes endure unbearable agony.

1180. மறைபெறல் ஊரார்க்கு அரிதன்ரூல் எம்போல்
அறைபறை கண்ணு ரகத்து.
maṟaipeṟal ūrārkku aritaṉṟāl empōl
aṟaipaṟai kaṇṇā rakattu.

1180. It is not difficult for the people of this place to understand the secret of those whose eyes, like mine, are as it were beaten drums.

நஞ்சுக்கஞ்சுக்கு நல்காமை நெர்நதென் பரநகன்
பண்பியூர்சுக்கு ஏணைச்சொ பிர 1181

அஞர்கங்கார் என்னும் கைசஞ்ல் ஒஞர்கங்கென் 1182
மெனைமெல் ஊரும் பரப்ப

சாஞ்லும் நாணும் அஞர்கொண்ரார் கைம்மாற
நெஞ்சும் பரதலஞ்சும் கங்கு 1183

ஏவ்நூஞன் மன்ஞான் ஏஞைப்பது அஞர்கிரமால்
சுவ்வம் பிரனோ பரப்ப 1184

ஏஞக்காண்னெம் சாகலர் ஏல்ஞர் ஒஞக்காள்என்
மெனி பரப்பூர் ஐது 1185

ஐவக்கரரும் பார்க்கும் ஒநூவைபொல் கொண்கன்
சூஞக்கரரும் பார்க்கும் பரப்ப 1186

வல்லக் கிரங்கென் வரைபெஞ்ர்நகென் அஞஐவதில்
அவ்விக்கொவ் ஐரரை பரப்ப 1187

பரநக்வ் ஒஉவ்என்பது அல்லல் ஒஐவைக் 1188
துரநகார் அஞர்என்பர் ஒல்

பரக்குமன் பரர்வுகென் மெனி நஞ்பிக்கார்
நன்னலஞ்ர் ஆஉர் எனின் 1189

பரப்பெனப் பெர்பெருகல் நன்ரை நஞ்பிக்கார்
நல்காமை தூரந்ர் எனின் 1190

1181. நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தஎன்
பண்பியார்க்கு உரைக்கோ பிற.
nayantavarkku nalkāmai nērntēṇ pacantaeṇ
paṇpiyārkku uraikkō piṟa.

1181. I who (then) consented to the absence of my loving lord to whom can I (now) relate the fact of my having turned sallow.

1182. அவர்தந்தார் என்னும் தகையால் இவர்தந்தென்
மேனிமேல் ஊரும் பசப்பு.
avartantār eṉṉum takaiyāl ivartanteṇ
mēṇimēl ūrum pacappu.

1182. Sallowness, as if proud of having been caused by him, would now ride on my person.

1183. சாயலும் நாணும் அவர்கொண்டார் கைம்மாறு
நோயும் பசலையும் தந்து.
cāyalum nāṇum avarkoṇṭār kaimmāṟā
nōyum pacalaiyum tantu.

1183. He has taken (away) my beauty and modesty, and given me instead disease and sallowness.

1184. உள்ளுவன் மன்யான் உரைப்பது அவர்திறமால்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.
uḷḷuvaṇ maṇyāṇ uraippatu avartiṟamāl
kaḷḷam piṟavō pacappu.

1184. I think (of him); and what I speak about is but his excellence; still is there sallowness; and this is deceitful.

1185. உவக்காண்எம் காதலர் செல்வார் இவக்காண்என்
மேனி பசப்பூர் வது.
uvakkāṇem kātalar celvār ivakkāṇeṇ
mēṇi pacappūr vatu.

1185. Just as my lover departed then, did not sallowness spread here on my person?

1186. விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.
viḷakkaṟṟam pārkkum iruḷēpōl koṇkaṇ
muyakkaṟṟam pārkkum pacappu.

1186. Just as darkness waits for the failing light; so does sallowness wait for the laxity of my husband's intercourse.

1187. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.
pullik kiṭantēṇ puṭaipeyarntēṇ avvaḷavil
aḷḷikkoḷ vaṟṟē pacappu.

1187. I who was in close embrace just turned aside and the moment I did so, sallowness came on me like something to be seized on.

1188. பசந்தாள் இவள்என்பது அல்லால் இவளைத்
துறந்தார் அவர்என்பார் இல்.
pacantāḷ ivaḷeṇpatu allāl ivaḷait
tuṟantār avareṇpār il.

1188. Besides those who say 'she has turned sallow' there are none who say 'he has forsaken her.'

1189. பசக்கமன் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலையர் ஆவர் எனின்.
pacakkamaṇ paṭṭāṅkeṇ mēṇi nayappittār
naṉṉilaiyar āvar eṉiṉ.

1189. If he is clear of guilt who has conciliated me (to his departure) let my body suffer its due and turn sallow.

1190. பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றூர் எனின்.
pacappeṇap pērpeṟutal naṉṟē nayappittār
nalkāmai tūṟṟār eṉiṉ.

1190. It would be good to be said of me that I have turned sallow, if friends do not reproach with unkindness him who pleased me (then).

காம்இன்னா காம்இழப் பெய்யபா பெய்ந்ன
காமக்கூட்டுக் காரில் கணி 1191

ஆன்னாக்கு ஆணம் பயற்கைகட்டல் இன்னாக்கு
இன்னா அவிக்கும் அவி 1192

இன்றகா இழப் பற்னாக்கு அமையுமை
ஆன்றகம் என்னும் ஏந்துக்கு 1193

இழப் பற்னா கெடுவில்லர் காம்இன்னா
இழப் பரவர் எனின் 1194

நும் காதல் கொண்மார் நமக்கெனன் ஏஎய்பவா
காம் காதல் கொள்வாக் கலை 1195

ஏந்துகலையூண் ஒண்ணுது காமம்காப் போல
ஓந்துகலை யூனும் ஒனிது 1196

பருவாலும் பைதலும் காணைகால் காமன்
ஏந்துகண் நுண்ணுன்றுவான் 1197

இன்னாின் ஒண்ணால் பெந்தாது லலக்கூது
ஆன்னாின் உண்காணர் ஒல் 1198

நாைஒயர் நல்கார் எனினும் அவர்மாட்ட
ஒாைஅம் ஒனிய ஏஎக்கு 1199

உந்தார்கு உடைநாய் உணைப்பய கூலச்
ஏந்தாஅய் ஆகிய நெஞ்சு 1200

1191. தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றூரே
காமத்துக் காழில் கனி.
tāmvīḻvār tamvīḻap peṟṟavar peṟṟārē
kāmattuk kāḻil kaṇi.

1191. The women who are beloved by those whom they love, have they not got the stone-less fruit of sexual delight?

1192. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி.
vāḻvārkku vāṇam payantaṟṟāl vīḻvārkku
vīḻvār aḷikkum aḷi.

1192. The bestowal of love by the beloved on those who love them is like the rain raining (at the proper season) on those who live by it.

1193. வீழுநர் வீழப் படுவார்க்கு அமையுமே
வாழுநம் என்னும் செருக்கு.
vīḻunar vīḻap paṭuvārkku amaiyumē
vāḻunam eṉṉum cerukku.

1193. The pride that says 'we shall live' suits only those who are loved by their beloved (husbands).

1194. வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅர் எனின்.
vīḻap paṭuvār keḻīiyilar tāmvīḻvār
vīḻap paṭāar eṉiṉ.

1194. Even those who are esteemed (by other women) are devoid of excellence, if they are not loved by their beloved.

1195. நாம்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாம்காதல் கொள்ளாக் கடை.
nāmkātal koṇṭār namakkevaṇ ceypavō
tāmkātal koḷḷāk kaṭai.

1195. He who is beloved by me, what will he do to me, if I am not beloved by him?

1196. ஒருதலையான் இன்னாது காமம்காப் போல
இருதலை யானும் இனிது.
orutalaiyāṇ iṉṉātu kāmamkāp pōla
irutalai yāṇum iṉitu.

1196. Love, like the weight of the *kāvadi*, pains if it lies in one end only but pleases if it is in both.

1197. பருவரலும் பைதலும் காணுன்கொல் காமன்
ஒருவர்கண் நின்றொழுகு வான்.
paruvaralum paitalum kāṇāṇkol kāmaṇ
oruvarkaṇ niṉṟoḻuku vāṇ.

1197. Would not Kaman who abides and contends in one party (only) witness the pain and sorrow (in that party)?

1198. வீழ்வாரின் இன்சொல் பெறுஅது உலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.
vīḻvāriṇ iṉcol peṟāatu ulakattu
vāḻvāriṇ vaṇkaṇār il.

1198. There is no one in the world so hard-hearted as those who can live without receiving (even) a kind word from their beloved.

1199. நசைஇயார் நல்கார் எனினும் அவர்மாட்டு
இசையும் இனிய செவிக்கு.
nacaiiyār nalkār eṉiṉum avarmāṭṭu
icaiyum iṉiya cevikku.

1199. Though my beloved bestows no love on one, still are his words sweet to my ears.

1200. உறுஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச்
செறுஅய் வாழிய நெஞ்சு.
uṟāarkku uṟunōy uraippāy kaṭalaic
ceṟāaay vāḻiya neñcu.

1200. Live, O my soul, would you who relate your great sorrow to strangers, try rather to fill up your own sea (of sorrow).

ᒪᓂᑐᖓᕆᔨᒃ ᓯᑎᒃ ᓇᒻᒥᐊᖅᑕᒃ ᓂᐱᓕᕆᓂᖅ 1201
ᑎᓂᑐᖓᕆᔨᒃ ᕆᐅᐅᔨ ᓗᑎᒃ

ᐅᕆᔪᓯᔪᒋᔭᖅ ᓗᒍᔪᓯᑎᑦᑐᖅ ᓄᖅᑲᓇᐅᒃ ᐊᕐᕋᖅᑐᑦ 1202
ᒋᕆᑎᓂ ᓀᓀᓴᔪᒋᔭᖅ ᓗᓄᑦ

ᒋᕆᑎᓂᓀᑦ ᖃᒋᓴᖅ ᒋᕆᔨᒪᓕᖅᑐᑦ ᔪᐅᐅᑦ 1203
ᑯᕆᑎᓂᔪ ᖃᒋᒋᖅ ᓴᒋᖅᖃ

ᓄᐅᐸ ᓂᓂᑕᕆᑦ ᐱᓕᕆᔨᖅᐅᖅ ᐅᓪᓗᕆᔪᓕᔪᔪ 1204
ᒐᒐ ᓂᓂᒣ ᐅᓀᑦ

ᔪᑎᕆᒐᓕᔪᔪ ᐅᐅᖃᓪ ᓪᖃᓂᑦᑎᐊ ᓄᓇᕗᑦ 1205
ᐅᑎᕆᒐᓕᔪᔪ ᒐᑫ ᓀᓀᑎ

ᐅᖁᕐᓯᒋᐊᖅ ᐅᑎᑭᓚᓂᐊᖅ ᐅᓂᑭᖅ ᐅᓂᑦᑐᓕᒋᐊᖅ 1206
ᓴᖁᕐᑕᓂᓚ ᓂᓚᓚ ᓂᓐᓚᑎ

ᐅᖁᓂᕐᑎᐊᖅ ᐅᓀᑎᓀᑎᐊᖅ ᐅᖁᓕᖅᔪ ᐅᖁᓂᓚᖅᓯᒪᑎᐊᖅ 1207
ᓂᓚᔭᑐᐅᖅ ᓂᓚᓚᐅ ᐃᓚᑲ

ᐅᓪᓚᔪᔪᓕᖅ ᑎᓯᓂᕐᑎᐅᖅ ᓄᑐᓂ ᐱᓪᓚᔪᔪᓕᖅᑐᑦ 1208
ᓴᓕᔪᔪᓕᖅ ᑎᓯᓂᕐᑎᐅᖅ ᓄᑐᓂ ᐱᓪᓚᔪᔪᓕᖅᑐᑦ
ᖁᔪᓂᑦ ᒥᓱᓚᐅ ᐃᓚᖓᑲ

ᐅᓚᓱᓄᐅ ᓂᓐᑎᑎᓐᑦ ᓄᓕᓂᐅ ᐅᑎᑭᓂ 1209
ᔪᓚᓱᓄᐅ ᔪᓴᔪᖅ ᐃᑎᑎᓐᑦ ᓄᓕᓂᐅ ᐅᑎᑭᓂ
ᐅᓪᓗᕆᔨᒃᑐᖅ ᓂᓐᑎᑎᓐᑦ ᐃᓕᓴᕐᓂᐅ ᐅᑎᑭᓂ

ᐅᐸᔪᔪ ᑯᑎᑐᓐᓂᒃᑐᑦ ᓂᐱᓐᓇᖅᑐᑦ ᓂᐱᓐᓇᖅᑐᑦ 1210
ᓄᐸᔪᓯ ᐅᑫ ᓄᔪ

நினைந்தவர் புலம்பல்

1201. உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்
கள்ளினும் காமம் இனிது.
uḷḷiṇum tīrāp perumakiḻ ceytalāl
kaḷḷiṇum kāmam iṇitu.

1201. Sexuality is sweeter than toddy, because when remembered, it creates a most rapturous delight.

1202. எனைத்தொன்று இனிதேகாண் காமம்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன்று இல்.
eṇaittoṉṟu iṇitēkāṇ kāmamtām vīḻvār
niṇaippa varuvatoṉṟu il.

1202. Even to think of one's beloved give one no pain. Sexuality, in any degree, is always delightful.

1203. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல் தும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும்.
niṇaippavar pōṉṟu niṇaiyārkol tummal
ciṇaippatu pōṉṟu keṭum.

1203. I feel as if I am going to sneeze but do not, and (therefore) my beloved is about to think (of me) but does not.

1204. யாமும் உளேங்கொல் அவர்நெஞ்சத்து எந்நெஞ்சத்து
ஓஒ உளரே அவர்.
yāmum uḷēṅkol avarneñcattu enneñcattu
ōo uḷarē avar.

1204. He continues to abide in my soul, do I likewise abide in his ?

1205. தந்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிகொண்டார் நாணுர்கொல்
எந்நெஞ்சத்து ஓவா வரல்.
tanneñcattu emmaik kaṭikoṇṭār nāṇārkol
enneñcattu ōvā varal.

1205. He who has imprisoned me in his soul, is he ashamed to enter incessantly into mine.

1206. மற்றியான் என்னுளேன் மன்னே அவரொடுயான்
உற்றநாள் உள்ள உளேன்.
maṟṟiyāṇ eṉṉuḷēṇ maṉṉō avaroṭuyāṇ
uṟṟanāḷ uḷḷa uḷēṇ.

1206. I live by remembering my intercourse with him ; if it were not so, how could I live ?

1207. மறப்பின் எவனவன் மற்கொல் மறப்பறியேன்
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்.
maṟappiṇ evaṇāvaṇ maṟkol maṟappaṟiyēṇ
uḷḷiṇum uḷḷam cuṭum.

1207. I have never forgotten (the pleasure) ; even to think of it burns my soul ; could I live, if I should ever forget it ?

1208. எனைத்து நினைப்பினும் காயார் அனைத்தன்றே
காதலர் செய்யும் சிறப்பு.
eṇaittu niṇaippiṇum kāyār aṇaittaṉṟō
kātalar ceyyum ciṟappu.

1208. He will not be angry however much I may think of him ; is it not so much the delight my beloved affords me ?

1209. விளியுமென் இன்னுயிர் வேறல்லம் என்பார்
அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து.
viḷiyumeṇ iṉṉuyir vēṟallam eṉpār
aḷiyiṇmai āṟṟa niṇaintu.

1209. My precious life is wasting away by thinking too much on the cruelty of him who said we were not different.

1210. விடாஅது சென்ருரைக் கண்ணினுல் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.
viṭāatu ceṉṟāraik kaṇṇiṇāl kāṇap
paṭāati vāḻi mati.

1210. May you live, O Moon! Do not set, that I may see him who has departed without quitting my soul.

1211

1212

1213

1214

1215

1216

1217

1218

1219

1220

கனவுநிலை உரைத்தல்

1211. *காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு*
யாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து.
kātalar tūtoṭu vanta kaṇaviṇukku
yātucey vēṇkol viruntu.

1211. Where with shall I feast the dream which has brought me my dear one's messenger?

1212. *கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்கு*
உயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.
kayaluṇkaṇ yāṇirappat tuñciṛ kalantārkku
uyaluṇmai cāṟṟuvēṇ maṇ.

1212. If my fish-like painted eyes should, at my begging, close in sleep, I could fully relate my sufferings to my lord.

1213. *நனவினுல் நல்கா தவரைக் கனவினுல்*
காண்டலின் உண்டென் உயிர்.
naṇaviṇāl nalkā tavaraik kaṇaviṇāl
kāṇṭaliṇ uṇṭeṇ uyir.

1213. My life lasts because in my dream I behold him who does not favour me in my waking hours.

1214. *கனவினுன் உண்டாகும் காமம் நனவினுன்*
நல்காரை நாடித் தரற்கு.
kaṇaviṇāṇ uṇṭākum kāmam naṇaviṇāṇ
nalkārai naṭit taraṛku.

1214. There is pleasure in my dream, because in it I seek and obtain him who does not visit me in my wakefulness.

1215. *நனவினுல் கண்டதூஉம் ஆங்கே கனவுந்தான்*
கண்ட பொழுதே இனிது.
naṇaviṇāl kaṇṭatūum āṅkē kaṇavuntāṇ
kaṇṭa poḻutē iṇitu.

1215. I saw him in my waking hours, and then it was pleasant; I see him just now in my dream, and it is (equally) pleasant.

1216. *நனவென ஒன்றில்லை யாயின் கனவினுன்*
காதலர் நீங்கலர் மன்.
naṇaveṇa oṉṟillai yāyiṇ kaṇaviṇāṇ
kātalar nīṅkalar maṇ.

1216. Were there no such thing as wakefulness, my beloved (who visited me) in my dream would not depart from me.

1217. *நனவினுல் நல்காக் கொடியார் கனவினுல்*
என்னெம்மைப் பீழிப் பது.
naṇaviṇāl nalkāk koṭiyār kaṇaviṇāl
eṇemmaip pīḻip patu.

1217. The cruel one who would not favour me in my wakefulness, what right has he to torture me in my dreams?

1218. *துஞ்சுங்கால் தோள்மேல ராகி விழிக்குங்கால்*
நெஞ்சத்தர் ஆவர் விரைந்து.
tuñcuṅkāl tōḻmēla rāki viḻikkuṅkāl
neñcattar āvar viraintu.

1218. When I am asleep he rests on my shoulders, (but) when I awake he hastens into my soul.

1219. *நனவினுல் நல்காரை நோவர் கனவினுல்*
காதலர்க் காணு தவர்.
naṇaviṇāl nalkārai nōvar kaṇaviṇāl
kātalark kaṇā tavar.

1219. They who have no dear ones to behold in their dreams blame him who visits me not in my waking hours.

1220. *நனவினுல் நம்நீத்தார் என்பர் கனவினுல்*
காணுர்கொல் இவ்வூ ரவர்.
naṇaviṇāl namnīttār eṇpar kaṇaviṇāl
kāṇārkol ivvū ravar.

1220. The women of this place say he has forsaken me in my wakefulness. I think they have not seen him visit me in my dreams.

ᐊᑎᓯᓐᓇᒃ ᐊᑐᐊᓂᒃ ᐃᓕᓴᐅᔪᖅ ᐱᓕᕆᔨᒃᑯᑦ
ᐅᓪᓗᒥᒃ ᑲᑎᒪᔨᖅ ᐃᓚᖏᑦ ᐊᓯᖏᓐᓂᒃ ᓄᓇᕗᑦ 1221

ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐃᓄᐃᑦ ᐊᓯᔪᒪᓂᖅ ᐊᓯᖏᓐᓂᒃ
ᐅᓪᓗᒥᒃ ᑲᑎᒪᔨᖅ ᐃᓚᖏᑦ ᓄᓇᕗᑦ 1222

ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐃᓄᐃᑦ ᐊᓯᔪᒪᓂᖅ ᐊᓯᖏᓐᓂᒃ
ᐅᓪᓗᒥᒃ ᑲᑎᒪᔨᖅ ᐃᓚᖏᑦ ᓄᓇᕗᑦ 1223

ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐃᓄᐃᑦ ᐊᓯᔪᒪᓂᖅ ᐊᓯᖏᓐᓂᒃ
ᐅᓪᓗᒥᒃ ᑲᑎᒪᔨᖅ ᐃᓚᖏᑦ ᓄᓇᕗᑦ 1224

ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐃᓄᐃᑦ ᐊᓯᔪᒪᓂᖅ ᐊᓯᖏᓐᓂᒃ
ᐅᓪᓗᒥᒃ ᑲᑎᒪᔨᖅ ᐃᓚᖏᑦ ᓄᓇᕗᑦ 1225

ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐃᓄᐃᑦ ᐊᓯᔪᒪᓂᖅ ᐊᓯᖏᓐᓂᒃ
ᐅᓪᓗᒥᒃ ᑲᑎᒪᔨᖅ ᐃᓚᖏᑦ ᓄᓇᕗᑦ 1226

ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐃᓄᐃᑦ ᐊᓯᔪᒪᓂᖅ ᐊᓯᖏᓐᓂᒃ
ᐅᓪᓗᒥᒃ ᑲᑎᒪᔨᖅ ᐃᓚᖏᑦ ᓄᓇᕗᑦ 1227

ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐃᓄᐃᑦ ᐊᓯᔪᒪᓂᖅ ᐊᓯᖏᓐᓂᒃ
ᐅᓪᓗᒥᒃ ᑲᑎᒪᔨᖅ ᐃᓚᖏᑦ ᓄᓇᕗᑦ 1228

ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐃᓄᐃᑦ ᐊᓯᔪᒪᓂᖅ ᐊᓯᖏᓐᓂᒃ
ᐅᓪᓗᒥᒃ ᑲᑎᒪᔨᖅ ᐃᓚᖏᑦ ᓄᓇᕗᑦ 1229

ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐃᓄᐃᑦ ᐊᓯᔪᒪᓂᖅ ᐊᓯᖏᓐᓂᒃ
ᐅᓪᓗᒥᒃ ᑲᑎᒪᔨᖅ ᐃᓚᖏᑦ ᓄᓇᕗᑦ 1230

1221. மாலையோ அல்லை மணந்தார் உயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.
mālaiyō allai maṇantār uyiruṇṇum
vēlainī vāḻi poḻutu.

1221. Live, O you evening are you (the former) evening? No, you are the season that slays (married) women.

1222. புன்கண்ணை வாழி மருள்மாலை எம்கேள்போல்
வன்கண்ண தோநின் துணை.
puṇkaṇṇai vāḻi maruḷmālai emkēḷpōl
vaṇkaṇṇa tōniṉ tuṇai.

1222. A long life to you, O dark evening! You are sightless. Is your help-mate (also) as hard-hearted as mine.

1223. பனிஅரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை துனிஅரும்பித்
துன்பம் வளர வரும்.
paṇiarumpip paitalkoḷ mālai tuṇiarumpit
tuṇpam vaḷara varum.

1223. The evening that (once) came in with trembling and dimness (now) brings me an aversion for life and increasing sorrow.

1224. காதலர் இல்வழி மாலை கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல வரும்.
kātalar ilvaḻi mālai kolaikkaḷattu
ētilar pōla varum.

1224. In the absence of my lover, evening comes in iike slayers on the field of slaughter.

1225. காலைக்குச் செய்தநன்று என்கொல் எவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.
kālaikkuc ceytanaṉṟu eṇkol evaṇkolyāṉ
mālaikkuc ceyta pakai.

1225. What good have I done to morning (and) what evil to evening?

1226. மாலைநோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத
காலை அறிந்தது இலேன்.
mālainōy ceytal maṇantār akalāta
kālai aṟintatu ilēṉ.

1226. Previous to my husband's departure, I knew not the painful nature of evening.

1227. காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலரும்இந் நோய்.
kālai arumpip pakalellām pōtāki
mālai malarumin nōy.

1227. This malady buds forth in the morning, expands all day long and blossoms in the evening.

1228. அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி ஆயன்
குழல்போலும் கொல்லும் படை.
aḻalpōlum mālaikkut tūtāki āyaṉ
kuḻalpōlum kollum paṭai.

1228. The shepherd's flute now sounds as a fiery forerunner of night, and is become a weapon that slays (me).

1229. பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும் மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து.
patimaruṇṭu paital uḻakkum matimaruṇṭu
mālai paṭartarum pōḻtu.

1229. When night comes on confusing (everyone's) mind, the (whole) town will lose its sense and be plunged in sorrow.

1230. பொருள்மாலை யாளரை உள்ளி மருள்மாலை
மாயும்என் மாயா உயிர்.
poruḷmālai yāḷarai uḷḷi maruḷmālai
māyumeṉ māyā uyir.

1230. My (hitherto) unextinguished life is now lost in this bewildering night at the thought of him who has the nature of wealth.

1231

ガカヿ ほコ゚ピピ ァマゐキ十ホト ёえア
ト えHハ エエエ 十エ

1232

エ十 Яイタブヿ ソアPヿ
ЯДq タカクP ёナクト イタマアマト

1233

エ十 Яイタブヿ ソアPヿ
ЯДq ヿリタえR ク ёメトエソ
Чスマッカ ダニキム えカ

1234

ソёゴヨ ヨン ёイP ラメトも ヿёゴヨリ
Чスマラタ ブタ十ク メカ

1235

Чスマッタ ブタ十ク メ
Чキナёヿ ёキ ёナ十キイ ソマラキ
メカ十タブ ラマゐ メカ

1236

ンアエ クえキ十ブム ソマラキ
十ㅏタR クオエ ゐナ ほメ ラマラメ

1237

ブ七十ソマラキ ピЧエ マメえリ ラ
ンンキ7 クPカ Чスメラタ

1238

ンンアPヿ リ十十ヲ Чヒ十キ マё コアR
ケアメラ リえ ナハひ

1239

エ十 十ゐ Яイリ えリ
メえヤリPヿ リゟ ヿタエン ンラё十マR

1240

ダブメアム クリPヿ エエエ十
ンエ十 ンンマP クハエエ
ラ

உறுப்புநலன் அழிதல்

1231. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றூர் உள்ளி
நறுமலர் நாணின கண்.
ciṟumai namakkoḻiyac cēṭceṉṟār uḷḷi
naṟumalar nāṇiṇa kaṇ.

1231. While we endure the unbearable sorrow, your eyes weep for him who is gone afar, and shun (the sight of) fragrant flowers.

1232. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாரும் கண்.
nayantavar nalkāmai colluva pōlum
pacantu paṇivārum kaṇ.

1232. The discoloured eyes that shed tears profusely seem to betray the unkindness of our beloved.

1233. தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.
taṇantamai cāla aṟivippa pōlum
maṇantanāḷ vīṅkiya tōḷ.

1233. The arms that swelled on the day of our union (now) seem to announce our separation clearly (to the public).

1234. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.
paṇainīṅkip paintoṭi cōrum tuṇainīṅkit
tolkaviṇ vāṭiya tōḷ.

1234. In the absence of your consort, your arms having lost their former beauty and fulness, your armlets of pure gold have become loose.

1235. கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.
koṭiyār koṭumai uraikkum toṭiyoṭu
tolkaviṇ vāṭiya tōḷ.

1235. The (loosened) bracelets and the arms from which the old beauty has faded, relate the cruelty of the pitiless one.

1236. தொடியொடு தோள்நெகிழ நோவல் அவரைக்
கொடியர் எனக்கூறல் நொந்து.
toṭiyoṭu tōḷnekiḻa nōval avaraik
koṭiyar eṇakkūṟal nontu.

1236. I am greatly pained to hear you call him a cruel man, just because your arms are reduced and your armlets loosened.

1237. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோள் பூசல் உரைத்து.
pāṭu peṟutiyō neñcē koṭiyārkkeṇ
vāṭutōḷ pūcal uraittu.

1237. Can you O my soul ! gain glory by relating to the (so-called) cruel one the clamour of my faded arms ?

1238. முயங்கிய கைகளை ஊக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.
muyaṅkiya kaikaḷai ūkkap pacantatu
paintoṭip pētai nutal.

1238. When I once loosened the arms that were in embrace, the forehead of the gold-braceleted maid turned sallow.

1239. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.
muyakkiṭait taṇvaḷi pōḻap pacappuṟṟa
pētai perumaḻaik kaṇ.

1239. When but a breath of breeze penetrated our embrace, her large cool eyes became sallow.

1240. கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே
ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு.
kaṇṇiṇ pacappō paruvaral eytiṉṟē
oṇṇutal ceytatu kaṇṭu.

1240. Was it at the sight of what the bright forehead had done that the sallowness of her eyes became sad ?

1241

1242

1243

1244

1245

1246

1247

1248

1249

1250

நெஞ்சொடு கிளத்தல்

1241. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே எனைத்
எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து. [தொன்றும்
niṉaittoṉṟu collāyō neñcē eṉaittoṉṟum
evvanōy tīrkkum maruntu.

1241. O my soul, will you not think and tell me some medicine be it what it may, that can cure this incurable malady?

1242. காதல் அவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழிஎன் நெஞ்சு.
kātal avarila rākanī nōvatu
pētaimai vāḻieṉ neñcu.

1242. May you live, O my soul! While he is without love, for you to suffer is (simple) folly.

1243. இருந்துள்ளி என்பரிதல் நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதல்நோய் செய்தார்கண் இல்.
iruntuḷḷi eṉparital neñcē parintuḷḷal
paitalnōy ceytārkaṇ il.

1243. O my soul! why remain (here) and suffer thinking (of him)? There are no lewd thoughts (of you) in him who has caused you this disease sorrow

1244. கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே இவையென்னைத்
தின்னும் அவர்க்காண லுற்று.
kaṇṇum koḷaccēṟi neñcē ivaiyeṉṉait
tiṉṉum avarkkāṇa luṟṟu.

1244. O my soul! take my eyes also with you, (if not) these would eat me up (in their desire) to see him.

1245. செற்ரு ரெனக்கை விடல்உண்டோ நெஞ்சேயாம்
உற்ருல் உருஅ தவர்.
ceṟṟā reṇakkai viṭaluṇṭō neñcēyām
uṟṟāl uṟāa tavar.

1245. O my soul! can he who loves not though he is beloved, be forsaken saying he hates me (now)?

1246. கலந்துணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்திஎன் நெஞ்சு.
kalantuṇarttum kātalark kaṇṭāl pulantuṇarāy
poykkāyvu kāytieṇ neñcu.

1246. O my soul! when you see the dear one who removes dislike by intercourse, you are displeased and continue to be so. Nay, your displeasure is (simply) false.

1247. காமம் விடுஒன்ரே நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானே பொறேன்இவ் விரண்டு.
kāmam viṭuoṉṟō nāṇviṭu naṉṉeñcē
yāṇō poṟēṇiv viraṇṭu.

1247. O my good soul, give up either passion or honour, as for me I can endure neither.

1248. பரிந்தவர் நல்காரென்று ஏங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதைஎன் நெஞ்சு.
parintavar nalkāreṉṟu ēṅkip pirintavar
piṉcelvāy pētaieṇ neñcu.

1248. You are a fool, O my soul! to go after my departed one, while you mourn that he is not kind enough to favour you.

1249. உள்ளத்தார் காத லவராக உள்ளிநீ
யாருழைச் சேறிஎன் நெஞ்சு.
uḷḷattār kāta lavarāka uḷḷinī
yāruḻaic cērieṇ neñcu.

1249. O my soul! to whom would you repair, while the dear one is within yourself?

1250. துன்னுத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா
இன்னும் இழத்தும் கவின்.
tuṉṉāt tuṟantārai neñcattu uṭaiyēmā
iṉṉum iḻattum kaviṇ.

1250. If I retain in my heart him who has left me without befriending me, I shall lose even the (inward) beauty that remains.

1251

ᎿᏰᏂ ᏂᏆᏪᏁ ᏢᏢᏆᏂ ᏗᏰᏂᏆᏂᏁᏂᏰ ᏂᏆᏪᏁᏂᏰ
ᏆᏆᏂᏂᏰᏪ ᏬᏪᏰᏂ ᏂᏂᏂᏂᏰᏪ

1252

ᏂᏰ ᏰᏆᏂᏆᏂᏆᏂᏰ ᏆᏂᏆᏆᏂᏂᏰᏆ ᏂᏰᏰᏂᏂᏰ
ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏰᏂᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ

1253

ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ
ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ

1254

ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ
ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ

1255

ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ
ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ

1256

ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ
ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ

1257

ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ
ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ

1258

ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ
ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ

1259

ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ
ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ

1260

ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ
ᏂᏰᏰᏂᏂᏰᏪ ᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰᏂᏰ

நிறையழிதல்

1251. காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறையென்னும்
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.
kāmak kaṇicci uṭaikkum niṟaiyeṉṉum
nāṇuttāḷ vīḻtta katavu.

1251. The axe of passion can break the door of chastity which is bolted with the bolt of modesty.

1252. காம மெனஒன்றே கண்ணின்றென் நெஞ்சத்தை
யாமத்தும் ஆளும் தொழில்.
kāma meṉaoṉṟō kaṇṇiṉṟeṉ neñcattai
yāmattum āḷum toḻil.

1252. Even at midnight is my mind worried by love, and this one thing, alas ! is without mercy.

1253. மறைப்பேன்மன் காமத்தை யானே குறிப்பின்றித்
தும்மல்போல் தோன்றி விடும்.
maṟaippēṉmaṉ kāmattai yāṉō kuṟippiṉṟit
tummalpōl tōṉṟi vitum.

1253. I would conceal my love but alas, it yields not to my will but breaks out like a sneeze.

1254. நிறையுடையேன் என்பேன்மன் யானேஎன் காமம்
மறையிறந்து மன்று படும்.
niṟaiyuṭaiyēṉ eṉpēṉmaṉ yāṉōeṉ kāmam
maṟaiyiṟantu maṉṟu paṭum.

1254. I say I would be firm, but alas, my malady breaks out from its concealment and appears in public.

1255. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோய்
உற்றார் அறிவதொன்று அன்று.
ceṟṟārpiṉ cellāp peruntakaimai kāmanōy
uṟṟār aṟivatoṉṟu aṉṟu.

1255. The dignity that would not go after an absent lover is not known to those who are stricken by love.

1256. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி அளித்தரோ
எற்றென்னை உற்ற துயர்.
ceṟṟavar piṉcēṟal vēṇṭi aḷittarō
eṟṟeṉṉai uṟṟa tuyar.

1256. The sorrow I have endured by desiring to go after my absent lover, in what way is it excellent ?

1257. நாணென ஒன்றே அறியலம் காமத்தால்
பேணியார் பெட்ப செயின்.
naṇeṇa oṉṟō aṟiyalam kāmattāl
pēṇiyār peṭpa ceyiṉ.

1257. I know nothing like shame when my beloved does from love (just) what is desired (by me).

1258. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றேநம்
பெண்மை உடைக்கும் படை.
paṉmāyak kaḷvaṉ paṇimoḻi aṉṟōnam
peṇmai uṭaikkum paṭai.

1258. Are not the enticing words of my trick-abounding roguish lover the weapon that breaks away my feminine firmness ?

1259. புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ்சம்
கலத்த லுறுவது கண்டு.
pulappa leṇacceṉṟēṉ pulliṉēṉ neñcam
kalatta luṟuvatu kaṇṭu.

1259. I said I would feign dislike and so went (away) ; (but) I embraced him the moment I say my mind began to unite with him !

1260. நிணந்தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு உண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பேம் எனல்.
niṇantīyil iṭṭaṉṉa neñciṉārkku uṇṭō
puṇarntūṭi niṟpēm eṉal.

1260. Is it possible for those whose hearts melt like fat in the fire to say they can feign a strong dislike and remain so ?

1261

1262

1263

1264

1265

1266

1267

1268

1269

1270

அவர்வயின் விதும்பல்

1261. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.
vāḷaṟṟup puṟkeṉṟa kaṇṇum avarceṉṟa
nāḷoṟṟit tēynta viral.

1261. My finger has worn away by marking (on the wall) the days he has been absent while my eyes have lost their lustre and begin to fail.

1262. இலங்கிழாய் இன்று மறப்பின்என் தோள்மேல்
கலங்கழியும் காரிகை நீத்து.
ilaṅkiḻāy iṉṟu maṟappiṉeṉ tōḷmēl
kalaṅkaḻiyum kārikai nīttu.

1262. O you bright-jewelled maid, if I forget (him) today, my arms will lose their beauty even in the other life and make my armlets loose.

1263. உரன்நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்ஞர்
வரல்நசைஇ இன்னும் உளேன்.
uraṉṉacaii uḷḷam tuṇaiyākac ceṉṟār
varalnacaii iṉṉum uḷēṉ.

1263. I still live by longing for the arrival of him who has gone out of love for victory and with valour as his guide.

1264. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறும்என் நெஞ்சு.
kūṭiya kāmam pirintār varavuḷḷik
kōtuko ṭēṟumeṉ neñcu.

1264. My heart is rid of its sorrow and swells with rapture to think of my absent lover returning with his love.

1265. காண்கமன் கொண்கனைக் கண்ணுரக் கண்டபின்
நீங்கும்என் மென்ஞேள் பசப்பு.
kāṇkamaṉ koṇkaṉaik kaṇṇārak kaṇṭapiṉ
nīṅkumeṉ meṉṟōḷ pacappu.

1265. May I look on my lover till I am satisfied and thereafter will vanish the sallowness of my slender shoulders.

1266. வருகமன் கொண்கன் ஒருநாள் பருகுவன்
பைதல்நோய் எல்லாம் கெட.
varukamaṉ koṇkaṉ orunāḷ parukuvaṉ
paitalnōy ellām keṭa.

1266. May my husband return some day ; and then will I enjoy (him) so as to destroy all this agonizing sorrow.

1267. புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்
கண்அன்ன கேளிர் வரின். [கொல்
pulappēṉkol pulluvēṉ kollō kalappēṉkol
kaṇaṉṉa kēḷir variṉ.

1267. On the return of him who is as dear as my eyes, am I displeased or am I to embrace (him); or am I to do both ?

1268. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை அயர்கம் விருந்து.
viṉaikalantu veṉṟīka vēntaṉ maṉaikalantu
mālai ayarkam viruntu.

1268. Let the king fight and gain (victories) ; (but) let me be united to my wife and feast the evening.

1269. ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும்சேட் சென்ஞர்
வருநாள்வைத்து ஏங்கு பவர்க்கு.
orunāḷ eḻunāḷpōl cellumcēṭ ceṉṟār
varunāḷvaittu ēṅku pavarkku.

1269. To those who suffer waiting for the day of return of their distant lovers one day is as long as seven days.

1270. பெறின்என்னும் பெற்றக்கால் என்னும் உறின்என்னும்
உள்ளம் உடைந்துக்கக் கால்.
peṟiṉeṉṉām peṟṟakkāl eṉṉām uṟiṉeṉṉām
uḷḷam uṭaintukkak kāl.

1270. After (my wife) has died of a broken heart, what good will there be if she is to receive me, has received me, or has even embraced me ?

1271

1272

1273

1274

1275

1276

1277

1278

1279

1280

குறிப்பறிவுறுத்தல்

1271. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் உண்கண்
உரைக்க லுறுவதொன்று உண்டு.
karappiṉuṅ kaiyikan tollāniṉ uṇkaṇ
uraikka luṟuvatoṉṟu uṇṭu.

1271. Though you would conceal (your feelings), your painted eyes would not, for, transgressing (their bounds), they tell (me) something.

1272. கண்நிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்நிறைந்த நீர்மை பெரிது.
kaṇṇiṟainta kārikaik kāmpērtōṭ pētaikkup
peṇṇiṟainta nīrmai peritu.

1272. Unusually great is the female simplicity of your maid whose beauty fills my eyes and whose arms resemble the bamboo.

1273. மணியில் திகழ்தரு நூல்போல் மடந்தை
அணியில் திகழ்வதொன்று உண்டு.
maṇiyil tikaḻtaru nūlpōl maṭantai
aṇiyil tikaḻvatoṉṟu uṇṭu.

1273. There is something that is implied in the beauty of this woman, like the thread that is visible in a garland of gems.

1274. முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை
நகைமொக்குள் உள்ளதொன்று உண்டு.
mukaimokkuḷ uḷḷatu nāṟṟampōl pētai
nakaimokkuḷ uḷḷatoṉṟu uṇṭu.

1274. There is something in the unmatured smile of this maid like the fragrance that is contained in an unblossomed bud.

1275. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம் உறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன்று உடைத்து.
ceṟitoṭi ceytiṟanta kaḷḷam uṟutuyar
tīrkku maruntoṉṟu uṭaittu.

1275. The well-meant departure of her whose armlets are tight-fitting contains a remedy that can cure my great sorrow.

1276. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் அரிதாற்றி
அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து.
peritāṟṟip peṭpak kalattal aritāṟṟi
aṉpiṉmai cūḻvatu uṭaittu.

1276. The embrace that fills me with comfort and gladness is capable of enduring (my former) sorrow and meditating on his want of love.

1277. தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை நம்மினும்
முன்னம் உணர்ந்த வளை.
taṇṇaṉ tuṟaivaṉ taṇantamai nammiṉum
muṉṉam uṇarnta vaḷai.

1277. My bracelets have understood before me the (mental) separation of him who rules the cool seashore.

1278. நெருநற்றுச் சென்ற்ர்ளம் காதலர் யாமும்
எழுநாளேம் மேனி பசந்து.
neruṉaṟṟuc ceṉṟārem kātalar yāmum
eḻunāḷēm mēṉi pacantu.

1278. It was but yesterday my lover departed (from me) ; and it is seven days since my complexion turned sallow.

1279. தொடிநோக்கி மென்றோளும் நோக்கி அடிநோக்கி
அஃதாண்டு அவள்செய் தது.
toṭinōkki meṉṟōḷum nōkki aṭinōkki
ahtāṇṭu avaḷcey tatu.

1279. She looked at her bracelets, her tender arms, and her feet ; this was all that she did .

1280. பெண்ணினுல் பெண்மை உடைத்தென்ப கண்ணினுல்
காமநோய் சொல்லி இரவு.
peṇṇiṉāl peṇmai uṭaitteṉpa kaṇṇiṉāl
kāmanōy colli iravu.

1280. To express their love-sickness by their eyes and resort to begging bespeaks more than ordinary female excellence.

17

1281

ᓕᓚᓚᐦ ᐦᑐᔪᐊᐊᔨᐄ ᐦᐃ ᐄᐦᕮᐯᔨᐄ
ᐦᑐᔪᓚᐦᓂᐦ ᐦᐄᐊᐊᔪᐋᐦ ᑎᐃ

1282

ᐋᑊ ᐶᐯᐊᐊᐋᐦ ᐃᑐᐃᑭᕮ ᐋᓯᐶᐊᐊᐋᐦ ᓱᐦᐃᐄ ᐋᐦᐄ
ᐦᐄᐋ ᐅᔪᑦ ᑎᔨᓀ ᐁᐦᒥ

1283

ᐦᐦᐃᐊᐦᐃ ᐋᑎᓂᐋᐦ ᐊᐦᐃᐊᐦ ᐦᐃᐊᐦᐃ
ᐦᐅᐊ ᐱᓚᐦᐄ ᐁᐦᐃᐊᐦᐃ

1284

ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ
ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ

1285

ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ
ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ

1286

ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ
ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ

1287

ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ
ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ

1288

ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ
ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ

1289

ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ
ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ

1290

ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ
ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ ᐊᐦᐃᐊᐦᐃ

புணர்ச்சி விதும்பல்

1281. உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும்
கள்ளுக்கில் காமத்திற்கு உண்டு.
uḷḷak kaḷittalum kāṇa makiḻtalum
kaḷḷukkil kāmattiṟku uṇṭu.

1281. To please by thought and cheer by sight is peculiar, not to liquor but to loye.

1282. தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும்
காமம் நிறைய வரின்.
tiṇaittuṇaiyum ūṭāmai vēṇṭum paṇaittuṇaiyum
kāmam niṟaiya variṉ.

1282. If women have a lust that exceeds even the measure of the palmyra fruit, they will not desire (to feign) dislike even as much as the millet.

1283. பேணாது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கனைக்
காணாது அமையல கண்.
pēṇātu peṭpavē ceyyiṉum koṇkaṇaik
kāṇātu amaiyala kaṇ.

1283. Though my eyes disregard me and do what is pleasing to my husband, still will they not be satisfied unless they see him.

1284. ஊடற்கண் சென்றேன்மன் தோழி அதுமறந்து
கூடற்கண் சென்றதுஎன் நெஞ்சு.
ūṭaṟkaṇ ceṉṟēṉmaṉ tōḻi atumaṟantu
kūṭaṟkaṇ ceṉṟatueṉ neñcu.

1284. O my friend ! I was prepared to feign displeasure but my mind forgetting it was ready to embrace him.

1285. எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.
eḻutuṅkāl kōlkāṇāk kaṇṇēpōl koṇkaṇ
paḻikāṇēṉ kaṇṭa viṭattu.

1285. Like the eyes which see not the pencil that paints it, I cannot see my husband's fault (just) when I meet him.

1286. காணுங்கால் காணேன் தவறுய காணுக்கால்
காணேன் தவறல் லவை.
kāṇuṅkāl kāṇēṉ tavaṟāya kāṇākkāl
kāṇēṉ tavaṟal lavai.

1286. When I see my husband, I do not see any faults ; but when I do not see him, I do not see anything but faults.

1287. உய்த்தல் அறிந்து புனல்பாய் பவரேபோல்
பொய்த்தல் அறிந்தென் புலந்து.
uyttal aṟintu puṉalpāy pavarēpōl
poyttal aṟinteṉ pulantu.

1287. Like those who leap into a stream which they know will carry them off, why should a wife feign dislike which she knows cannot hold out long ?

1288. இளித்தக்க இன்ன செயினும் க்ளித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.
iḷittakka iṉṉā ceyiṉum kaḷittārkkuk
kaḷḷaṟṟē kaḷvaniṉ mārpu.

1288. O you rogue ! your breast is to me what liquor is to those who rejoice in it, though it only gives them an unpleasant disgrace.

1289. மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலர்அதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.
malariṉum mellitu kāmam cilarataṉ
cevvi talaippaṭu vār.

1289. Love is more delicate than a flower, and few are those who understand its real nature.

1290. கண்ணின் துனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்
என்னினும் தான்விதுப் புற்று.
kaṇṇiṉ tuṉittē kalaṅkiṉāḷ pullutal
eṉṉiṉum tāṉvitup puṟṟu.

1290. She once feigned dislike in her eyes, but the warmth of her embrace exceeded my own.

1291 ᑭᓯᒪᓂᖅ ᐱᒋᐊᕐᓂᖅ ᐊᑐᖅᑕᕐᓂᖅ ᐊᒃᓴᖅᑐᑦ ᐊᓂᒍᖅ ᐃᓕᓴ

நெஞ்சொடு புலத்தல்

1291. அவர்நெஞ்சு அவர்க்காதல் கண்டும் எவன்நெஞ்சே
நீஎமக்கு ஆகா தது.
avarneñcu avarkkātal kaṇṭum evaṉneñcē
nīemakku ākā tatu.

1291. O my soul ! although you have seen how his soul stands by him, how is it you do not stand by me ?

1292. உறுஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச்
செறுஅரெனச் சேறிஎன் நெஞ்சு.
uṟāa tavarkkaṇṭa kaṇṇum avaraic
ceṟāareṇac cēṟieṇ neñcu.

1292. O my soul! although you have known him who does not love me, still do you go to him, saying 'he will not be displeased.'

1293. கெட்டார்க்கு நட்டார்இல் என்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல்.
keṭṭārkku naṭṭāril eṉpatō neñcēnī
peṭṭāṅku avarpiṇ celal.

1293. O my soul ! do you follow him at pleasure under the belief that the ruined have no friends ?

1294. இனிஅன்ன நின்னெடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.
iṉiaṉṉa niṉṉoṭu cūḻvāryār neñcē
tuṉiceytu tuvvāykāṇ maṟṟu.

1294. O my soul ! you would not first seem sulky and then enjoy (him) ; who then would in future consult you about such things ?

1295. பெருஅமை அஞ்சும் பெறின்பிரிவு அஞ்சும்
அருஅ இடும்பைத்தென் நெஞ்சு.
peṟāamai añcum peṟiṉpirivu añcum
aṟāa iṭumpaitteṇ neñcu.

1295. My soul fears when it is without him ; it also fears when it is with him ; it is subject to incessant sorrow.

1296. தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் என்னைத்
தினிய இருந்ததுஎன் நெஞ்சு.
taṉiyē iruntu niṉaittakkāl eṉṉait
tiṉiya iruntatueṇ neñcu.

1296. My mind has been (here) in order to eat me up (as it were) whenever I think of him in my solitude.

1297. நாணும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாஎன்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு.
nāṇum maṟantēṇ avarmaṟak kallāeṇ
māṇā maṭaneñciṟ paṭṭu.

1297. I have even forgotten my modesty, having been caught in my foolish mind which is not dignified enough to forget him.

1298. எள்ளின் இளிவாம்என்று எண்ணி அவர்திறம்
உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு.
eḷḷiṉ iḷivāmeṉṟu eṇṇi avartiṟam
uḷḷum uyirkkātal neñcu.

1298. My soul which clings to life thinks only of his (own) gain in the belief that it would be disgraceful for it to despise him.

1299. துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சம் துணையல் வழி.
tuṉpattiṟku yārē tuṇaiyāvār tāmuṭaiya
neñcam tuṇaiyal vaḻi.

1299. Who would help me out of one's distress, when one's own soul refuses help to one ?

1300. தஞ்சம் தமரல்லர் ஏதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சம் தமரல் வழி.
tañcam tamarallar ētilār tāmuṭaiya
neñcam tamaral vaḻi.

1300. It is hardly possible for strangers to behave like relations, when one's own soul acts like a stranger.

1301
ᓴᓚᐢ ᔨᐦᔭᓐ ᓴᑎᐱᕽ ᕆᐅᐦᓯᕐᔪᐢ
ᕆᑎᑎᑎᒥᓄ ᖁᐃᐦᐢ ᔪᐱᑎᓐ ᓂᕽᒣᐦᐢ

1302
ᒥᑎᑌᕽᐢ ᐦᔪᕐᔨᑎ ᓴᑎᑉ ᕆᐅᓐ ᐊᔨᓄᔨᓯ
ᕼᐢᐢᔨᔭᑎ ᒣᓐᓀ ᐅᑐᓐ

1303
ᓴᑎᐢᐦᔨᐦᓐ ᓴᑎᑎᓐ ᓄᐦᑎᑎᒥᑉ ᔨᕽᐢᑎᓴ ᐊᕼᐢᑎᓐ
ᓴᑎᐢᐦᔨᐦᓐ ᓴᑎᑎᓐ ᐅᑐᑎ

1304
ᐢᑐᓄ ᓄᓀᐦ ᒪᐃᐢᒣ ᑭᑐᓇ
ᑎᓐᓀᑉ ᕼᐦᔨᑎᐢᒥ ᔨᔭᔨ

1305
ᒣᑎᔨᔨᐦ ᒣᑎᑎᑭᐃᐢᐦ ᐅᐁᐞ ᓴᑎᔨᔨᐦ
ᑎ ᕽᐢᒥᒥ ᐦᐃᐧ ᐃᐧᐃᐞ ᒥᒪᔨᔨ

1306
ᐢᔨᑋᓀᐦ ᓴᑎᑭᓀᐦ ᓀᓀᑎᑭᒥᒥᐞ ᓀᓀᐦ ᒥᑋᐦᔨ
ᐦᔨᑋᓀᐦ ᐦᐞᐦᐦᑋᓀᐦ ᕽᔭᕼ ᓀᓀᐦ ᑋᔨᑋᓀᐦ

1307
ᒪᓂᑌᑭ ᐢᔨᑋᔨᔨ ᑎᐃᐢᑎᐦᐦᐞ ᐊᔨᐦᑭᔨ ᐢᑐᓂᒧ
ᒪᓂᑌᑭ ᐢᔨᑋᔨᔨ ᑎᐃᐢᑎᐦᐦᐞ ᐊᔨᐦᑭᔨ ᐢᑐᓂᒧ

1308
ᐦᔨᑎ ᐅᑭᒥᓀᐦᔭᑭᔨ ᔭᑐᔨᐦᒥᑎᔭ ᕽᐞᔨᔭᑋᐦᓀᐦ
ᐦᐦᔨᑎᐦ ᐞᐢᑎᐢ ᑭᓐ

1309
ᒪᐢᐦ ᒥᓀᐦᔨᑎ ᐞᒧᔨ ᑎᑎᑭᓀᐦ
ᑭᓀᐦᐦᐦ ᐦᐃᐦᐢ ᔨᒧᐞ

1310
ᐢᑐᑌ ᒪᐃᒥᐦ ᑭᑎᑭᓄᑎᑌ ᐅᒥ ᐦᓗᕽᐢ
ᐦᔭᑎᓀᐦ ᐅᒥᑎᔨ ᕽᑭ

புலவி

1301. புல்லா திராஅப் புலத்தை அவர்உறும்
அல்லல்நோய் காண்கம் சிறிது.
pullā tirāap pulattai avaruṟum
allalnōy kāṇkam ciṟitu.

1301. Let us witness awhile his keen suffering ; just feign dislike and embrace him not.

1302. உப்பமைந் தற்றுல் புலவி அதுசிறிது
மிக்கற்றுல் நீள விடல்.
uppamain taṟṟāl pulavi atuciṟitu
mikkaṟṟāl nīḷa viṭal.

1302. A little dislike is like salt in proportion ; to prolong it a little is like salt a little too much.

1303. அலந்தாரை அல்லல்நோய் செய்தற்றுல் தம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.
alantārai allalnōy ceytaṟṟāl tammaip
pulantāraip pullā viṭal.

1303. For men not to embrace those who have feigned dislike is like torturing those already in agony.

1304. ஊடி யவரை உணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று.
ūṭi yavarai uṇarāmai vāṭiya
vaḷḷi mutalarin taṟṟu.

1304. Not to reconcile with those who have feigned dislike is like cutting a faded creeper at its root.

1305. நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏஎர் புலத்தகை
பூஅன்ன கண்ணு ரகத்து.
nalattakai nallavarkku ēer pulattakai
pūaṇṇa kaṇṇā rakattu.

1305. An increased shyness in those whose eyes are like flowers is beautiful even to good and virtuous husbands.

1306. துனியும் புலவியும் இல்லாயின் காமம்
கனியும் கருக்காயும் அற்று.
tuṇiyum pulaviyum illāyiṇ kāmam
kaṇiyum karukkāyum aṟṟu.

1306. Love, without prolonged and short-lived dislike, is like too ripe, and unripe fruit.

1307. ஊடலின் உண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொல் என்று.
ūṭaliṇ uṇṭāṅkōr tuṇpam puṇarvatu
nīṭuva taṉṟukol eṉṟu.

1307. The doubt as to whether intercourse would take place soon or not, creates a sorrow (even) in feigned dislike.

1308. நோதல் எவன்மற்று நொந்தாரென்று அஃதறியும்
காதலர் இல்லா வழி.
nōtal evaṇmaṟṟu nontāreṉṟu ahtaṟiyum
kātalar illā vaḻi.

1308. What avails sorrow when I am without a wife who can understand the cause of my sorrow ?

1309. நீரும் நிழலது இனிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே இனிது.
nīrum niḻalatu iṉitē pulaviyum
vīḻunar kaṇṇē iṉitu.

1309. Like water in the shade, dislike is delicious only in those who love.

1310. ஊடல் உணங்க விடுவாரோடு என்நெஞ்சம்
கூடுவேம் என்பது அவா.
ūṭal uṇaṅka viṭuvārōṭu eṉneñcam
kūṭuvēm eṉpatu avā.

1310. It is nothing but strong desire that makes her mind unite with me who can leave her to her own dislike.

1311 ᐊᑎᓕᓐᓂᐊᓕᒪᓂᖅ ᐃᓕᓴᕐᕕᒃᑐᑦ ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ

1312 ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ

1313 ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ

1314 ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ

1315 ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ

1316 ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ

1317 ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ

1318 ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ

1319 ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ

1320 ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ ᐊᑐᖅᑕᐅᓂᖅ

புலவி நுணுக்கம்

1311. பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுஉண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.
peṇṇiyalār ellārum kaṇṇiṉ potuuṇpar
naṇṇēṉ parattaniṉ mārpu.

1311. You are given to prostitution ; all those who are born as womankind enjoy you with their eyes in an ordinary way. I will not embrace you.

1312. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக்கு அறிந்து.
ūṭi yiruntēmāt tummiṉār yāmtammai
nīṭuvāḷ keṉpākku aṟintu.

1312. When I continued to be sulky he sneezed and thought I would (then) wish him a long life.

1313. கோட்டுப்பூச் சூடினும் காயும் ஒருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீர் என்று.
kōṭṭuppūc cūṭiṉum kāyum oruttiyaik
kāṭṭiya cūṭiṉīr eṉṟu.

1313. Even if I were adorned with a garland of branch-flowers she would say I did so to show it to another woman.

1314. யாரினும் காதலம் என்றேனா ஊடினாள்
யாரினும் யாரினும் என்று.
yāriṉum kātalam eṉṟēṉā ūṭiṉāḷ
yāriṉum yāriṉum eṉṟu.

1314. When I said I loved her more than any other woman, she said 'more than others, yes, more than others,' and remained sulky.

1315. இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.
immaip piṟappil piriyalam eṉṟēṉāk
kaṇṇiṟai nīrkoṇ ṭaṇaḷ.

1315. When I said I would never part from her in this life her eyes were filled with tears.

1316. உள்ளினேன் என்றேன்மற்று என்மறந்தீர்
புல்லாள் புலத்தக் கனள். [என்றென்னைப்
uḷḷiṉēṉ eṉṟēṉmaṟṟu eṉmaṟantīr eṉṟeṉṉaip
pullāḷ pulattak kaṇaḷ.

1316. When I said I had remembered her, she said I had forgotten her and relaxing her embrace, began to feign dislike.

1317. வழுத்தினாள் தும்மினே னாக அழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று.
vaḻuttiṉāḷ tummiṉē ṉāka aḻittaḻutāḷ
yāruḷḷit tummiṉīr eṉṟu.

1317. When I sneezed she blessed me, but at once changed (her mind) and wept, asking, 'At the thought of whom did you sneeze ?'

1318. தும்முச் செறுப்ப அழுதாள் நுமர்உள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ என்று.
tummuc ceṟuppa aḻutāḷ numaruḷḷal
emmai maṟaittirō eṉṟu.

1318. When I suppressed my sneezing, she wept saying, 'I suppose you (did so) to hide from me your own people's remembrance of you.'

1319. தன்னை உணர்த்தினும் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று.
taṉṉai uṇarttiṉum kāyum piṟarkkunīr
innīrar ākutir eṉṟu.

1319. Even when I try to remove her dislike, she is displeased and says, 'This is the way you behave towards (other women).'

1320. நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயும் அனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீர் என்று.
niṉaittiruntu nōkkiṉum kāyum aṉaittunīr
yāruḷḷi nōkkiṉīr eṉṟu.

1320. Even when I look on her contemplating (her beauty), she is displeased and says, 'With whose thought have you (thus) looked on my person ?'

1321

ﾊﾛﾊﾘﾀ ﾉｵｳｽｲﾅﾅ ｵｷﾀﾛﾀ ﾄﾍﾗﾉ
ﾀﾉﾍﾗ ﾛﾄﾀﾛﾊﾛｸﾙ ﾂﾊﾉﾏｸ
ｿﾘ ﾅﾅﾍﾊﾛｸﾙ

1322

ﾀﾉﾚ ﾗﾀ ﾛﾄﾌｸ
ﾄﾍﾏﾘ ﾐﾌｽﾀ ﾀｽﾌﾐｽ ﾀﾍﾏﾗ
ﾊﾛﾊﾉﾃ ｼﾌｽﾟﾀ ﾄﾘﾘﾊ

1323

ﾚﾘﾊﾉﾍﾘﾌ ﾚﾉｲｽﾊﾄﾗ ﾚﾆﾏ ﾌﾄﾍﾐﾗ
ﾌﾟﾄﾓﾃ ﾍﾌﾌ ﾄﾆﾌﾍ

1324

ﾚﾄﾊﾊﾀ ﾄﾍﾅﾅﾌ ﾊﾙﾊﾏ
ﾚﾄﾊﾊﾀ ﾄﾍﾅﾅﾌ ﾊﾙﾀｻﾊﾍ ﾐﾌﾐﾌﾀ
ﾌﾌﾍﾘ ﾀﾅﾀﾘﾊ ﾀﾀﾀﾘﾉ

1325

ﾍﾉ ﾀﾅﾅﾌ ﾄﾍﾅﾅﾌ
ﾍﾉ ﾀﾅﾅﾌ ﾄﾍﾅﾅﾌ ﾊﾙﾊﾏ
ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ

1326

ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ
ﾀﾅﾌ ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ
ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ

1327

ﾀﾅﾌ ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ
ﾀﾅﾌ ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ
ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ

1328

ﾀﾅﾌ ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ
ﾀﾅﾌ ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ
ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ

1329

ﾀﾅﾌ ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ
ﾀﾅﾌ ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ
ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ

1330

ﾀﾅﾌ ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ
ﾀﾅﾌ ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ
ﾌﾍﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ ﾐﾌﾐﾌﾀ

1321. இல்லை தவறவர்க்கு ஆயினும் ஊடுதல்
வல்லது அவர்அளிக்கு மாறு.
illai tavaṟavarkku āyiṇum ūṭutal
vallatu avaraḷikku māṟu.

1321. Although my husband is free from defects, the way in which he embraces me is such as to make me feign dislike.

1322. ஊடலில் தோன்றும் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்.
ūṭalil tōṉṟum ciṟutuṇi nallaḷi
vāṭiṇum pāṭu peṟum.

1322. His love will increase though it may (at first seem to) fade through the short-lived distress caused by (my) dislike.

1323. புலத்தலின் புத்தேள்நாடு உண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்ன ரகத்து.
pulattaliṇ puttēḷnāṭu uṇṭō nilattoṭu
nīriyain taṉṉā rakattu.

1323. Is there a celestial land that can please like the feigned dislike of those whose union resembles that of earth and water?

1324. புல்லி விடாஅப் புலவியுள் தோன்றுமென்
உள்ளம் உடைக்கும் படை.
pulli vitāap pulaviyuḷ tōṉṟumeṉ
uḷḷam uṭaikkum paṭai.

1324. In prolonged dislike after an embrace there is a weapon that can break my heart.

1325. தவறில ராயினும் தாம்வீழ்வார் மென்றோள்
அகறலி னுங்கொன்று உடைத்து.
tavaṟila rāyiṇum tāmvīḻvār meṉṟōḷ
akaṟali ṉāṅkoṉṟu uṭaittu.

1325. Though free from defects, men feel pleased when they cannot embrace the delicate shoulders of those whom they love.

1326. உணலினும் உண்டது அறல்இனிது காமம்
புணர்தலின் ஊடல் இனிது.
uṇaliṇum uṇṭatu aṟaliṇitu kāmam
puṇartaliṇ ūṭal iṇitu.

1326. To digest what has been eaten is more delightful than to eat more; likewise love is more delightful in dislike than intercourse.

1327. ஊடலில் தோற்றவர் வென்றூர் அதுமன்னும்
கூடலில் காணப் படும்.
ūṭalil tōṟṟavar veṉṟār atumaṉṉum
kūṭalil kāṇap paṭum.

1327. Those are conquerors whose dislike has been defeated and that is proved by the love (which follows).

1328. ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலில் தோன்றிய உப்பு.
ūṭip peṟukuvaṅ kollō nutalveyarppak
kūṭalil tōṉṟiya uppu.

1328. Will I enjoy once more through her dislike, the pleasure of that love that makes her forehead perspire?

1329. ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை யாம்இரப்ப
நீடுக மன்னோ இரா.
ūṭuka maṉṉō oḷiyiḻai yāmirappa
nīṭuka maṉṉō irā.

1329. May the bright-jewelled one feign dislike, and may the night be prolonged for me to implore her!

1330. ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின்.
ūṭutal kāmattiṟku iṉpam ataṟkiṉpam
kūṭi muyaṅkap peṟiṉ.

1330. Dislike adds delight to love; and a hearty embrace (thereafter) will add delight to dislike.

VIJAYANAGAR PERIOD (15th Century)

ஸாளுவ நரசிங்க ராயர் காலம் (15ம் நூற்றாண்டு)

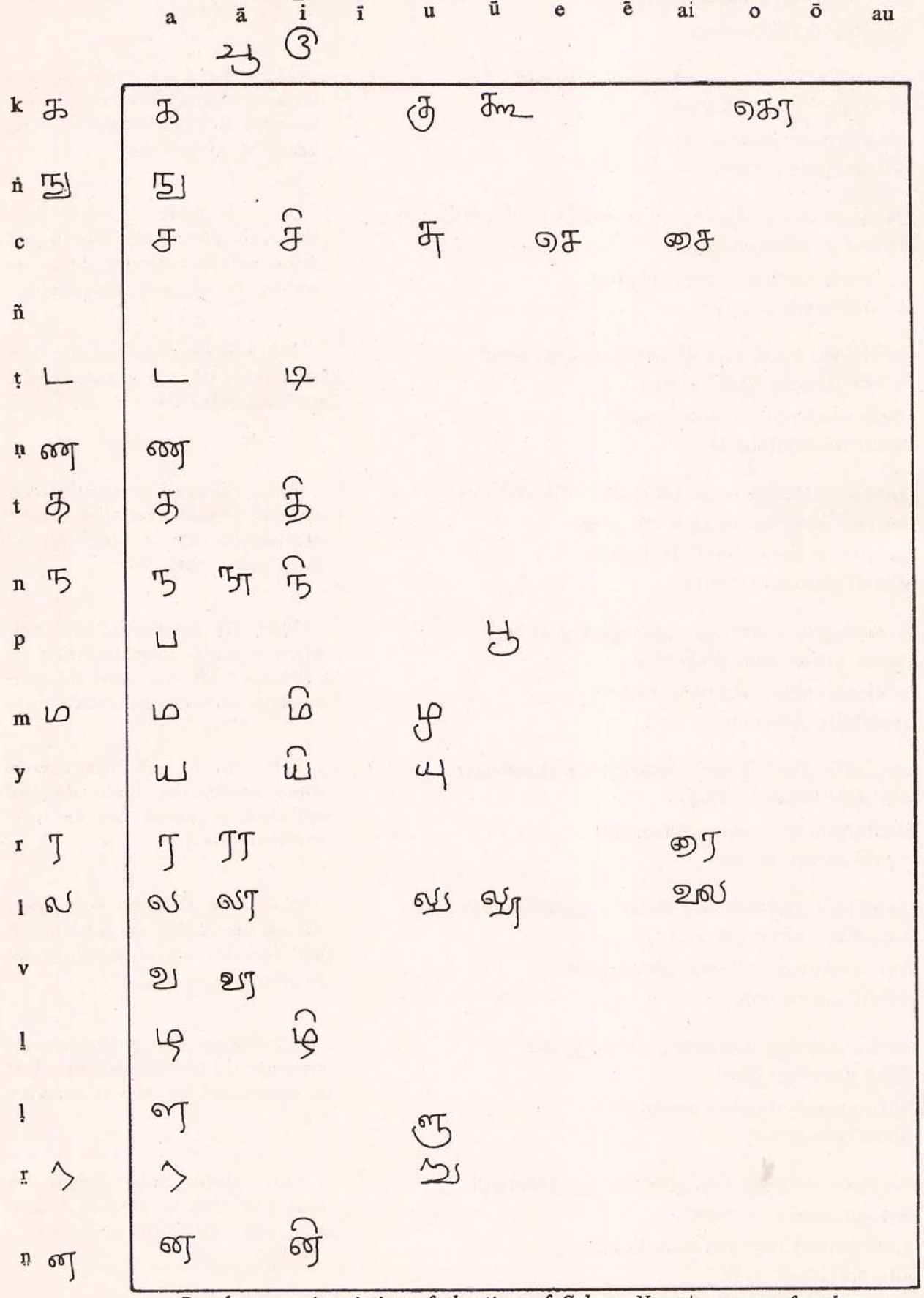

Based on an inscription of the time of Saluva Narasingarayar found at Vandalur village near Tambaram.

VIJAYANAGAR PERIOD (15th Century)

மல்லிகார்ஜுன ராயர் காலம் (15ம் நூற்றாண்டு)

		a	ā	i	ī	u	ū	e	ē	ai	o	ō	au
		அ		இ									
k	க	க	கா			கு				கை	கொ		
ṅ		ங											
c	ச	ச				சு							
ñ													
ṭ	ட	ட											
ṇ													
t	த	த		தி		து							
n	ந	ந											
p	ப	ப											
m	ம	ம											
y		ய		யி									
r		ர	ரா			ரு							
l	ல	ல		லி						உல			
v	வ	வி		வி									
ḻ		ழ											
ḷ	ள	ள	ளா										
ṟ		ற				று							
ṉ	ன	ன	ஞ			னு							

Based on an inscription of Mallikaarjuna found at Somangalam village near Tambaram.

CHOLA PERIOD (13th Century)

சுந்தர பாண்டியன் காலம் (13ம் நூற்றாண்டு)

		ā	i	ī	u	ū	e	ē	ai	o	ō	au
	அ		இ		உ		எ			ஒ		
k	க	க	கி		கு				கை			
ṅ	ங	ங										
c	ச	ச			சு	சூ				ஒச		
ñ												
ṭ	ட	ட	டி		டு				டை			
ṇ	ண	ண	ணி									
t	த	த	தா	தி			து		தெ			
n	ந	ந			நு							
p	ப	ப	பி		பு	பூ			பெ			
m	ம	ம	மி		மு		மெ					
y	ய	ய	யி		யு							
r	ர	ர	ரி		று							
l	ல	ல	லா		லு				லை			
v	வ	வ	வி									
ḻ		ழ										
ḷ	ள	ள	ளா									
ṟ	ற	ற	று		று							
ṉ	ன	ன	னு						னை			

Based on an inscription of Sundara Pandya (14th year) found at Tirukkachur near Tambaram.

CHOLA PERIOD (13th Century)

விஜயகண்ட கோபாலன் காலம் (13ம் நூற்றாண்டு)

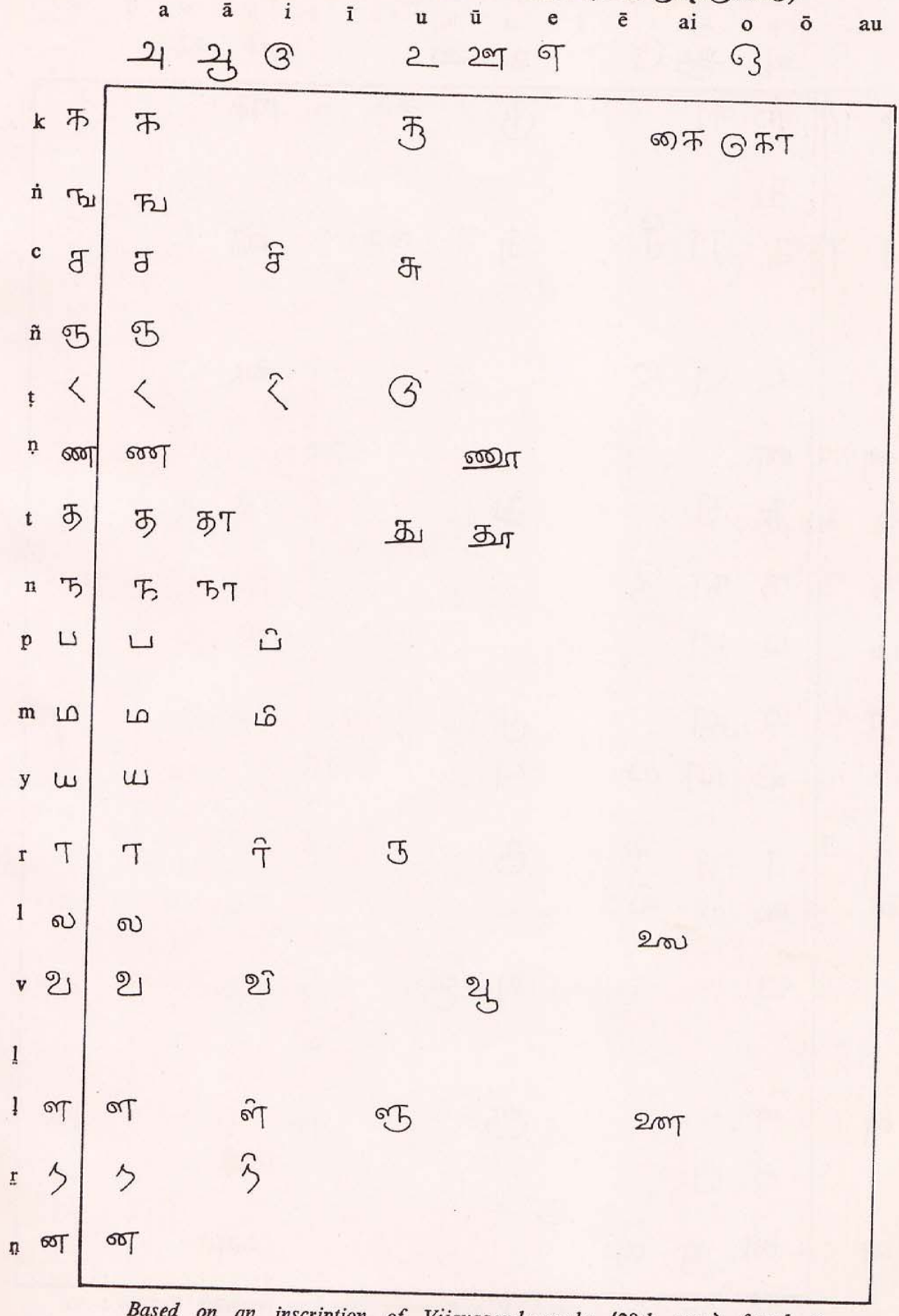

Based on an inscription of Vijayagandagopala (28th year) found at Tirukkachur near Tambaram.

CHOLA PERIOD (13th Century)
வீரராஜேந்திரன் என்னும் 3ம் இராஜேந்திரன் காலம்

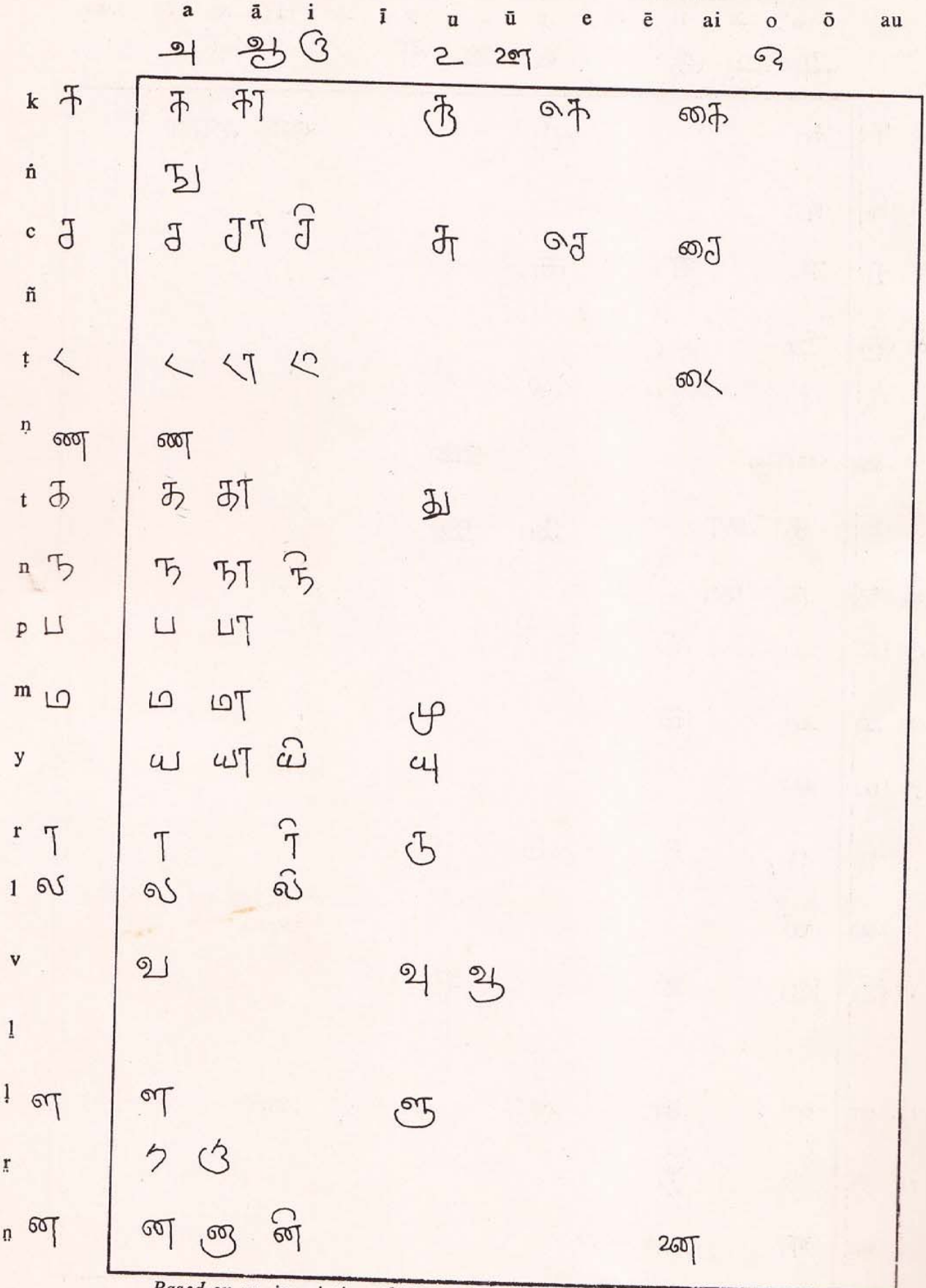

Based on an inscription of Vira Rajendra who was probably Rajendra III (36th year) found at Madambakkam village near Tambaram.

CHOLA PERIOD (11th Century)

முதலாம் குலோத்துங்கன் காலம் (11ம் நூற்றாண்டு)

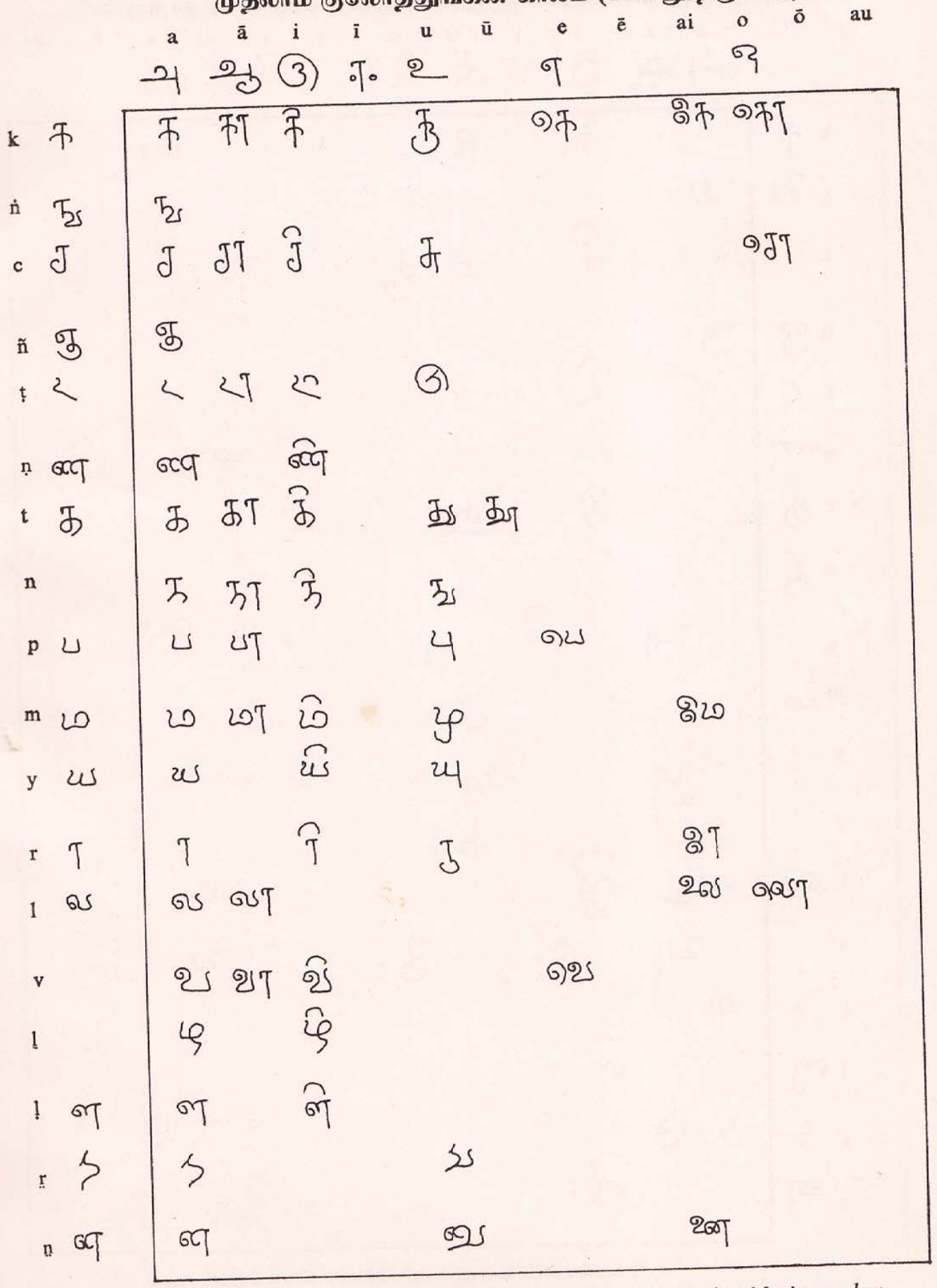

Based on an inscription of Kulothunga I (12th year) found at Manimangalam.

CHOLA PERIOD (11th Century)

முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் காலம் (11ம் நூற்றாண்டு)

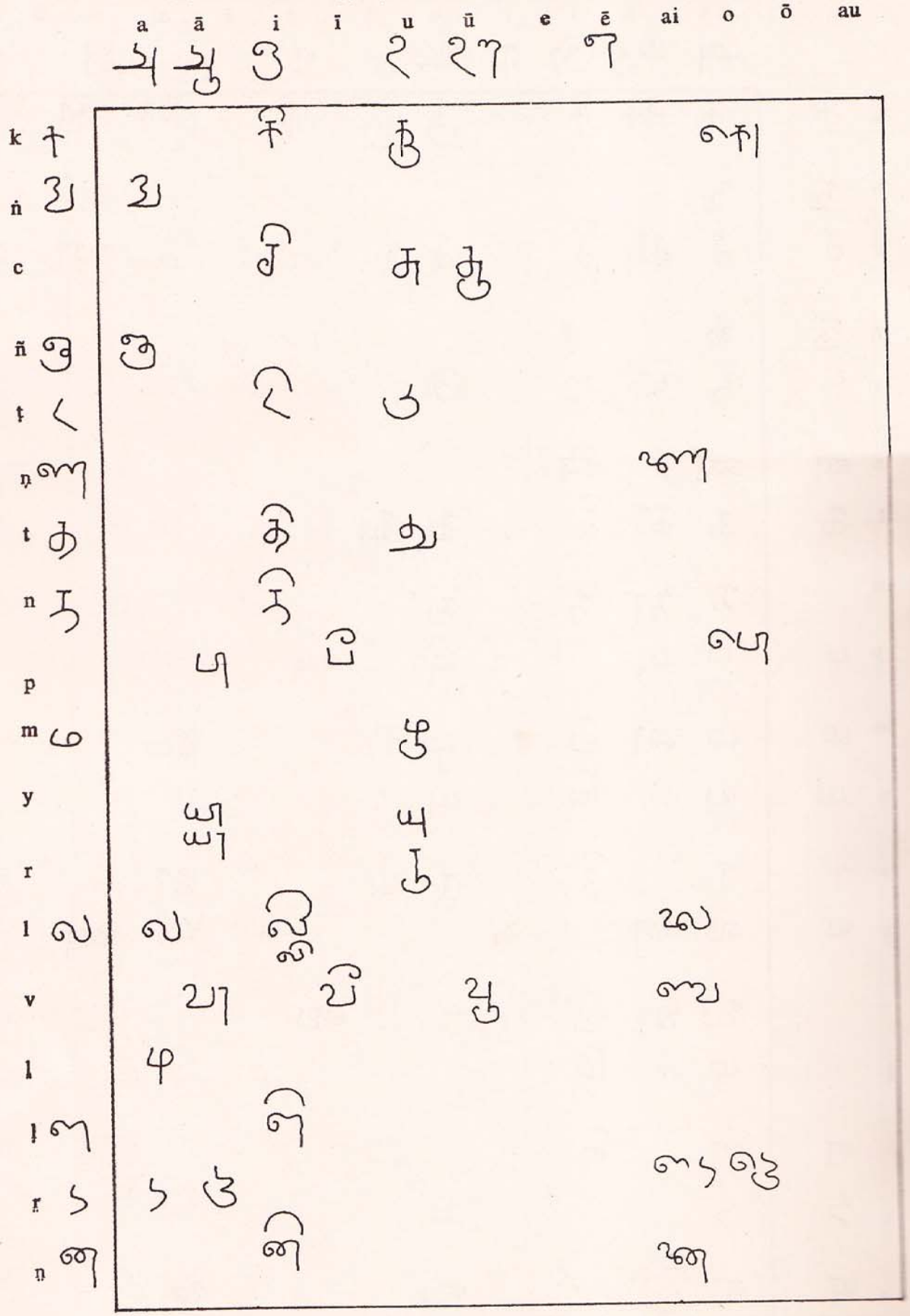

Tirumalai rock inscription of Rajendra Chola I (12*th year*)

Epigraphica India, Vol. IX, pp. 229–233.

CHOLA PERIOD (11th Century)

முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் காலம் (11ம் நூற்றாண்டு)

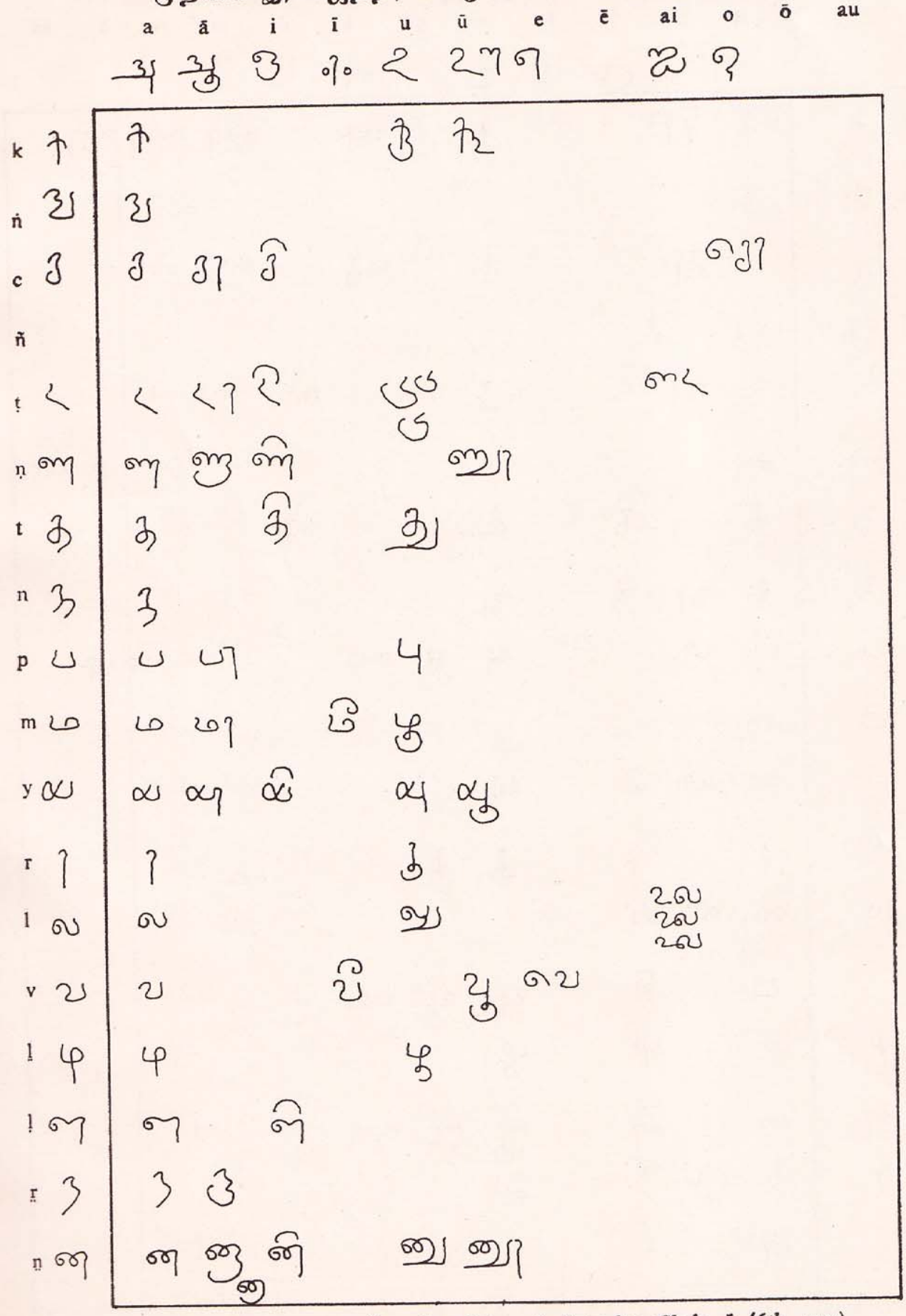

Based on the Tiruvalangadu plates of Rajendra Chola I (6th year), South Indian Inscriptions, Vol. III, Part III, pp. 383–439.

CHOLA PERIOD (11th Century)

முதலாம் இராஜராஜன் காலம் (11ம் நூற்றாண்டு)

	a	ā	i	ī	u	ū	e	ē	ai	o	ō	au
	அ	ஃ	உ		எ							
k	க	க	கா		கு		கெ		கை	கொ	கோ	
ṅ	ங	ங										
c	ச		சா		சு		செ		சை			
ñ	ஞ	ஞ										
ṭ	ட	ட	டா	டி		டு			டெ	டை		
ṇ	ண	ண										
t	த	த		தி		து			தெ			
n	ந	ந	நா	நி		நு						
p	ப	ப	பா			பு	பூ	ப			பொ	
m	ம	ம				மு						
y		ய	யா	யி		யு						
r	ர	ர		ரி		ரு	ரூ			ரை		
l	ல	ல	லா	லி						லை		
v		வ		வி		வு	வூ	வ				
ḷ	ள	ள		ளி		ளு						
ḻ	ழ	ழ		ழி		ழு	ழூ	ழ				
ṟ	ற	ற	றா	றி		று						
ṉ		ன										

Based on an inscription of Rajaraja I (26th year) found at the Big Temple, Tanjore.

CHOLA PERIOD (11th Century)

முதலாம் இராஜராஜன் காலம் (11ம் நூற்றாண்டு)

	a	ā	i	ī	u	ū	e	ē	ai	o	ō	au
	அ	ஆ					எ	ஏ	ஐ			
k	க	கா			கு		கெ	கே	கை			
ṅ	ங											
c ச	ச				சு		செ					
ñ	ஞ											
ṭ	ட	டா			டு		டெ					
ṇ ண	ண											
t த	த	தா	தி				தெ					
n	ந	நா	நி									
p	ப	பா			பு	பூ	பெ					
m ம	ம				மு			மை				
y	ய	யா			யு							
r	ர		ரி		ரு	ரூ						
l ல	ல		லி					லை				
v	வ		வி									
ḷ	ழ		ழி									
ḷ ள	ள		ளி		ளு							
ṟ	ற		றி									
ṉ ன	ன											

Based on an inscription of Rajaraja I (26th year) found at the Shore Temple, Mahabalipuram.

CHOLA PERIOD (11th Century)

முதலாம் இராஜராஜன் காலம் (11ம் நூற்றாண்டு)

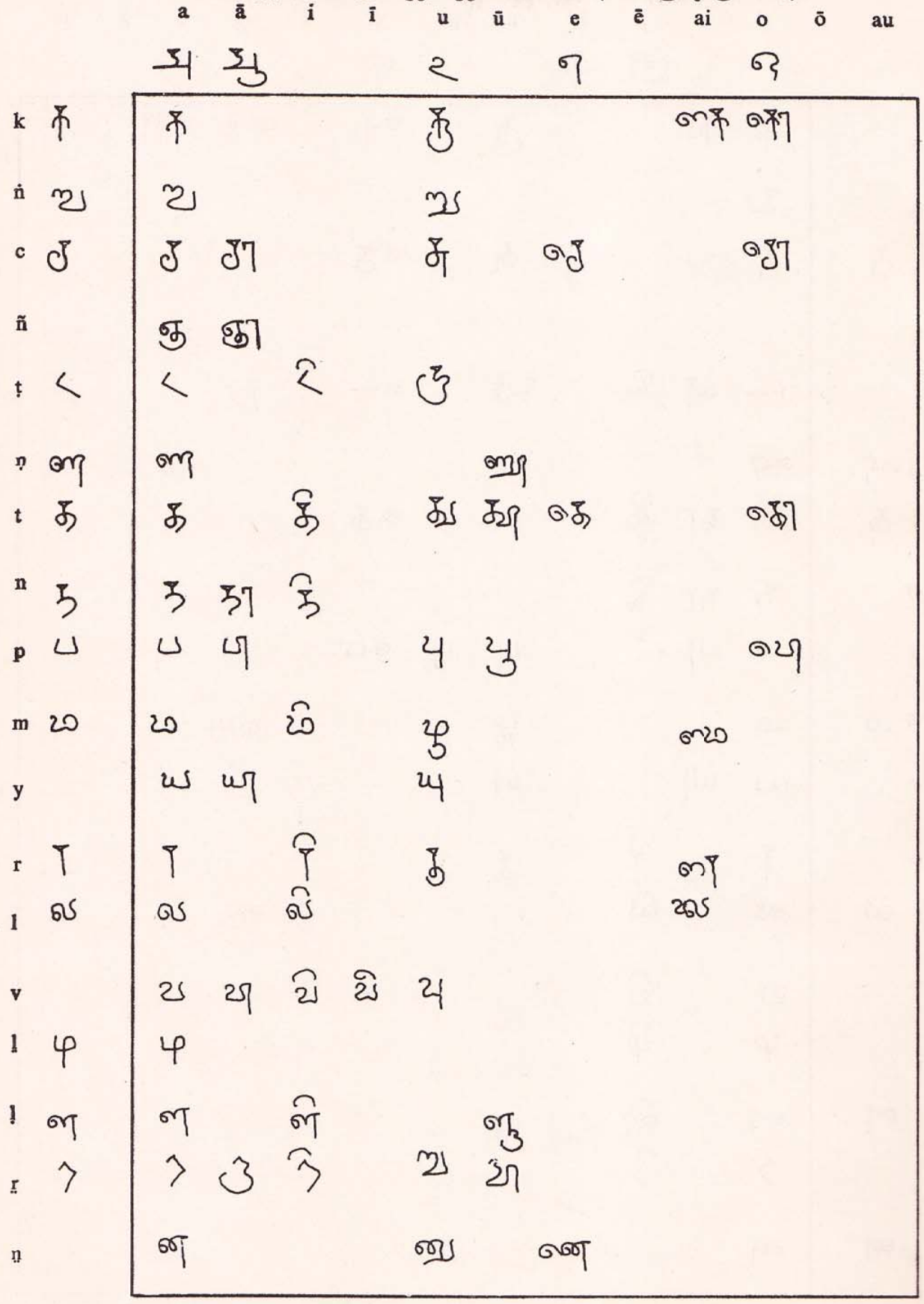

Based on the Melpadi inscription of Rajaraja I (29th year), South Indian Inscriptions, Vol. III, Part I, pp. 26–27.

CHOLA PERIOD (10th Century)

உத்தம சோழன் காலம் (10ம் நூற்றாண்டு)

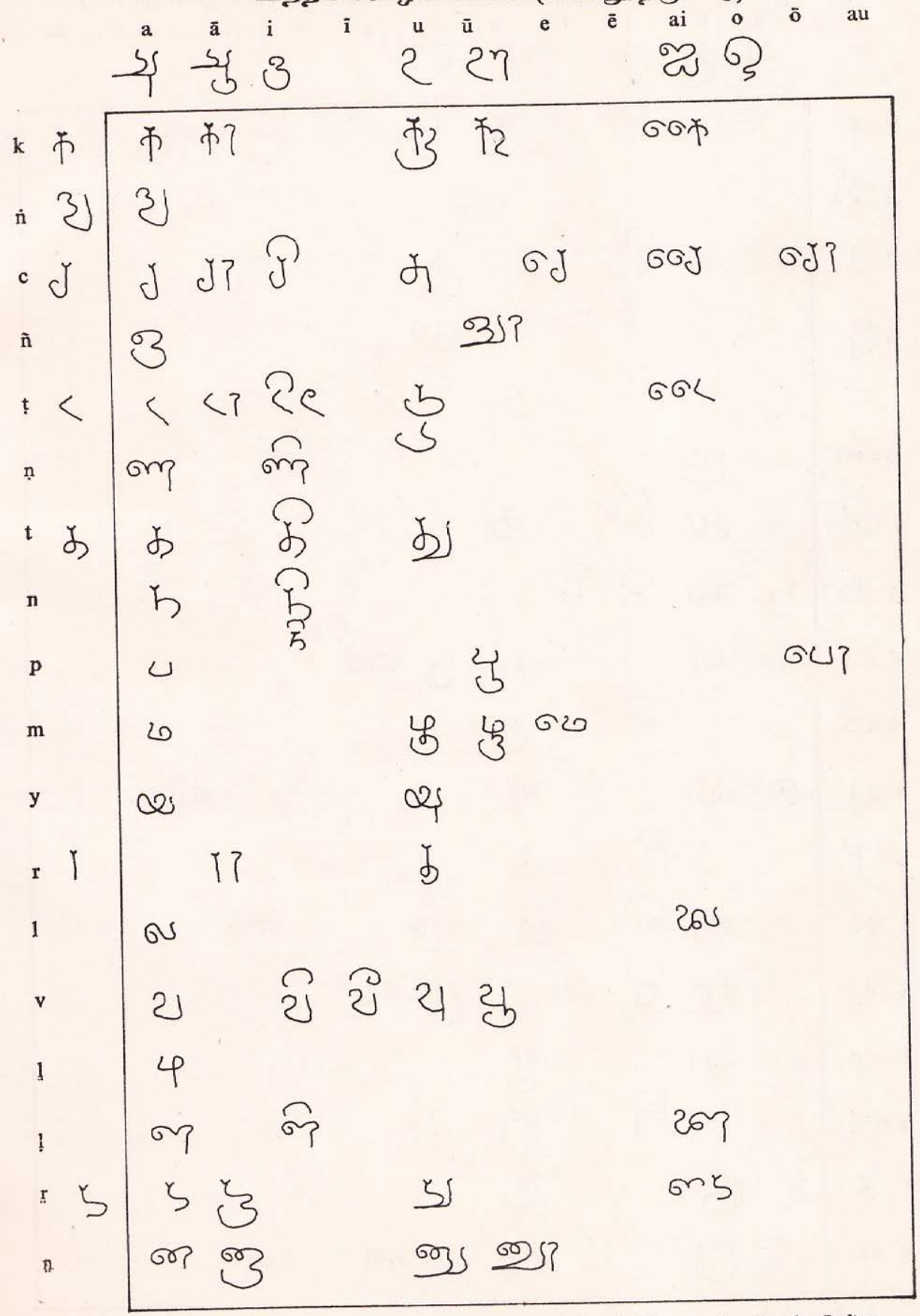

Madras Museum Plates of Uttama Chola (16*th year*), *South Indian Inscriptions, Vol. III, Part III, pp.* 265–275.

PALLAVA PERIOD (8th Century)

இரண்டாம் நந்திவர்ம பல்லவன் காலம் (8ம் நூற்றாண்டு)

	a	ā	i	ī	u	ū	e	ē	ai	o	ō	au
	அ	ஆ	இ		உ	ஊ						
k	க		கி		கு	கூ				கொ		
ṅ	ங்											
c	ச	ச		ச்		சூ			ஜ			
ñ	ஞ					ஞூ						
ṭ	ட		டா	ட		டு						
ṇ	ண்		ண									
t	த்		தா	தி		து						
n	ந்	ந	நா	நி	நீ							
p	ப்	ப	பா			பு	பூ	பெ				
m	ம்			ம		மூ						
y	ய	ய	யா			யூ				யொ		
r	ர்			ர		ரு						
l	ல		லா	லி		லு	லூ		ணை			
v	வ		வா	வி			வூ	வெ				
l	ள		ளா			ளு						
ḷ	ழ			ழி		ழு						
r	ற்	ற	று			று						
ṉ	ன்		ன			னு		ண		ன		

Pattathaalmangalam Grant of Nandivarma Pallava II (61st year)
Epigraphica Indica, Vol. XVIII, pp. 115–124.

PALLAVA PERIOD (6th Century)

சிம்மவர்ம பல்லவன் காலம் (6ம் நூற்றாண்டு)

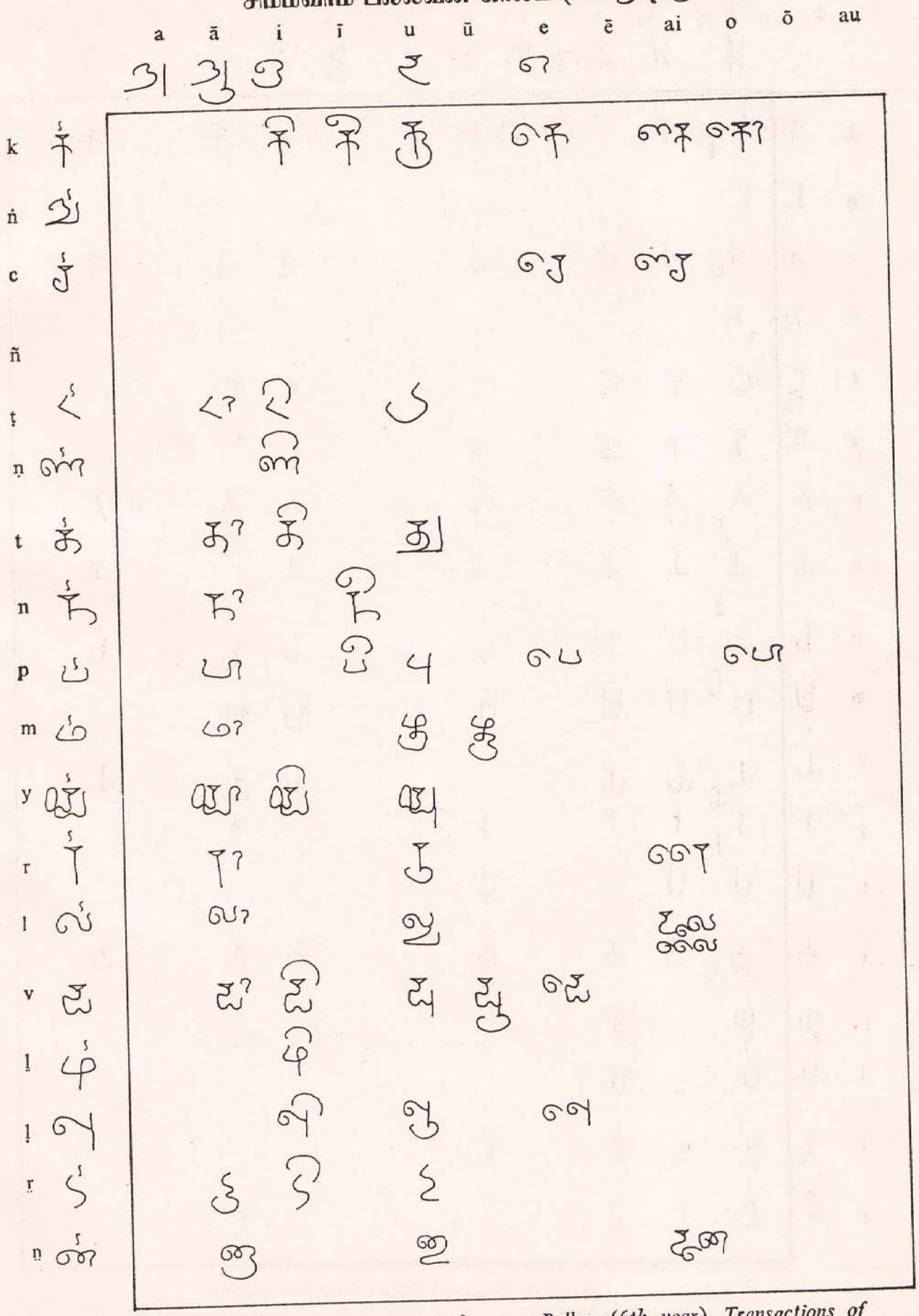

Pallankoil Copper-Plates of Simhavarma Pallava (6th year), *Transactions of the Archaeological Society of South India*, 1958–59, *pp.* 41–83.

THE SANGHAM PERIOD (250 B.C. to 250 A.D.)

சங்க காலம் (கி.மு. 250 – கி.பி. 250)

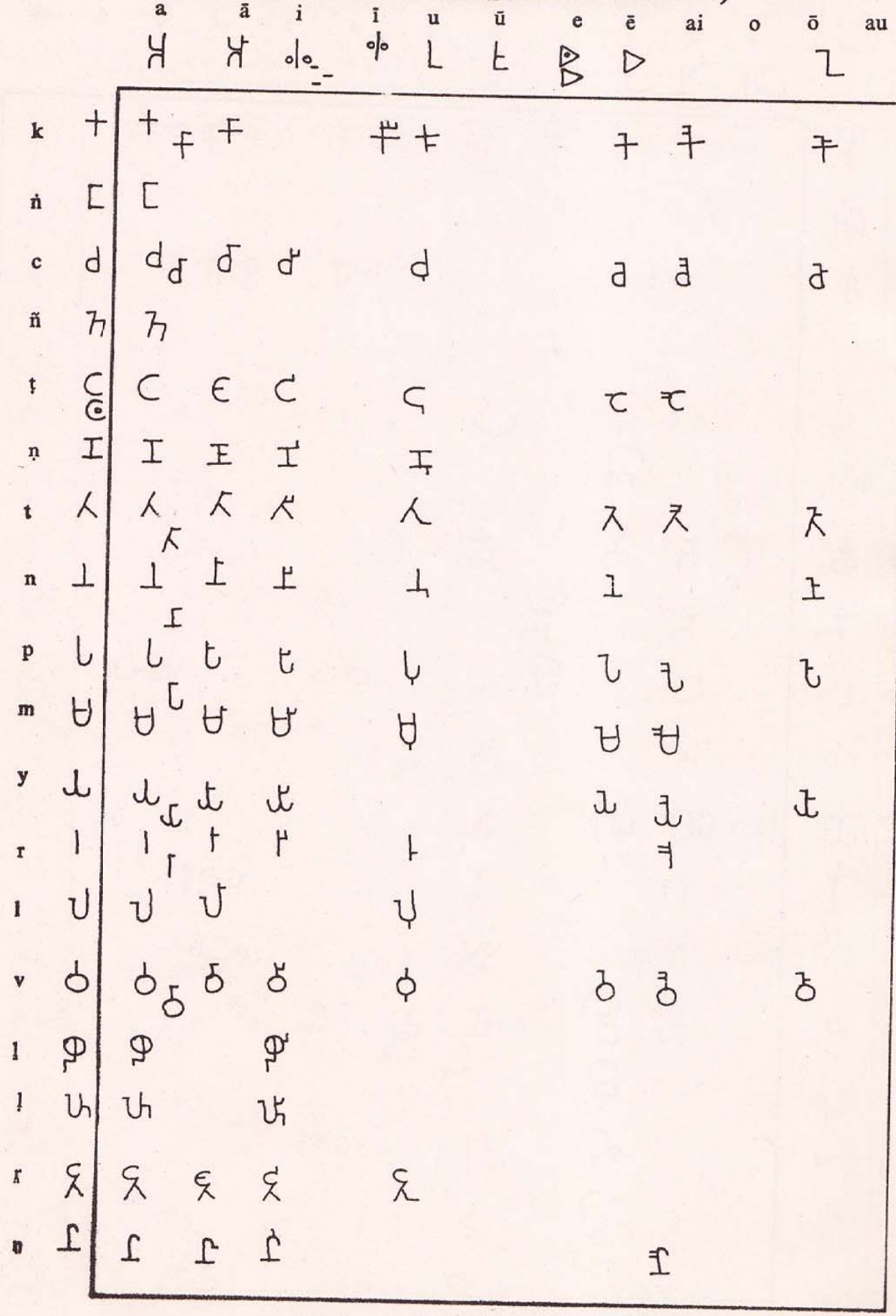

Based on the South Indian Cave inscriptions.
Iravatham Mahadevan : Corpus of the Tamil-Brahmi inscriptions, Seminar on Inscriptions (Ed. R. Nagaswamy) Madras, 1966.

VATTELUTHU SCRIPT OF EIGHTH CENTURY

எட்டாம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த வட்டெழுத்து

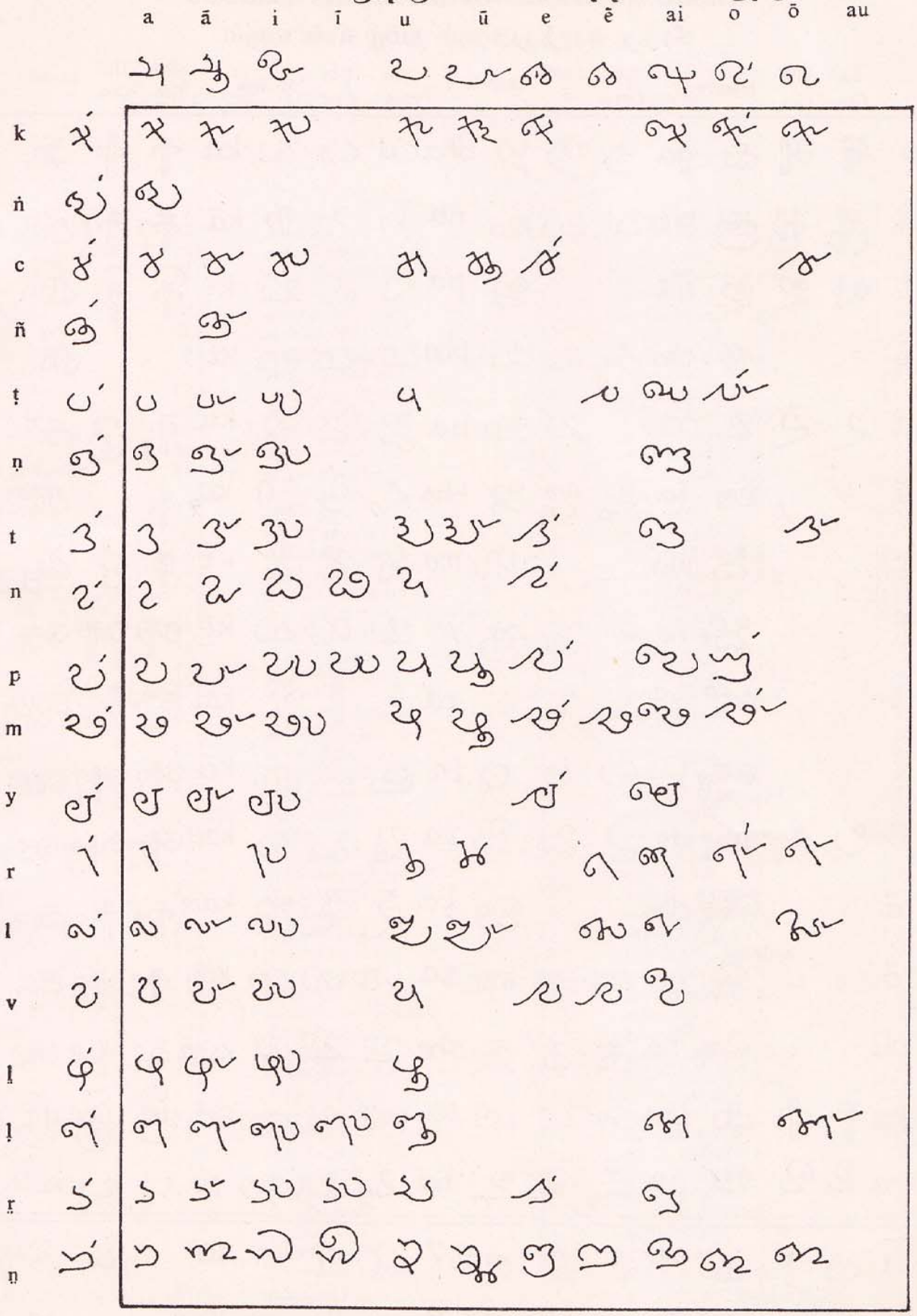

Velvikudi plates of Neduncheliyan Parantakan,
Ten Pandya Copper plates (Tamil), Tamil Varalarru Kazhagam, Madras, 1967.

GRANTHA CHARACTERS AND TAMIL NUMERALS OF DIFFERENT PERIODS

கிரந்த எழுத்துகளும் தமிழ் எண்களும்

	8th Cen.	11th Cen.	Modern		8th Cen.	11th	Modern		8th Cen.	11th Cen.	Modern		8th Cen.	11th Cen.	Modern
a	𑌅	𑌅	𑌅	ga	𑌗	𑌗	𑌗	dha	𑌧	𑌧	𑌧	ka	𑌕	𑌕	𑌕
ā	𑌆	𑌆	𑌆	gha	𑌘	𑌘	𑌘	na	𑌨	𑌨	𑌨	kā	𑌕𑌾	𑌕𑌾	𑌕𑌾
i	𑌇	𑌇	𑌇	ña		𑌞		pa	𑌪	𑌪	𑌪	ki	𑌕𑌿	𑌕𑌿	𑌕𑌿
ī			𑌈	cha	𑌛	𑌛	𑌛	pha	𑌫	𑌫	𑌫	kī			𑌕𑍀
u	𑌉	𑌉	𑌉	ccha		𑌶	𑌛	ba	𑌬	𑌬	𑌬	ku	𑌕𑌁	𑌕𑌁	𑌕𑌁
ū			𑌊	ja	𑌜	𑌜	𑌜	bha	𑌭	𑌭	𑌭	kū	𑌕𑌂		𑌕𑍂
ṛ			𑌋	jha		𑌝		ma	𑌮	𑌮	𑌮	kr	𑌕𑌃	𑌕𑌃	𑌕𑍃
ṝ			𑌌	ña		𑌞	𑌞	ya	𑌯	𑌯	𑌯	kē	𑌕𑌄	𑌕𑌄	𑌕𑍄
ḷ			𑌍	ṭa	𑌟	𑌟	𑌟	ra	𑌰	𑌰	𑌰	kai	𑌕𑌅	𑌕𑌅	𑌕𑍅
ḹ			𑌎	ṭha		○	⊙	la	𑌲	𑌲	𑌲	kō	𑌕𑌆	𑌕𑌆	𑌕𑍆
ē	𑌏	𑌏	𑌏	ḍa	𑌡	𑌡	𑌡	va	𑌵	𑌵	𑌵	kau	𑌕𑌇	𑌕𑌇	𑌕𑍇
ai			𑌐	ḍha		𑌢		ḷa	𑌳	𑌳	𑌳	kam	𑌕𑌂	𑌕𑌂	𑌕𑌂
ō			𑌒	ṇa	𑌣	𑌣	𑌣	śa	𑌶	𑌶	𑌶	kah	𑌕𑌃	𑌕𑌃	𑌕𑌃
au			𑌔	ta	𑌤	𑌤	𑌤	sha	𑌷	𑌷	𑌷	ksha	𑌕𑌷	𑌕𑌷	𑌕𑌷
ka	𑌕	𑌕	𑌕	tha	𑌥	𑌥	𑌥	sa	𑌸	𑌸	𑌸	Sri	𑌶𑍀	𑌶𑍀	𑌶𑍀
kha	𑌖	𑌖	𑌖	da	𑌦	𑌦	𑌦	ha	𑌹	𑌹	𑌹	pu	𑌪𑌁	𑌪𑌁	𑌪𑌁

1	൧	+	𑌕	4	𑌤	𑌥	𑌸	7	൭	൭	൭	൭	10		𑌯	𑌯
2	൨	൨	൨	5	𑌖	𑌖	𑌰	8		൮	൮	அ	100			𑌣
3	൩	൩	൩	6	𑌣	𑌶	𑌶	9		൯	൯	க	1000			𑌥

செய்யுள் முதற் குறிப்பு அகர வரிசை

அஃகாமை 37
அஃகி அகன்ற 37
அகடாரார் 189
அகப்பட்டி 217
அகர முதல 3
அகலாது அணு 141
அகழ்வாரைத் 33
அகனமர்ந்து ஈதலின் 21
அகனமர்ந்து செய்யாள் 19
அங்கணத்துள் 145
அசையற்கு 221
அச்ச முடையார்க்கு 109
அச்சமே கீழ் 217
அஞ்சாமை அல்லால் 101
அஞ்சாமை ஈகை 79
அஞ்சும் அறியான் 175
அஞ்சுவ தஞ்சாமை 87
அஞ்சுவ தோரும் 75
அடக்கம் அமரருள் 27
அடல்வேண்டும் 71
அடற்றகையும் 155
அடுக்கிய கோடி 193
அடுக்கி வரினும் 127
அடுத்தது காட்டும் 143
அணங்குகொல் 219
அணிஅன்றே 205
அந்தணர் என்போர் 7
அந்தணர் நூற்கும் 111
அமரகத்து ஆற்றறுக்கும் 165
அமரகத்து வன் 207
அமிழ்தினும் 15
அமைந்தாங் 97
அரங்கின்றி 83
அரம்பொருத 179
அரம்போலும் 201
அரிதரோ 233
அரிதாற்றி 233
அரியஎன்று 109
அரியகற்று 103
அரியவற்று 91
அருங்கேடன் 43
அருஞ்செவ்வி 115
அருட்செல்வம் 51
அருமறை 171
அருமை உடைத் 125
அரும்பயன் 41
அருவினை 99
அருளல்லது 53
அருளில்லார்க்கு 51
அருளென்னும் 153
அருளொடும் 153
அருள் கருதி 59
அருள்சேர்ந்த 51
அருள்வெஃகி 37
அலந்தாரை 263
அலரெழ 231
அலர்நாண 231
அல்லல் அருளாள் 51
அல்லவை தேய 21
அல்லற்பட்டு 113
அவர்தந்தார் 239
அவர்நெஞ்சு 261
அவாஇல்லார்க் 75
அவாஎன்ப 75
அவாவினை 75
அவிசொரிந் 53
அவையறிந்து 145
அவையறியார் 145
அவ்வித்து அழுக் 35
அவ்விய நெஞ் 35
அழக்கொண்ட 133
அழச்சொல்லி 161
அழல்போலும் 247
அழிவதூஉம் 95
அழிவந்த 163
அழிவி னவை 159
அழிவின்று அறை 155
அழுக்கற்று 35
அழுக்காறு அவா 9
அழுக்காறு உடையார்க்கு 35
அழுக்காறு என 35
அழுக்கா றுடையான்கண் 29
அழுக்காற்றின் 35
அளவல்ல 59
அளவளா வில்லா 107
அளவறிந்தார் 59
அளவறிந்து 97
அளவின்கண் 59
அளித்தஞ்சல் 233
அறங்கூருன் 39
அறஞ்சாரா 211
அறஞ்சொல்லும் 39
அறத்தாறு இது 9
அறத்தாற்றின் 11
அறத்தான் 9
அறத்திற்கே 17
அறத்தினூஉங்கு 9
அறம்பொருள் 103
அறவாழி 3
அறவினை யாதெனில் 67
அறவினையும் 183
அறனழீஇ 39
அறனறிந்து ஆன் 129
அறனறிந்து மூத்த 91
அறனறிந்து வெஃகா 37
அறனியலான் 31
அறனிழுக்கா 79
அறனெனப் 11
அறன்ஆக்கம் 35
அறன்ஈனும் 153
அறன்கடை 31
அறன்நோக்கி 39
அறன்வரையான் 31
அறிகிலார் 229
அறிகொன்று 129
அறிதோறு அறியாமை 223
அறிந்தாற்றிச் 105
அறிவற்றங் 87
அறிவிலார் 171
அறிவிலான் 171
அறிவினுன் 65
அறிவினுள் எல்லாந் 43
அறிவின்மை 171
அறிவுடையார் ஆவ 87
அறிவுடையார் எல்லாம் 87
அறிவுரு ஆராய்ந்த 139
அறுவாய் 225
அறைபறை 217
அற்கா இயல்பிற்றுச் 69
அற்றது அறிந்து 191
அற்றம் மறைக்கும் 197
அற்றம் மறைத்தலோ 171
அற்றவர் என்பார் 75
அற்றுரைத் 103
அற்றூர் அழிபசி 47
அற்றூர்க்கொன்று 203
அற்றூல் அளவறிந்து 191
அற்றேமென்று 127
அனிச்சப்பூக் 225
அனிச்சமும் 225
அன்பகத் தில்லா 17
அன்பறிவு ஆராய்ந்த 139
அன்பறிவு தேற்றம் 105
அன்பிலன் 175
அன்பிலார் 17
அன்பிற்கும் 17
அன்பின் வழியது 17
அன்பின் விழையார் 185
அன்புஈனும் 17
அன்புடைமை-இவ் 201
அன்புடைமை-வேந் 139
அன்புநாண் 199
அன்பும் அறனும் 11
அன்புற்று அமர்ந்த 17
அன்பொரீஇத் 203
அன்போடு இயைந்த 17
அன்றறிவாம் 9
ஆகாறு அளவிட்டி 97
ஆகூழால் 77
ஆக்கமுங் 131
ஆக்கம் அதர்வினுய்ச் 121
ஆக்கம் இழந்தே 121
ஆக்கம் கருதி 95
ஆங்கமை 149
ஆபயன் குன்றும் 113
ஆயும் அறிவினர் 185
ஆய்ந்தாய்ந்து 161
ஆரா இயற்கை 75
ஆவிற்கு நீரென்று 215
ஆள்வினையும் 207
ஆற்றரும் 101
ஆற்றின் அளவறிந்து ஈக 97
ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க 147
ஆற்றின் ஒழுக்கி 11
ஆற்றின் நிலைதளர்ந் 145
ஆற்றின் வருந்தா 95
ஆற்று பவர்க்கும் 151

ஆற்றுவார்-இக 181
ஆற்றுவார் ஆற்றல் 47
ஆற்றுவார்-பணி 199
இகலானும் 173
இகலிற்கு எதிர் 173
இகலின் மிக 173
இகலெதிர் 173
இகலென்ப 173
இகலென்னும் 173
இகல்காணுன் 173
இகழ்ச்சியின் 109
இகழ்ந்தெள்ளாது 213
இகழ்வார் 215
இடமெல்லாம் 45
இடனில் பருவத்தும் 91
இடிக்குந் துணை 123
இடிபுரிந்து எள்ளுஞ் 91
இடிப்பாரை 133
இடுக்கட் படினும் 207
இடுக்கண்கால் 127
இடுக்கண் வருங்கால் 127
இடும்பைக்கு இடும்பை 207
இடும்பைக்கே 145
இடைதெரிந்து 131
இணரூழ்த்தும் 63
இணர்எரி தோய் 105
இதனை இதனுல் 227
இமைப்பின் சுரப்பாக்கு 183
இமையாரின் 265
இம்மைப் பிறப்பில் 71
இயல்பாகும் 11
இயல்பினுன் 111
இயல்புளிக் 79
இயற்றலும் 213
இரக்க இரத்தக்கார்க் 47
இரத்தலின் 213
இரத்தலும் 215
இரந்தும் 215
இரப்பன் இரப்பாரை 213
இரப்பாரை 213
இரப்பான் 209
இரவார் இரப் 215
இரவுள்ள 215
இரவென்னும் 221
இருநோக்கு 251
இருந்துள்ளி 19
இருந்தோம்பி 149
இருபுனலும் 185
இருமனப் பெண்டிரும் 7
இருமை வகைதெரிந்து 77
இருவேறு உலகத்து 3
இருள்சேர் 73
இருள்நீங்கி 127
இலக்கம் 255
இலங்கிழாய் 209
இலமென்று அசைஇ 37
இலமென்று வெஃகுதல் 55
இலர்பல ராகிய 47
இலனென்னும் 43
இலன்என்று 13
இல்லதென் 153
இல்லாரை 183
இல்லாளே 183
இல்லாள்கண் 267
இல்லே தவறவர்க்கு 11
இல்வாழ்வான் 89
இவறலும் 189
இழத்தொறூஉம் 191
இழிவறிந்து உண்பான் 85
இழுக்கல் 109
இழுக்காமை 157
இழைத்தது 258
இளித்தக்க 195
இளிவரின் 177
இளைதாக 141
இளையர் இன 181
இறந்தமைந்த 109
இறந்த வெகுளியின் 63
இறந்தார் 197
இறப்பே புரிந்த 37
இறல் ஈனும் 139
இறுதி பயப்பினும் 115
இறைகடியன் 111
இறைகாக்கும் 193
இற்பிறந்தார் கண் அல்லது 211
இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் 115
இனத்தாற்றி 167
இனம்போன்று 261
இனிஅன்ன 21
இனிய உளவாக 19
இனைத்துணைத் 159
இனையர் 233
இன்கண் உடைத்தவர் 79
இன்சொலால் ஈத் 21
இன்சொலால் ஈரம் 21
இன்சொல் இனி 173
இன்பத்துள்-பய 127
இன்பத்துள்-விழை 75
இன்பம் இடையரு 213
இன்பம் ஒருவற்கு 235
இன்பம் கடல் 127
இன்பம் விழை-இடு 125
இன்பம் விழை-வினை 211
இன்மை என 199
இன்மை ஒருவற்கு 215
இன்மை இடும்பை 211
இன்மையின் இன்னுது 113
இன்மையின் இன்னுது 33
இன்மையுள் இன்மை 195
இன்றி யமையாச் 65
இன்னு எனத்தான் 211
இன்றும் வருவது 65
இன்னுசெய்-ரை 199
இன்னுசெ-ர் 47
இன்னுது இரக்கப் 233
இன்னுது இனன் 127
இன்னுமை இன்பம் 203
ஈட்டம் இவறி 49
ஈதல் இசைபட 47
ஈத்துவக்கும் 217
ஈர்ங்கை விதிரார் 213
ஈவார்கண் 15
ஈன்றபொழுதிற் 133
ஈன்ருள் பசி 187
ஈன்ருள் முகத்தையும் 179
உடம்பாடு இலா 227
உடம்பொடு 159
உடுக்கை 217
உடுப்பதூஉம் 189
உடைசெல்வம் 97
உடைத்தம் 19
உடைமையுள் 121
உடைய ரெனப்படுவது 81
உடையார்முன் 187
உட்கப் படாஅர் 179
உட்பகை 145
உணர்வ துடையார்முன் 267
உணலினும் 219
உண்டார்கண் 187
உண்ணற்க 33
உண்ணுது 53
உண்ணுமை உள்ளது 53
உண்ணுமை வேண்டும் 23
உதவி வரைத்தன்று 263
உப்பமைந் 151
உயர்வகலம் 67
உயிர்உடம்பின் 177
உயிர்ப்ப உளரல்லர் 259
உய்த்தல் 121
உரமொருவற்கு 7
உரனென்னும் 255
உரன்நசைஇ 135
உருவுகண்டு 189
உருளாயம் 49
உரைப்பார் 171
உலகத்தார் 29
உலகத்தோடு 87
உலகம் தழீஇய 155
உலவிடத்து 239
உவக்காண்எம் 227
உவந்துறைவர் 81
உவப்பத் தலைக்கூடி 237
உழந்துழந்து 209
உழவினுர் 209
உழுதுண்டு 209
உழுவார் 107
உழைப்பிரிந்து 117
உளபோல் 147
உளரெனினும் 83
உளரென்னும் 97
உளவரை தூக்காத 259
உள்ளக் களித்தலும் 251
உள்ளத்தார் 59
உள்ளத்தால் உள் 61
உள்ளத்தால் பொய்யா 121
உள்ளம் இலா 121
உள்ளம் உடைமை 235
உள்ளம்போன்று 161
உள்ளற்க 109
உள்ளியது எய்தல் 63
உள்ளிய தெல்லாம் 243
உள்ளினும் 265
உள்ளினேன் 121
உள்ளுவதெல்லாம் 239
உள்ளுவன்-உரை 227
உள்ளுவன்-மறப்பின் 187
உள்ளொற்றி 69
உறங்கு வது 179
உறல்முறையான் 261
உறுஅ தவர்க்கண்ட 221
உறுஅ தவர்போல் 231
உறுஅதோ 241
உறுஅர்க்கு 157
உறின்உயிர் 165
உறின்நட்டு 223
உறுதோறு உயிர் 149
உறுபசியும் 153
உறுபொருளும் 155
உறுப்பமைந்து 201
உறுப்பொத்தல் 165
உறுவது சீர் 137
உறைசிறியார் 91
உற்றநோய் நீக்கி 55
உற்றநோய் நோன்றல் 191
உற்றவன் 191
உற்றுன் அளவும் 99
ஊக்க முடையான் 267
ஊடலில் தோற்றவர் 267
ஊடலில் தோன்றும் 263
ஊடலின் உண்டாங் 263
ஊடல் உணங்க 223
ஊடல் உணர்தல் 259
ஊடற்கண் 267
ஊடிப் பெறுகுவங் 263
ஊடி யவரை 265
ஊடி யிருந்தேமாத் 267
ஊடுக மன்னே

ஊடுதல் 267
ஊணுடை 205
ஊதியம் என்பது 161
ஊரவர் கௌவை 231
ஊருணி நீர்நிறைந் 45
ஊழி பெயரினும் 199
ஊழிற் பெருவலி 77
ஊழையும் 125
ஊறெரால் 135
ஊனைக் குறித்த 205
எச்சமென்று 203
எட்பக வன்ன 179
எண்சேர்ந்த 183
எண்ணித் துணிக 95
எண்ணிய எண்ணியாங்கு 135
எண்ணியார் 101
எண்ணென்ப 81
எண்பதத்தால் 201
எண்பதத்தான் 111
எண்பொருள 87
எதிரதாக் காக்கும் 87
எந்நன்றி 23
எப்பொருளும் ஓரார் 141
எப்பொருள் எத் 73
எப்பொருள் யார் 87
எய்தற் கரியது 99
எரியால் சுடப் 181
எல்லாப் பொருளும் 151
எல்லார்க்கும் எல்லாம் 119
எல்லார்க்கும் நன்றும் 27
எல்லா விளக்கும் 61
எல்லைக்கண் 163
எவ்வ துறைவது 87
எழுதுங்கால் 259
எழுபிறப்பும் 15
எழுமை எழுபிறப்பும் 23
எளிதென 31
எள்ளாத எண்ணிச் 95
எள்ளாமை 59
எள்ளின் இளிவாம் 261
எற்றிற் குரியர் 217
எற்றென்று 133
எனைத்தானும் எஞ்ஞான் 65
எனைத்தானும் நல்லவை 85
எனைத்திட்பம் 135
எனைத்துணையர் 31
எனைத்து நினைப்பினும் 243
எனைத்தும் 165
எனைத்தொன்று 243
எனைப்பகை 43
எனைமாட்சித் 151
எனைவகையான் 105
என்பி லதனை 17
என்றும் ஒருவுதல் 133
என்னைமுன் 157
ஏதம் பெருஞ் 203
ஏதிலார் ஆரத் 169
ஏதிலார் குற்றம் 39
ஏதிலார் போலப் 221
ஏந்திய கொள்கையார் 181
ஏமுற் றவரினும் 177
ஏரினும் நன்றூல் 209
ஏரின் உழாஅர் 5
ஏவவும் செய்கலான் 171
ஐந்தவித்தான் 7
ஐயத்தின் நீங்கித் 73
ஐயப் படாஅது 143
ஐயுணர்வு 73
ஒட்டார்பின் 195
ஒண்ணுதற் 219
ஒண்பொருள் 153
ஒத்த தறிவான் 45
ஒப்புரவி னுலவரும் 45
ஒருதலையான் 241
ஒருநாள் எழுநாள்போல் 255
ஒருபொழுதும் 69
ஒருமைக்கண் 81
ஒருமைச் செய 169
ஒருமை மகளிரே 197
ஒருமையுள் 27
ஒலித்தக்கால் 155
ஒல்லும் கருமம் 165
ஒல்லும் வகையான் 9
ஒல்லும்வா யெல்லாம் 137
ஒல்வ தறிவது 97
ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் 29
ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் 29
ஒழுக்கத்து 7
ஒழுக்க முடையவர்க்கு 29
ஒழுக்கமும் 193
ஒழுக்கம் உடைமை 29
ஒழுக்கம் விழுப்பம் 29
ஒழுக்காருக் 35
ஒளியார்முன் 145
ஒளிஒருவற்கு 197
ஒறுத்தாரை 33
ஒறுத்தார்க்கு 33
ஒறுத்தாற்றும் 117
ஒற்றினென் ஒற்றிப் 119
ஒற்றும் உரைசான்ற 119
ஒற்றெற்றித் 119
ஒற்றெற் றுணர 119
ஒன்று உலகத்து 49
ஒன்றுக நல்லது 67
ஒன்றுமை 179
ஒன்றுனும் 27
ஒன்றெய்தி 189
ஒன்னுர்த் 55
ஒஒதல் வேண்டும் 133
ஓதி உணர்ந்தும் 169
ஓம்பின் அமைந்தார் 233
ஓர்த்துள்ளம் 73
ஓர்ந்துகண் 111
ஓஒ இனிதே 237
கடலன்ன 229
கடலோடா 101
கடனறிந்து 139
கடன்என்ப 199
கடாஅ உரு 119
கடாஅக் களிற் 219
கடிதோச்சி 115
கடிந்த கடிந் 133
கடுஞ்சொல்லன் 115
கடுமொழியும் 115
கடைக்கொட்கச் 135
கணைகொடிது 57
கண்களவு 221
கண்டது மன்னும் 231
கண்டார் 219
கண்டுகேட்டு 223
கண்ணிற்கு அணிகலம் 117
கண்ணின் துனி 259
கண்ணின் பசப்போ 249
கண்ணுடையர் 81
கண்ணும் கொளச் 251
கண்ணுள்ளார் 227
கண்ணுள்ளின் 227
கண்ணெடு கண் 221
கண்ணேட்டத் 117
கண்ணேட்டம் இல் 117
கண்ணேட்டம் என்னும் 117
கண்தாம் கலுழ்வ 237
கண்நிறைந்த 257
கண்நின்று கண் 39
கதங்காத்துக் 27
கதுமெனத் தாம் 237
கயலுண்கண் 245
கரத்தலும் 235
கரப்பவர்க்கு 215
கரப்பிடும்பை 213
கரப்பிலா நெஞ்சின் 213
கரப்பிலார் வைய 213
கரப்பினுங் 257
கரவாது உவந் 215
கருமஞ் சிதையாமல் 117
கருமணியிற் 227
கருமத்தால் 205
கருமம் செய 207
கருவியும் காலமும் 129
கலங்காது கண்ட 135
கலந்துணர்த்தும் 251
கல்லா ஒருவன் 83
கல்லாத மேற் 171
கல்லா தவரின் 147
கல்லா தவரும் 83
கல்லாதான் ஒட்பம் 83
கல்லாதான் சொற்கா 83
கல்லார்ப் பிணிக் 115
கல்லான் வெகுளும் 175
கவறும் கழகமும் 189
கவ்வையால் 231
கழாஅக்கால் 169
களவினுல் ஆகிய 59
களவின் கண் 59
களவென்னும் 59
களித்தறியேன் 187
களித்தானைக் 187
களித்தொறும் 231
கள்வார்க்குத் 59
கள்ளுண்ணுப் 187
கறுத்துஇன்னு 65
கற்க கசடறக் 81
கற்றதனு லாய 3
கற்றறிந்தார் 145
கற்றுருள் கற்றூர் 147
கற்றூர்முன் 147
கற்றில னுயினும் 85
கற்றீண்டு 73
கற்றுக்கண் 139
கனவினுன் 245
கனவினும் 165
காக்க பொருளா 27
காக்கை கரவா 107
காட்சிக் கெளியன் 79
காணுச் சினத்தான் 175
காணுதான் 171
காணிற் குவளை 225
காணுங்கால் 259
காண்கமன் 255
காதல காதல் 89
காதலர் இல்வழி 247
காதலர் தூதொடு 245
காதல் அவரில ராக 251
காதன்மை 103
காமக் கடல் 235
காமக் கடும்-உய் 229
காமக் கடும்-நீந் 235
காமக் கணிச்சி 253
காமமும் நாணும் 235
காம மென 253
காமம் உழந்து 229
காமம் விடு 251
காமம் வெகுளி 73
காலத்தி னுற் 23
காலம் கருதி 99
காலாழ் களரில் 101

காலே அரும்பிப் 247
காலேக்குச் 247
கான முயலெய்த 157
குடம்பை 69
குடிசெய்வல் 207
குடிசெய்வார்க்கு 207
குடிதழீஇக் 111
குடிபுறங் காத் 111
குடிப்பிறந்தார் 193
குடிப்பிறந்து-குற் 103
குடிப்பிறந்து-தன் 161
குடிமடிந்து 123
குடியாண்மை 123
குடியென்னும் 123
குணநலம் 199
குணமென்னும் 7
குணம்நாடிக் 103
குணனிலனுய்க் 175
குணனும் குடிமை 161
குலஞ்சுடும் 205
குழல்இனிது 15
குறிக்கொண்டு 221
குறித்தது 143
குறிப்பறிந்து 141
குறிப்பிற்-ராவாயின் 143
குறிப்பிற்-ர்வாரை 143
குற்றமே காக்க 89
குற்றம் இலனுய்க் 207
குன்றன்னர் 181
குன்றின் அனையாரும் 195
குன்றேறி 153
கூடிய காமம் 255
கூத்தாட்டு 69
கூழும் குடியும் 113
கூழுமை நோக்கிக் 143
கூற்றத்தைக் 181
கூற்றமோ 219
கூற்றம் குதித் 55
கூற்றுடன்று 155
கெடல்வேண்டின் 181
கெடாஅ வழி 163
கெடுங்காலேக் 161
கெடுப்பதூஉங் 5
கெடுவல்யான் 25
கெடுவாக 25
கெட்டார்க்கு 261
கேடறியாக் 149
கேடில் விழுச் 81
கேடும் பெருக் 25
கேட்டார்ப் 131
கேட்டினும் 161
கேட்பினுங் 85
கேளிழுக்கம் 163
கைம்மாறு வேண்டா 45
கையறி யாமை 187
கைவேல் களிற்றெடு 157
கொக்கொக்க 99
கொடியார்-யின் 235
கொடியார்-உரை 249
கொடுத்தலும் 107
கொடுத்தும் 175
கொடுப்பது அழுக் 35
கொடுப்பதூஉம் 203
கொடும்புருவம் 219
கொடையளி 79
கொலைமேற்கொண் 113
கொலையிற் 111
கொலைவினைய 67
கொல்லா நலத் 199
கொல்லாமை 67
கொல்லான் 53
கொளப்பட்டேம் 141
கொளற்கரிதாய்க் 151
கொன்றன்ன 23
கோட்டுப்பூச் 265
கோளில் 3
சமன்செய்து 25
சலத்தால் 133
சலம்பற்றிச் 193
சாதலின் இன்னாத 47
சாயலும் 239
சார்புணர்ந்து 73
சால்பிற்குக் 199
சான்றவர் 199
சிதைவிடத்து 121
சிறப்பறிய 119
சிறப்புஈனும் செல்வமும் 9
சிறப்புஈனும் செல்வம் பெறி 65
சிறப்பொடு 5
சிறியார் உணர்ச்சி 197
சிறுகாப்பிற் 151
சிறுபடையான் 101
சிறுமை நமக் 249
சிறுமை பல 189
சிறுமையும் 155
சிறுமையுள் 21
சிறைகாக்குங் 13
சிறைநலனும் 101
சிற்றினம் 93
சிற்றின்பம் 37
சினத்தைப் 63
சினமென்னும் 63
சீரிடம் காணின் 167
சீரினும் சீரல்ல 195
சீருடைச் செல்வர் 203
சீர்மை சிறப் 41
சுடச்சுடரும் 55
சுவைஒளி 7
சுழலும் இசைவேண்டி 157
சுழன்றும்ஏர்ப் 209
சுற்றத்தால் 107
சூழாமல் 207
சூழ்ச்சி முடிவு 137
சூழ்வார்கண் 91
செப்பம் உடை 25
செப்பின் 179
செயற்கரிய செய் 7
செயற்கரிய யாவுள 159
செயற்கை அறிந் 129
செயற்பால செய்யா 89
செயற்பால தோரும் 9
செயிரின் தலைப் 53
செய்க பொருளைச் 153
செய்தக்க 95
செய்தமஞ் 165
செய்யாமற் செய்த 23
செய்யாமல் செற் 65
செய்வினை 105
செய்வினை 137
செருக்குஞ் 89
செருவந்த 115
செல்லா இடத்துச் 63
செல்லாமை 233
செல்லான் 209
செல்லிடத்துக் 63
செல்வத்துள் 85
செல்விருந்து 19
செவிகைப்பச் 79
செவிக்குண 85
செவிச்சொல்லும் 141
செவியிற் சுவை 85
செவியுணவிற் 85
செறுஅச் சிறு 221
செறிதொடி 257
செறிவறிந்து 27
செறுநரைக் 99
செறுவார்க்குச் 175
செற்றவர் பின் 253
செற்றுரெனக்கை 251
செற்றுர்பின் 253
சென்ற இடத் 87
சொலல்வல்லன் 131
சொல்லப் பயன் 217
சொல்லுக சொல்லிற் 41
சொல்லுக சொல்லைப் 131
சொல்லுதல் 135
சொல்வணக்கம் 167
சொற்கோட்டம் 25
ஞாலம் கருதி 99
தகுதி என 25
தக்காங்கு 115
தக்கா ரினத் 91
தக்கார் தகவிலர் 25
தஞ்சம் தமரல்லர் 261
தணந்தமை 249
தண்ணந் துறைவன் 257
தந்தை மகற்கு 15
தந்நலம் 185
தந்நெஞ்சத்து 243
தமராகித் தற் 107
தம்பொருள் 15
தம்மில் இருந்து 223
தம்மிற் பெரியார் 91
தம்மின்தம் 15
தலைப்பட்டார் 71
தலையின் இழிந்த 195
தவஞ்செய்வார் 55
தவமறைந்து 57
தவமும் தவமுடை 55
தவறில ராயினும் 267
தள்ளா விளையுளும் 149
தற்காத்துத் 13
தனக்குவமை 3
தனியே இருந்து 261
தன்குற்றம் நீக்கிப் 89
தன்துணை இன்றுல் 177
தன்னுயிர்க்கு இன் 65
தன்னுயிர் தான் 55
தன்னுயிர் நீப்பினும் 67
தன்னூன் பெருக் 53
தன்னெஞ் சறிவது 61
தன்னை உணர்த் 265
தன்னைத்தான் காக்கின் 63
தன்னைத்தான் காதல 43
தாமின் புறுவது 81
தாம்வீழ்வார் தம்வீழ 241
தாம்வீழ்வார் மென் 223
தாம்வேண்டின் 231
தார்தாங்கிச் 155
தாளாண்மை இல் 125
தாளாண்மை என்னுந் 125
தாளாற்றித் தந்த 45
தானம் தவம் 5
திறனல்ல 33
திறனறிந்து 131
தினற்பொருட்டால் 53
தினைத்துணை நன்றி 23
தினைத்துணையாங் 89
தினைத்துணையும் 259
தீப்பால தான் 43
தீயவை செய்தார் 43
தீயவை தீய 43
தீயள வன்றித் 191
தீயினுற் சுட்ட 27
தீவினையார் 43
துஞ்சினுர் செத் 187

துஞ்சுங்கால் 245
துணைநலம் 133
துப்பார்க்குத் 5
துப்பின் எவனுவர் 235
துப்புரவு இல்லார் 211
தும்முச் செறுப்ப 265
துளியின்மை 113
துறந்தாரின் 33
துறந்தார்க்குத் 55
துறந்தார்க்கும் 11
துறந்தார் படி 119
துறந்தார் பெருமை 7
துறப்பார் மன் 77
துறைவன் 233
துனியும் புலவியும் 263
துன்பத்திற்கு 261
துன்பம் உறவரினும் 135
துன்புறூஉந் 21
துன்னுத் துறந் 251
துன்னியார் 39
தூங்காமை 79
தூங்குக தூங்கிச் 137
தூய்மை துணைமை 139
தூஉய்மை என் 75
தெண்ணீர் அடு 215
தெய்வத்தான் 125
தெய்வந் தொழா 13
தெரிதலும் 129
தெரிந்த இனத் 95
தெரிந்துணரா 237
தெருளாதான் 51
தெளிவி லதனைத் 95
தென்புலத்தார் 11
தேரான் தெளிவும் 103
தேரான் பிறனைத் 103
தேவர் அனையர் 217
தேற்றா 103
தேறினும் தேரு 177
தொகச்சொல்லித் 139
தொடங்கற்கு 101
தொடலைக் குறுந் 229
தொடிநோக்கி 257
தொடிப்புழுதி 209
தொடியொடு 249
தொடிற்சுடின் 233
தொட்டனைத் தூறும் 81
தொல்வரவும் 211
தொழுதகை யுள்ளும் 167
தோன்றின் 49
நகல்வல்லர் 201
நகுதற் பொருட் 159
நகைஈகை 193
நகையும் 63
நகையுள்ளும் 201
நகைவகைய ராகிய 165
நசைஇயார் 241
நச்சப் படாதவன் 203
நடுவின்றி 37
நட்டார் குறை 183
நட்டார்க்கு 137
நட்டார்போல் 167
நட்பிற்கு வீற் 159
நட்பிற் குறுப்புக் 163
நண்பாற்ரு ராகி 201
நத்தம்போல் 49
நயந்தவர்க்கு 239
நயந்தவர் நல்காமை 249
நயனில சொல்லினுஞ் 41
நயனிலன் 41
நயனுடையான் 45
நயனெடு நன்றி 201
நயன்ஈன்று 21
நயன்சாரா 41
நலக்குரியார் 31
நலத்தகை 263
நலத்தின்கண் 193
நலம்வேண்டின் 193
நல்குரவு என்னும் 211
நல்லவை 77
நல்லாண்மை 207
நல்லார்கண் 83
நல்லாறு எனப் 67
நல்லாறு எனினும் 47
நல்லாற்ரூல் 51
நல்லினத்தி னூங்குந் 93
நவில்தொறும் 159
நற்பொருள் 211
நனவினுல் கண்டதூஉம் 245
நனவினுல் நம் 245
நனவினுல் நல்காக் 245
நனவினுல் நல்கா 245
நனவினுல் நல்காரை 245
நனவென 245
நன்மையும் 105
நன்றறி வாரிற் 217
நன்ரூகும் ஆக்கம் 67
நன்ரூங்கால் 77
நன்ரூற்ற லுள்ளுந் 95
நன்றிக்கு வித் 29
நன்றி மறப்பது 23
நன்றென்ற 145
நன்றே தரினும் 25
நன்னீரை வாழி 225
நாச்செற்று 69
நாடாது நட்டலிற் 161
நாடென்ப 149
நாடொறும் நாடி 113
நாடொறும் நாடுக 105
நாணுமை 169
நாணுல் உயிரைத் 205
நாணும் மறந் 261
நாணென ஒன்ரே 253
நாணெடு நல் 229
நாண்அகத் தில்லார் 205
நாண்என்னும் 187
நாண்வேலி 205
நாநலம் என்னும் 131
நாம்காதல் 241
நாளென ஒன்று 69
நிணந்தீயில் 253
நிலத்தியல்பால் 93
நிலத்தில் 193
நிலவரை நீள் 49
நிலைஅஞ்சி 67
நிலைமக்கள் 155
நிலையில் திரியாது 27
நில்லாத வற்றை 69
நிழல்நீரும் 179
நிறைநீர 159
நிறைநெஞ்சம் 185
நிறைமொழி 7
நிறையரியர் 229
நிறையுடைமை 33
நிறையுடையேன் 253
நினைத்திருந்து 265
நினைத்தொன்று 251
நினைப்பவர் 243
நீங்கான் வெகுளி 175
நீங்கின் தெறூஉம் 223
நீரும் நிழலது 263
நீர்இன்று அமை 5
நுணங்கிய 85
நுண்ணிய நூல் 77
நுண்ணியம் 143
நுண்மாண் 83
நுனிக்கொம்பர் 97
நூலாருள் நூல் 139
நெஞ்சத்தார் 227
நெஞ்சில் துறவார் 57
நெடுங்கடலும் 5
நெடுநீர் மறவி 123
நெடும்புனலுள் 101
நெய்யால் 231
நெருநல் உள 69
நெருநற்றுச் 257
நெருப்பினுள் 211
நோக்கினுள் நோக்கி 221
நோக்கினுள் நோக்கெதிர் 219
நோதல் எவன் 263
நோய்எல்லாம் 65
நோய்நாடி 191
நோவற்க 177
நோனு உடம்பும் 229
பகச்சொல்லிக் 39
பகல்சுருதிப் 173
பகல்வெல்லும் 99
பகுத்துண்டு 67
பகைஎன்னும் 177
பகைநட்பாக் 177
பகைநட்பாம் 167
பகைபாவம் 31
பகைமையும் 143
பகையகத்துச் 147
பகையகத்துப் 147
பசக்கமன் 239
பசந்தாள் 239
பசப்பெனப் 239
படலாற்ரு 237
படியுடையார் 123
படுபயன் 37
படைகுடி 79
படைகொண்டார் 53
பணியுமாம் 197
பணிவுடையன் 21
பணைநீங்கிப் 249
பண்என்னும் 117
பண்டறியேன் 219
பண்பிலான் 201
பண்புடையார்ப் 201
பதிமருண்டு 247
பயனில பல்லார் 41
பயனில்சொல் 41
பயன் தூக்கார் 23
பயன்தூக்கிப் 185
பயன்மரம் 45
பரிந்தவர் நல்கா 251
பரிந்தோம்பிக் 29
பரிந்தோம்பிப் 19
பரியது கூர்ங் 121
பரியினும் 77
பருகுவார் 165
பருவத்தோடு 99
பருவரலும் 241
பலகுடை நீழலும் 209
பலசொல்லக் 131
பலநல்ல கற்றக் 167
பல்குழுவும் 149
பல்லவை கற்றும் 147
பல்லார் பகை 91
பல்லார் முனியப் 41
பழகிய செல்வ 189
பழகிய நட்பெவன் 163
பழிமலைந்து 133
பழியஞ்சிப் 11
பழுதெண்ணும் 129
பழைமை எனப் 163

பழையம் எனக் 141
பற்றற்ற கண்ணும் 107
பற்றற்ற கண்ணே 71
பற்றற்றேம் 57
பற்றி விடாஅ 71
பற்றுக பற் 71
பற்றுள்ளம் 89
பனிஅரும்பிப் 247
பன்மாயக் கள்வன் 253
பாடு பெறுதியோ 249
பாத்தூண் 47
பாலொடு 227
பிணிக்கு மருந்து 223
பிணியின்மை 149
பிணையர் 219
பிரித்தலும் 129
பிரிவுரைக்கும் 233
பிழைத்துணர்ந்தும் 85
பிறப்பென்னும் 73
பிறப்பொக்கும் 197
பிறர்க்குஇன்னு 65
பிறர்நாணத் 205
பிறர்பழியும் 205
பிறவிப் 3
பிறன்பழி 39
பிறன்பொருளாள் 31
பிறன்மனை 31
பீலிபெய் 97
புகழ்இன்மூல் 195
புகழ்ந்தவை 109
புகழ்பட வாழா 49
புகழ்புரிந்த 13
புக்கில் 69
புணர்ச்சி பழகுதல் 159
புத்தே ளுலகத் 45
புரந்தார்கண் 157
புலத்தலின் 267
புலப்ப லெனச் 253
புலப்பேன்கொல் 255
புல்லவையுள் 145
புல்லா திராஅப் 263
புல்லிக் கிடந்தேன் 239
புல்லி விடாஅப் 267
புறங்குன்றி 57
புறங்கூறிப் 39
புறத்துறுப்பு 17
புறந்தூய்மை 61
புன்கண்ணை 247
பெண்ணியலார் 265
பெண்ணிற் 13
பெண்ணினுள் 257
பெண்ணேவல் 183
பெயக்கண்டும் 117
பெயலாற்ரு 237
பெரிதாற்றிப் 257
பெரிதினிது 169
பெரியாரைப் 181
பெருக்கத்து 195
பெருங்கொடையான் 107
பெருமை உடை 197
பெருமைக்கும் 103
பெருமை பெரு 197
பெரும்பொருளால் 149
பெருஅமை 261
பெறின்என்னும் 255
பெறுமவற்றுள் 15
பெற்ரூற் பெறின் 13
பேணது பெட்டார் 237
பேணது பெட்பவே 259
பேணது பெண் 183
பேதை பெருங் 165
பேதைப் படுக்கும் 77
பேதைமையு 169
பேதைமை என்ப 169
பேதைமை ஒன்ரே 163
பேராண்மை 157
பொச்சாப்பார்க்கு 109
பொச்சாப்புக் 109
பொதுநலத்தார் 185
பொதுநோக்கான் 107
பொய்படும் 169
பொய்மையும் 61
பொய்யாமை அன்ன 61
பொய்யாமை பொய் 61
பொருள்தீர்ந்த 41
பொருட்பெண்டிர் 185
பொருட்பொருளார் 185
பொருளல் லவரைப் 153
பொருளல்ல வற்றைப் 73
பொருளற்ரூர் 51
பொருளாட்சி 53
பொருளானும் 203
பொருளென்னும் 153
பொருள்கருவி 137
பொருள்கெடுத்துப் 189
பொருள்நீங்கிப் 51
பொருள்மாலை 247
பொள்ளென 99
பொறியின்மை 125
பொறிவாயில் 3
பொறுத்தல் 33
பொறையொருங்கு 149
போற்றின் 141
மகன் தந்தைக்கு 15
மக்களே போல்வர் 217
மக்கள்மெய் 15
மங்கலம் என்ப 13
மடஇார்தல் 229
மடிமடிக் 123
மடிமை குடிமைக் 123
மடியிலா 123
மடியுளாள் 125
மடியை மடியா 123
மடுத்தவா 127
மணிநீரும் 151
மணியில் திகழ்தரு 257
மண்ணே டியைந்த 117
மதிநுட்பம் 129
மதியும் மடந்தை 225
மயிர்நீப்பின் 195
மருந்தாகித் 45
மருந்தென 191
மருந்தோமற்று 195
மருவுக மாசற்ரூர் 161
மலரன்ன-அரு 231
மலரன்ன-முக 225
மல்லினும் 259
மலர்காணின் 225
மலர்மிசை 3
மழித்தலும் நீட் 57
மறத்தல் வெகு 63
மறந்தும் பிறன் 43
மறப்பினும் 29
மறப்பின் 243
மறமானம் 155
மறவற்க 23
மறைந்தவை 119
மறைபெறல் 237
மறைப்பேன்மன் காம 253
மறைப்பேன்மன் யானி 235
மற்றியான் 243
மற்றும் தொடாப் 71
மனத்தது மாசாக 57
மனத்தானும் 93
மனத்தின் அமையா 167
மனத்துக்கண் 9
மனத்து ளது 93
மனத்தொடு 61
மனநலத்தின் 93
மனநலம் நன்கு 93
மனநலம் மன் 93
மனந்தூயார்க் 93
மனந்தூய்மை 93
மனமாணு 179
மனைத்தக்க 13
மனைமாட்சி 13
மனையாளை 183
மனைவிழைவார் 183
மன்னர்க்கு 113
மன்னர் விழைப 141
மன்னுயி ரெல்லாம் 235
மன்னுயிர் ஒம்பி 51
மாதர் முகம்போல் 225
மாலைநோய் 247
மாலையோ 247
மாறுபாடு இல் 191
மிகச்செய்து 167
மிகல்மேவல் 173
மிகினும் குறை 191
மிகுதியான் 33
முகத்தான் அமர்ந் 21
முகத்தின் இனிய 167
முகத்தின் முதுக்கு 143
முகநக நட்பது 159
முகம்நோக்கி 143
முகைமொக்குள் 257
முடிவும் இடை 137
முதலிலார்க்கு 91
முயக்கிடைத் 249
முயங்கிய 249
முயற்சி திருவினை 125
முரண்சேர்ந்த 101
முறிமேனி 225
முறைகோடி 113
முறைசெய்து 79
முறைப்படச் 129
முற்ருற்றி 151
முற்றியும் 151
முனைமுகத்து 151
முன்னுறக் 109
மேலிருந்தும் 197
மேற்பிறந்தா 83
மையல் ஒருவன் 169
மோப்பக் குழையும் 19
யாகாவா ராயினும் 27
யாங்கண்ணின் 229
யாண்டுச்சென்று 181
யாதனின் யாதனின் 71
யாதானும் நாடா 81
யாமும் உளேங்கொல் 243
யாமெய்யாக் 61
யாரினும் காதலம் 265
யான்எனது 71
யான்நோக்குங் 221
வகுத்தான் 77
வகைமாண்ட 181
வகையறச் 95
வகையறிந்து தற் 177
வகையறிந்து வல்லவை 147
வசைஒழிய 49
வசையிலா வண்பயன் 49
வசையென்ப 49
வஞ்ச மனத்தான் 57
வருகமன் கொண்கன் 255
வருமுன்னர்க் 89
வருவிருந்து 19

வரைவிலா 185
வலியார்க்கு 175
வலியார்முன் 51
வலியில் நிலைமையான் 57
வழங்குவ 193
வழிநோக்கான் 175
வழுத்தினுள் 265
வறியார்க்கொன்று 47
வன்கண் குடி 129
வாணிகஞ் செய் 25
வாய்மை 61
வாராக்கால் 237
வாரி பெருக்கி 105
வாழ்தல் உயிர்க் 227
வாழ்வார்க்கு 241
வாளற்றுப் 255
வாளொடென் 147
வாள்போல் 179
வான்நின்று 5
வானுயர் தோற்றம் 57
வானேக்கி 111
விசும்பின் 5
விடாஅது 243
விடுமாற்றம் 139
விண்இன்று 5
வித்தும் இடல் 19
வியவற்க 89
விருந்து புறத் 19
விருப்பருச் 107
விரைந்து 131
விலங்கொடு 83
வில்லே ருழவர் 177
விழித்தகண் 157
விழுப்புண் 157
விழுப்பேற்றின் 35
விழைதகையான் 163
விழையார் 163
விளக்கற்றம் 239
விளிந்தாரின் 31
விளியுமென் 243
வினைகலந்து 255
வினைக்கண் வினைகெடல் 125
வினைக்கண் வினையுடை 105
வினைக்குரிமை 105
வினைசெய்வார் 119
வினைத்திட்பம் 135
வினைபகை 137
வினையால் 137
வினைவலியும் 97
வீழப் படுவார் 241
வீழுநர் வீழப் 241
வீழும் இருவர்க்கு 223
வீழ்நாள் படா 9
வீழ்வாரின் 241
வீறெய்தி 135
வெண்மை 171
வெருவந்த 115
வெள்ளத் தனைய இடும்பை 127
வெள்ளத் தனைய மலர் 121
வேட்ட பொழுதின் 223
வேட்பத்தாஞ் 131
வேட்பன 141
வேண்டற்க வெஃகி 37
வேண்டற்க வென்றி 189
வேண்டாமை 75
வேண்டிய வேண்டி 55
வேண்டின்உண் டாகத் 71
வேண்டுங்கால் 75
வேண்டுதல் 3
வேலன்று 111
வேலொடு 113
வைத்தான்வாய் 203
வையத்துள் 11